

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső,
Schmuck Erzsébet, dr. Szűcs Lajos*

Az ülésnap megnyitása	14541
-----------------------------	-------

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	14541
<i>Pogácsás Tibor</i> belügyminisztériumi államtitkár	14543
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP).....	14545
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	14546
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP).....	14550
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	14551
<i>Mirkóczki Ádám</i> (Jobbik).....	14553
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	14555
<i>Simon Róbert Balázs</i> (Fidesz)	14557
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	14558

Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkári kinevezésről:

/*Dr. Köpeczi-Bócz Tamás* emberi erőforrások minisztériumi államtitkár/

<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	14560
-------------------------------------	-------

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája

<i>Rogán Antal</i> (Fidesz), a napirendi pont előadója	14561
--	-------

Felszólalók:

<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	14565
<i>Kósa Lajos</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	14566
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	14570
<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	14575
<i>Mirkóczki Ádám</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	14578
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	14580
<i>Dr. Schiffer András</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	14583
<i>Szelényi Zsuzsanna</i> (független).....	14588
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	14590
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	14590
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz)	14591
<i>Szabó Tímea</i> (független)	14592
<i>Firtl Mátyás</i> (KDNP)	14592
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	14596
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	14599
<i>Fodor Gábor</i> (független)	14600
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	14605
<i>Mirkóczki Ádám</i> (Jobbik).....	14605
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	14606
<i>Fodor Gábor</i> (független)	14607
<i>Szabó Tímea</i> (független)	14607
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	14612
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	14616
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	14620
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	14620
<i>Mirkóczki Ádám</i> (Jobbik).....	14621
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	14622
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	14623
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	14624
<i>Németh Szilárd István</i> (Fidesz) előterjesztői válasza.....	14625

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	14628
Vigh László (Fidesz), a napirendi pont előadója	14628

Felszólalók:

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	14630
Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	14630
Gógös Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14632
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	14635
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	14635
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	14638
Boldog István (Fidesz)	14641
Gúr Nándor (MSZP).....	14645
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	14649
Gógös Zoltán (MSZP)	14649
Gúr Nándor (MSZP).....	14650
Boldog István (Fidesz)	14651
Gúr Nándor (MSZP).....	14652
Vigh László (Fidesz) előterjesztői válasza	14652

A közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	14655
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	14655

Felszólalók:

Becsó Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14657
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14659
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	14664
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	14664
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	14667
Kónya Péter (független).....	14672
Gógös Zoltán (MSZP)	14674
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	14675
Szilágyi György (Jobbik).....	14676
Gúr Nándor (MSZP).....	14679
Dr. Józsa István (MSZP).....	14685
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	14685
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	14687
Gúr Nándor (MSZP).....	14689
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	14690
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	14691
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	14691
Gúr Nándor (MSZP).....	14693
László Tamás (Fidesz)	14698
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	14698
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	14700
Gúr Nándor (MSZP).....	14701
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	14701
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	14702
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	14703

Az egyes fővárosi fejlesztési beruházások gyorsításáról és egyszerűsítéséről, valamint ezzel összefüggésben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	14704
Dr. Vas Imre (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	14704

Felszólalók:

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	14706
--	-------

László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14707
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14709
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	14713
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	14717
Szabó Szabolcs (független).....	14719
Szilágyi György (Jobbik).....	14722
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	14723
Szilágyi György (Jobbik).....	14726
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	14728
Szilágyi György (Jobbik).....	14731
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	14732
Szilágyi György (Jobbik).....	14732
Szabó Szabolcs (független).....	14733
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza.....	14734

Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvénynek az állami vagy önkormányzati vagyon gyarapításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	14735
Dr. Völner Pál (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	14735

Felszólalók:

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	14737
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14738
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	14741
Dr. Völner Pál (Fidesz) előterjesztői válasza.....	14743

A bűjtatott pártfinanszírozás megelőzéséről és az Európai Unió intézményei iránti bizalom megóvásáról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitája.....	14745
Németh Szilárd István (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	14745

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	14748
Petneházy Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14749
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14752
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	14753
Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	14754

Elnöki döntés képviselő kizárásáról.....	14759
---	-------

Felszólalók:

Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	14759
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	14762
Petneházy Attila (Fidesz).....	14763
Szilágyi György (Jobbik).....	14763

Elnöki döntés képviselő kizárásáról.....	14766
---	-------

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	14766
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	14767
Németh Szilárd István (Fidesz) előterjesztői válasza.....	14767

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	14769
Németh Szilárd István (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	14770

Felszólalók:

Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	14770
---	-------

Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14771
Szávay István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	14772
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	14777
Szabó Szabolcs (független)	14779
Németh Szilárd István (Fidesz) előterjesztői válasza	14782

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról, valamint az egyesületi jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	14786
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	14786

Felszólalók:

Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	14788
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről	14789
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14792
Szávay István (Jobbik).....	14794
Mesterházy Attila (MSZP)	14796
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	14796

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	14800
--	-------

Az ülés bezárása	14800
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN és SOLTÉSZ MIKLÓS emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés nyári első rendkívüli ülésének
2. ülésnapja
2015. június 17-én, szerdán
(8.03 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Gúr Nándor és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés nyári első rendkívüli ülésének 2. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Hány lépés van még hátra a jobbágyság bevezetéséig?” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kérdésem egyáltalán nem költői; ahogy a Belügyminisztérium újabb és újabb törvényjavaslatait elnézem, teljesen jogos a kérdés, hogy vajon a Fidesz-KDNP elképzelése szerint mennyit kell még arra várnunk, hogy újra bevezessék törvényileg Magyarországon a jobbágyságot. Az, amit Pintér Sándor letett az asztalra, és amit ma fogunk általános vitán a Házban tárgyalni, tulajdonképpen megkoronázása annak, amit a kormány közmunka címszó alatt az elmúlt években ebben az országban művelt.

Önök itt szépen suttyomban bevezették újra a feudalizmust, az úr-szolga viszonyokat ebben az országban, ahelyett, hogy a Fidesz-KDNP összekapta volna magát, és végre egy érdemi munkahelyteremtési programot tett volna le az asztalra. Ez a javaslat tulajdonképpen két részből áll. Az egyik része kimondja, hogy három hónapra kizárják a közmunkából azt, aki nem fogadja el az ideny munkát. Egy nagyon álságos indoklást használnak, azt mondják, hogy ez majd segít a közmunkásoknak visszakerülni az elsődleges munkaerőpiacra. Erről, kérem, szó nincsen, itt arról van szó, hogy ezek az emberek négy hónapig tudnak máshol dolgozni, de utána ugyanúgy a közmunkássors vár rájuk.

Mégis, kiről szól ez a javaslat - tehetnék fel a kérdést -, kinek az érdeke, hogy ez így megvalósuljon? Alapvetően arról van szó, hogy teljesen vállalhatatlan, hogy közmunkások nem tudnak már mást csinálni nyáron, mint közmunkában lenni, nem tudnak elmenni olyan munkát végezni, ami számukra kifizetődőbb lenne - mondják ezt önök. Itt viszont gyakorlatilag arról van szó, hogy itt vannak ezek a munkáltatók, akik jelentkeznének arra, hogy épkézláb munkaerőjük legyen, ezek az emberek már mind be vannak iskolázva a közmunkaprogramba, világosan látjuk, hogy ezeknek a munkáltatóknak akarják kielégíteni az időszakos munkaerőigényét.

Csakhogy nézzük meg, mi történik közben azokkal az emberekkel, akik elmennek erre a négy hónapos ideny munkára! Ugye, itt elvileg 600 forintos

órabért kapnának ezek az emberek, de még ezt sem kell kifizetni, igazából a minimálbér 85 százalékaért dolgoztatják ezeket az embereket. A probléma az, hogy sok helyen még ezt sem fizetik ki, tisztelt államtitkár úr. Úgyhogy azt várjuk a Belügyminisztériumtól, hogy menjen oda Borsodba, és nézze meg, hogy vannak olyan helyek, ahol 350 forintért dolgoztatják ezeket az embereket óránként, és egész egyszerűen az látszik, hogy számos helyszínen nem élnek jobban ezek az emberek ideny munkából sem, mint ha közmunkán lennének.

Ezek az én empirikus tapasztalataim, és bízom benne, hogy van annyi kapacitás a Belügyminisztériumban, hogy odamenjen és megnézze, hogy egy: betartják-e a munkavédelmi előírásokat a közmunkásokkal kapcsolatban, kettő: megkapják-e ezt a bért az emberek. Azt várom önöktől, hogy ha Pintér Sándor le tudta tenni ezt a törvényjavaslatot az asztalra, akkor menjen oda Borsodba, és nézze meg, hogyan dolgoztatják ezeket az embereket, és ha törvénytelenséget tapasztal, akkor szüntesse meg.

A másik. Nem tudom, végiggondolták-e azt, hogy mi lesz a Start-mintaprogramokkal. Elvileg a Start-mintaprogramok arról szólnának, hogy hosszabb távon azok az emberek, akik azt csinálják, képesek saját lábra állni, és képesek a saját térségüket úgy menedzselni, hogy előbb-utóbb megéljenek ebből, és saját lábra álljanak ezek a projektek. Na most, milyen helyzetben lesznek azok a polgármesterek, akiknek ott lesz a lehetőség, hogy a közmunkásokat benntartsák a Start-mintaprogramban, és úgymond azt viragoztatják fel tovább, vagy pedig kiközvetítik ideny munkára? Mégis, hogy fognak ezek a polgármesterek dönteni? Milyen helyzetben lesznek? Mit fognak háttérbe szorítani, az ideny munkára való kiközvetítést vagy pedig a Start-mintaprogramot? Ez hogy fog kinézni, tisztelt államtitkár úr?

A javaslat másik része pedig annyira abszurd, hogy sehogy máshogy nem tudom mondani, mint úgy, ahogy önök itt szépen bevezették a dolgozók röghöz kötését, legyenek akár piaci munkavállalók vagy közmunkások. Tulajdonképpen arról van szó, hogy önök ki fogják zárni a közmunkából azt, aki saját döntés alapján, felmondással vagy akár közös megegyezéssel kilépett a munkaviszonyából. A mai napig nem értem, hogy Kovács Zoltán szóvivő úr pontosan mit értett azon, hogy ezzel a trükközéseket akarják kivédeni, ezeknek a trükközéseknek akarják elejét venni. Hát itt senki más nem trükköz, mint a Belügyminisztérium! Nem értem. Önök komolyan gondolják azt, hogy ha valakinek van egy stabil munkája, akkor azért felmond, azért közös beleegyezéssel távozik a munkahelyéről, hogy közmunkás lehessen? Mégis, milyen Magyarországot látnak önök a szemeik előtt?

Ráadásul, ha azt is feltételezem - és válaszát várom arra, hogy pontosan milyen trükközésekre gondolnak -, hogy valakinek tényleg ez a szándéka, hogy otthagyja a stabil piaci munkáját és elmegy közmunkásnak, akkor is jelzem, hogy ez a javaslat pontosan ellentétes hatást fog elérni. Ez a közmunkába fogja

ragasztani az embereket. Mert félni fognak attól, és teljesen jogos a félelem, hogy ha a munkahelyük nem úgy alakul, ahogy azt várják, akkor adott esetben fel kellene mondaniuk, de ha felmondanak, akkor még közmunkába se kerülhetnek vissza. Ha ott lesz a lehetőség egy közmunkásnak, hogy egy piaci munkára elmenjen, nem fog merni elmenni, mert attól fog félni, hogy ha kirúgják vagy belekényszerítik a közös megegyezésbe, és a magyar munkaerőpiacon erről van szó, akkor gyakorlatilag ott találhatja magát, ahol a part szakad.

Úgyhogy akárhogy is nézem, ebben a törvényjavaslatban semmi racionálisat nem tudok találni, semmi értelmét nem látom. Azt sem egészen értem, hogy miért a belüggel kell beszélgetnem erről a témáról. Mikor kapja végre össze magát a Fidesz (*Az elnök csenget.*), és csinál egy komplett, normális munkahelyteremtő programot, és meddig kell ezt a visszafelé elsült közmunkaprogramot hajszolni? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormányzat megfogalmazta, hogy egyértelmű célja, hogy Magyarországon minden olyan ember, aki képes és akar dolgozni, az munkajövedelemből legyen képes eltartani magát, legyen képes eltartani a családját.

Az tény, hogy jelenleg a gazdaság nemcsak Magyarországon, hanem az Európai Unióban nincs olyan állapotban, hogy az elsődleges munkaerőpiacon az összes munkavállaló számára megfelelő munkalehetőséget tudjon biztosítani, bár az ország területi egyenlőtlenségei ebben is végül is jelentősek. Míg az ország egyes részein kifejezetten hiányzik a szakember, hiányzik a fegyelmezett, jó munkaerő, addig más részekben valóban vannak olyan területek, ahol a munkaerő, a dolgozni szándékozó ember nem tud még elhelyezkedni a gazdaságban. Reményeink szerint a gazdasági növekedés és mindazok a programok, amelyeket megfogalmaztunk, lehetővé teszik azt, hogy mielőbb minél kevesebben maradjanak a közmunkában.

(8.10)

Az is tény, és azt gondolom, hiba lenne ezt eltagadni, hogy feltehetően a közfoglalkoztatásra hosszú távon is szükség lehet egy szűk rétegnél. Hiszen vannak olyan emberek, vannak olyan elemei a társadalomnak, akik képzettségük hiánya okán, hozzáállásuk hiánya okán az elsődleges munkaerőpiacon nem vagy csak rendkívül nehezen tudnak, tudnának elhelyezkedni, hiszen azért az elsődleges munkaerőpiac nyilvánvalóan nem szociális okokból foglalkoztat, hanem a gazdaság törvényszerűségei szerint.

Tehát mi úgy gondoljuk, hogy a közfoglalkoztatásra valamilyen színvonalon, nyilván egy nagyon csökkentett létszámban hosszú távon is szükség lehet; a jelenlegi létszámban, illetve a jelenlegi struktúrában pedig egy átmeneti megoldásnak látjuk a közfoglalkoztatást.

Ugyanakkor az is látszik, hogy területi egyenlőtlenségek okán felmerül a nyári időszakban, az idénymunka időszakában az, hogy a mezőgazdasági termelésben, ahol bármennyire is nem szerencsés ez úgy társadalmi oldalról nézve, de mégiscsak jelentős igény van az idénymunkára, jelentős igény van arra, hogy a nyári szezonban, a betakarítások időszakában vagy éppen tavaszi időszakban a tavaszi munkák során idénymunkásokat is tudjanak alkalmazni.

A közmunka, a közmunka rendszere valóban azt a biztonságot is meghozta egyes munkavállalóknak, családoknak, amikor nem hagyták fel a közmunkát, és nem vállaltak munkát a közfoglalkoztatáson kívül, nem vállalták az idénymunkát. Éppen ezért, hogy segítséget nyújtsunk az idénymunkában munkát adóknak, és csökkentjük azokat a terheket, amelyeket a közmunka egyébként a társadalomra ró, ezért kívánjuk megteremteni annak a lehetőségét, hogy a közmunkások, megszakítva a közfoglalkoztatás időszakát, de a megszakítást követően visszatérhetnek a közmunkába, lehetőségük legyen arra, hogy az idénymunkában részt vegyenek. Mi azt gondoljuk egyértelműen, hogy a mezőgazdasági munkában való megjelenés, az, hogy a közmunkások, közfoglalkoztattak részt vesznek a mezőgazdasági munkában, az, hogy elsődleges piaci tapasztalatokat szereznek, a munkáltatókkal kapcsolatot teremtenek, ez is segítheti azt, hogy akár hosszú távon is kikerüljenek a közfoglalkoztatásból, és az elsődleges munkaerőpiacon helyezkedjenek el.

Hogy kinek érdeke ez, én azt gondolom, hogy ez mindannyiunk érdeke, ez Magyarország érdeke. Egyfelől, ha munkaerőhiány van a mezőgazdaságban, akkor lehetőséget kell teremteni, hogy ez a munkaerőhiány megszűnjön.

Az ön felhívása, miszerint, ha törvénytelenéget tapasztal a felügyelet akár a munkavégzéssel vagy a munkaügyi szabályok be nem tartásával kapcsolatban, akkor természetesen az állam, a kormányzat ezzel szemben fellép. Az egy más kérdés, hogy nyilván ön most ezt hiányolja, a foglalkoztatók sok esetben meg túlzottnak tartják az ilyen munkajogi ellenőrzéseket. De természetesen a kettő között az összhangot meg kell teremteni.

Azt mindenképpen le kell szögezni, hogy a közmunka semmiképpen sem egy tartós cél kell hogy legyen sem a foglalkoztatóknak, sem a foglalkoztatóknak, tehát nem lehet arra alapítani sem a közfoglalkoztatást, sem a Start-mintaprogramokat, hogy egyes közfoglalkoztatott hosszú távon, tartósan közfoglalkoztatottként működjön. A Start-mintaprogramoknak nem az a lényege, hogy egyes foglalkoztatókhoz kapcsolódjon, hanem egy olyan foglalkoztatási rendszert hozzon létre, amely önfenntartó módon képes tovább működni.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! „Aktuális ügyek” címmel adtam be a napirend előtti felszólalásomat, és valóban aktuális ügyekről szeretnék önöknek beszélni, no nem arról, amiről a Fidesz-propaganda szeretné, ha beszélne, arra lesz lehetőség ugyanis az 1. napirendi pontnál; ne féljenek, el fogjuk mondani a véleményünket.

Azokról az ügyekről fogok beszélni, amik az itt élő embereket, az országban élő embereket valóban húsba vágóan érintik, és amikről a Fidesz szeretné elterelni a figyelmet. Ezek: a szegénység, a korrupció, az összeomlás az egészségügyben, a káosz az oktatásban és a kivándorlás. *(Dr. Rétvári Bence: Káosz?!)*

Nézzük a szegénységet! Tisztelt Képviselőtársaim! Amit önök az elmúlt öt hónapban a bevándorlásellenes kampányukkal, propagandájukkal művelnek, nyilvánvalóan azt a célt szolgálja, hogy azok a milliók, akik ma a létminimum alatt kénytelenek élni az életüket, féljenek és gyűlölködjének. Talán addig sem veszik észre, hogy a nyomoruk oka elsősorban és leginkább a Fidesz és a kormány; az egykulcsos, gazdagoknak kedvező adó, a megalázó közmunka és minimálbér, a teljes kiszolgáltatottság, mondhatni, rabszolgasors, amit önök szavaztak meg itt nekik a parlamentben; hogy még mindig gyermekek tízezrei éheznek az országban, és önök eközben kérdőívekre és plakátokra költik a közpénzt. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Szégyen!)*

Önök 1,3 milliárd forintot költöttek az elmúlt hetekben, hónapokban a bevándorlásellenes propagandájukra. Ebből a pénzből konkrétan 50 ezer gyermek egész nyári étkeztetését lehetett volna megoldani. Ez nem demagógia, ez nem populizmus, tisztelt képviselőtársaim. *(L. Simon László: Te is tudod, hogy ez demagógia!)* Ezt a pénzt önök most fizetik ki a haverjaiknak, ahelyett, hogy ezt a meglévő pénzt erre a célra fordítanák.

Miért? Mert kell a közös pénz, a polgárok adófórintjai az életterlen oligarcháiknak, mert nem bírják abbahagyni az ipari lopást, tisztelt képviselőtársaim. A korrupció az önök egyetlen valódi kohéziós ereje. Az elvek és az ideák helyett ez tartja össze ma már a Fideszt. Hadd higgye a polgár, hogy a bevándorlók vagy az ellenzék miatt rossz neki, csak nehogy egyszer rájöjjön, hogy azért nyomorog, hogy Orbán Viktor pereputtya, országosan Mészárosok, Garancsik, Simicskák, Papcsákok, helyben pedig a fideszes kiskirályok egyszerűen kilopják a szemét - mert akkor nagyon mérgesek lesznek ezek az emberek! Mert akkor rá fognak jönni, hogy nem a bevándorlók miatt nem kapnak időpontot egy nyamvadt vérvételre, államtitkár úr *(L. Simon László: Jaj, istenem!)*, nem

a bevándorlók miatt kell évekig várniuk egy műtétre. Hogy sokszor a sürgősségi osztályok úgy néznek ki, mint egy menekülttábor, valóban. Hogy kimerült, agyonhajszolt orvosok és nővérek próbálják tartani a frontot, ha még próbálják tartani a frontot. Hogy a kórházak adóssága körülbelül 120 milliárd forint, a saját kimutatásuk szerint. És önök győzelmi jelentésként adják elő, hogy ebből 60 milliárd forintot, azaz a felét majd kifizetik. És ez a pénz nem arra van, hogy jobb legyen az egészségügy, hanem arra van, hogy az eddigi minősíthetetlen rendszer felhalmozott adósságainak a felét utólag kifizessék.

Elmondtuk a vitanapon is, hölgyeim és uraim, az orvosok, a nővérek elmennek ebből az országból, a béremelésnek nyoma sincs. 50 százalékos azonnali béremelés kell ezen a területen, ahogy az MSZP-kormány 2002-es kormányra kerülése után egyszer már meg is tette. Enélkül az elkerülhetetlen összeomlás jön az egészségügy területén. Ez nem fenyegetés, ez tény. Fenébe a stadionjaikkal, a kisvasútjaikkal, a konzultációikkal és az óriásplakátjaikkal! Az egészségügyre tessék költeni a pénzt!

És olyan oktatási rendszert építenek önök, tisztelt képviselőtársaim, ahol a jómódúak gyerekei biztosan az elitben maradnak, a nehéz sorba születettek pedig biztosan nem fognak tudni onnan kitörni. Egy elitista, feudális, barbár oktatási rendszert oktrojálnak erre az országra, visszarepítve Magyarországot a középkorba, elvéve gyermekeink, unokáink és az egész ország jövőjét. Ez a valóság, erről kellene beszélni!

Áttérnék a legnagyobb problémára, és ez bizony a kivándorlás, tisztelt képviselőtársaim, nem a be-, hanem a kivándorlás. Nincs olyan család, amelyet az emberi tragédiákkal övezett kivándorlás ne érintene. Ezek az emberek semmi mást nem akarnak, csak lakást, kiszámítható karriert, gyereket vállalni, de ezt önök és az önök kormánya nem tudja megadni, mert nem érnek rá ilyen kérdésekkel foglalkozni a saját mutyijaik után.

Végezetül arra hadd hívjam föl a figyelmet, hogy hosszú távon óriási tragédiát fog okozni a kivándorlás, a személyes emberi tragédiákon túl a költségvetési és a nyugdíjrendszer összeomlását okozó tragédiát is. Ha önök nem képesek itthon tartani a felnövekvő generációkat, tisztelt képviselőtársaim, a végén még önök fognak könyörögni a bevándorlóknak, hogy valaki jöjjön már ide éhbérért dolgozni, hogy önök nyugodtan, zavartalanul lophassanak tovább.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

(8.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Kép-

viselő Úr! Egészen döbbenetes volt a ma reggeli napirend előtti felszólalása is. *(Gógös Zoltán: A milliárdok a haveroknak! - Dr. Harangozó Tamás: Mesélj a bekötőútról! - Az elnök csenget.)* Azt is mondhatnám, hogy demagógiacunami volt, tisztelt képviselő úr *(Heringes Anita: Fáj az igazság, államtitkár úr?)*, és egészen döbbenetes az *(Gógös Zoltán: A felcsúti vasút.)*, hogy önök mennyire nem akarják tudomásul venni, hogy valójában mi van ebben az országban, milyen válságterületekkel küzd Európa, és hogy erre milyen normális, tisztességes, emberséges és politikailag is megvalósítható válaszokat kell adni. *(Dr. Szakács László: Kísvasút, az kell az országnak.)*

Ön arról beszél, hogy a kormányzati propagandagépezettel szemben a valóságos problémákról kell beszélni. *(Dr. Harangozó Tamás: Mondj egyet! - Gógös Zoltán: A felcsúti vasút...)* Önök nem hajlandók belátni azt, pontosabban be is látták azt magukban, hogy mennyire igazunk volt akkor, amikor a bevándorlási problémára fölhívtuk a figyelmet, csak közben önök is szembesültek azzal, hogy Európa utolért bennünket, hogy a probléma még súlyosabb annál, mint amit mi hónapokkal ezelőtt elkezdünk mondani. Amikor önök azt mondták, hogy ez trükközés a számokkal, amikor önök arról beszéltek, hogy itt valójában nincs is bevándorlási probléma *(Dr. Harangozó Tamás: Beszélj a szegénységről!)*, csak a kormány a valóságos problémákról akarja elterelni a figyelmet *(Gógös Zoltán: Az egészségügyről! - Dr. Harangozó Tamás: Beszélj a bekötőutakról! - Heringes Anita közbeszól.)*, akkor nem gondolták azt, hogy valójában európai méretű, Magyarország mozgásterén messze túlmutató a valóságos válság. *(Dr. Harangozó Tamás: Mesélj a bekötőutakról!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Akkor, amikor a hétvégén Ausztria és Franciaország *(Dr. Harangozó Tamás: Magyarországról beszéljen, államtitkár úr!)* gyakorlatilag lezárta a határait...

ELNÖK: Bocsásson meg, államtitkár úr, ne haragudjon, hogy közbeszólók! Azt gondolom, hogy államtitkár úr, amíg a képviselő úr beszélt, egyetlen szót nem szólt közbe. Kérem, vegyék ezt tudomásul, és vegyék figyelembe! *(Dr. Harangozó Tamás: Ez az a műfaj, amikor válaszolni kéne a kérdésre.)* Köszönöm.

A válaszadás zajlik, és államtitkár úrnál van a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Az az igazság, amikor hétvégén Ausztria és Franciaország lezárja a határait, tisztelt képviselő úr, akkor valójában nincs másról szó, mint hogy ezek az országok is időlegesen fölfüggesztették a schengeni megállapodást. *(Gógös Zoltán: És mi lesz, ha a magyarok előtt zárják le?)* Láthatták önök is az interneten, a tudósításokban, hogy a francia autópályák mellett hihetetlen nagy mennyiségben, gyalogosan vándorló menekültek megrohanják az autópályán a kamionokat, fölszakít-

ják a kamionok ajtajait, a csomagtereit, és egyszerűen megszállják ezeket a kamionokat. Motoros rendőrök cikáznak keresztül-kasul *(Dr. Harangozó Tamás: A kérdésre válaszolj!)*, és próbálják a helyzetet kezelni. *(Gógös Zoltán: És jönnek Magyarországra közmunkásnak.)* Óriási méretű a probléma.

És ha elfogadná azt az Európai Unió, amit előterjesztettek, hogy kvótarendszernek megfelelően működtessék és kezeljék a bevándorlási problémákat, akkor az azt jelentené, hogy Magyarországra a jelenleginél még nagyobb számban jönnének bevándorlók. Ez nem egy álprobléma, amint az önök állítják, ez egy valóságos és súlyos probléma, csak önök ezt nem akarják figyelembe venni, illetve még egyszer mondok: maguk is rájöttek, hogy igazunk van, ezért most előveszik a régi lemezt.

Jön a több tízezer éhező gyermek. *(Dr. Harangozó Tamás: Az nem jön, az van!)* Jön a korrupció... *(Dr. Harangozó Tamás: Te bunkó, az van! Nem jön, hanem van! - Az elnök csenget. - Dr. Harangozó Tamás: Hogy lehet így beszélni erről a kérdérről? - Az elnök ismét csenget. - Közbeszólások.)*

ELNÖK *(Dr. Harangozó Tamáshoz):* Képviselő úr, másodjára figyelmeztetem! *(Közbeszólások az MSZP padsoraiban.)*

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Mi a probléma, képviselő úr? Az ön demagógiacunamiját csöndben, méltósággal hallgattam végig *(Dr. Harangozó Tamás: Majd leviszlek oda, és megnézed, hogy mi a demagógia.)*, nem kiabáltam közbe, pedig bőven lett volna mit közbekiabálni; ön pedig láthatólag ideges. Az ideges, tisztelt képviselő úr, aki tudja, hogy nincs igaza. *(Gógös Zoltán: Az ezer hektár gyümölcsösöd, az! Úgy könnyű!)* Szeretném végigmondani a felszólalásomat. *(Heringes Anita közbeszól.)*

A következőt szeretném mondani, tisztelt képviselő úr. Amikor ön azt mondja, hogy bevezettük az egykulcsos adót, akkor valójában nem veszi azt figyelembe, hogy nemcsak egykulcsos adót vezettünk be, hanem egy olyan családtámogatási rendszert is melléttünk, amely példa nélküli volt az elmúlt évtizedekben, amelyet a következő évben ki fogunk bővíteni a kétgyermekes családokra is, mert az a célunk, hogy ebben az országban minél többen itthon maradjanak és hogy minél többen vállaljanak gyereket; legalább három gyereket vállaljanak vagy még többet annak érdekében, hogy a nemzet ne fogyjon el, hanem hogy a nemzet gyarapodjon, tisztelt képviselő úr. *(Dr. Szakács László közbeszól.)*

Az egykulcsos adó bevezetésével és azzal a céllal, hogy egyébként az egykulcsos adórendszer eredményeit olyan módon fejlesszük tovább, hogy lehetőleg a ciklus végére egy számjegyű legyen az egykulcsos adó, valójában azt a célt érjük el, hogy minél több pénz maradjon az állampolgároknál, abból megtakarítsanak és fogyasszanak, mert mind a kettő rendkívül fontos. *(Gógös Zoltán: A nyugdíjossal mi lesz?)*

Az, hogy „nem tudják abbahagyni a lopást”, tisztelt képviselő úr, ez a legdurvább állítás. Önök vagdalkoznak, önök hamis dolgokat állítanak. Úgy beszélnek a korrupcióról, hogy egyébként egyetlenegy följelentést nem tesznek. *(Gógös Zoltán: Ilyet ne mondjon! Ma is lesz.)* Ön itt neveket sorol, viszont lehet, hogy tesznek feljelentést, de egyetlenegy feljelentésük nem állja meg a helyét. *(Gógös Zoltán: Majd a Poltot leváltjuk, oszt' rendben lesz.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kell hogy mondjam, amit miniszterelnök úr már számtalanszor elmondott... *(Gógös Zoltán: Az a 84 gyanúsított az MVH-nál az micsoda?)* Ne idegeskedjen, tisztelt képviselő úr! *(Gógös Zoltán: 84 gyanúsított! - Az elnök csenget.)*

Nehéz műfaj a parlamenti műfaj, el kell tudni viselni az ellenvéleményt is, tisztelt képviselő úr. *(Gógös Zoltán: Az államtitkárnak is.)* Tudom, hogy nagyon nehéz. Én elviselem, végighallgattam a sok butaságot az előbb. *(Gógös Zoltán: 84 gyanúsított van.)* Tudom, hogy nagyon nehéz végighallgatni, de...

ELNÖK: Gógös képviselő úr, figyelmeztetem első körön!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Nagyjából fél percet beszéltek el eddig az én válaszadási időmből. *(Egy hang a kormánypártok padsoraiból: Így van!)*

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr, be fogom számitani az időt.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Nem kéne ilyen idegesnek lenni, tisztelt képviselő úr *(Gógös Zoltán: Mi tők nyugodtak vagyunk.)*, mert tisztességesen kéne végezni a munkájukat, és egy valóságos országgéppel kéne rendelkezniük, és nem hadoválni itt a gyermekszegénységről meg hadoválni itt a korrupcióról, hanem be kéne látni, hogy mik a valóságos problémák az országban. *(Gógös Zoltán: Miért mennek a tehének a vágóhídra a Bakonyban?)*

Tisztelt Képviselő Úr! Határozottan vissza kell utasítanom azt is, hogy a mi oktatáspolitikánk elitista, feudális és barbár lenne. Óvatosabban bánnék az ön helyében a jelzőkkel, hogy visszarepítjük ezt az országot a középkorba. *(Gógös Zoltán: Ma erről tárgyalunk.)*

Egyetlenegy előnye lenne annak, ha visszarepülnénk a középkorba: azt a dicsőséges 50 éves szocializmust és kommunizmust, amit önök a nyakunkra hoztak, legalább megúsznánk. *(Gógös Zoltán: Orbánt meg lehetne koronázni. - Az elnök csenget. - Dr. Szakács László: '75-ben születtem!)* Az teljesen mindegy, hogy mikor született, tisztelt képviselő úr. *(Felzúdulás az MSZP padsoraiban.)* Az teljesen mindegy, hogy mikor született, tisztelt képviselő úr. Az önök soraiban a pártállam vezetői ülnek *(Az elnök csenget. - Derütség és közbeszólások az MSZP padsoraiban.)* Önök annak a pártnak az utód-

pártja, amely *(Az elnök csenget. - Dr. Harangozó Tamás: Szánalmas!)* itt a diktatúrát a nyakunkba hozta és működtette.

Tisztelt Képviselő Úr! A lelkiismeretükkel számoljanak el! *(Dr. Szél Bernadett: Lusztáció!)* Nézzék meg, hogy mi van ebben az országban! Mérjék föl, hogy mi a valóságos helyzet, és ennek megfelelően méltósággal, türelemmel és nyugalommal nyilatkozzanak *(Derütség és közbeszólások az MSZP padsoraiban. - Az elnök csenget.)* meg az Országházban, mert úgy nézem, hogy ezt még gyakorolniuk kell. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiban. - Egy hang az MSZP padsoraiból: Szuper voltál!)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérem képviselőtársaimat, hogy tiszteljük meg annyira egymást, hogy meghallgatjuk. A legdurvább sértéseket is végighallgatta államtitkár úr, azt gondolom, hogy *(Dr. Harangozó Tamás: Egyet mondjon már!)* ez kölcsönös, oda-vissza! *(Dr. Harangozó Tamás: Egy sértést mondjon!)* Képviselő úr, nem kívánom többször figyelmeztetni a mai napon.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Hidak” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy tájékoztassam önöket arról, miszerint 2015. június 11-12 között Berlinben nagy sikerrel megtartottuk a 20. Európai Prayer Breakfastet, melynek fő mottója a híd szó volt. A híd sok mindent jelent fizikai és spirituális értelemben, de bármely oldalról nézzük is, a híd sine qua nonja, vagyis elengedhetetlen feltétele és ezáltal lényegi eleme, értelme maga a forgalom.

A forgalom, ami lehet kétirányú, vagyis spirituális értelemben véve kölcsönös, de akár csak egyirányú is, ami annyit tesz, mint adni a viszonzás elvárása nélkül. Ember és ember közötti viszonylatban ez azt jelenti, hogy benső késztetést érzünk arra, miszerint képességünkkel, tehetségünkkel és erőnkkel a másik szolgálatába álljunk. Az ilyen önzetlen cselekedet jellemzője a szabadság, és óhatatlan velejárója az öröm. Kívánom, hogy minél több honpolgárunknak legyen ilyen átélt örömben része!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az egyes politikai pártcsaládok között nemcsak Magyarországon, hanem szerte a nagyvilágban is súlyos törésvonalak húzódnak, kérdés, kell-e, lehet-e felette hidakat építeni. Mindkét eldöntendő kérdésre - az imént hallott viták ellenére is - az egyértelmű válasz az, hogy igen. A hidaknak a politikai életben fontos szerepük van.

A Prayer Breakfast azért is rendkívüli intézmény, mert a különböző nézetű frakciók képviselőit képes egy asztalhoz ültetni, a teremtett világ platformján keresztül hozzásegíteni a világ különböző országaiban élő politikusokat ahhoz, hogy nyíltan megbeszéljék az országukat és a világot érintő akut kérdéseket.

A világtalálkozóra minden év február első csütörtökén kerül sor Washington DC-ben, idén télen ez immár a 63. alkalom volt.

(8.30)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most engedjenek meg egy személyes hitvallást! Én először a 2014. évben vettem részt egy ilyen rendezvényen azzal a céllal, hogy tanulmányozzam és hazánkban is létrehozam a magyar parlamenti prayer breakfast csoportot.

Úgy gondoltam, hogy egy ilyen csoportot létrehozni az USA-ban a republikánusok és a demokraták között lehet, és esetleg még a világ más szerencsésebb helyein is, de nálunk, Magyarországon, ahol olyan mély árkok húzódnak az egyes parlamenti frakciók és képviselők között, hogy sokszor még a parlamentben sem köszönnek egymásnak, nos, ez lehetetlen. Lehetetlen, mert a kormánypártok és az ellenzéki pártok frakciói között személyeskedő és napi ellenségeskedő hangulat uralkodik, és ehhez képest kellene nekem ezeket az embereket egy asztalhoz ültetnem, hogy közösen reggelizzünk és Istenben való hittel imádkozzunk. (*Gőgös Zoltán: A me- nekültekről!*)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Beláthatják, hogy a küldetés lehetetlennek, a helyzet pedig több mint szürreálisnak tűnt. De a barátaim azzal biztattak, hogy ami az embernek lehetetlen, az Istennek lehetséges. Így ebben a reménytelen helyzetben, imáimat e cél érdekében az Úrnak felajánlva mégis belevágtam: lesz, ami lesz. Sorban megszólítottam az ellenzéki pártok képviselőit, és csodák csodája, senki nem utasította vissza, sőt ennek tudatában megszólítva a kormánypárti képviselőket, ők is eljöttek. A jég felolvadt: 2015. április 10-én megvolt az első áttörés, az első találkozó, melyen magyar kormánypárti és ellenzéki képviselők közösen imádkoztunk Magyarorszáért és egymásért.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok és a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt a válaszomat vagy reakciómat megadnám a képviselő úr által felvetettekre, azért szeretnék egy etűdre kitérni, és jó is, hogy Gőgös képviselő úr itt maradt, hiszen róla lesz szó.

Hiszen mialatt L. Simon államtitkár úr válaszolt a napirend előtti MSZP-s felvetésre, azelőtt azt kiabálta be, ha jól hallottam, hogy Polt Pétert leváltjuk, és akkor majd a büntetőügyek rendben lesznek. (*Gőgös Zoltán: Így van!*) Most is megerősíti, hogy ezt mondta. Tehát ezt nem vehetjük másnak, mint fenyegetésnek itt, a parlament padsoraiból. (*Gőgös*

Zoltán: ...nem bűnpártolás!) Most kézmozdulat nem volt mellette, kézmozdulat most nem volt mellette, amit a képviselő úr mondott, bár az MSZP-nek vajmi kevés esélye van arra, hogy valaha is a következő időkből olyan többsége legyen, hogy ezt megtegye. De úgy látszik, hogy a Jobbikhoz hasonló eszközök nem állnak távol az MSZP-től, és akár jogállamon kívüli eszközöket is alkalmazna erre. (*Gőgös Zoltán: Nem ...bűnpártolás, államtitkár úr!*) Ilyesfajta fenyegetéseknek talán a parlamentben nincs helye, és ilyen mondatokat bekiabálni szerintem nem helyes - majd nyilván erről a frakció előtt kell beszélnie a képviselő úrnak.

De áttérve Vejkey képviselő úrnak a felvetésére, amit ezúton is köszönök, ez egy sokkal inkább békés felvetés volt. Azt kell hogy mondjuk, hiszen azt mutatja, hogy más európai országokban, talán akiknek a történelme is valamelyest szerencsésebben alakult, vagy Észak-Amerikában, ahol valóban a polgárháború óta belső ellentétek nem dűlték föl az országot, ellentétben Magyarországgal, amin a XX. században két világháború és két embertelen diktatúra is végigment, és óriási törésvonalakat eredményezett ez az országokon belül, de máshol, ahol talán sikerült békésebben átvészelnünk a XX. századot, könnyebb az ilyesfajta, akár frakciókon, pártokon is átívelő imareggeliket megtartani, amelynek az egyik pozitív üzenete Magyarország számára is talán, hogy hosszabb, békésebb időszak után a politika világa is válhat olyan- ná, ahol könnyebb a konszenzust megtalálni.

Másrésről pedig nekünk is fontos, főleg nekünk, kereszténydemokratáknak, a Fidesz-KDNP-pártszövetséghez tartozóknak, hogy más országban a kereszténység igenis egy közéleti téma, olyan szempontból, hogy a képviselőket összeköti, közös célokat határoz meg nekik. Hiszen a keresztény hit, bár egy személyes meggyőződésen alapul, de abban a pillanatban, ahogy elkezdik gyakorolni, közösségivé válik, nemcsak azért, mert közösségben, miséken, imaórákon találkoznak azok, akik a keresztény hitet vallják, hanem azért is, mert meggyőződésünk szerint a hitnek mindig cselekedetekben kell megnyilvánulni, amelyek más emberek felé irányulnak, ahogy a Szentírásban is le van írva, hogy amit egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek, mondta az Úrjézus.

Tehát innentől kezdve a hitnek a megnyilvánulásai, lehet ez akár szociális gondoskodás, egészségügyi gondoskodás, jótékonyosság, mások segítése, tanulás, oktatásnak a szervezése, az mindig közösségi szintéren jelenik meg, és a keresztény hitnek a megnyilvánulása is mindig ilyesfajta közösségi funkciókat is eredményez, hogyha az állam szempontjából nézem. Ezért válik, ezért is válik közüggé a kereszténység, illetőleg az értékalap miatt is.

Ezek a képviselők, akik akár Berlinben, akár Washingtonban összegyűlnek imareggelire, teljesen mindegy, hogy milyen pártból érkeznek vagy éppen milyen titlust töltenek be a parlamentben vagy a kormányban, ők ezáltal a kereszténységüket egyfajta közéleti témává is teszik, emelik. Ezzel nyilvánvalóan

a keresztény embereknek a politika iránti érzékenységet, figyelmét sokkal inkább fel tudják kelteni, illetve közös erkölcsi alapra tudják helyezni a politika irányát, és így könnyebben tudnak közös célokat is megtalálni, amelyek ciklusokon átívelően javíthatják az országban élőknek a helyzetét.

Ezért fontos, hogy itt Magyarországon se legyen ez tabu a közéletben, ne legyen ez tabu a politikában, bár volt egy olyan időszak, főleg az SZDSZ idején, amikor ki akarták szorítani az ilyesfajta erkölcsi megnyilvánulásokat a parlamentből, és azt mondták, hogy itt csak technikai, újraelosztási kérdésekről lehet beszélni a politika terén. Igenis, van köze az erkölcsi kérdésekhez, a morális kérdésekhez, a világnézeti kérdésekhez a politikának. Ha csak megnézzünk egy egydolláróst, „Istenben bízunk”, ez a felirat szerepel rajta, ebből is láthatjuk, hogy más országokban a tízparancsolatnak az erkölcsisége mennyivel inkább áthatja a teljes politikai és közjogi rendszert.

Ezért is fontos Európa keresztény gyökereinek a megőrzése, hiszen ez nem mások ellen irányul, hanem egész egyszerűen karaktert és közös értékvilágot ad a kontinensnek, közös célokat ad a kontinensnek, ezekre büszkének kell lennünk, ezeket erősítenünk kell. Ha Európa elveszítené ezeket a keresztény gyökereit, akkor ebbe az ürességbe a szélsőségek szüremkedhetnek be. Erre látunk jeleket azokban a nyugat-európai társadalmakban, amelyek szekularizáltabbakká váltak, hogy hogyan vette át a radikalizmus a mérsékelt, keresztény értékeken alapuló politizálásnak a helyét, vagy a fiatalok érdeklődését hogyan keltették föl ilyen szélsőségek.

Ezért mondhatjuk azt, hogy egy stabil értékrend, egy stabil keresztény értékrend Európa gyarapodását és békéjét szolgálhatja a következő évtizedekben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A bűnözőknek mikor szólnak, hogy rend van?” címmel. *(Dr. Rétvári Bence: Hol az MSZP?)* Megadom a szót, képviselő úr.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azért kértem ma lehetőséget napirend előtt, hogy továbbgondoljuk azokat a lépéseket és mindazt a konkrét cselekvési tervet, amelynek, úgy gondolom, hogy minden igyekezet ellenére még nem sikerült a kormánynak vagy a Belügyminisztériumnak megfelelni.

Én most nem kívánom elvitatni azokat a lépéseket, amelyeket 2010 óta tettek, tehát tisztában vagyok vele, hogy 3500-zal több rendőr van, hogy milyen Btk.-szigorítások történtek, és mit igyekeznek a Belügyminisztérium megtenni. Ugyanakkor szeretném a miniszterelnök úr szavait is idehozni, amikor elindította ezt a halálbüntetéssel való tematizálást, akkor, ha jól emlékszem, Pécssett ő úgy fogalmazott,

hogy sajnos a három csapás törvény, illetve a tényleges életfogytiglan intézményének bevezetése nem érte el vagy nem hozta el a kívánt hatást, és nem csökkent érdemben a súlyos és életellenes bűncselekmények száma.

Én azt gondolom, hogy ha egy miniszterelnök ilyet mond, akkor itt nem lehet minket azzal vádolni, hogyha erre hivatkozunk, hogy mi mindig egy olyan képet próbálunk lefesteni, ami nem igaz. Én azt gondolom, hogy ezt komolyan kell venni, és mi is így látjuk. Tudjuk azt, hogy a statisztikák hogyan alakulnak, hogyan változnak, de ugyanakkor azt is tudjuk, hogy a mindennapi életben, ha úgy tetszik, a sűrű hétköznapokban a fővárostól a legkisebb településen keresztül milyen közbiztonsági problémák vannak. Ide most sorolhatnánk az iskolai erőszakkal kapcsolatos eseteket, az idős, nyugdíjas, egyedülálló vagy egyedül élő emberek ellen elkövetett bűncselekményeket, a nők, gyerekek ellen elkövetett bűncselekményeket s a többi.

Amit elsődleges oknak látunk, abban, azt gondolom, hogy egyetértünk, hogy nem lehet minden bűncselekményt megakadályozni, mert mindig is voltak és valószínűleg mindig is lesznek bűnözők, viszont annak érdekében tehetünk, hogy minél kevesebb legyen, tehát minél több bűncselekményt megelőzhessünk. Nem hiszem, hogy azon vita lenne akár a kormány vagy az ellenzék között, ha azt mondjuk, hogy minél több utcai járőr van, minél nagyobb a rendőri jelenlét a nap 24 órájában, valószínűleg azokon a pontokon annál kevesebb a bűncselekmény.

(8.40)

Ezt mi is így gondoljuk. Éppen ezért továbbgondolni vagy továbbfejleszteni javasoljuk a körzeti megbízotti rendszert. A Belügyminisztérium számomra is megküldött egy részletes tájékoztatót, amely alapján - hogy is mondjam? - meg nem nyugodhatunk, hiszen létszámprobléma van bőven, mert ha arra gondolunk, hogy ma Magyarországon közel 1200 településen nincs körzeti megbízotti székely, akkor az finoman fogalmazva is a magyar települések közel 40 százalékát jelenti, és ez nagy probléma. Ha arra gondolunk, hogy a körzeti megbízottak jelentős részének három-négy falu, település jut egyszerre, akkor azt is elmondhatjuk, hogy képtelenség egy körzeti megbízottnak három-négy településen ellátni a feladatát, hiszen a legtöbb esetben csak arra van ideje, energiája, hogy keresztülszaladjon egy-egy településen, megkérdezze, hogy minden rendben van-e, de effektíve a rendőri jelenlét ezáltal nem biztosított.

Arra is láttunk példát, amikor egy-egy településen elburjánzott a különböző személy és vagyoni elleni bűncselekmény, hogy akkor a Készenléti Rendőrség kivonult viszonylag nagy erővel, és adott esetben hetekig, hónapokig jelen volt. Ez meg is hozta azt az eredményt, hogy azokban az időszakokban szinte nullára redukálódott a hasonló bűncselekmé-

nyek száma. Viszont a Készenléti Rendőrség idővel elmegy, és utána ugyanúgy ott marad az úr.

A közelmúlt egyik sajnálatos tragédiája egy Tisza menti kis faluban történt, amikor egy ereje teljében lévő adófizető embert fényes nappal négyen brutálisan megverték úgy, hogy gyakorlatilag meggyilkolták. Ez is azt mutatja, ha ezeken a településeken nagyobb a - vagy fogalmazzunk úgy, hogy van állandó - rendőri jelenlét, akkor az ilyen esetek ha nem is száz százalékban elkerülhetők, de minden bizonnyal csökkenthetők.

Ezért mi azt szeretnénk, ha vagy a rendőrség kezeit belül lehetne átcsoportosítani adott esetben a körzeti megbízottak közé embereket, vagy - amit a költségvetésben jelenleg nem látunk - továbbnövelni a rendőri létszámot, ez mindenképpen üdvös lenne. Mi továbbra is azt szeretnénk, ha nem a traffipaxos rendőrök élveznének prioritást, hanem az utcán kettésével, hármásával járőröző, szolgálatot teljesítő, kutyás vagy gyalogos rendőrök, mert ez tudná érdemben csökkenteni a mindennapokban a bűnözések számát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ha az elmúlt ötéves parlamenti tevékenységet vesszük figyelembe, akkor most egy olyan napirend előtti hozzászólást hallottunk a Jobbik képviselője részéről, amely végre elismeri azt az ötéves kemény munkát, amelyet a kormány, az Országgyűlés, a Belügyminisztérium, a rendőrség, a polgárőrség és a vele együttműködő civil szervezetek megtettek a magyar emberek biztonsága érdekében. Örülök annak, hogy Mirkóczki Ádám képviselő úr végre elismeri ezt az erőfeszítést, és azt is, hogy ez az erőfeszítés folytatódik, és ez a helyes út mind a törvényhozásban, mind a végrehajtásban. Az örömöm kifejezése mellett megragadom az alkalmat, hogy arra kérjem a képviselő urat és a frakcióját, hogy a jövőben támogassák azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a rend, a biztonság megerősítése érdekében teszünk.

Ami a miniszterelnök úr pécsi nyilatkozatát illeti a szigorúbb büntetőjogi fellépéssel kapcsolatban: azt gondolom, ebben nincs semmiféle ellentmondás, hiszen a szigorúbb törvények, a szigorúbb fellépés, a rendőrség megerősítése, a bírósági ítélezési gyakorlat felgyorsítását lehetővé tevő jogszabályok megalkotása mind-mind együttesen járultak hozzá ahhoz, hogy azt mondhatjuk, ma nagyobb biztonságban élnek az emberek Magyarországon, mint 2010 előtt. A számok is ezt igazolják. Amíg 2010 előtt 12 ezer ember töltötte szabadságvesztését büntetés-végrehajtási intézetekben, ma ez a szám meghaladja a 18 ezer főt. Tehát a szigorúbb fellépés következtében

nagyobb biztonságban élnek az emberek ma Magyarországon, mint 2010 előtt. De mindig azt mondtam itt a parlamentben, és ezt igazolhatják, hogy soha nem lehetünk elégedettek, hiszen mindig többet kell tenni a közbiztonságért holnap, mint amit ma vagy tegnap tettünk. A mi kormányunk e tekintetben elszánt, és szeretnénk folytatni ezt a programot.

Ami a körzeti megbízotti létszámot illeti: ön valóban írásbeli kérdéssel fordult a belügyminiszter úrhoz, amelyre konkrét választ is adtunk. 2015. június 1-jén 1610 település rendelkezett körzeti megbízotti székhellyel, és 3548 státuson 3474 fő teljesített szolgálatot. Ez 97,9 százalékos feltöltöttséget jelent; a cél nyilván a százszázalékos feltöltöttség. Emellett azt is szeretném elmondani, hogy ma Magyarország minden településén biztosított a rendőri jelenlét, annak ellenére, hogy nincs mindenhol körzeti megbízotti székhely, és körzeti megbízott nem mindenhol teljesít szolgálatot. De az önkormányzatokkal együttműködve olyan rendszert építettünk ki, hogy azokon a településeken is jelen van a rendőrség, ahol nincs kmb-s székhely, de naponta megjelenik a rendőr, egyeztet a polgármesterrel, hol kell nagyobb rendőri jelenlét, hol kell fellépés, mit kell tenni a bűncselekmények megelőzése érdekében.

S amivel egyetérték a hozzászólását illetően, az az, hogy a bűncselekmények megelőzése terén kell még többet tennünk, hiszen azt a bűncselekményt, amit nem követnek el, nem kell nyomozni, annak nincs sértettje, nincs áldozata. Ezen a területen tehát szeretnénk előrelépni, és úgy gondolom, ennek meg is vannak a reális feltételei.

2015. március 7-én az Országos Polgárőr Szövetséggel és a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanáccsal együttműködve elindítottunk egy betörésmegelőzési programot. Ez is nagyon fontos, hiszen ezek a bűncselekmények is joggal irritálják az embereket. Ez jelenleg Baranya, Somogy, Pest, Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, valamint Budapesten folyik, de az a cél, hogy a tapasztalatok figyelembevételével az egész ország területére kiterjesszük ezt a programot, mert úgy gondoljuk, hogy a kedvező tapasztalatok alapján érdemes ezt megtenni.

Ami pedig az egyes, egyedi bűncselekményeket illeti: a cél persze az, hogy ne kövessenek el bűncselekményeket, előzzük meg azokat, de ha mégis elkövetnek bűncselekményeket, akkor pedig az a cél, és azt is ígértük, hogy mindent megteszünk annak érdekében, hogy az elkövetőket kézre kerítsük. Ennek a célnak az érdekében a rendőrség jelentős eredményeket ért el az elmúlt időszakban, amiért én a személyi állománynak köszönetet mondok. Bízunk abban, hogy ez a tendencia folytatódik, és mi elszántak vagyunk, hogy a közrendet, közbiztonságot tovább erősítsük Magyarországon. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Simon Róbert Balázs képviselő úr, Fidesz-

képviselőcsoport: „A kulturális ágazat eredményei az elmúlt öt esztendőben” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2014-ben, az új kormány megalakulását követően a kulturális ágazat megfogalmazta a fő társadalmpolitikai céljait, a kulturális alapellátás bevezetését és a kulturális közösségfejlesztést. Ezeket a célokat az ágazat 2010 óta elért eredményeire alapozva tudjuk elérni.

2013-ban elindult a kulturális közfoglalkoztatási program, amely ötvözi a munkaerő-piaci célokat és a közösségépítést. A program első ütemében 4 ezer főt, utána 4500, a jelenlegi harmadik ütemében pedig már 6100 főt sikerült bevonni csaknem 2 ezer településen, több ezer partnerszervezettel. A résztvevők 22 százaléka tért vissza a közfoglalkoztatásból a normál foglalkoztatásba. Elsősorban a pályakezdők, a kistelepülési és hátrányos helyzetű térségekben élők, valamint a munkaképes korú nők helyzetét javítja a program.

A vidék kultúrájának megerősítése érdekében az 5 ezer fő alatti településeken 27 milliárd forintból közel ötszáz művelődési ház, közösségi színtér, könyvtár újult meg. Az ott megvalósuló kulturális programokat 1 milliárd forint keretösszegű TAMOP-os pályázati forrás is támogatta. Európában egyedülálló országos szintű kistelepülési könyvtár-ellátási rendszer kiépítésére került sor, amely helyi szinten képes biztosítani a teljes könyvtári rendszer szolgáltatási kínálatát és országos dokumentumállományát. Eddig 2450 település csatlakozott a programhoz, amit a központi költségvetés 2015-ben 1,9 milliárd forinttal támogat.

(8.50)

Az idei évtől a települések közművelődési és könyvtári feladataihoz nyújtott támogatás minimális összegét 1,2 millió forintban rögzítette a költségvetési törvény, lakosságszámtól függetlenül, ez a szerényebb anyagi lehetőségekkel rendelkező településeknek előnyös. Így a 2014. évi támogatáshoz képest 2015-ben csaknem 1,2 milliárd forinttal nőtt a ráfordítás 1790 településen.

A megyei múzeumi szervezetek tagintézményei, illetve 16 megyei könyvtár 2013. január 1-jével a területi elhelyezkedésük szerint illetékes megyei jogú városok és települési önkormányzatok fenntartásába kerültek, és a múlt heti döntésünkkel az ingó mellé az ingatlanok tulajdoni jogát is megkapták. Új, a múzeumok szakmai munkáját támogató pályázatok is megjelentek, ezek együttes összege meghaladja az 500 millió forintot.

Az elmúlt években az Agóra-programban több mint 20 milliárd forint támogatási összegből valósult meg, illetve valósul meg jelenleg is összesen 14 megyei jogú vagy 30 ezer főnél nagyobb lakosságszámú

város közösségi művelődési intézményében a fejlesztés. A 14 nyertes projektből 2014 végéig 9 - Győr, Szeged, Tatabánya, Szekszárd, Kaposvár, Békéscsaba, Hódmezővásárhely, Debrecen, Szolnok - befejeződött. További öt beruházás - Szombathely, Kecskemét, Veszprém, Miskolc, Nyíregyháza - folyamatban van, és idén kettő - Mosonmagyaróvár és Hatvan - elkezdődött.

Az artmozihálózat digitális fejlesztését 2011-14 között évente 100 millió forinttal támogatta a tárca, így négy év alatt 32 mozi 39 termében újult meg a technika. 8,5 milliárdból újult meg a Mátyás-templom, 3 milliárdból pedig a hatvani Grassalkovich-kastély, amelyben a Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeum kapott helyet. Lezajlott a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem fejlesztése is, 600 millió forinttal támogatta az állam a magánberuházásként létrejött Budapest Music Center befejezését. 2014-ben már folyamatosan játszott, eddig negyedmillió nézőt fogadott be a megújult Erkel Színház, amit a szocialista kormány még el akart bontani. A Magyar Állami Operaház 2013-ban indított Operakaland programsorozata eddig több mint százezer középiskolást ért el, 2014 tavaszán a program a közgyűjtemények csatlakozásával Kultúrkalanddá bővült, ingyenes múzeum-, könyvtár-, illetve levéltár-pedagógiai foglalkozásokkal. Ez 12 500 diákot ért el, és megháromszorozódott a jelentkezők száma.

Kiemelném még, hogy a Nemzeti Kulturális Alap és a Magyar Művészeti Akadémia folyamatos támogatásából több ezer rendezvény valósult meg Magyarországon, jelenleg is zajlik éppen választóközteremben, Győrben a XI. Magyar Táncfesztivál június 15-21. között, amely a magyar táncművészet legnagyobb ünnepe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Gyakran mondják, hogy a kultúra sokba kerül, drága, nehezen elérhető. Azt gondolom, igazán sokba akkor kerülne mindannyiunk számára, ha nem lenne. A kultúra nem cél, nem haszon, hanem valami nagy egésznek a része, szépség és öröm, közösségteremtő erő. A „kultúra” szó eredeti jelentése szerint ápolást, megőrzést jelent, azt, hogy gondot viselünk valamire. A régi rómaiak az ember és a természet közötti kapcsolatot leírására használták. Úgy gondolták, hogy a természetet művelni és ápolni kell, hogy az ember számára lakhatóvá váljon, és nincs ez ma sem másképp: a kultúra akkor él, ha ápoljuk és gondot viselünk rá. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni.

Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, fontosnak tartom azt az ívet is, amit a képviselő úr most itt leírt a felszólalásában, hiszen jól jelzi, hogy nemcsak a nagy események, mint a Zene-

akadémia felújítása, a Várkert Bazár felújítása, a Budapest Music Center létrejötte, tehát ezek a tényleg mindenki számára látható, szalagátvágással egybekötött átadott intézmények jelentették az elmúlt öt év kulturális támogatási és kultúrpolitikai rendszerének a részét, hanem ott kezdtük, hogy minél több emberhez érjen el maga a kultúra. A Nemzeti Művelődési Intézetten keresztül egy olyasfajta hálózat áll a kormányzat rendelkezésére, amely sok-sok száz településen, sok-sok tízezer, százezer és millió emberhez juttathatja el azokat a kulturális értékeket, amelyek a nemzetünk közösségét is alkotják.

Ezért fontos, hogy a kistéleplési normatívát, ahogy ön is mondta, 1,2 millió forintra emeltük, bármekkora is a település létszáma. Azt hiszem, ez fontos, hiszen sokkal inkább segíti a legkisebb településeken élőket, pontosabban az ott lévő települési vezetőket, hogy azok az emberek mindenfajta kulturális értékhez hozzájussanak, bármennyire is messze laknak egy nagyobb várostól vagy a fővárostól. Ugyanígy fontos a kulturális közfoglalkoztatás, ha már visszatérhetünk itt akár az első napirend előtti témájához is, hiszen, ahogy ön is utalt rá, itt több mint egyötöde az abban részt vevő, általában érettségizett, sőt szinte kivétel nélkül érettségizett közfoglalkoztatottak utána a munka világában tudott elhelyezkedni. Így kapcsolódott egymáshoz a kultúrpolitika világa és a közfoglalkoztatás világa. Azt hiszem, hogy ez ebben részt vevő sok-sok ezer ember közül pár ezernek már valós munkahelye is keletkezett a kulturális közfoglalkoztatás révén, nem beszélve arról, hogy ezt a szakemberhiányt, azt a munkatárs-hiányt, amit a vidéki művelődési házak, vidéki könyvtárak el kell szenvedjenek, részben pótolni tudta ez a program. Mindenki számára tehát nagy előnyökkel járt.

Szintén fontos az elmúlt öt évből, azt hiszem, ami már a képviselő úr idejébe nem férhetett bele, a Magyar Művészeti Akadémia létrehozatala, amely, bízunk benne, hogy minden magyar művész közös otthona lesz előbb-utóbb. Ahogy a Magyar Tudományos Akadémia egyértelműen a tudóstársadalom legkiválóbb alakjainak nyújt otthont és nyújt a folyamatos kutatáshoz anyagi támogatást, úgy a Magyar Művészeti Akadémia a művészet terén töltheti be ugyanezt a funkciót. A Művészeti Akadémia az Alaptörvényben rögzített intézmény, tehát hosszú távon minden művész stabilan számíthat a léte és a támogatására, így bízunk benne, hogy valóban a magyar kultúra művelésében teljesen autonóm szervként egyre inkább tud biztos háttérrel nyújtani.

Ugyanígy biztos és kiszámíthatóbb háttér most már a Nemzeti Kulturális Alapprogram, kiegészülve a Cseh Tamás-programmal, amelyik fiatal művészeknek, úgynevezett garázszenekaroknak és diákokból álló bandáknak nyújt kitörési lehetőséget, tehát bízunk benne, hogy ez a Cseh Tamás-program is sokaknak jelent indító löketet. A Nemzeti Kulturális Alap pedig most már teljes mértékben, minden pályázatát elektronikusan kezeli, elektronikusan kapják az értesítéseket is a pályázók, tehát sokkal

inkább átláthatóbb, tisztább és világosabb ez a rendszer, ami itt kialakult.

Itt térnék ki arra, hogy ez a támogatáspolitikai természetesen nem áll meg Magyarország jelenlegi határainál, hanem a teljes magyar közösség számára nyitott. Így például arra is büszkék lehetünk, hogy a magyar kultúrának szerves részét képező határon túli magyarok kulturális programjait is 300 millió forinttal támogatta a Nemzeti Kulturális Alap, pontosabban olyan pályázatokat, amelyeket határon túlról küldtek be. Nyilván itt elsősorban Erdély és Partium az, amelyek az elsők között szerepel, de a vajdasági, felvidéki vagy kárpátaljai magyarok is kivették részüket ebből a pályázati lehetőségéből. Így ez is segíti az összmagyar kultúra megerősítését.

Szintén fontos intézménnyé vált a magyar kulturális életben a Nemzeti Filmalap, hiszen ha csak a legutóbbi filmsikereinket nézzük Cannes-ban, a Filmalap tudta támogatni azokat a filmeket, amelyek egyébként sem nemzetközi megmérettetésen, sem máshol nem értek volna el sikereket, ha nincs a Nemzeti Filmalap támogatása. Ha valaki rendszeresen moziba jár, akkor látja már az ajánlókban, hogy ha bemegy egy-egy filmet megnézni, akkor előtte egy blokkban a film alatt most már legalább három minőségi, egész estés nézhető és élvezhető magyar játékfilmet tud kínálni, amely szintén bővítette a korábbi kínálatot, ahol egy-egy elem ugyan volt, de ennire szisztematikusan és egy irányban jól átlátható támogatásokkal nem voltak megalapozva ezek a filmprodukciók. Nem beszélve arról, hogy ezeket mindenki az interneten is bármikor ellenőrizheti, hogy hol milyen döntések születtek.

Tehát egyszerre tudjuk azt mondani, hogy Magyarországon megerősödött a kulturális alapellátás minden településen, másrészt pedig olyan kiváló intézmények jöttek létre, amelyek nemzetközi szinten is megállják a helyüket, Eszterháztól Budapestig és Debrecenig. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr **államtitkár kinevezéséről** szóló átiratát küldte meg az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a köztársasági elnök úr átiratát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján 2015. június 16-ai hatállyal dr. Kópeczi-Bócz Tamást az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárává kineveztem. Budapest, 2015. június 15. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak államtitkár úrnak, és sok sikert kívánjak munkájához.

(9.00)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Rogán Antal, Kósa Lajos, Fidesz, képviselők önálló indítványa T/5136. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rogán Antal frakcióvezető úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt napokban, hetekben, sőt most már hónapokban folyamatosan téma Magyarországon a bevándorlás és az egyre növekvő számban érkező bevándorló.

Mindannyian emlékszünk arra, hogy 2012-höz képest, amikor még az eredeti, a bevándorlást viszaszorító szabályok éltek Magyarországon, például az idegenrendészeti őrizetbe vétel lehetősége, addig 3-4 ezer alatt tudtuk tartani éves szinten a bevándorlók számát. Ehhez képest 2014-re ez meghaladta a 43 ezret, és 2015-ben pedig most már azzal kell számolnunk, hogy június végére meg fogja haladni a 60 ezret a Magyarországra illegálisan, a határt törvénytelenül átlépve bevándorlóknak a száma. Látni kell, hogy ezek túlnyomó többsége természetesen nem jogosult politikai menedékjogra, és azt is látni kell, hogy eleve törvénytelenül érkeznek Magyarországra. Mindannyian választhatnák azt a lehetőséget, hogy felkeresik a határátkelőhelyet, ott nyújtják be a menedékjogra vonatkozó kérelmüket, ott kéri meg a lehetőségét annak, hogy beléphessenek Magyarország területére, illetve az Európai Unió területére. Ugyanúgy figyelembe kellene venni a menedékjogra irányuló kérelmüket, ehhez képest 99 százalékuk az illegális, törvénytelen határátlépést választja.

Nyilvánvaló, hogy csempészbandák által szervezve, a csempészbandákhoz kapcsolódó jogászok által felkészítve, és alapvetően nem azért, mert életet kell menteni, hanem kifejezetten megélhetési okokból, gazdasági okokból próbálnak bejutni Magyarországra, illetve az Európai Unió területére.

Ahhoz a szituációhoz képest, amiről már hónapok óta beszélünk, azt gondolom, hogy ezen a hétvégén, illetve a hét első napjaiban egy teljesen új helyzet állt be. Bekövetkezett az, amitől tartottunk: az Európai Unió egyes országai gyakorlatilag felmondták a schengeni szerződést, és francia-német-osztrák összehangolt akció keretében elkezdődött a belső határok lezárása az Európai Unióban. Franciaország és Németország összehangolt rendőri akcióval visszafordította Olaszország felé az onnan érkező illegá-

lis bevándorlókat, gyakorlatilag megszegve a belső határok átjárhatóságára vonatkozó, Európában a schengeni egyezményvel életbe lépett határokat. Ez a belső határok egyértelmű lezárását jelenti az illegális, törvénytelenül beérkezett gazdasági bevándorlók előtt. Csatlakozott ehhez Németország is, és azt kell látni, hogy egyre határozottabb hangnemet üt meg ebben a kérdésben az osztrák belügyminiszter, aki kifejezetten arról beszél, hogy le kell zárni Ausztria keleti határait, a Magyarország felé eső határokat, erős hangot üt meg ebben a bajor belügyminiszter, és kifejezetten erős hangot a francia köztársasági elnök, aki szocialista politikus. Úgy tűnik, hogy mindannyian felzárkóztak ahhoz a körhöz, amelyik azt mondja, hogy le kell zárni Európa belső és külső határait a gazdasági bevándorlók előtt.

Mindeközben meghaladta a 15 ezret azoknak a kérelmeknek a száma, amelyek arról szólnak, hogy Magyarországra akar alapvetően Németország és Ausztria visszatoloncolni olyan gazdasági bevándorlókat, akik Magyarország területén keresztül érkeztek az Európai Unióba. Innen látszik, hogy az az érvelés, hogy a bevándorlók továbbmennek Magyarországról, nem állja meg a helyét, mert vissza fogják toloncolni őket hozzánk. Az osztrák belügyminiszter kifejezetten olyan intézkedéseket jelentett be, amelyek arról szólnak, hogy Ausztria az elmúlt napokban felfüggesztette gyakorlatilag a menekültkérelmek elbírálását, ehelyett felgyorsította a visszatoloncolási eljárásokat, így nyilvánvaló, a 15 ezret meghaladó számú újabb visszatoloncolási kérelemre és visszatoloncolásra kell számítani.

Ebből az következik, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben az új helyzetben a parlament minden oldalán ülő képviselőnek érdemes elgondolkodni azon, hogy ha Nyugat-Európa lezárja a belső határait a gazdasági bevándorlók előtt, akkor az fog történni, hogy Európa második legnépszerűbb bevándorlási útvonala a Balkánon és Magyarországon keresztül vezet. Akkor azok a bevándorlók itt fognak rekedni Magyarországon, és ráadásul, akik eddig bejöttek, azokat pedig vissza fogják toloncolni hozzánk. Ha a mostani statisztikákat nézzük, akkor azt látni kell, hogy a nyár különösen egy olyan időszak, ami nemcsak a turisták, hanem a bevándorlók, az illegálisan hazánkba érkező bevándorlók kedvenc évszaka is. A nyár mindig csúcsot döntött ezekben a statisztikákban, ez idénre is így várható. Most már azt látjuk, ahogy említettem, június végére a 60 ezret meg fogja haladni a bevándorlók száma, előrevetíthetjük, hogy ez gyakorlatilag év végére elérheti, sőt meghaladhatja a 100 ezret.

Közel 100 ezernyi bevándorló egyik oldalról, a déli határról, lezáruló nyugat-európai határok, visszatoloncolás a másik oldalról. Azt gondolom, hogy ebben a helyzetben felelős politikusok itt a parlamentben nem tehetnek mást, mint hogy azonnal mérlegelnünk kell, hogy milyen intézkedéseket léptetünk életbe annak érdekében, hogy ha az Európai Unió lezárja a belső határait, akkor Magyarország is lezárja egyébként a déli külső határait.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilvánvaló, hogy ilyen intézkedések meghozatalában elsősorban a kormánynak kell megtenni a szükséges lépéseket. A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja ezért tegnap este határozottan arra kérte a kormányt, hogy a mai ülésén ilyen rendkívüli intézkedések életbe léptetésével foglalkozzon, és az ehhez szükséges intézkedéseket tegye meg. Hiszen kialakult az új helyzet. Valóban bekövetkezett az, amitől tartottunk. A hétvégén, illetve a hét első napjaiban elkezdődött a belső határok lezárása Franciaország, Németország és Ausztria részéről. Ezért azt gondolom, hogy ettől a pillanattól kezdve a kormánynak is sürgős cselekvési teendői vannak, de ehhez meg kell kapnia a megfelelő törvényhozási támogatást.

Ahhoz, hogy a határok lezárását meg tudjuk oldani, ahhoz ki kell mondanunk, hogy igen, nem kívánunk időhúzással foglalkozni azok esetében, akik nyilvánvalóan nem politikai menekülteként, nyilvánvalóan a menedéjjoggal visszaélve, gazdasági bevándorlóként érkeznek Magyarországra és Magyarországon keresztül az Európai Unió területére. Az ő esetükben meg kell hoznunk azokat a gyorsító intézkedéseket, hogy a magyar hatóságok kellő időben, gyorsan léphessenek fel, zárassák le a határokat, és toloncolhassanak vissza menedéjzónára nem jogosult bevándorlókat. Ennek érdekében az Országgyűlésnek meg kell tennie azt, amire az Európai Unió belső szabályaiban régóta megvan a felhatalmazás, de soha nem született meg az ezzel kapcsolatos uniós szabály, hiszen Brüsszel természetesen e téren is totójázott, mint minden más esetben.

Az Európai Unió belső szabályai is lehetővé teszik az úgynevezett biztonságos harmadik ország fogalmának a definiálását, ami ebben az esetben gyakorlatilag a biztonságos tranzitországot jelenti. Magyarországon sem létezett az ezzel kapcsolatos szabályozás, így most lehetővé tesszük egy törvényjavaslatban a kormány számára, hogy egyébként rendeletben meghatározhassa azon biztonságos harmadik országok, biztonságos tranzitországok körét, ahonnan egyébként Magyarország nem fogad politikai menedéjjogot kérőket, mert azokat az országokat eleve biztonságosnak tartjuk, és azt gondoljuk, hogy még ha valaki olyan térségből is érkezett oda, ahol fenyegethette az ő vagy családja életét veszély, az a helyzet, hogy ebben a biztonságos harmadik országban, tranzitországban ilyen veszély már nem fenyegeti.

Az úgynevezett balkáni útvonal, amely a Magyarországra is vezető bevándorlási útvonal, az, amely az Európai Unióban a második leglátogatottabb bevándorlási útvonal, és nagyon kevéssel marad el az Olaszországot érintő tengeri útvonaltól, az keresztülvezet Görögországon, keresztülvezet Szerbián, azt gondoljuk, hogy nagyon sokszor még Bulgáriát is érinti, azt kell látni, hogy ezek az országok biztonságos országok. Szerbia esetében is ez így van, hiszen nem lehetne arról beszélni, hogy Szerbiával uniós csatlakozási tárgyalásokat folytatunk, mert ennek a definíciónak egy országnak eleve meg kell felelnie,

ha az Európai Unió elkezd vele a csatlakozási tárgyalásokat. Magyarország is élénk támogatója annak, hogy Szerbia európai uniós csatlakozása mielőbb bekövetkezzen. Én azt gondolom, hogy innentől kezdve az is nyilvánvaló, hogy ki kell mondanunk, hogy azért felelhet meg ezeknek a követelményeknek Szerbia, mert Szerbia is egy biztonságos harmadik ország az Európai Unió területén kívül, ahonnan nem kell sem Magyarországnak, sem az Európai Uniónak politikai menedéjjogkérőket befogadnia, és ráadásul ezek túlnyomó többsége, mint tudjuk, nem menedéjjogot kér valójában, hanem gazdasági bevándorló, a menedéjjogot csak ürügyként használja fel arra, hogy bejuthasson az Európai Unió területére.

Az Országgyűléstől azt szeretném kérni, hogy ha lehet, minél hamarabb alkossuk meg az ezzel kapcsolatos szabályt, és adjuk meg a kellő felhatalmazást a kormánynak arra, hogy még a nyár folyamán léphessen, és megtehesse a határ lezárásához szükséges intézkedéseket. Hogy ezek milyenek a kormány részéről, azt gondolom, ott mindent mérlegelni kell, tehát a jóval erősebb határőrizettől kezdve akár a fizikai határzár alkalmazásáig bezárólag. Nyilvánvaló, hogy ez a legutolsó lépés, de azt látni kell, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez nem idegen az Európai Uniótól. Az Európai Unió maga kérte, rendelte el Bulgária számára, és finanszírozza Bulgária és Törökország határán egy fizikai határzár, azaz egy kerítés felépítését.

(9.10)

Ez az Európai Unió külső határán található. Én azt gondolom, hogy szerencsésebb lenne, ha ezt a bizonyos balkáni útvonalat eleve ezeken a területeken zárnánk le, tehát itt Görögországnak lennének feladatai, Bulgáriának lennének feladatai az Európai Unióval egyetemlegesen. De ha nem teszik meg, tisztelt képviselőtársaim, akkor azt kell látni, hogy a végén mi maradunk, mert - ahogy említettem - az osztrákok le fogják zárni Magyarország nyugati határát, és megkezdik a menekültek visszatoloncolását.

Ettől a pillanattól kezdve, tisztelt képviselőtársaim, Magyarország lesz abban a helyzetben, hogy nyugatról is ideérkeznek vissza a bevándorlók, és délről és keletről is ideérkeznek be a bevándorlók. Ezt a helyzetet, azt gondoljuk, hogy el kell kerülni. Ehhez azonban rendkívül határozott lépéseket kell tenni. Ehhez kérnénk a tisztelt képviselőtársaimtól a parlament támogatását is. És itt most hadd kérjem arra liberális és szocialista képviselőtársainkat, hogy tegyék félre a hagyományosan ideológiavezérelt, bevándorláspárti politikájukat, mert nézzék meg, ezt Európában például a francia szocialista elnök képes félretenni, mert a szocialista párt színeiben választották meg Franciaország köztársasági elnökét, mégis határozottabban és erősebben lép fel az illegális bevándorlással szemben, mint egyébként jó néhány más néppárti politikus Európa keretein belül. Azt gondolom, hogy erre itt is szükség van, mert Ma-

gyarország ma már teljesen egyértelműen az egyik legérintettebb ország lett bevándorlási kérdésben.

Ezért arra kérem a szocialistákat is és a parlamentben sokszor független színekben ülő liberális politikusokat is, hogy ne ideológiai okok alapján ítéljenek, ne legyenek bevándorlás pártiak, támogassák a kormányt és a kormánypártokat abban, hogy ha Nyugat-Európa lezárja a belső határokat, akkor Magyarország is lezárhassa az Európai Unió déli határait.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván fel szólalni.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ma mindenki számára világos, hogy Európa, az Európai Unió legnagyobb problémája az illegális migráció kérdése. Az is világosan látszik, hogy a jelenlegi szabályokkal az Európai Unió nem tudja a választ megadni erre a nagyon fontos problémára. Az elmúlt napok drámai eseményei arra sarkallnak bennünket, hogy ebben a nagyon fontos kérdésben a magyar nemzeti érdekeknek megfelelően lépjünk. A legfrissebb adatok szerint egyébként, tisztelt Országgyűlés, a tegnapi nap 514 illegális határátlépő lépte át Magyarországot határait, és 57 192 fő kért menedéket ebben az évben Magyarországon.

Úgy gondolom, hogy ezek a számok önmagukért beszélnek. Nagyon fontos, hogy ebben a kérdésben egyrészt az Unió szigorúbb szabályokat léptessen életbe, másrészt pedig tagállami hatáskörbe kerüljenek ezek a kérdések, hiszen jogalkotással, közigazgatással, megfelelő törvényalkotással, megfelelő kormányzati intézkedésekkel eredményesen fel lehet lépni ennek a problémának a kezelése érdekében.

Az is világos, hogy a menedéket kérők jelentős része nem valódi menekült, nincs háború a hazájában, nem üldözik őket, sem családjukat, nincs életveszélyben nemzetisége, vallása vagy politikai hitvallása miatt, biztonságos országból érkeznek, így nem indokolt a menekültstátus megadása. Akik Magyarországra érkeznek Szerbián keresztül, és Görögországnál lépnek be az Európai Unióba, mire Magyarországra érnek, már nem politikai menekültek, mert nem olyan országból jönnek, ahonnan el kellene menekülni, gazdasági okokból indulnak el hazájukból. Tegnap a napirend előtti hozzászólásra válaszolva elmondtam részletesen, hogy mely országokból hány fő érkezett a tegnapi nap folyamán Magyarországra, tehát céljuk egyértelműen a könnyebb megélhetés, azzal, hogy menedékjog iránti kérelmet terjesztenek elő a hatóságoknál, visszaélnek a nemzetközi jog által nyújtott védelemmel.

Ez a javaslat, aminek a benyújtásáért a kormány nevében köszönetet mondok, ennek a megakadályo-

zását szolgálja, lehetőséget teremt arra, hogy a jövőben a hatóságok ne csak azt vizsgálják, hogy honnan származik a kérelmező, hanem azt is, hogy mely tranzitországokon keresztül érkezik Magyarországra.

A tisztelt Ház előtt fekvő javaslat célja, hogy akik egy biztonságos tranzitországból érkeznek Magyarország területére, ne igényelhessenek politikai menedékjogot. Továbbra is az az álláspontunk, hogy mindenkinek, minden országnak a saját határait kell megvédeni, így a Magyarországra érkező illegális migránsok helyzetét is Magyarországnak kell megoldani. Ezért a kormány köszönetet mond a javaslat benyújtásáért, és azt támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2500, 18 000, 42 700, 57 200 - ezek a számok az elmúlt években a hazánk határátlépő illegális átlépők száma; 2012-ben 2500 - kerekítve, természetesen -, 2013-ban 18 000, 2014-ben 42 700, 2015-ben a tegnapi napig 57 200. Könnyen kiszámolható ebből a növekedésből - ez három év alatt közel negyvenszeres növekedés -, hogy az illegális bevándorlók száma 120 ezer körül fog megállni ebben az évben. Ez egy olyan szám, ami mellett nem lehet elsiklani.

Hiába állítják azt egyes baloldali politikusok, hogy nem ez a probléma, nem kell ezzel foglalkozni, rendben van ez így, mi azt állítjuk, hogy nincsen rendben, valamit sürgősen kell tenni, mert az adatok még riasztóbbak, ha megnézzük, hogy körülbelül mennyi az utánpótlása a minden pillanatban Európába igyekvő illegális bevándorlóknak. A parlament Honvédelmi és Rendészeti Bizottságának meghallgatásán a belügyminiszter a nemzetközi adatokra támaszkodva világossá tette, hogy 5 millióan vannak úton Európába; ötmillióan minden pillanatban. S ha megnézzük, hogy milyen országokból és térségekből jönnek ezek az illegális bevándorlók, akkor abból világosan kiderül, hogy ez a nyomás nem fog csökkenni. Nem fog csökkenni!

Tehát, hogy valamit tenni kell, azt nemcsak Magyarország, hanem már az Európai Unió számos tagállama is észrevette, és próbál rá reagálni. Azonban, miután mi ebben az egész illegális bevándorlóáradatban a szónak a szoros értelmében frontország vagyunk, hiszen schengeni határunk van a Balkán déli része felé, Magyarország nem várhat arra, hogy majd valamikor Brüsszelben azok az európai politikusok, akik egyébként a már eddig is létező probléma felett szemmel láthatóan szemet hunytak, és valami csodára vártak, hogy majd egyszer csak elmúlik ez a nyomás, és nem fokozódik, hogy ők majd valamit lépnek. Azok a rendkívül bá-

tortalan lépések, amelyeket Brüsszel eddig megtett, semmire sem jők.

Tavaly az Európai Unióba több mint 600 ezer illegális bevándorló érkezett, ezeknek a töredéke volt jogosult politikai menedékjogra, mégis Brüsszel valamifajta kvótarendszer összeeszkábálásán dolgozott, hogy az egyes tagországoknak mennyi bevándorlót kell fogadni. Hozzáteszem, a számok, amiket Brüsszel kiadott, köszönő viszonyban sincsenek a valódi, a tényszámokkal. Hiszen amiket Brüsszel mondott először Magyarország számára, az 200-300, majd aztán ez a szám ezer fölé ment, ez hol van köszönő viszonyban a mai napig Magyarországra belépő 57 ezer fővel? A korábbi évek bevándorlóiról nem is beszélve. A napnál világosabb, hogy valamit tenni kell.

Voltak bátortalan kísérletek az Európai Unió részéről és a brüsszeli Bizottság részéről, hiszen korábbi döntés alapján elfogadtak egy irányelvet, ami lehetőséget adott volna a Bizottságnak arra, hogy kijelölje a Bizottság európai uniós szinten azokat az úgynevezett biztonságos tranzitországokat és biztonságos származási országokat, ahonnan az Unió nem fogad illegális bevándorlót. Azonban ez a folyamat megrekedt, és miután Brüsszel nem tudott megbirkózni azzal a feladattal, hogy közös álláspontot alakítson ki a biztonságos harmadik ország, tehát tranzitország és a biztonságos származási országok körében, ezt visszautalta tagállami hatáskörbe.

(9.20)

Ez azt jelenti, hogy Magyarországnak az Európai Unió irányelveivel összhangban lehetősége van arra, hogy kijelölje a biztonságos tranzitországok körét, és kijelölje a biztonságos származási országok körét. Erre a felhatalmazást a magyar kormánynak meg kell adni, egész egyszerűen más kezelési lehetőség rövid távon nincs a probléma megoldására.

Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy miután az Európai Uniónak nem bevándorláspolitikája van, hanem menekültpolitikája, tehát az Európai Unió rendszere arra van kitalálva, hogy azokat az embereket, akiket saját hazájukban fenyegetnek, fizikai biztonságuk nem elégséges, üldözik őket, azokat az Európai Unió befogadja. Ez egy elbírálási folyamat, menedéket kell kérni, a szabály az, hogy ahol először beléptek az Európai Unió területére, ott kell ezt az eljárást lefolytatni. Hozzáteszem, a szabály egyébként az, hogy nem a zöldhatáron kell átjönni illegálisan, hanem jelentkezni kell a legális határátkelőknél, és egyébként az illetőnek el kell mennie egy befogadóállomásra, és meg kell várni ott a menekültügyi eljárás végét. Tehát azért, mert bejön valaki politikai menedékjogot kérni az Európai Unió területére, nem jogosult egyébként az európai belső határok átlépésére, hanem neki meg kellene várni azt, hogy eldőljön, hogy kap-e menedékjogot vagy sem.

Egy adat, szerintem rendkívül beszédes: tavaly a 42 700 illegális bevándorlóból kevesebb mint 800 volt az, aki jogosult volt politikai menedékjogra.

Tehát az elsöprő többségük az illegális bevándorlónak egyszerűen gazdasági okokból illegális bevándorló, nem jogosult az európai szabályok szerint politikai menedékjogra. Azonban mindenki tudja, hogy ez úgy működik, hogy az illegális bevándorlók megkapják a magyar hatóságoktól a 4300 forintot - ennyi a napi ellátásuk költsége -, majd szinte azonnal továbbmennek, durván az átlagos tartózkodás három nap. Egyébként ebből kiszámolható, hogy így is, hogy nagyon keveset tartózkodnak itt, jogellenesen mennek tovább, ez 1,5 milliárd forintba került tavaly a magyar adófizetőknek. És akkor ebben még a rendőrségi költségek meg a nyilvántartási költségek, a hivatal fenntartásának a különböző eljárási költségei nincsenek benne.

Összességében, napnál világosabb, a jelenlegi szabályok és a dublini egyezményből következő eljárásrend is az, hogy abban az országban kell lefolytatni a menekültügyi eljárást, ahol először beléptek az Unió területére. Ez Magyarország ezeknek az embereknek az esetében. Most már egyébként durván 200 ezer azoknak a száma, akik belesznek ebbe a kategóriába, itt lépték át illegálisan a magyar határt, és vissza fogják ide őket küldeni. Beszédesebb ebben az értelemben is a számok: megváltozott az európai tagállamok magatartása, a tavalyi évben durván ezer volt azoknak a határozatoknak a száma, amit a német hatóságok kiadtak az úgynevezett visszatoloncolás ügyében, tehát hogy a német hatóságok nem a menedékkérelmet bírálják el érdemben, hanem azt vizsgálják meg, hogy hol lépett be az Európai Unió területére, és azt mondják - teljesen jogszerűen -, hogy vissza kell küldeni oda, mert ott kell lefolytatni az eljárást. Furcsa módon a német hatóságok vagy az osztrákok, vagy a holland hatóságok nem is jogosultak a menedékkérelmet elbírálni, mert azt a magyar hatóságoknak kell a dublini egyezmények szerint. De míg tavaly csak ezer alatt volt ezeknek a száma, eddig a napig csak a német hatóságok 14 ezer ilyen határozat meghozatalát jelezték, és közölték, hogy busszal, repülővel, de mindenképpen vissza fogják küldeni ezeket az embereket Magyarország területére.

Napnál világosabb, hogy ez egy nyomás rajtunk, amiben lépni kell. És nem csak arról van szó, hogy ez sokba kerül, mert számoljuk ki, hogy ha az átlagos ügyintézési idő 30 nap helyett 15 nap - mert a 30 nap egyébként a normál eljárás -, és 200 ezer emberből csak 100 ezret küldenek vissza, tehát csak a felét, ez milyen költséggel jár, ha egy menekültre egynapi ellátásokkal 4300 forintot kell költeni. De a nagyobbik probléma az, hogy Magyarország csapdába kerül: a szerb hatóságok jelezték - és van egy ilyen egyezmény a két kormány között -, hogy napi 30 menekültet képesek visszavenni, ennél többet nem fognak a szerbek visszavenni, hogyha vissza akarjuk toloncolni azokat az illegális bevándorlókat, akik már átlépték a magyar határt és magyar területen vannak. Ha megnézzük, ez azt jelenti, hogy egyébként, ha az ügyeket próbáljuk gyorsítani is, 12 év alatt fogunk a végére érni, ha holnaptól egy darab ember se jön. És egyébként a tegnapi napon 514-en lépték át illegáli-

san a magyar határt, tegnapelőtt 482-en. Tehát miközben az átlagos belépés 500 fő, a szerbek 30-at tudnak visszavenni a hagyományos, a jelenlegi eljárási keretek között.

Napnál világosabb, hogy ez tarthatatlan, ezzel nem tudunk mit kezdeni. És most nem is arról beszélek egyébként, hogy az egész menekültprobléma milyen mellékes hatásokkal jár, fenyeget - debreceni képviselőként -, a közegészségügyi problémáktól a bűnözésen át a terrorfenyegetettségig tényleg, ezek a kérdések megválaszolatlanok. Nem arról van szó, hogy az illegális bevándorlók bűnözők lennének döntő többségükben, mert nem azok, de az kétségtelen, hogy egyébként olyan területekről is jönnek, ahol az illegális bevándorlók között - és ez megint tényadat - meghúzódnak terroristák, közönséges bűnözők. És az is napnál világosabb, hogy egyelőre nem ismerünk sikeres, megnyugtató integrációs modellt, az európai országok maguk jelentették ezt ki. Legutóbb és talán a legfontosabb mondatot Angela Merkel mondta, amikor kijelentette német kancellárként, hogy megbukott a multikulturális modell Németországban és Európa-szerte, meg kell változtatni az illegális határátlépőkkel kapcsolatos szabályokat.

Arról nem is beszélve, hogy minden országnak joga és kötelessége meghatározni, hogy milyen szabályok alapján enged be a területére embereket. Magyarország egy nyitott, vendégszerető, biztonságos ország. Bizonyítja ezt az, hogy egyébként a magyar népelességgel hasonló számú vendéget fogadunk, akik jól érzik magukat, szívesen jönnek ide, itt tanulnak, dolgoznak vagy csak turisták. De ezek az emberek betartják a szabályainkat. Nem illegálisan lépnek be magyar területre, a zöldhatáron vagy embercsempészek útján, hanem vannak dokumentumaik, okirataik, nyugodtan, bárkit szívesen látunk. De ezek az emberek illegális határátlépők, nem tartanak be semmilyen szabályt, továbbmennek az országból, és nem működnek együtt a magyar hatóságokkal döntő többségükben. Tehát teljesen más ezeknek az embereknek a pozíciója.

Nem szabad az illegális bevándorlókat összekeverni azokkal a külföldiekkel, akik jogszerűen tartózkodnak Magyarországon. Napnál világosabb, hogy a holland nyugdíjas, aki a Balaton-felvidéken vett egy kis házat magának, és egyébként életvitelszerűen ott lakik, az nem keverhető össze az illegális bevándorlóval. Mint ahogy napnál világosabb, hogy teljes tévedés kivándorlóként azonosítani azokat a magyar embereket, akik élve az európai uniós jogaikkal, rövidebb vagy hosszabb időre más európai országokban élnek. És egyébként ez ráadásul nem is függ össze feltétlenül a GDP-vel vagy a jövedelemmel, a tények azt mutatják, hogy a legnagyobb munkavállalói tömeg más európai országokban Németországból jön. Tehát a német állampolgárok élnek a legnagyobb számban más európai országokban és dolgoznak, holott egyébként Németország az egyik leggazdagabb európai ország.

Tehát én azt gondolom, hogy az visszautasítandó és minden esetben kritizálendő, ha valaki egyéb-

ként azoknak a magyaroknak vagy európai polgároknak a helyzetével veti össze az illegális bevándorlókat, akik élnek az európai jogaikkal. Emlékszünk rá, kedves képviselőtársaim: te is tanulhatsz a Sorbonne-on, mondta Kovács László; te is nyithatsz a Mariahilferen kávézót - nem illegális bevándorlóként, élve európai jogaival. És éppen ezért mi nem azt mondjuk, hogy Európa határait le kell zárni, mert Európa továbbra is nyitott, vendégszerető kontinens kell legyen, csak mindenki tartsa be a rájuk vonatkozó szabályokat. Ha valaki turistaként vagy akár dolgozni jön Európába, lehet, munkavállalási engedélyt kell kérni, vízumot kell érni, és a szabályokat be kell tartani. Az illegális bevándorlás előtt viszont le kell zárni a határokat, nem csak nekünk, egész Európának, mert ezt nem tudjuk kezelni, szét fogja fészíteni az európai civilizációt, kultúrát, gazdaságot, mindent, a szociális ellátórendszereket.

(9.30)

Lehet ezeket az embereket segíteni - nem itt, a saját hazájukban. Szervezzünk erre programokat! Támogatjuk. De ezt az illegális bevándorlást elutasítjuk. Kérem a tisztelt képviselőtársakat, tényleg tegyék félre ideológiai megfontolásaikat, és támogassák azt, hogy a magyar kormány kijelölhesse a biztonságos harmadik országok körét Magyarországra számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP-képviselőcsoport vezetője.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha valami a napnál világosabb, tisztelt Kósa képviselőtársam, akkor ez a törvényjavaslat teszi a napnál is világosabbá, hogy önök teljesen alkalmatlanok ennek az országnak a kormányzására. Ez a lényegében háromszavas törvénymódosítás ugyanis, amit öt hónap alatt Rogán Antallal sikerült megszülniük, öt hónap alatt ezt a három szót, nyilvánvalóan nem fog megoldani semmit, csupán az elmúlt hónapok ócska propagandájának folytatását jelenti. Önök ugyanis képtelenek vagy nem akarják kezelni ezt a menekülthullámot, tisztelt képviselő úr.

Rogán Antal hosszan szónokolt itt arról, hogy a bevándorlást hogy kezelik Németországban, Franciaországban, Ausztriában, Olaszországban, ahol egyébként valóban mindennapos óriási problémát jelent. Arra érdekes módon nem nagyon hallottunk épkezláb megoldási javaslatokat és épkezláb ötleteket, hogy itt, Magyarországon mi legyen a megoldás. Rogán Antal nem mondott igazat egy csomó dologban, és ezt muszáj először kiemelnem, mielőtt a saját véleményünket elmondanám. Rogán Antal nem mondott igazat, és Kósa Lajos is sokadszorra nem

mond igazat akkor, amikor arról beszél, hogy nincsenek meg a kormánynak az eszközei, és a még 2012-es homályos szabályozásra utalgat vissza folyamatosan.

Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! A ma hatályos törvények szerint a magyar hatóságoknak lehetősége, sőt kötelessége lenne megtenni azokat a lépéseket, ami a magyar emberek biztonságát Magyarországon garantálja. Miért nem teszik, Kósa úr? A jelenlegi hatályos szövegek szerint, aki papírok vagy igazolás nélkül érkezik országunkba, azt őrizetbe lehet, illetve kell venni a menekültügyi eljárás lefolytatásáig. A mai hatályos szabályok szerint, aki a befogadóállomásokat, a nyitott befogadóállomásokat engedély nélkül elhagyja, azt őrizetbe kell venni. Államtitkár úr, miért nem teszi a dolgát a rendőrség? Miért nem?!

Kósa Lajos, aki most eltávozik a teremből (*Kósa Lajos: Nem távozom, bedugom a telefonomat.*), válaszolhatna arra, hogy Debrecenben miért okoz akkora problémát a bevándorlás és a bevándorlók helyzete. Kósa úr, a ma hatályos törvények szerint, aki nem tartja be a játékszabályokat ebben az országban, azt őrizetbe kell és lehet venni, ha meg akarja hiúsítani az eljárást, vagy, még egyszer mondom, engedély nélkül elhagyja a befogadóállomást. Hányat vettek őrizetbe, államtitkár úr? Nyilvánvalóan egyet sem, hiszen maga Kósa úr bevallotta, hogy átlagosan három napot tartózkodnak itt, magyarul, az eljárást sem várják meg, és ehhez a magyar kormány, a magyar hatóságok továbbra is asszisztálnak. Ja, hogy erre berágnak a németek és az osztrákok, azt értem, államtitkár úr meg képviselő úr. De akkor talán ezzel kéne foglalkozni, és nem plakátkampányba kezdeni.

Rogán Antal abban sem mond igazat, és amit államtitkár úr is mondott, döbbenetes volt, hogy a biztonságos országok listáját majd önök itt a törvényjavaslat értelmében meg fogják határozni, mert ez azt jelenti, hogy mindenkit vissza lehet fordítani a határon. A mai magyar törvényekben ugyanis, államtitkár úr, nem ez van. És önök egyszerűen hazudnak az embereknek ebben az ügyben is. Egy: a biztonságos származási országok listáját 2007 óta tartalmazza a törvény, a felhatalmazást, ezt a listát a kormány a mai napig nem csinálta meg. Nincs ilyen kormányrendelet. Miért nincs, Kósa úr? Mit csináltak az elmúlt öt hónapban vagy az elmúlt két-három évben, amióta látják ezt a problémát?

Most ezt kiegészítik azzal, hogy a biztonságos harmadik országokról is lehet csinálni listát. Szuper! És akkor mi fog megváltozni? Ugyanis a törvény értelmében, és ebben ferdít vagy mond hazugságot államtitkár úr is, vagy tudatlanságból mondja, vagy szándékosan, szerintem az utóbbi még rosszabb, minden egyes kérelmezőnek egyedileg lehetőséget kell adni a magyar törvények értelmében is, hogy ő maga bebizonyítsa, hogy ahonnan egyébként ő származik, vagy az az ország, amin keresztül jött, nem adta meg neki a védelmet. És ebben az esetben Magyarországnak továbbra is be kell fogadni ezeket az

embereket. Ez a törvény, ami a parlament előtt van, nem arról szól, amiről önök beszélnek.

Végezetül azt mondja államtitkár úr, és Rogán úr is sokat hivatkozott arra, hogy Görögországnak meg Bulgáriának sokkal több dolga lenne, és hát az ideérkező emberek jó része az európai kontinenst Bulgárián vagy Görögországon keresztül lépi át. Hát akkor az hogyan van, hogy önök arról beszélnek itt, azzal hergelik a magyarokat, hogy Ausztriából meg Németországból visszatoloncolják majd ide az embereket, miközben maguk ismerik be, hogy ide is egy másik uniós országból érkeznek? Akkor Magyarország mit csinál? A magyar hatóságok mit csinálnak, államtitkár úr, ebben az esetben? (*Németh Szilárd István: Összevissza beszél. Elképesztő!*) Azzal, hogy nem érti képviselőtársam, én teljesen tisztában vagyok. De azért végigmondom. (*Németh Szilárd István: Hazugságokat nehéz megérteni. - Az elnök cseppet.*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt, hogy önök képtelenek vagy nem is akarják kezelni ezt a menekülthullámot, a 2016. évi költségvetés, a Magyar Országgyűlés előtt lévő költségvetés is világossá teszi, a napnál világosabbá. Miközben 1,3 milliárd forintért önök nemzeti konzultációt folytatnak és óriásplakátkampányba kezdenek magyar nyelven, hogy minden bevándorló jól értse, hogy önök miről beszélnek, addig a menekülthullámot kezelni hivatott Bevándorlási Hivatalnak önök 50, azaz ötvenmillió forint plusz költségvetési forrást fognak jövőre biztosítani. Egy olyan szervezetnek, amelynek 9 milliárd forint az éves költségvetése, ehhez most még jól hozzácsapnak 50 millió forintot. Nyilvánvalóan látszik, hogy az egész, amit tesznek, vagy alkalmatlanság, vagy hazugság. És 31 új munkatársat is felvehetnek majd ahhoz a szervezethez, amelynek állítólag százazreket kéne majd itt az országban kezelnie.

Azt hiszem, nem feledjük, hogy miként pörgettek föl a kormányzati gyűlöletkampányt az elmúlt időszakban. Orbán Viktor nyilatkozatával kezdődött a párizsi merénylet után, azzal az ízléstelen nyilatkozással, amikor egy terrorcselekmény után az illegális bevándorlók elleni hadjáratot Orbán Viktor megkezdte. Majd a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság januári rendkívüli ülésén kaptunk először tájékoztatást arról, hogy mekkora probléma ez Magyarországon. Ott világosan elmondtuk, hogy az erre hivatott szervek költségvetési támogatása és átszervezése nélkül valószínűleg kezelhetetlen az ügy. A mai napig ebben a kérdésben semmi nem történt.

Aztán Rogán Antal is rendszeresen kevergett a Keleti pályaudvaron, ez is elmúlt, érdekes módon valahogy eltűntek az emberek a Keleti pályaudvarról, csak akkor voltak ott, amikor Rogán Antal épp sajtótájékoztatót tartott. De bizonyára az volt csak a probléma, hogy a pénzváltó kollégáját már nem találja ott, ezért gyakorlatilag nem kell már odamennie. Aztán volt bevándorlási vitanap is, tisztelt képviselőtársaim, nem is olyan régen. Kósa úr, mi volt az elmúlt hónapokban a konzekvenciája a bevándorlási vitanapnak? Milyen kormányzati cselekvések történ-

tek? Milyen törvényről tárgyalt a parlament? Nyilvánvalóan semmilyenről.

És végül jött a nemzet konzultáció címén közpénzből folytatott gyűlöletkampányuk. Fél év tömény kormányzati propaganda, miközben semmi érdemi kormányzati lépés nem történt. Fél év után csupán egy háromszavas törvénymódosításra futotta önöknek. Holott a menekülthullám kezelése valódi kihívás, igen, és valódi érdemi kormányzati cselekvést kívánna, amit már elmondtunk januárban. Egy: közös európai megoldás kell. Önök maguk ismerték be itt a vezérszónoklatban, illetve a kormányzati hozzászólásnál is, hogy nem lehet ezt a kérdést nemzetállami szinten megoldani, mert fizikai képtelenség. Ehhez képest Orbán Viktor és kormánya nem motorja, hanem kerékkötője bármilyen közös európai megoldásnak.

Addig is az lenne a kormány dolga, hogy a hatályos törvények betartásával garantálja a magyar emberek biztonságát és az ideérkező menedékkérők alapvető emberi jogait. Ezt is elmondtuk január végén. Érdemi kormányzati lépések helyett azóta is csak propagandát hallunk. Januárban arra is felhívtuk a figyelmet, hogy Magyarország valóban komoly migrációs válsággal küzd, csak hogy ezt nem bevándorlásnak, hanem éppen ellenkezőleg, az egyre nagyobb méreteket öltő kivándorlásnak hívjuk, és annak megfékezése igazi nemzeti sorskérdés. Nyilván egyszerű propagandaakció a tömeges bevándorlás fenyegetésével riogatni, miközben az itt született, a hazájukhoz ezer szállal kötődő magyar emberek is százezrével hagyják el ezt az országot.

Sőt, ma már az önök által megélhetési bevándorlónak titulált emberek sem akarnak Magyarországon dolgozni. Jellemző adat, hogy miközben 2014-ben 21 ezer koszovói kért menedékjogot Magyarországon, addig ugyanebben az évben az itt dolgozó koszovóiak száma 25 százalékkal, a kiadott új munkavállalási engedélyek száma pedig 70 százalékkal csökkent. Mert ugyan milyen megélhetési bevándorló akarna éppen Magyarországon letelepedni, ahol több mint 200 ezer közfoglalkoztatott robotol havi 51 ezer forintos bérért, ahol a minimálbér a Központi Statisztikai Hivatal szerint sem éri el a létminimumot.

(9.40)

Itt tartom a kezemben a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat jelentését a külföldi állampolgárok magyarországi munkavállalásának főbb sajátosságairól a 2014. évben, ami minden egyes számával igazolja azt, hogy amit önök itt ebben a kérdésben csinálnak, az egyszerű hazugság és propaganda.

A megélhetési bevándorlókkal riogató gyűlöletkampánynak nincs reális alapja. Egyetlen oka, hogy a Fidesz az őszi kitiltási botrány óta népszerűségvesztési spirálba került, és a Habony-féle harmadosztályú Göbbels-imitátorként ezt találta ki, hogy ezzel próbálják az önök kormányzati népszerűségét valahogy szinten tartani.

Arról viszont nincs szó, hogy ebben az országban milliók éhbérért robotolnak, miközben a fideszes haverok lopják haza a közpénzt. Arról sincs szó, hogy káosz van az egészségügyben és az oktatásban. Arról sincs szó, hogy az elmúlt hónapokban minden idők egyik legnagyobb pénzügyi csalássorozata ment végbe a Magyar Nemzeti Bank és a magyar kormány szeme láttára; a mai napig nem tudjuk, hogy esetlegesen asszisztálásával vagy sem. És arról sincs szó, hogy Orbán Viktor kedvenc gázszerelője éppen 600 millióért kisvasutat épít Magyarországon közpénzből, miközben gyermekek tízezrei, százezrei éheznek.

Ezzel az idegengyűlöletet szító kampánnyal újabb fokozatba kapcsolott Orbán Viktor az európai és az alapvető emberi értékek ellen vívott szabadságharca. Amit Orbán Viktor művel több más nyugat-európai jobboldali politikussal karöltve, és most itt az elvi kérdésekről beszélek, az az Európai Unió szétverése. Ha sikerrel járnak, akkor a folyamat vége nem az lesz, amire önök számítanak, tisztelt képviselőtársaim, nem az Unió fog felbomlani, hanem lesz egy szorosabb, amit már most is látunk és amire önök is hivatkoztak, az épeszű, egyébként a második világháború hibáiból, sőt tragédiájából tanult szűkebb Európai Unió a magországokkal, amelyek gyorsan, hatékonyan és a polgáraik biztonságát és jólétét garantálva fognak dolgozni, mi pedig ismét mehetünk ki a C7-es vágányra, és ismét Magyarország majd kuncsoroghat, hogy előbb-utóbb hadd legyen tagja ennek a közösségnek. Ez az az út, amelyre ma Orbán Viktor ezt az országot viszi. Ezen az úton azonban mi nem kívánunk önökkel menni.

Ha tényleg a menekülthullám kezelésével akarnának foglalkozni, Kósa úr, ha a Magyarországot sújtó kivándorlást szeretnék megfékezni, és ebbe mint fontos nemzeti ügybe az ellenzékét is be akarnák vonni vagy be akarják majd vonni, ha egyszer megjön a józan eszük, akkor az MSZP-re ebben a munkában számíthatnak. Azonban ahhoz nem aszisztálunk, hogy a menekülthullámot politikai kampány keretében idegengyűlölet felszítására használják. Amit önök ebben az ügyben ma művelnek, az szégyenteljes. Ez a törvényjavaslat így ebben a formában nem több, mint e propaganda-hadjárat újabb eleme, ezért annak további vitájában és a szavazásban nem kívánunk részt venni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer szeretném hangsúlyozni, ha érdemi megoldási javaslatról kívánnak beszélni, ha bármilyen valódi javaslatuk van a közös európai vagy a magyar kormány, vagy a Magyar Országgyűlés által teendő valódi lépésekről ebben az ügyben, akkor az MSZP ajtaja nyitva áll önök előtt, nagyon szívesen leülünk még önökkel is egyeztetni a magyar emberek biztonsága érdekében. De azt tisztázzuk, hogy ma itt nem ez zajlik.

A vitában a továbbiakban nem kívánunk részt venni. Az itt lévő fideszes és jobbkios képviselőtársaimnak pedig kellemes őrzöngést kívánunk a további vitához. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Mirkóczki Ádám: Honnan tudod, hogy mit aka-*

runk mondani? - Kontrát Károly: *Maradjatok, ne menjetek el! - Az MSZP-s képviselők laptopjainak fedelén a következő feliratok vannak: Szegénység. Kivándorlás. Korrupció. Káosz az oktatásban. Káosz az egészségügyben.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Vejkey Imre... Tisztelt Országgyűlés! Megvárjuk, amíg az MSZP-frakció elhagyja az Országgyűlés termét. *(Az MSZP-s képviselők elhagyják az üléstermet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar rendészeti szervek hazánk déli határain a múlt hétvégén több mint 1500 fő határsértő illegális bevándorlót tartóztattak fel. A bevándorlók 2015. január 1-jétől 2015. június 16-ig már 56 319 menedékkérelmet terjesztettek elő hazánkban. A bevándorlók száma a 2015. év végére meghaladhatja a 120 ezer főt is. *(A Terembiztos Szolgálat munkatársai lehajtják az MSZP-s laptopok fedelét.)*

A korábbi évek bevándorlási adatai ezzel szemben az alábbiak szerint alakultak: 2012. évben 2100 fő, 2013. évben 18 ezer fő és 2014. évben, azaz tavaly 42 500 fő. Ezen tényadatok azt jelentik, hogy hazánkban a 2012. év óta, vagyis csupán három év leforgása alatt mintegy negyvenszeresére emelkedett a bevándorlók száma. A probléma tehát tényszerűen fennáll, melyből az következik, hogy az európai uniós szabályok nem megfelelőek a bevándorlási csunami kezelésére, sürgős intézkedésekre van szükség.

A probléma mihamarabbi megoldására adandó válaszok felmérése érdekében a kormány nemzeti konzultációt kezdeményezett. Az ellenzéki pártok többsége a demográfiai problémát a bevándorlókkal akarja megoldani, a magyar családok többsége azonban nem osztja ezen pártok álláspontját.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A minap bevándorlás kérdésében Luxemburgban tanácskoztak az európai uniós belügyminiszterek. Az ülést óriási várakozás előzte meg, hiszen a menekültválság megoldását vagy legalábbis az arra vezető lépéseket várta tőlük a teljes európai közvélemény. Tudomásunk szerint azonban mindössze annyi történt, hogy hat uniós tagállam támogatta változatlan formában az Európai Bizottság kvótarendszerét a menekültek befogadására, így a tervezetről várhatóan nem tudnak dönteni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magyar határrendészeti szervek kiváló munkát végeznek, melyet az a tényadat is bizonyít, hogy az illegális határátlépők 98 százalékát elfogják. És most nézzük meg, mi történik az elfogásukat követően az illegális bevándorlókkal a jelenleg hatályos EU-szabályok, illetve a korábban hatályos magyar jogszabályok alapján.

A jelenleg hatályos szabályok alapján a rendészeti szervek azonosító adatokat vesznek az illegális bevándorlókról, majd elküldik őket a nyílt befogadóállomásokra. A 2012-ig hatályos magyar jog alapján azonban a menekültek kevesebb mint 1 százalékáa volt csak jogosult menedékjogra, a többiek pedig a magyar rendészeti hatóságok visszaküldték, az EU-s szabályozás szerint abba az országba, ahol beléptek az Unióba, és annak az országnak kellett gondoskodnia a visszatelepítésükről. Eddig 160-200 ezer közötti azon menekültek száma, akik az Unió különböző országaiban vannak, de a magyar hatóságok vették fel az adataikat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A menekültek többsége már nem koszovói albán, hanem főleg Közel-Keletről és Észak-Afrikából érkező személyek. Ismerve a nemzetközi helyzetet, a közeljövőben nem várható a menekültnyomás csökkenése, sokkal inkább annak hatványozott további növekedése. A nemzetközi szervezetek adatai alapján India, Pakisztán és Afganisztán térségéből 1,5-2 millió közötti azon emberek száma, akik szintén Európába tartanak. Törökországban pedig több mint 2 millió olyan menekült tartózkodik, akik Európába folytatnák szintén az útjukat, és ezen felül csak Líbiában szintén több mint 500 ezren várnak arra, hogy áthajózzanak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarországon, az Unióban lélekszámra vetítve és GDP-arányosan is második legnagyobb a menekültek száma. A szerb hatóságokkal jelenleg olyan megállapodás van hatályban, hogy naponta csak 30 menekültet fogadnak vissza, így a visszatelepítés 14 évet venne igénybe, addig pedig Magyarországnak kellene gondoskodnia a menekültekről.

(9.50)

Mindeközben a német és osztrák hatóságok jelentősen felgyorsították a menekültek visszaküldését Magyarországra: a 2013. évben még 800 ilyen végzést hozott a német hatóság, az idei első öt hónapban pedig már közel 14 ezret. Arra kell készülnünk, hogy ez a jelenség csak fokozódni fog, miközben a menekültek ellátása már jelenleg is rendkívüli problémát jelent hazánkban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! 2012-ig nem volt menekültnyomás hazánkban, mert a magyar rendészeti szervek által őrizetbe lehetett venni az illegális határátlépőket, és addig nem engedték el őket, míg le nem folytatták az eljárásokat. Ezt a biztonságos eljárási rendet az Európai Unió támadta, ezért uniós kötelezettségzegési eljárás miatt megszűnt hazánk ezen jogi lehetősége. A magyar rendőrségnek és ezáltal a magyar állampolgároknak 2015 első félévében közel egymilliárd forint költséget jelentett az illegális határátlépők finanszírozása, akiknek emellett 4300 forintba kerül naponta a külön ellátásuk is.

A fentiek miatt az illegális bevándorláshoz kapcsolódó jogszabályi változtatásokat indokolt még a nyár során elfogadni, mert nyárra várható az újabb menekülthullám, illetve Ausztriából júliusban szin-

tén jelentősebb számú menekült kerül áthelyezésre, szigorodnak az osztrák és német szabályok.

A zöldhatáron átlépő bevándorlók többsége biztonságos származási helyű országból származik, mégis megpróbál visszaélni a menekültstátusszal. Ennek megakadályozását szolgálja a T/5136. számú törvényjavaslat azáltal, hogy lehetőséget teremt arra, hogy ne csak azt vizsgálják a hatóságok, hogy a kérelmező esetében mi a származási ország, hanem azt is, hogy mi volt a tranzitország.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A menedékjog mint jogintézmény alapját az 1951. évi genfi egyezmény és az azt kiegészítő 1967. évi jegyzőkönyv a hazájukat faji, nemzetiségi, politikai, vallási vagy meghatározott társadalmi csoporthoz tartozás miatti üldözés okán elhagyó személyek nemzetközi védelmét szabályozza. A genfi egyezmény lényege, hogy a részes tagállamok menedéket nyújtanak azoknak, akik a fenti okok miatt voltak kénytelenek elhagyni saját hazájukat. A genfi egyezmény képezi az európai uniós menekültügyi jogrendszer alapját is. Minden tagállam részese a genfi egyezménynek, az uniós irányelvek pedig a genfi egyezmény keretein belül, az abban foglaltaknak megfelelően kerültek meghatározásra.

A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló 2013. június 26-ai 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 33. cikkelye meghatározza az elfogadhatatlan kérelmek körét. Eszerint az elfogadhatatlan kérelmek jogintézményének alkalmazása a hatósági jogalkalmazás szempontjából azért nélkülözhetetlen, mert ennek segítségével szűrhetők ki azok a kérelmek, amelyekkel a menekültügyi hatóságoknak érdemben nem kell foglalkoznia, vagyis a kérelmező visszaküldése rövid időn belül megvalósítható.

Az elfogadhatatlanság esetei közül kiemelésre érdemes a biztonságos harmadik ország esete. A tagállamok csak akkor alkalmazhatják a biztonságos harmadik ország elvét, ha az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy a menedékkérő életét és szabadságát nem fenyegeti veszély faji, vallási, nemzetiségi vagy valamely társadalmi csoporthoz tartozás vagy politikai meggyőződés miatt az érintett harmadik országban, vagyis nem lenne ugyanolyan üldözésnek kitéve, mint ami elől elmenekült, és a feltételek fennállása esetén a menekülti jogállás megadása biztosított számára.

A tagállamok a jogintézményt alkalmazzák egyedi jelleggel, illetve lista alapján, amelyet az irányelvben szereplő kritériumok alapján kell meghatározni. A „biztonságos harmadik ország” lista tehát csupán az általános feltételeknek megfelelő országok kapcsán állít fel egy vélelmet, ami alapján megfordul a bizonyítási teher: a kérelmezőnek kell valószínűsítienie, hogy az adott ország a számára nem biztonságos, mert például ott nem biztosították számára a menedékkérelm előterjesztésének lehetőségét vagy magát a menekültstátus megszerzését. A vélelem azonban megdönthető mind az ügyfél által, mind az ezen alapuló döntést felülvizsgáló bí-

róság által. A vélelem megdöntése nem az általános feltételekre vagy a listára irányul, hanem arra, hogy a konkrét kérelmező tekintetében adott esetben alkalmazható-e.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat által elérni kívánt cél, hogy azok, akik egy biztonságos tranzitországból érkeznek Magyarország területére, ne igényelhessenek politikai menedékjogot. Kérem, támogassák a menedékjog módosításáról szóló T/5136. számú törvényjavaslatot! A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Kontrát Károly tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak. Mielőtt megkezdéné felszólalását, jelezni kívánom a Ház számára, hogy a Jobbik képviselőcsoportja kérésére két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját; elsőként Mirkóczki Ádám képviselő úr.

Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétségtelen, hogy ideje erről beszélni, és jóval hamarabb kellett volna már ilyen keretek között ezt a problémát kivesézni, ugyanakkor én is röviden összefoglalnám az általános hozzáállásunkat ehhez az egész bevándorlásproblematikához. Szeretném azt hangsúlyozni, nem véletlen, hogy mi már az előző ciklus közepén hangot adtunk ennek a jelenségnek, és már akkor felhívtuk a figyelmet arra, hogy ez csak hónapok vagy maximum évek kérdése, és egy nagyon súlyos társadalmi jelenséggel lesz dolgunk.

Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy a Jobbik soha nem bűnözőként tekintett a menekültekre. Mi mindig azt mondtuk, hogy ketté kell választani az illegális migránsok csoportját, meg kell néznünk, hogy kik azok, akik ténylegesen háborús övezetből érkeznek, politikai üldözöttek akár vallásuk, akár származásuk vagy más egyéb okok miatt. Rajtuk segítenünk kell, ez teljesen egyértelmű, ez egy erkölcsi, morális kötelesség. Az összes többit pedig nem feltétlenül úgy kell kezelnünk, ahogy azt az Európai Unió szeretné, vagy ahogy azt egyes liberális körök kezelnék.

Itt is szeretném hangsúlyozni, a mi álláspontunk szerint ezek az emberek egyáltalán nem a munkát szeretnék elvenni Magyarországon másoktól, hanem kizárólag a szociális ellátórendszert akarják kihasználni, abban az esetben, ha nem tudnak továbbmenni, hiszen Magyarország jelenleg tranzitország, nem mi vagyunk a célország; talán ez az egyetlen szerencsénk, és ezért van még időnk arra, hogy lépjünk ez ellen. Amint Nyugat-Európa meglépi, illetve Nyugat-Európa célországai meglépi azokat a szigorításokat, amelyeket már elkezdtek és még terveznek, abban a pillanatban Magyarország szerepe felértékelődik, tranzitország helyett célország leszünk, és ha mi nem lépjük meg a fontos intézkedéseket, akkor ez a nyakunkba szakad, és már késő lesz.

Amit fontosnak tartunk elmondani: mi egy hármast pillérben gondolkodunk, hogy mi az, ami megoldás lehet erre az egész problematikára. Az első, amit kezdettől fogva mondunk, a menekülttáborok zárttá tételére vonatkozik. Nem kérdés, hogy ez miért probléma: az nem normális dolog, hogy a világ bármely pontjáról érkező, papírok nélkül, dokumentumok nélkül, adott esetben semmifajta azonosíthatósággal nem rendelkező, ismeretlen hátterű emberek - nem tudjuk, hogy éppen ők bűnözők-e vagy sem, tartoznak-e olyan körökhöz, amely potenciális fenyegetés lehet a magyar társadalomra vagy sem - úgy lagnak, mintha egyetemi kollégisták lennének, és ki-be mászkálhatnak, grasszállhatnak bármely településen és az ország bármely területén.

(10.00)

Ez nem tartható, erről csak az ott élő, a menekülttáborok környezetében élő állampolgárokat kell megkérdezni.

A második - és talán itt van nekünk vitás pontunk a kormánnyal - a határőrség visszaállítása. Szeretném fölhívni a figyelmet, hogy Magyarország az egyetlen olyan európai uniós tagállam, akinek van schengeni határa, de nincs önálló határőrsége. Magyarország az egyetlen. És én nem gondolom, hogy az Európai Unió összes többi tagállama, akik schengeni határral rendelkeznek, és a honvédség, a rendőrség, adott esetben a csendőrség mellett rendelkeznek határőrséggel, az véletlen lenne. Ez nem véletlen. Ugyanúgy nem véletlen az sem, hogy ezt ne keverjük össze, hogy mi nem azt szeretnénk, hogy a jelenleg a rendőrség keretein belül működő, határőrzeteket ellátó egységeket átneveznénk határőrségnek, és ezzel meg van oldva, mert pontosan tudjuk, hogy egy határőrség teljesen más jogositványokkal, teljesen más eszközállománnyal, teljesen más kiképzéssel működik.

Mi azt szeretnénk, ha Magyarország nem az egyetlen lenne, hanem beállna abba a sorba, az összes többi uniós tagállamhoz hasonlóan, akik határőrséggel rendelkeznek, és visszaállítanánk mindezt.

A harmadik pillér pedig a visszafordíthatóságra vonatkozik. Amennyiben nem tudjuk azokat az embereket visszafordítani, akik egyértelműen az illegális migránsok körében is nem politikai üldözöttként érkeznek Magyarországra, akkor nem fogunk tudni mit kezdeni hosszú távon ezzel.

Az, hogy összeurópai problémáról van szó, kétségtelen. Azt azonban megkérdőjelezzük, hogy erre van összeurópai megoldás. Szerintünk nincs. Teljesen más a probléma az Európai Unió déli, keleti, nyugati, északi vagy éppen belső tagállamaiban. Ezt nem lehet egységesen kezelni. Itt az egyetlen lehetőség, hogy ha visszaadjuk tagállami szintre a megoldási lehetőségeket, és minden európai uniós tagállam úgy kezeli, hogy az ő kihívásainak megfelelő legyen.

És természetesen vannak globális megoldások. Ez nem kérdés, de ezt valószínűleg nem Magyaror-

szág fogja megoldani; hozzáteszem, azért vannak az Európai Unióban olyan országok és vannak a világon olyan országok, akik nagymértékben - ha nem kizárólag - felelnek azért, hogy egyes térségekben, akár Afrikában, akár a Közel-Keleten milyen válságokat idéztek elő, és minek köszönhető az, hogy onnan milliós nagyságrendben indul meg egy menekültáradat. Jó lenne, ha nemzetközi szinten erről is lehetne beszélni!

Azt gondolom, hogy lehet itt mismásolni, lehet itt egyes politikai pártoknak belpolitikai kérdést vagy éppen aktuálpolitikai kérdést csinálni ebből a kérdésből, a helyzet az, hogy ezzel nem fogjuk megoldani. A probléma abban áll, hogy ha nem beszélünk őszintén és nem nézzük meg a tényleges lehetőségeket, ez a menekültáradat folytatódni fog, és a problémák nemcsak fizikai értelemben jelentkeznek, hanem a szociális szférában, a gazdasági szférában és a társadalmi különbségekben, a társadalmi feszültségekben.

Nem szeretnék most abba belemenni - az is egy külön vitát megérne -, vajon a magyar hatóságok, vajon a magyar titkosszolgálatok képesek-e vagy képesek lehetnek-e mindarra, ami a nemzetközi terrorizmusból fakad, hogy ezt a nagyságrendet átvilágítsák úgy, tehát ha csak napi 500 bevándorlóról beszélünk, akiknek nem tudjuk a származását, nem tudjuk az eredetét, nem tudjuk a hátterét, akkor vajon hogyan lesz képes akár az Alkotmányvédelmi Hivatal, akár az Információs Hivatal vagy akár éppen a Terrorelhárítási Központ lenyomozni azt, hogy köthetők-e ők olyan körhöz, akik adott esetben terrorcselekményt Európa bármely országában vagy éppen itt, Magyarországon elkövetni képesek.

Akik ezt - gondolok itt a már hál' istennek kivonult baloldali frakcióra - nem képesek fölfogni, hogy ez milyen potenciális veszéllyel jár, az nem ép, nincs ki mind a négy kereke, és nem szabad őket semmilyen szinten a magyar közéletben engedni dolgozni.

Akkor természetesen én most átadom a szót, és fogjuk folytatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót a másik vezérszónoknak a Jobbik képviselőcsoportjából. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Való igaz, hogy Magyarországon a közérdeklődés homlokterében ott van egy, az országot érintő szociális válság, egy elképesztő kivándorlási spirál. Álláspontom szerint ugyanakkor nemcsak hibát, de bűnt is követnek el azok, akik nem vesznek részt egy, a bevándorlásról, menekültkérdésről szóló vitában, és úgy tesznek, mintha ez a problémakör nem érintené Európát, ezen belül Európa szívében Magyarországot hosszú távon is.

Látható tehát, hogy amikor azok az erők kivonulnak az ülésteremből, akik annak idején 23 millió

román munkavállalóval riogattak, akik annak idején a saját, Erdélybe vagy más elcsatolt részre szakadt testvéreink kapcsán azt állították, hogy azok majd elveszik a nyugdíjat és elveszik a munkát Magyarországon, akkor ugyanezek az erők a kivonulással párhuzamosan - és hozzájuk köthető egyes liberális csoportok - bizony, amellet törnek lándzsát, hogy menekültek, bevándorlók szociális bérlakásokat kaphassanak, szavazati joguk lehessen. Mindezt feltételes módon persze, hiszen itt a konkrét javaslatok skálája igen széles, de a kettős mérce elképesztő, a kettős mérce kivételése pedig alávaló, miközben határon túlra szakadt magyar testvéreink helyzete nyilvánvaló módon nem hasonlítható össze azzal az elképesztő menekültcunamival, ami Magyarországot éri.

Hogy a helyzet mennyiben változott, arról meg kell jegyezzük, hogy az év elején jelesül koszovói albánok tették ki azt a többletet, akik egy hatalmas áradatban megközelítették Magyarország védtelen határait. Mert a határátkelőhelyen folyik néminemű ellenőrzés, és tisztességes is, mondjuk azt. De mellette a zöldhatáron az masírozik be az Unió területére, aki akar, és elmondhatjuk, hogy feltételezhetően voltak érdekes háttérszálai is annak, hogy elterjedt a koszovói albánság körében, hogy Ausztria, Németország szigorít a szociális rendszerén, éppen ezért a család apraja-nagyja, gyermekekkel, egész sorok, egész utcák indultak útnak annak érdekében, hogy az európai szociális rendszerek áldásait letarolják. Nem azért, hogy a munkahelyeket elvegyék! Ausztriában sem feltételezhető rendszerszinten, hogy koszovói albánok munkahelyek, munkakörök tömegeit töltik be, szerencsére Magyarországon sem.

Ennyiben tehát csalárd a kormányzat indoklása. Ezek az emberek - tisztelet a kivételnek - elsősorban a szociális rendszeren való élőködés érdekében jönnek Európába; annak érdekében, hogy olyan áldásokat és vívmányokat érjenek el, amelyeket otthon nem tudtak. Nem kell őket ezért feltétlenül kárhoz tenni, hiszen igen furcsa és érdekes körülmények közül, állapotokból érkeznek, de azt igenis látni kell, hogy elsősorban nem a munkahelyek elvétele a céljuk.

Ugyanakkor azt is látjuk, hogy míg a koszovói albánság célpontja elsősorban Ausztria, elsősorban Németország, addig az utóbbi hetekben, hónapokban átrendeződött az érkezők köre. Márpedig kijelenthetjük, hogy egy fekete-afrikai válságövezetből érkező számára lényegében teljesen mindegy, hogy Brüsszelben vagy Magyarországon telepítik le, hiszen az itteni körülmények is a földi paradicsomot jelenthetik számára ahhoz képest, ahonnan érkezett, és bárcsak ne lenne így! Bárcsak ne lennének olyan válságócok a világban, ahol emberek olyan méltatlan körülmények között kell hogy éljenek!

De látható, hogy itt kettős prés nyomja Európát, ezen belül Magyarországot is. A prés egyik pofája az az elképesztő népesedési aszimmetria, melynek értelmében Európa folyamatos kiürülésen megy át, Afrika pedig olyan többletet generál a következő évtizedekben, amelynek ha csak 10 százaléka megindul Európa felé, akkor folyamatos és állandó problé-

mákkal kell küzdenünk, és ehhez szükséges a szabályok szigorítása, az önvédelem kiterjesztése bármi áron.

A prés másik oldalán viszont egyértelműen az található, hogy az európai uniós tagállamok egy része vagy az Egyesült Államok által okozott válságócok bizony folyamatosan pumpálják azt az áradatot, amely eléri Európát, folyamatosan pumpálják azt a tömeget, amelynek a csillapodása nem várható: Líbiáról, Szíriáról is elmondható, hogy több mint 1-1 millió ember él olyan, táborjellegű intézményekben, ahonnan egy dologra vár: hogy elindulhasson Európa felé vagy bármerre.

Ezzel párhuzamosan kijelenthető: a tenger felől Szerbia sem közelíthető meg sokkal nehezebben, mint ahogy éppen Olaszország. És az is látható, hogy ha a szerb oldalról tapasztalható határőrizet nem szigorodik, akkor gyakorlatilag az masírozik be Magyarországra, aki akar.

Éppen ezért a visszafordíthatóság olyan elsődleges szempont, amit a Jobbik évek óta hangsúlyoz, éppen azért, hogy miközben észleljük ezt a problémát, a cselekvési térbe is tevődjön át ebből valami. A határőrség, az önálló határőrség visszaállítása már szóba került, amelynek eszközrendszere, fellépési lehetőségei lényegesen szélesebb körűek, mint az, amit a rendőrségen belül egy, ha nem is alegség, de kvázi egy különálló osztály képes végezni.

(10.10)

S amikor a Jobbik a költségvetési vitában benyújtotta azt a módosító indítványát, amelyik nem is egy önálló határőrséget állított volna fel - hiszen láttuk, hogy a kormányzat ebben a költségvetési évben nem nyitott erre az elképzelésünkre -, hanem a határőrizetet nagyon súlyos milliárdokkal erősítette volna meg, akkor mi történt? Nem számíthattunk a Fidesz-KDNP támogató szavazatára. S amikor megkérdeztük, hogy ez miért volt, azt mondták, hogy rengeteg pénz van a tartalékban, majd a tartalékból átcsoportosítunk ide, ha kell. De mikor kellene, ha nem most? Naponta félezer ember érezkiz a határon keresztül még most is, ugyanakkor ezzel párhuzamosan a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal költségvetési támogatása az utolsó információnk szerint 323 millió forinttal csökken. Tehát azon menekültáradat, menekültcunami közepette, amikor a feladatok nyilván hatványozódnak, megsokszorozódnak, a költségvetési forrástömeget nem látjuk emögött, de még így is be lehetne avatkozni.

Ugyanakkor konkrét válaszokat kell kapnunk arra, amit például Orbán Viktor megígért Debrecenben, miszerint az ottani menekültszálló úgy kerül bezárásra, hogy a polgári lakosság mindennapi biztonságérzetét már nem veszélyezteti semmi. Ezzel kapcsolatban Kontrát államtitkár úr került nehéz helyzetbe, hiszen ő sem tudott konkrét dátumot, konkrét módozatot megjelölni, hiszen itt is elhangzott egy kijelentés, amit megfelelő szakmai előkészítés nem előzött meg. Ugyanígy tartunk a fizikai vagy

egyéb határzár esetében is attól, hogy egy hangzatos bejelentés következik be, ugyanakkor a cselekvési térben nem készül olyan elégséges megoldás, amely Magyarország lakóinak életét, objektív és szubjektív biztonságát, biztonságérzetét szavatolhatná.

Hogy egyetlen példát mondjunk: ha önök valóban egy határzárát foganatosítanak, és odavezényelnek hatalmas rendőri erőket, akkor a kiüresedett magyar falvakat és városokat ki fogja megvédeni? Tehát kérdéses, hogy az amúgy tisztességesen helytálló rendőrök, a határőrizetet részben ellátók esetében erőforrások és létszám hiányában mennyire hatékonyan képes fellépni a kormányzat. Egy ilyen vita értelmé álláspontunk szerint az, hogy ezekre a szakmai kérdésekre is választ kapjunk.

Emellett jó lenne látni valamit abból, hogy hosszú távon milyen vízióval rendelkezik a kormányzat az elképesztő menekültáradat visszaszorításával kapcsolatban, hiszen pusztán lekövető magatartással ez az ország évtizedeken keresztül veszélyben lesz. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy válságos helyzetről beszélünk, de ez a válság nem egy magyar krízis, ez európai krízis. És ehhez képest kéne Magyarországon és a magyar Országgyűlésben is felelős, mértéktartó vitát folytatni; ezért veszedelmes, ha a bevándorlás-politika tárgya lesz bármilyen pártpolitikai hisztériakeltésnek.

Nem tartjuk járhatónak azt az utat, hogy ma a bevándorlás-politika tekintetében minden nemzetállam önálló utat jár - mondta Orbán Viktor 2007-ben, és a 2007-es Orbán Viktorral természetesen maradtalanul egyet is értünk. Érdemes felidézni, hogy a második Orbán-kormány 2013-ban elfogadott kormányhatározata mit tartalmaz. Azt mondta a jelenlegi kormány, hogy „annak ellenére, hogy a külföldiek összlakosságához viszonyított aránya az utóbbi három évtizedben folyamatos emelkedést mutatott, valószínűsíthető, hogy a 2014-20 közötti időszakban jelentős mértékben nem fog tovább növekedni a célországai migráció Magyarországra. Nemzetgazdasági, valamint demográfiai indokokból is szükséges élni a szükségessé válásával, valamint a tudásalapú migráció érdekében beutazók körét és számát, azonban lényeges, hogy fokozottan kerüljenek érvényesítésre a biztonsági szempontok. Szükséges a migráció gazdaságfejlesztési lehetőségeit hatékonyabban kihasználni azáltal, hogy olyan harmadik országbeli migránsokat fogadunk, akik hozzájárulnak a gazdasági fejlődéshez befektetéseik, munkahelyteremtő beruházásaik révén”, és így tovább - mondta az egyébként a plakátkampányt elindító kormány '13-as határozata.

Érdemes azt is visszaidézni, hogy önök ezt a vitát a Charlie Hebdo-merénylet után nyitották meg nagy hirtelen az idén januárban. Elmondtuk akkor is, hogy a bevándorlás-politikát a terrorizmus elleni küzdelemmel összekeverni veszedelmes. És akkor is elmondtuk, hogy ahogy a terrorizmus elleni fellépés, ugyanúgy a menekültügy, a bevándorlás-politika tekintetében is egy mélyebb európai integrációra van szükség. Abban van vitánk jobbikos képviselőtársainkkal, hogy pontosan a bevándorlás-politika az az ügy, ahol amennyiben minden nemzetállam önálló utat jár, a rövidebbet bizony megint csak a periféria országai, így például Magyarország fogja húzni. Magyarország elsőrendű nemzeti érdeke, hogy a bevándorlás tekintetében legyen egy minél mélyebb európai integráció, pontosan azért, hogy elkerüljük azt, hogy Európán belül a bevándorlás-politika tekintetében is az erősebb kutya elve érvényesüljön. Éppen ezért vitatjuk azt, amit itt az imént Mirkóczki Ádám elmondott: amennyiben nincs szoros európai együttműködés a bevándorlás-politikát illetően, ennek az egyik első számú vesztese éppen Magyarország lehet.

Éppen ezért gondoljuk azt, hogy nem engedhetjük, hogy amikor bizonyos európai uniós tagállamokat, mint Magyarországot egy rendkívüli jelenség különösen érint, akkor ezt az Európai Unió ne vegye figyelembe, és ezért kell olyan egységes európai megoldás, ami az érkező migránsokkal járó gazdasági terheléseket újraosztja. Ezt célozza a kvótarendszer is. Egész egyszerűen arról van szó, hogy az európai országok külön-külön nem rendelkeznek azokkal az erőforrásokkal, amikkel hatékonyan fel lehet lépni a bevándorlás-politika területén, ráadásul a különböző uniós tagállamok geográfiai helyzete egészen eltérő. Tehát pontosan az, amit Mirkóczki Ádám az előbb elmondott, az uniós tagállamok eltérő helyzete húzza alá azt, miért elsőrendű érdekünk az, hogy a bevándorlás-politika tekintetében több és erősebb európai együttműködés legyen.

Amikor a Fidesz januárban a politikai napirend élére varázsolta a bevándorlás-politikát, akkor tette ezt azzal, hogy demagóg, uszító módon a terrorizmustól való félelemmel igyekezett manipulálni. Ha és amennyiben igazak lennének azok a félelmek, amikkel a kormányoldal manipulált januárban, és amit a plakátkampányuk sugároz, akkor végképp érthetetlen, hogy miért hagyták figyelmen kívül azokat a szempontokat, amiket a kurdisztáni katonai szerepvállalással kapcsolatban elmondtunk. Hiszen ha igazak azok a kockázatok és félelmek, amiket önök nyíltan vagy burkoltan sugallnak, akkor ezt nem a bevándorlás-politika felelős képviselője kárára kéne figyelembe venni, hanem éppenséggel akkor kellett volna megfontolni, amikor óvtuk Magyarországot, hogy belebocsátkozzon egy beláthatatlan kimenetelű katonai kalandba. Az nem működik, hogy egyfelől belföldön uszít a kormány és nem áll terrorista veszéllyel fenyegetni, másfelől pedig bevállal egy olyan fokozódó biztonsági kockázatot, amit egyébként nem kellene felvállalnia.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az LMP számára elfogadhatatlan. Ez a törvényjavaslat egész egyszerűen szakít a menedékjog egyedi jellegével. A menedékjognak pontosan az a lényege, hogy nyitva hagyja a lehetőséget az egyedi mérlegelésre. Elmondom Z. Kárpát képviselőtársamnak is, hogy ez miért nem jó. Azért nem jó - amire a Kúria 2012-es véleménye is rámutat -, mert elképzelhető, hogy amennyiben ezt a törvényjavaslatot az Országgyűlés fideszes-jobbikos szavazatokkal elfogadja, akkor a kormány kibocsát egy kormányrendeletet, amelyben biztonságos harmadik országnak tekinti, mondjuk, Szerbiát. Ehhez képest a Kúria 12-es közlegényi véleménye a következőt tartalmazza: valamely harmadik ország menekültügyi rendszere túlterheltségének lehet az a következménye, hogy ebben az országban lehetetlenné válik a menedékkérőket megillető jogok biztosítása. Az ilyen harmadik országot menekültügyi szempontból nem lehet biztonságosnak tekinteni.

Egyébként Németországban is van olyan alkotmánybírói eset, ahol konkrétan a müncheni közigazgatási bíróság egy Szerbiába visszaküldendő család ügyét állította meg, egész egyszerűen azért, mert a konkrét esetben, a konkrét helyzetben Szerbia nem volt biztonságos harmadik országnak tekinthető. De több tanulmány is aláhúzza azt, hogy például a romákkal szembeni súlyos diszkrimináció miatt vannak olyan roma családok, akiknek a tekintetében Szerbia ugyancsak nem tekinthető biztonságos harmadik országnak. A történetnek pontosan az a lényege, hogy amennyiben megfosztja vagy lényegében megfosztja az egyes menedékkérőket a kormányzat attól, hogy az egyedi helyzetüket, a sajátos helyzetüket és azt, hogy ez hogyan viszonyul egy harmadik ország gyakorlatához, jogrendszeréhez, mérlegeljük, az pontosan a menedékjog értelmét üresíti ki.

(10.20)

Rádadásul a problémát nem oldottuk meg, hiszen rengeteg kiskapu van, hisz gondoljunk arra, amikor mondjuk, a migránsok megsemmisítik az úti okmányait, gondoljunk arra, hogy mondjuk, a különböző embercsempész bandák majd az új körülményekhez fognak alkalmazkodni, és így fogják végrehajtani különböző terveiket. Jegyzem meg, éppen az embercsempész bandák felszámolása is egy olyan ok, amiért a belbiztonság, bevándorláspolitikát tekintetében egy szorosabb európai együttműködésre lenne szükség.

Tehát hangsúlyozzuk még egyszer: egy olyan jogi megoldás, amelyik kizárja az egyedi mérlegelés lehetőségét, pontosan azokat a szempontokat hagyja figyelmen kívül, amelyek egyébként magát a genfi konvenciót is megszülték, és amelyek egyáltalán a menedékjogot mint intézményt annak idején a XX. században felállították.

Szeretném azt is azért elmondani, hogy amíg az Európai Unióban átlagosan 35 százalékban pozitív

elbírálás alá esnek a menedékkérelmek, addig Magyarországon az elmúlt években a pozitív elbírálás alá eső menedékkérelmek aránya 8-9 százalék volt. 3-6 hónap alatt folyik le jogerősen a jelenlegi szabályok alapján, tehát a jelenlegi törvénymódosítás nélkül egy menedékkérelmi eljárás, egy menekültügyi eljárás, ez a 3-6 hónap a jogerős befejezésig az egyik leggyorsabb az Európai Unión belül.

Érdemes azt is megnézni, hogy addig, amíg az őrizetbevételi gyakorlat úgymond lazább volt 2007-2009 között, 2-4 ezer menedékkérő érkezett, 2014-ben, amikor szigorodott az őrizetbevételi gyakorlat, 43 ezer. Ez azért érdekes, mert nem igaz az az állítás, hogy a szigorítás önmagában úgymond el fogja riasztani a menedékkérőket. A számok nem ezt igazolják.

Arról is szólni kell, hogy azok az integrációs eszközök, amelyek egyébként segíthetik az alappal menedékkérőknek a beilleszkedését a magyar társadalomba, ha úgy tetszik, a magyar kultúra elfogadását, ezek az integrációs eszközök évek óta sorvadnak. Meg kell nézni, hogy a menekülttáborokban milyen eszközök vannak például arra, hogy az ott lévő emberek, az ott lévő, menedéket kérő emberek a magyar nyelvet, a magyar kultúrát elsajátítsák.

Tisztelt Országgyűlés! Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy az integráció jelentése európai viszonylatban is nyilvánvalóan nem jelentheti azt, hogy az uniós államok vagy Európa a saját kultúráját feladja. Nyilvánvalóan nem lehet egyetérteni azokkal a túlkapasokkal, amikor mondjuk, Brüsszelben a karácsonyfa állítását megakadályozzák. Viszont azt is látni kell, hogy van olyan ország, konkrétan Németország, amelyik igenis alkalmazott olyan integrációs eszközöket, amelyek alkalmasak arra, hogy a különböző kultúrák békésen együtt tudjanak élni.

Miközben a helyzet súlyos, egész Európában súlyos, és ezért kell összeurópai megoldás, úgy, ahogyan ezt Orbán Viktor miniszterelnök maga is szorgalmazta 2007-ben, továbbra is azt állítjuk, hogy ma Magyarországon mégis egész egyszerűen a számok alapján a kivándorlás nagyobb probléma, mint a bevándorlás. És nagyon érdekes, hogy milyen erőforrásokat mozgat meg a magyar kormány a bevándorlás ellen, és milyen erőforrásokat mozgat meg annak érdekében, hogy az alkotóképességüket itthon kiteljesíteni nem tudó fiatalokat itthon tudjuk tartani.

Amikor kivándorlásról és bevándorlásról egyszerre beszélünk, akkor azt is hangsúlyozni kell, hogy a kettőnek a gyökere valahol nagyon hasonló. Arról van szó, hogy ha a globális összefüggéseket nézzük, Magyarország egyszerre elszorítja a globális egyensúlytalanságoknak, az Európán belüli egyensúlytalanságoknak, és egyszerre mi is részesei, okozói vagyunk a globális egyensúlytalanságoknak.

Arról van szó, hogy nem egyszerűen menekültválság van ma, mondjuk, a Balkánon, hanem a kozovói állam összeomlott. Meg kell nézni, hogy akkor, amikor Koszovó függetlensége realitássá vált, milyen gazdaságpolitikát erőltettek rá Koszovóra a különböző európai, amerikai hatalmak. Arról van szó, hogy addig, amíg a világ GDP-jének felét a világ

népességének 1 százaléka élvezi, addig ezek a problémák, a menekültválságok folyamatosan újra fognak termelődni.

Tehát éppen ezért én, szemben azzal, amit itt a jobbikos kollégák elmondtak, nem tudok azzal megbékélni, hogy Magyarország kicsi és nincsen ráhatásunk arra, hogy milyen folyamatok vannak a világban. Egy felelős külpolitikával, felelős nemzetközi fejlesztési politikával igenis Magyarországnak is vannak eszközei arra, hogy egy olyan Európában éljünk és egy olyan irányt vegyen a világ, ahol csökkennek a globális egyensúlytalanságok, ahol nem háborúkkal és a hadiipar felturbózásával próbálnak meg úgymond területet szerezni különböző globális nagyvállalatok.

Tisztelt Országgyűlés! Látnunk kell azt, hogy addig, amíg a globális egyensúlytalanságok erősödnek, amíg a kizsákmányolás a világ egyes régiói terhére folyamatosan nő, addig a menekültkrízis folyamatosan növekedni fog.

Azt is látnunk kell, hogy ez a krízis Európában azért is jelentkezett, mert az Európában uralkodó neoliberais gazdaságpolitikának az lett az eredménye, hogy a béreket folyamatosan szorítják le. Tehát adott esetben Németországnak a felévelését is szolgálta az, hogy minél olcsóbb munkaerőt tudjon behívni. Éppen ezért amíg a lefelé tartó ár- és bérversenyt Európában nem tudjuk megfékezni, Európán belül ezek a krízisek folyamatosan szintén újra fognak termelődni.

Azt is látni kell, hogy akkor, amikor a termelőipar évtizedek óta hagyja el az európai kontinenst, szintén egy olyan nyomás alá helyeződik Európa, ami ezt a spirált erősíteni fogja. És látni kell azt is, hogy van egy globális igazságtalanság, hiszen a menekültkrízisnek a forrásai jórészt olyan államok, amelyeket gyarmati státusban tartottak Európa nagyhatalmai hosszú időn keresztül. Azt is látni kell, hogy az európai jóléti állam kiépülése 1945 után jórészt ezeknek a területeknek a kárára, az innen kibocsátott munkaerő kizsákmányolásával történt meg. Amíg Európa ezzel nem néz szembe, addig nem lesz alapvető megoldás.

Az LMP azt szorgalmazza, hogy ne a tüneteket kezeljük, hanem magát a gyökérproblémát próbáljuk meg megoldani. Éppen ezért szégyenletes viszont az, hogy Magyarország mennyire csekély szerepet vállal ezeknek a nemzetközi problémáknak a megoldásában. Arra gondolok, hogy addig, amíg korábban a magyar költségvetés 150 millió forintot költött nemzetközi fejlesztési politikára, ez a múlt évben 23 millió forintra csökkent, majd ez most tovább csökken a jelenlegi költségvetésben 14 millió forintra. Tehát a szavak és a tettek elválnak.

Harrach Péter maga hétfőn hivatkozott arra, hogy egy globális problémáról, a globális egyensúlyról van szó, globális egyensúlytalanság okozza ezt a krízist. Közben Magyarország szégyenletesen csökkenti a felelősségvállalását *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* a nemzetközi krízis megoldásában, a nemzetközi fejlesztési forrásokat elapasztották. Ezzel

kéne szembenézni egy felelős kormányunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak, 15 perces időkeretben.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az elmúlt két évben a második világháború óta a legnagyobb menekültügyi válsággal szembesül Európa és egyébként az egész világ is. Sok millió nő, férfi és gyerek kényszerül elhagyni az otthonát, alapvetően háborúk elől menekülnek ezek az emberek. Csak Szíriából 4 millióan menekültek el, akik leginkább Törökországban, Libanonban, Jordániában és Egyiptomban vannak.

Az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága és az Európai Unió eszköztára is kifogyóban van, az eddigi szabályok szerint lényegében nem lehet megküzdni globális szinten ekkora nagy és új menekültáradattal. Nyilvánvaló, hogy komoly baj van, amivel Európának szembesülni kell, és a helyzet nagyon alapos és gyors újragondolást igényel.

Ezen a ponton szeretnék egy nagyon fontos tévhitét és félrevezetést elhárítani. Magyarországon az az 57 ezer ember, akik bejöttek és menekültstátust kértek, túlnyomó többségében szír, iraki és afgán menekültek - menekültek. Március közepe óta lényegében nem jöttek Koszovóból Magyarországra emberek. Mindazok, akik összekeverik a bevándorlókat és a menekülteket, azok hazudnak.

Kérdés, hogy ebben a helyzetben mit lehet csinálni. A kormány, ahogy ezt már mások is idézték, 2013-ban, mindössze két évvel ezelőtt még úgy tartotta, hogy a huzamosan Magyarországon tartózkodó külföldiek, menekültek nemzetközi védelmet kell hogy élvezzenek. Nem véletlenül szerepel mindez a magyar alkotmányban is. Azért szerepel benne, mert a menekültek, menekülők befogadása alapvető emberiességi szempont, ezért vannak erről nemzetközi jogszabályok, nemzetközi egyezmények, és ezért szerepel ez a magyar alkotmányban is.

A közel-keleti konfliktust és az ebből fakadó migrációs hullámot nem Magyarországnak kell megoldania.

(10.30)

A menekültügyi válság alapvetően a nemzetközi közösség felelőssége, nincs egyetlen ország sem, még Magyarország sem, amely egyedül ezt a problémát meg tudná oldani. Aki erről beszél, az mindenkit félrevezet. A nemzetközi közösségnek kell megküzdnie ezzel a problémával; az Európai Uniónak és a még globálisabb, nagyobb nemzetközi szervezeteknek. Ezért az előttünk fekvő javaslat cinikus, és olyat ígér, amit egyébként nem tud betartani. Csak arra

szolgál, hogy előkészítse a terepet, hogy Magyarország menekülteket kitoloncoljon. Elismerheti a kormány Szerbiát biztonságos országnak, de attól még Szerbia nem lesz biztonságos ország. A menekülők veszélyben vannak, mivel Szerbiában nem áll rendelkezésre olyan intézményrendszer, amely meg tudná őket védeni. Ezért veszélyben vannak a menekültek Szerbiában.

Határt is húzhat Magyarország, attól még Szerbia nem lesz biztonságos ország. Határt is szabhat, de attól még az emberiség szabályainak megfelelően Magyarországnak akkor is be kell majd engedni a menekülteket, akik ott fognak kapaszkodni és csimpaszkodni az önök határába. Ezek a megoldások semmire nem vezetnek. Ezek úgy csinálnak, mintha valami hasznot hajtának, önök nemzeti érdekre hivatkoznak, de egyszerűen ezt a feladatot a magyar kormány semmiféle egyszerű és gyors javaslattal nem tudja megoldani.

Hogy mit lehet tenni, arról számos európai uniós vita van. Pintér Sándor most tárgyal éppen Brüsszelben, külügyminiszterek tanácsa is lesz, és miniszterelnöki csúcs is lesz rövidesen alapvetően erről a kérdésről. Orbán Viktornak, Szijjártó Péternek, Pintér Sándornak a feladata, hogy az európai partnerekkel együtt kitalálják, hogy egy ilyen krízishelyzetben mit lehet csinálni. Hiszen másoknak, más európai országoknak pont ugyanez a gondjuk, mint nekünk. A menekülteket mindenképp meg kell menteni. Az életüket kell megmenteni. Szerbiában is meg a Földközi-tengeren.

A második feladat, hogy az Unió kívüli országokat, például Szerbiát fel kell készíteni arra, hogy ők is képesek legyenek menekültek befogadására, és tisztességes védelmet tudjanak számukra biztosítani, fel kell venni a harcot az embercsempészekkel, és természetesen az Európai Uniónak sokkal több menekültet kell befogadnia, mint eddig, hiszen sokkal több a menekült a világban. Négy millióan vannak Szíriából, ebből 3,5 millióan ott vannak a szomszédos országokban. Akik Európába eljönnek, azok csak egy töredéke annak a rengeteg menekülőnek, akik most a közel-keleti régióból elmenekülnek.

Ezért Magyarországnak egy felelős globális országként kell viselkednie, pont ugyanazzal a logikával, ahogy Magyarország az Iszlám Állam elleni fellépést megszavazta, ugyanarról a nemzetközi felelősségről van szó, mint amit pár évvel ezelőtt a Fidesz-többség gyakorolt, mert a fejlett világ része vagyunk, és ezért felelősséget vállalunk. Ezért a magyar kormány tagjainak nem az a feladata, hogy megpróbálják egyénileg a határárral megoldani ezt a gondot, hanem az a dolga, hogy aktív részeseként, az Európai Unió tagjaiként komoly és közös megoldást dolgozzanak ki az Európai Unió együttműködésében. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, a kulcskérdések egyike, talán a legfontosabbika az, hogy Magyarország milyen stratégiát választ, Magyarország jelenlegi kormánya továbbmegy-e a szigorítások útján, vagy pedig úgy dönt, hogy akár kvóta szerint, akár más uniós vagy külső kényszernek megfelelően bizony elkezd letelepíteni, befogadni embereket Magyarországon, olyanokat, akik nem üldöztetés elől menekülnek.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a Jobbik segítő kezét nyújt mindenki számára, aki valódi üldöztetés elől, akár politikai, akár vallási üldöztetés elől érkezik ide, ugyanakkor nemcsak mi látjuk úgy, de a statisztikák is, hogy bizony a legtöbben az idei évben nem háború elől érkeztek Magyarországra. *(Szelényi Zsuzsanna: De!)* Az év első harmadában, amikor a koszovói albánok tették ki a többletet, és már 30 ezer felé küszött az ideérkezők száma *(Szelényi Zsuzsanna: De már a második harmad van!)*, még mindig 90 százalék fölötti volt az az arány, akik nem háborús övezetből és nem valódi üldöztetés elől érkeztek ide, hanem pusztán, egyszerű gazdasági megfontolásokból. És nem igaz, hogy a többségük szír állampolgár volt, mert nem az volt, és nem is fekete-afrikai volt a többségük, hanem jellemzően koszovói albánok.

Az is látható, hogy kulcskérdés azon visszatoloncolással kapcsolatos kérdések megoldása, amelyek jogszerűen kerültek fel, miszerint ha Ausztria, Németország ide fog visszaküldeni ezeket, később talán tízezreket, olyanokat, akiknek a kérelme nem talált pozitív elbírálásra, kutya kötelességünk stratégiát találni azzal szemben, hogy ezekkel az emberekkel mi lesz. Erről ma itt beszélni kell, konkrét, fontos döntési lehetőségeket kellene felvázolni, ugyanakkor hosszú távon a menekültek és bevándorlók - mert egyáltalán nem ugyanaz a két kategória - befogadásának kapcsán azt is ajánlom mindenki figyelmébe, hogy csak Fekete-Afrika tekintetében egy olyan több száz milliós népesedési többlet alakul ki a következő pár évtizedben, amelynek ha csak tíz százaléka elindul Európa felé, nem lesz kontinens, nem lesz ország, nem lesz gazdasági egység, amely be tudná fogadni ezt a hatalmas tömeget. Éppen ezért most kell átfogó stratégiát alkotni, nincs több idő erre várni. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Pontosan azért, merthogy segítő kezét kell nyújtanunk azoknak, akik üldöztetésnek vannak kitéve, ezért kell felkészülnünk arra, hogy ezeknek az embereknek a száma bizony növekedni fog. Tehát akkor, amikor úgy bombáznak szét államokat a mediterrán térségben, hogy semmiféle koncepciója nincsen Amerikának, illetve az Európai Uniónak, hogy ezt követően mi fog történni, ahol a háborús politika gyakorlatilag felülír minden egyéb

elvet és politikai szándékot a Közel-Keleten, Észak-Afrikában, akkor bizony szembe kell nézni azzal, hogy az üldözöttek száma folyamatosan növekedni fog. Tehát messze nem pusztán csak a koszovói problémáról van szó, jóllehet a koszovói krízis súlyosbodásában is van Európának komoly felelőssége, és Európán belül Magyarországnak is.

Ugyanakkor azt is látni kell, hogy Magyarországra helyeződhet egy nagyon komoly nyomás keletéről, és a kormánynak az elmúlt hónapokban folytatott politikája azért felelőtlen, mert ha Magyarországon megy egy hangulatkeltés a bevándorlók, menekültekkel szemben, és a fideszes kommunikáció abszolút összemossa a két kategóriát, akkor mi fog történni akkor, ha az ukrán helyzet súlyosbodásával hirtelen, mondjuk, egymillió menedékkérő megjelenik Magyarországot keleti határainál.

Tehát az a kérdésem, hogy a kormány számot vetett-e a felelősségével akkor, amikor ezeket a plakátokat kihelyezte, hogy mondjuk, a keleti helyzet súlyosbodását hogyan fogja tudni egy egyébként felcukkolt közvélemény helyesen kezelni.

Továbbra is várom a választ arra, hogy akkor, amikor egy globális probléma a menekültkrízis, Magyarország miért csökkenti folyamatosan a nemzetközi fejlesztési szerepvállalását. Magyarországnak nem szabad becsuknia a szemét, hogy mi történik a nagyvilágban akkor, amikor egy globális krízis közvetlenül és súlyosan érinti Magyarországot is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy figyelemmel hallgattam a szocialisták vezérszónokát, és megállapítottam, hogy a tények sokasodó volta nem zavarja meg az éleslátását. Hiszen hadd mondjak néhány dolgot, amit kifejezetten rosszul mondott.

Természetesen most is van Magyarországon idegenrendészeti őrizetbe vétel mint jogintézmény, csak tilos a menekültekkel kapcsolatban használni. Az Unió ezzel kapcsolatban indított ellenünk eljárást, és kötelezte Magyarországot arra, hogy ezt szüntesse meg. Van menekültügyi őrizetbe vétel mint intézmény, de a jelenlegi keretek és szabályok nem teszik lehetővé, hogy úgy alkalmazza őket a magyar kormány, mint korábban az idegenrendészeti őrizet. A menedékkérők kevesebb mint 5 százalékkal szemben lehet ezt az intézményt használni, és nem tudunk ezen változtatni, az Unió pedig jelezte, hogy még ezt is soknak tartja. Tehát amit Harangozó úr ezzel kapcsolatban mondott, az alapvető tévedésen vagy a tények teljes félreértésén alapul.

Másrészt a gyűlöletkeltésről szóló tirádákat, amit hallottunk itt Harangozó úrtól, azt rendkívül furcsa hallgatni egy olyan párt képviselőjétől, aki a valaha volt legbrutálisabb magyargyűlölő kampányt folytatta annak idején, 2004. december 5-én, a ma-

gyar állampolgárság megadása esetén, a kettős állampolgárság kapcsán.

(10.40)

Sőt, ezt nem szégyelli, hiszen annak a plakátháborúnak a kampányarca, Bangóné Borbély Ildikó, aki az arcát adta annak, hogy ne szavazzatok a magyarok mellett a kettős állampolgárság megadásánál, itt ül közöttünk, behozták a parlamentbe! (*Budai Gyula: Nincs itt!*) Most nincs itt közöttünk, de természetesen, a szocialisták mellszélességgel vállalták, és az látszik, hogy ez a szellemiség jellemzi őket; a valaha volt legbrutálisabb magyargyűlölő kampányt folytatták a szocialisták egyébként, és ezt most is bátran vállalják. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak, független. Öné a szó.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igaza van Kósa Lajos képviselő úrnak, amikor azt mondja, hogy tilos a menedékkérők fogva tartása, de sajnos azért ezt előszeretettel alkalmazta a BÁH még idén is. Az elmúlt másfél évben közel nyolcezer menedékkérőt tartottak fogva a BÁH saját statisztikái szerint. És hát ön ott volt azon a rendészeti bizottsági ülésen, ahol Pintér Sándor belügyminiszter úr meghallgatása folyt, úgyhogy ön is biztosan tudja, és ezt mondom a jobbikos képviselőtársaimnak is, hogy március végéig a menedékkérők fele volt koszovói, most az év felénél viszont már 90 százaléka a menedékkérőknek Afganisztánból, Szíriából és Irakból érkezett. Ezt maga Pintér Sándor belügyminiszter erősítette meg. Ott ült mellette Végh Zsuzsa igazgató asszony, aki a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal igazgatója, és egyébként Kontrát Károly államtitkár úr is. Tehát tegyük azért tisztába a tényeket, itt nem Koszovóból érkeznek már a menedékkérők, akik között egyébként valóban nagyon sokan voltak, akik nem felelnek meg vagy nem feleltek volna meg a genfi egyezmény által előírt pontoknak. Viszont ma már ez nem igaz, ma már a menedékkérők 90 százaléka háborús övezetből érkezett. A BÁH, mondom, a BÁH statisztikái szerint, és halál és kínzás elől menekülnek. (*Kósa Lajos: Nem így van!*) Legalább a statisztikákat próbáljuk meg tiszteletben tartani! (*Németh Szilárd István: Nem igaz!*) Majd amikor sorra kerülök a felszólalásnál, akkor el fogom mondani ennek a részleteit. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most az írásban előre jelentkezett képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim!

Mielőtt a hozzászólásomat megkezdeném, előtte most éppen Szabó Timea említette, hogy a koszovóiaknak miként és mikor csökkent le a létszámuk. Hát, tisztelettel szeretném felhívni a figyelmét, szintén a rendészeti bizottsági ülésen belügyminiszter úr megfogalmazta azt is, még azt megelőzően, hogy bizony a német belügyminiszter, osztrák belügyminiszter elment Koszovóba, és elmagyarázta a koszovóiaknak, hogy az a menekültáradat, ami alapján ők elindulnak, az nem működik. Tehát maradjanak helyben, mert az alapján nem fognak bekerülni. Tehát ennek ez volt az oka, hogy már volt előzménye, hogy egyáltalán megfogalmazták velük szemben azt, hogy aki úgy indul el onnan, hogy gazdasági menekültként akar bejutni Németországba, illetve Ausztriába, azt nem fogják megengedni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon a menekültügyi kérdéseket a menedéjogról szóló 2007. évi törvény és a végrehajtására kiadott kormányrendelet, illetve a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény szabályozza. Mikor ezek a törvények elfogadásra kerültek, hazánk még megközelítőleg sem volt a jelenlegi helyzetben, hogy mindennap átlagosan 500 illegális bevándorló érkezik Magyarország területére, és mint ahogy államtitkár úr bevezetőjében elmondta, ez a hétvégén az 1500 főt is meghaladta. És azt is meg kell jegyezni azért, hogy ezek az illegális határsértők nem mindig vetik magukat alá a belügyi szervekkel való kapcsolattartásnak, hiszen az elmúlt időszakban közokirat-hamisítás, aztán embercsempészség miatt is néhány embert bizony mégiscsak elő kellett állítani és ellenük büntetőeljárás kell lefolytatni. Ebből is látszik, hogy ezeknek az embereknek a megérkezése hazánkba eleve jogsértő, és az egész menekültügyi eljárás során nem működnek együtt a hatóságainkkal, napokon belül eltűnnek, mert tudják, tisztában vannak azzal, hogy nem jogosultak a menekültstátusra.

Aztán itt az európai dimenzió. Egész Európa szembenéz az illegális bevándorlás politikájával, vasárnap négy olasz tartomány vezetősége közölte hivatalosan, hogy nem fogadnak be több illegális bevándorlót, Olaszország időzített bombaként jellemezte a kialakult állapotokat. Akkor Magyarországon miért támadja az ellenzék a kormányunkat idegengyűlölettel, és miért kritizálja a tenni akarást?

Az idegengyűlölettel kapcsolatban csak szeretném megjegyezni, amikor a határaink mellett a délszláv háború dúlt, Magyarország példásan helytállt azokban az esetekben, amikor valóban a háború elől menekültek ide a szerbek, a horvátok és a bosnyákok. Ezt a kérdést is tudtuk kezelni, és ezért nem is lehet azt mondani, hogy idegengyűlölettel állunk szemben. Amikor háborús helyzet van, akkor valóban meg tudjuk érteni azt a problémát, és akkor segíteni is tudunk.

Más európai országokban is jelentős problémát jelentenek a bevándorlók, például Görögországban, Olaszországban, és nehéz helyzetben van, egyre fokozódó nehezebb helyzetben. Ha a migráció mértéke

nem csökken, akkor, mint már többen hangoztatták, 120-130 ezer illegális bevándorló érkehet Magyarországra az év végéig. Jelentősen emelkedett már ez idáig is a Németországból kitoloncolt menedékkérők száma, több tartományból idén eddig több migránst utasítottak ki, mint tavaly egész évben. A kitoloncolások döntően a nyugat-balkáni országokból érkeztettek érintik, esetükben csaknem 100 százalékos az elutasított menedékkérelmek aránya.

A hatóságok megítélése szerint az utóbbiak a szegénység elől menekülnek Németországba és nem politikai vagy vallási üldöztetés elől. Ezért nem lehet megadni számukra a menedékjogot. A német szövetségi belügyminiszter a napokban közölte, hogy tovább gyorsítják a menekültügyi eljárást a Nyugat-Balkánról érkezők ügyében. Akkor mi miért ne változtassunk törvényi szabályozásunkon? Ha Németország, Olaszország és Franciaország tagállami szinten szigorítja a menekültügyi szabályozási eljárást, akkor mi miért ne tennénk mindezt? Nem véletlen, hogy az egyik legfontosabb kérdés volt éppen a G7-ek tanácskozásán is a bevándorlás.

A probléma másik része az, hogy Nyugat-Európából előbb-utóbb vissza fogják küldeni a gazdasági menekülteket oda, ahol először beléptek az Unió területére, és mivel jelentős részük Magyarországnál lépi át a schengeni határokat, ezeket az illegális bevándorlókat Magyarországra fogják visszairányítani, ha tetszik nekünk, ha nem. Akkor is szembesülni kell majd ezzel a problémával, és akkor is komoly kihívást jelent Magyarországnak. Miért kell várni ez idáig? Miért kell ezt a pontot megvárni? Miért ne cselekednénk a látható és egyértelmű probléma ellen? Szerintem ezt mindenki látja Magyarországon, hogy ez nagyon nagy probléma. Egy felelőségteljes kormány érzékeli a problémát, és tesz a megoldásért. Felmerült itt a kérdés, hogy eddig miért nem. Hát most érkezett el az az időpillanat, hogy már nem lehet tovább tartani, valóban meg kell tenni azokat a lépéseket, amivel korlátozni tudjuk ezt a súlyos válságot.

A két képviselőtársunk által benyújtott javaslat szerint azok a bevándorlók, akik egy biztonságos tranzitországból lépnek Magyarország területére, semmiképp sem jogosultak politikai menedékjogra. A biztonságos származás és biztonságos harmadik ország listájának elfogadásával az ezekből az országokból érkezők menedékjogi kérelmét könnyebben, gyorsabban lehet megalapozottan minősíteni, mert a jelenleg adatok is ezt támasztják alá, hogy ezek a kérelmek megalapozatlanok.

Most itt felmerült sorozatosan Szerbia kérdése, hogy biztonságos vagy nem biztonságos. Tisztelettel hívom fel a képviselőtársaim figyelmét: Szerbia európai uniós csatlakozásra vár, tehát Szerbiának, ha az Európai Unióba be akar lépni, valóban, azokat a biztonsági követelményeket ugyanúgy elő kell teremteni, mint minden más uniós államnak.

Így jogos felvetés az, hogy aki biztonságos tranzitországból lépne Magyarország területére, semmiképp se igényeljen politikai menedékjogot.

Ezt tartalmazza a jelenlegi javaslat is, amely természetesen az illegális bevándorlókra vonatkozik, míg aki ténylegesen jogosult a menekültstátusra, azokat nem zárja ki a menekültügyi eljárás sem. Világossá kell tenni törvényi szinten is, hogy aki nem jogosult menekültstátusra, az nem is fogja megkapni, és nem utazhat tovább az Európai Unió területére hazánkon keresztül, mert az az illegális bevándorlók esetében a magyar és a többi európai tagállam jogszabályainak megsértésével jár. A jelenlegi javaslat elfogadásával átláthatóbbá és gyorsabbá tehető a menekültügyi eljárások, ami hazánk érdeke.

(10.50)

Mint már mondtam, mint a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagja több alkalommal hallgattam a Belügyminisztérium beszámolóját az illegális bevándorlókkal kapcsolatban, és ezeknek a száma drasztikusan és folyamatosan növekszik.

Amikor itt arról beszélünk, és könnyű úgy beszélni, hogy felmenni a vezérszónoki pulpitusra, és kiosztani a kormányt, kiosztani mindenkit, aki esetlegesen nem ért egyet a Szocialista Párt gondolatvilágával, és utána fogja magát, kivonul, és fölteszi azt a hatalmas nagy kérdést, hogy az ő ajtaja nyitva áll ebben a kérdésben, úgy gondolom, ez egyfajta olyan magatartás, amely egyszerűen nem néz szembe azzal a valósággal, ami Magyarországon van, ami a magyar embereket érdekli.

Mondja, hogy hergelik a magyarokat. Tisztelettel kérdezem azokat, akik most figyelik a politikai környezetünkben zajló eseményeket: Burgenland szociáldemokrata tartományfőnöke hogyan nyert választásokat? Hogyan kötött a Szabadságpárttal koalíciót? Vagy hogyan nyert gyakorlatilag a Szabadságpárt Ausztriában? Vagy a felső-ausztriai tartományfőnök miként kampányol jelenleg a határok lezárásával kapcsolatban? Tessenek csak belegondolni, ők is európai uniós tagállamok, és őket a belső ellenzékük nem támadja azért, mert szigorítani akarnak ezeken a kérdéseken.

Szoros európai együttműködés, európai fellépés – természetesen. Tegyük meg! A franciák visszaküldik az olaszoknak a menekültjeiket. Milyen szoros együttműködésben vagyunk? Nem tudjuk megvalósítani ezt a szoros együttműködést, hiszen valóban az lenne az érdek, hogyha az Európai Unió a megfelelő forrásokat ott alkalmazná, ahonnan a menekültáradat elindul.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt tudom mondani, hogy ez a javaslat, ami most önök előtt fekszik és előttünk is fekszik, alkalmas arra, hogy a jelenlegi helyzetben azt a menekültáradatot, ami irányunkba indul, megállítsa, másképp pedig nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy egy közös európai fellépésben Magyarország a későbbiek során megfelelő módon részt tud venni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szél Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az országot ma egy teljesen felelőtlen plakátkampány nyomai csúfítják el. A háború állítólag azért indult, mert a bevándorlók és a menekültek tömegével érkeznek Magyarországra. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban.)* Ugyanakkor egyre világosabb mindenki számára - talán a most közbekiabáló fideszes és KDNP-s képviselők számára is -, hogy magának a problémának a valós kezelésével alig-alig foglalkoznak a kormányzat részéről. A felelősség nyomait nem látni önöknél, tisztelt uraim és hölgyeim!

Egy kicsit menjünk vissza egy lépést, hogy megértsük a probléma valódi természetét, mert ahhoz, hogy valós megoldást találjunk, egy kicsit látni kell, hogy hogyan kerültünk ilyen helyzetbe. A XXI. század elejére kiépült egy nagyon-nagyon nem szép új világ, amelyben egyre kevesebben érzik jól magukat. Egy olyan világ épült ki, amelyben hatalmas szakadék tátong a szupergazdag oligarchák és a többségi társadalom között. Ez egy olyan világ, amelyben a munkának nincsen becsülete, a pénztőke mindentudó és mindenható lett. Sokak számára itt a környezetvédelem csak egy nyűg vagy a profitszerzés akadálya, amin keresztül kell lépni. Ez egy olyan világ, amelyben energetikai és hadiipari vállalatok dróton rángatják a korrump politikusokat, és most nem akarok ujjal mutogatni. Ez egy olyan világ, ahol emberek egészségével és életével nyugodtan játszhatnak, mert semmi sem fontosabb a negyedéves pénzügyi jelentés egyenlegénél. Ez egy olyan világ, amelyben van háború, rengeteg háború, van aszály, van éhezés, és egyre több embernek teszi ez pokollá az életét.

És ha tetszik, ha nem, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, a nyugati országoknak komoly felelősségük van ebben a helyzetben. Az elmúlt évtizedekben hatalmas hibákat követünk el. Ebben a világban, ahol mi élünk, a kényelmes Európában, úgy éltünk, úgy fogyasztottunk és úgy politizáltunk, mintha nem lenne holnap. Azt gondolták az elmúlt évtizedekben a választott vezetők, hogy a problémákkal úgyis csak az esti híradókban találkozhatnak legfeljebb az emberek, a külpolitikán talán meg át is ugranak.

Voltak ilyen kérdések: bombázzuk le Irakot és Líbiát? Hogyne, kérem, tegyük meg! A világcégek pénze kell a politikusok kampányaihoz! Erőltessük a hagyományos energiahordozókat? Természetesen! Kit érdekel a klímaváltozás, legfeljebb több léghajót fogunk használni, vagy több palackozott üdítőitalt fogunk eladni jövőre!

És mi történik most, tisztelt képviselőtársaim? Szeretném, ha nagyon figyelnének rám, mert minden egyes képviselőnek a kormánypárti padosorokban kötelessége tudni, akárhányszor a migránsokat, a menekülteket, a bevándorlókat szidja és ostorozza,

tudnia kell, hogy ebben a helyzetben felelőssége van annak a kontinensnek, amelynek a tagjai vagyunk, és annak a hozzáállásnak, amit az elmúlt évtizedekben lehetett látni, és amelynek a rendszerkritikus pártok, például a Lehet Más a Politika nem véletlenül üzent hadat, pontosan azért, mert teljesen fenntarthatatlan.

Mi történik most Európában? A valóság itt kopogtat az ajtónkon. Itt vannak azok az emberek, akik menekülnek az állapotok elől, amelyekért minket is terhel felelősség. Hogy messzire ne menjek - és szeretném, ha ezt is megfontolnák -, önök pontosan ezt csinálják itthon kicsiben: kiéheztetik és szegénységben tartják a dolgozó embereket, kiszorítják a megújuló energiahordozókat, és minden arcrándulás nélkül egy állami pénzmossodát nyitnak, ahol a szürke- és feketepénzeket alacsony adókulccsal lehet adóztatni. Van ez az urambátyámrendszer, ez a legújabb kori feudalizmus, amit kiépítettek, és itt a szorgalmat és a tehetséget semmibe veszik. Ebben az országban most ugyanúgy adóztatják a bankigazgatót, mint a portást, papolnak a családkörről, de közben nem segítik igazán azokat, akiknek a legnagyobb szükségük lenne rá. Nem is csoda, hogy félmillió honfitársunk már Nyugatra vándorolt.

És akkor itt van az Orbán-kormány, és hogy próbálja kezelni a problémákat? Én azt tudom önöknek mondani, hogy a lehető legostobábban. Jól ismerjük ezt a gondolkodást egyébként a saját történetünkéből, hogy hányszor védtük mi Európát, hányszor védtük mi a Nyugatot, itt volt a török hódoltság; lehet erre persze sértettséggel gondolni, hogy mi vállaltuk az áldozatot, hogy a kontinens boldogabbik fele gyarapodhasson. Vajon tényleg ez lenne a Magyarországnak szánt szerep? Kimondatlanul ezt a kérdést lovagolják meg önök, és szemérmetlenül felépítenek rá egy pártpropaganda-kampányt. De ez egy alapvetően hibás szemlélet. Hibás, mert mindig és minden körülmények között hibás belpolitikai haszonszerzésért feláldozni a valódi megoldás lehetőségét, és önök pillanatnyilag ezt csinálják. Ez a törvényjavaslat is erről szól, hogy önök vélt belpolitikai előnyökért feláldozzák a valódi megoldási lehetőséget.

Azt kell önöknek mondanom, hogy én egyetértetek a 2007-es Orbán Viktorral. Pontosán arról van szó, hogy a menekültkérdésre európai szintű megoldás kell, nem szabad ezt az egyes tagállamokra hagyni. Pontosán ezt mondta Orbán Viktor 2007-ben. Mi ezzel a felfogással értünk egyet. Hiszen nem szabad magunkra húzni a bajokat - önök most éppen ezt csinálják -, mert akkor egyedül fogunk maradni. A kormánynak van ez a szavazathajhász plakátkampánya. Amíg önök ezen törték a fejüket, jobb lett volna, ha inkább tárgyalnak Európával, és találnak egy olyan megoldást, amely már formálódik az Európai Unió többi országában.

Ahogy Schiffer András képviselőtársam is elmondta, a menekültkérdés kezelésének az egyedüli helyes és európai módja az, ha letisztazzuk a feladatokat egymás között, ha a terheket megosztjuk és egyenlően osztjuk meg a 28 tagállam között. Több

uniós forrás bevonásával kell erősítenünk az Európát, a Frontexet és az Eurosurat is. Alapvetően újra kell gondolnunk az egész dublini rendszert, ami az Unióba érkező menekültek sorsát szabályozza. Újra kell gondolnunk egy csomó mindent, a kül- és biztonságpolitikát. És mit kell a fókuszba helyeznünk? A béketeremtést és a megelőzést. Ez az egyedüli helyes, előremutató és konstruktív, Magyarország számára is előremutató megoldási útja ennek a helyzetnek.

Mire nincs szükség egy ilyen helyzetben? Nincs szükség a kormánypártok mellődöngetésére, a mártírszerepre, a hőzöngésre, arra az egész komédiára, amit önök itt előadnak. Itt valódi szövetségeseket kell keresni, koalícióteremtő erőre van szükség. Gyakorlatilag itt arról van szó, hogy önöknek egy hatalmas váltást kellene megtenni, az opportunisták és teljesen rövidlátó kufarkodást fel kellene adni, és egy valódi külpolitika megalkotásán kellene fáradozni. Önök erre teljesen képtelenek, azt látom.

Ha már a megelőzés szóba került, azért ne maradjon el itt egy gondolat! Magyarország jelenleg is a lehetőségeihez mérten szinte semmit nem tesz azért, hogy elviselhető és emberhez méltó életet lehessen élni Európától délre és keletre, legalább ott, ahol éppen nem dúl háború. 23 millió forint - tudják, mi az a 23 millió forint? Mondhatjuk, hogy egy családi ház ára, vagy egy kormányzati luxusautóé - önök azokat jól ismerik -, ha így jobban teszik, és pontosan ennyi pénzt költ jelenleg egy év alatt Magyarországon kétoldalú segélyezésre állami pénzből. 23 millió forintot! Ennyit költenek a balkáni vagy az észak-afrikai országok megsegítésére, a menekülést fontolgatók otthon tartására éppen ennyit költenek, 23 millió forintot. S mennyi pénzt költöttek önök a bevándorlókat démonizáló plakátkampányra? Ennek a 33-szorosát. Ha hozzászámoljuk minden nemzetközi szervezetbe befizetett, összes kötelezettségünket, akkor is csak egy kisebbfajta stadion áránál járunk, pedig utóbbinak csak egy töredéke megy a menekültprobléma kezelésére.

Mi a mi válaszuk erre? Célzottan és kétoldalú együttműködések keretében kellene mindent megtennünk, hogy a Balkán és Észak-Afrika ne legyen a menekültek végtelen forrása. Ezen kellene gondolkodni, ehhez kellene egy stratégiai szemlélet, ehhez kellene valós külpolitika, és ehhez kellene egyfajta odafigyelés a kormányzat részéről, hogy végre perspektívában láthassuk a jelenlegi bilaterális együttműködés alapján elköltött 23 millió forintunkat.

(11.00)

Nézzünk meg egy másik országot: nézzük meg Csehországot! A cseh külügy épp a minap jelentette be, hogy nem fogják csökkenteni a segélyezési és fejlesztési pénzek keretét. Tudják, hogy Csehország jelenleg hányszorosát költi erre a célra Magyarországhoz viszonyítva? 400-szorosát; négyszázszorosát költi Csehország, mint Magyarország! Kezdsz nekünk egyébként éppen elég volna, és mondjuk, én megelé-

gednék azzal, ha legalább önök a teljesen erkölcsstelen plakátkampány árát arra fordították volna, hogy ehhez a segélyezési költségvetéshez hozzátegyék. Segítettek volna embereken ezzel. Így meg mire mentünk vele? Itt van az ország, van egy probléma, amiről nem lehet értelmesen beszélni, mert önök fogták magukat, és belehajszolták az országot ebbe a teljesen erkölcsstelen retorikába. Ez elfogadhatatlan!

A bevándorlási helyzettel kapcsolatban egyébként, summázva az eddigieket, két óriási hibát lehet elkövetni. Azt gondolom, ezt a kormánypártoknak meg kell fontolni. Az egyik az, ha nem számolunk a kockázatokkal, és letagadjuk a nehézségeket, a helyzet lehetséges romlását. Na most, ehhez kellene az a stratégiai szemlélet és valódi külpolitika, amiről beszéltem. Önök erre képtelenek. De ugyanekkora hiba, és ebbe önök még jobban belekóstoltak, hogyha politikai haszon reményében csak a hangulatot szítják, de valójában a megoldásért semmit nem tesznek, sőt még rontják is az ország helyzetét.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De most őszintén, mondják meg nekem, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, mitől lett jobb a magyar embereknek azzal a plakátkampánnyal, amit csináltak! Mondják meg nekem! Álljanak föl, és mondják meg, hogy Magyarország mit profitált ebből a plakátkampányból! Mert én elmondom önöknek: semmit! Egy rakat közpénzt elköltöttek teljesen fölöslegesen, miközben az egészségügyre, az oktatásra nincs pénz ebben az országban, béremelésre nem hajlandók adni pénzt. Gyakorlatilag a fél ország a tönk szélén áll, és önök mire képesek? Plakátkampányokat használnak, teljesen erkölcsstelen mondatokkal.

Azt gondolom, és pártomnak az a véleménye, hogy szakmai, európai és hatékony megoldásra van szükség. Kérem, hagyják abba a színjátékot, és lassanak végre munkához. Elvégre önök kormányozzák ezt az országot, ne vigyenek már minket a tönk szélére, legyenek szívesek. *(Kontrát Károly és Fodor Gábor tapsol. - Szabó Tímea közbeszól.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett utolsó mondatára reagáltam, mi valóban a feladatainkat végezzük. Engedjék meg, hogy itt a február 19. óta második menekültügyi vitanapon ráirányítsam a törvényjavaslatra is a figyelmet. A menekültügyi vitanap, ami most zajlik, úgy gondolom, a probléma fontosságát hangsúlyozza.

Tisztelt Országgyűlés! Csak visszakanyarodva a törvényjavaslathoz, miért is fontos ez a javaslat? Mert a biztonságos harmadik ország meghatározásával megfordul majd a bizonyítási teher. Tehát ennek az a lényege, hogy a menekülteknek kell igazolniuk

azt, hogy a magyar szabályok által biztonságosnak mondott állam a menedékkérő számára valamiért mégsem biztonságos. Ez a rész fontos, és azért kérjük mi ezt, azért nyilatkoztam a vita elején, hogy a kormány támogatja. Azt kérem a tisztelt Országgyűléstől, hogy ezt a javaslatot támogassa.

Ami pedig Harangozó Tamás képviselő úr felszólítását illeti, sajnálom, hogy nem hallgatják meg, nem vállalják az ellenzéki felelősséget, hiszen az ellenzéknek is van felelőssége ebben a kérdésben azzal, hogy jelen van a vitában, hogy elmondja a véleményét, érvel, próbál kompromisszumokat keresni. Sajnálom, hogy a szocialisták ezt nem teszik meg. Bezzeg, ha a határon túli magyarságról lenne szó, akkor itt ütnék a vasat, hogy szigorítsunk. Nyilván persze erről nem lehet szó. De most sajnálatos, hogy gyáván megfutamodnak a vita elől.

Tehát Harangozó Tamásnak válaszolnám, ha itt lenne, így az Országgyűlés nyilvánosságának mondom el, hogy a menekültügyi őrizet intézményét alkalmazta a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, és pontosan az Európai Unió tiltására vagy határozott fellépésére, mivel az volt az Unió álláspontja, hogy ezt szankcióként alkalmazzuk, és nem lehet ilyen gyakorisággal alkalmazni, ahogy a BÁH tette, kötelezettségsszegési eljárást indított Magyarországgal szemben. Tehát még egyszer mondom, mi ezt az intézményt alkalmaztuk, de az uniós fellépés miatt ebből vissza kellett lépni, és kötelezettségsszegési eljárás van jelenleg is folyamatban Magyarország ellen ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben, előre bejelentett felszólalóként Fodor Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem azzal, hogy amiről beszélünk itt a parlamentben, egy tényleg rendkívül súlyos probléma. Nagyon jó lenne, ha előítélet-mentesen tudnánk az egész kérdéshez viszonyulni, de láthatóan kevés az esély erre. Az előítélet-mentességet nemhogy szolgálta volna, ellenkezőleg, lényegében keresztülhúzta a kormánynak az a plakátkampánya, amely nagyon sok emberben felháborodást keltett, és folyamatosan halljuk a kormánypárti képviselőktől is, többektől, hogy az ő ízlésüknek, felfogásuknak sem felel meg.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, ezért szerintem komoly gondban vagyunk mindannyian, mert valóban, ahogy elhangzott itt kormánypárti oldalról, ellenzéki oldalról, közös lenne a felelősség a tekintetben, hogy próbáljunk erre az ügyre megoldást találni. De így elég nehéz. Nos, mi is, a liberálisok nevében szeretnénk hozzátenni ahhoz, hogy próbáljunk közös megoldást találni. De először néhány kérdést érdemes tisztába tenni. Hadd kezdjem azzal, képviselőtársaim, hogy szeretnék néhány idézetet mondani önöknek. Mondhatnám azt, hogy ez egy találós kérdés, érdemes kitalálni, hogy honnan szár-

maznak ezek az idézetek, melyik párt elképzeléséből, programjából. Mindenki törheti a fejét. Engedjék meg, hogy néhányat mondjak ezek közül, aztán természetesen a megoldást el fogom árulni.

Nos, az első idézet úgy hangzik, hogy „A hazai népességfogyás és alacsony foglalkoztatottság mellett a növekedést, az újraelosztást, a nyugellátás fenntarthatóságát a képzett munkaerő ellenőrzött bevándorlása is segítheti.” (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) No, már vannak helyes megfejtők, úgy hallom. Másik idézet: „Nemzetgazdasági, valamint demográfiai indokokból is szükséges élnékíteni az országba gazdasági céllal - gazdasági céllal, hangsúlyoznám -, keresőtevékenység folytatására, valamint tudásalapú migráció érdekében beutazók körét és számát.” Harmadik idézet: „Különös tekintettel a magyar munkaerő, egyes szektorokban foglalkoztattak jelentkező kivándorlására, szükséges a további migráns munkaerő fogadása.”

Aztán másik idézet: „A külföldiekre vonatkozó beutazási és tartózkodási szabályok folyamatos felülvizsgálata és átalakítása szükséges az elkövetkező években.” Aztán a következő idézet: „Vigyázni kell, szélsőséges csoportok ne hogy saját céljaikra használják és visszaélhessenek a lakosság nem megfelelő tájékoztatásával, külföldiekkel szembeni elutasító magatartásból származó tömegjelenetekkel és tömegjelenségekkel.” És végül: „Harmadik országbeli állampolgárokkal szemben nyitott társadalom és kultúrák közötti párbeszéd kialakításának elősegítése a fontos számunkra.”

Nos, ezek, ahogy itt már elhangzott egy helyes megfejtő részéről, valóban a 2013-as, a kormány által elfogadott stratégiából származnak; abból a stratégiából, amely migrációs stratégia címet visel. Nos, tehát ez az, amit a jelenlegi Fidesz-KDNP-kormány 2013-ban elfogadott, majd elküldött nemzetközi fórumokhoz. Magyarországot úgy tartották számon egészen az elmúlt időszakig, hogy ehhez tartja magát.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, láthatóan ez is egyfajta pávatánc volt, ez az elfogadott stratégia, merthogy semmi nem valósult meg belőle. Pontosan az ellenkezőjét csinálja a kormánykoalíció. Lényegében minden ponttal szemben, amit most felolvastam és elmondtam, ezzel szembehelyezkedve egy egészen másfajta stratégiát visz. A nemzetközi fórumoknak benyújtott, majd Magyarország számára is előtte nyilvánossá tett stratégiát semmibe vette a kormány. És hát erről azért illet volna értesíteni a választóit, illetet volna értesíteni a nagyközönséget is, hogy köszönő viszonyban nincs az általa elfogadott stratégiával az, amit csinál.

Láthatóan nemcsak a saját stratégiáját nem ismeri a kormány, hanem bizonyos fontos tényeket sem, mert például Kósa Lajos képviselő úr, ugye, azt mondta, hogy az Európai Unió lényegében semmit nem ad a magyar menekültellátásra. Sajnálom, hogy nincs itt a teremben, mert szeretnék neki válaszolni erre a sajtóban megjelent kijelentésére. Rogán Antal pedig azt mondta, hogy szerinte minden menekültet

be kellene zárni. Sajnálom, hogy ő sincs itt a teremben, mert neki is szeretnék erre válaszolni. És volt már szó itt a menekültügyi őrizet bevezetéséről is, többen is felvetették kormánypárti oldalról, a Jobbik oldaláról is. Röviden szeretnék majd ezzel foglalkozni.

(11.10)

Nézzük az első állítást, amit Kósa képviselő úr tett, nevezetesen, hogy az Európai Unió lényegében semmit nem ad a magyar menekültellátásra. Érdekes itt felidézni azt ebben a vitában is, hogy például a Mandiner számításai szerint Magyarországon a költségvetés által a menekültügyre fordított majdnem 4,1 milliárd forintból 3,5 milliárd forintot az Európai Unió áll - tehát 3,5 milliárd forintot. Magyarország összesen 481 millió forintot költ erre a célra. Tehát szemben azzal, amit Kósa képviselő úr állít, az Európai Unió viseli a költségek többségét, a jelentős részét.

Rogán képviselő úr kijelentésére is emlékszünk. Nem igaz, hogy minden menekültet be kellene zárni, hiszen a Magyarországra érkező menekülteknek közel 80 százaléka továbbáll szinte azonnal, lényegében egy napot se tölt Magyarországon, és egyébként, ha itt maradnának tartósan - már egyébként az eddig itt maradók ellátására se alkalmas ez a rendszer, ami Magyarországon van -, végképp összeomlana a teljes rendszer, és egyébként sincs olyan emberiességi szempont, amely például a nyílt menekülttáborok helyett, mondjuk, őrizetbe vett emberek tömegeit jelentené a számunkra, vagy azt a kihívást tartalmazná, hogy ilyeneket kellene felállítanunk.

Az idegenrendészeti őrizet kontra menekültügyi őrizet kérdéséről beszélünk. Államtitkár úr is megszólalt előbb ebben az ügyben, mások is. Szeretném én magam is felhívni a figyelmet arra, amit ellenzéki képviselőtársaim is elmondtak, hogy menekültügyi őrizet van jelen pillanatban is hatályosan Magyarországon. Más kérdés, hogy Magyarország ezt néha alkalmazza, néha nem alkalmazza, pont az Európai Unió fellépése miatt. Nem egy bölcs dolog követelni valami olyasmit, ami annál is több, mint ami miatt az Európai Unió lényegében felhívta a figyelmünket arra, hogy ez nem egy helyes eljárás.

Érdemes más tévhitekkel is foglalkozni, például a kérdéssel, hogy le kell szögeznünk, hogy Magyarország egyébként továbbra sem bevándorlási célország azért sokak számára, hanem lényegében tranzitország. Persze, joggal mondhatják ezzel szemben a kormánypárti oldalról, hogy de hát fel kell készülnünk arra, hogy esetleg megváltozhatnak ezek a körülmények. Erre fel lehet készülni, de biztos, hogy nem ilyen módon, ami most zajlik és ami most történik a kormányoldalról. Majd erre szeretnék visszatérni.

Egyébként érdemes leszögezni azt is vagy nem árt tudni, szemben azzal, ami az elfogadhatatlan és minősíthetetlen plakátkampány üzenetei közé tartozik, tehát érdemes azzal is tisztában lenni, hogy egyébként Magyarországon csak az kaphat tartózkodási

dási vagy letelepedési engedélyt, akinek a megélhetése biztosított, van munkája, jövedelme, lakhatása megoldott, egészségbiztosítása rendezett. Tehát szemben megint csak azzal, amit sugallnak ezek a plakátok vagy amit kimondanak, szó sincs arról, hogy itt el kellene tartani ezeket a menekülteket, akik egyébként menekültstátust kapnak. Tudjuk, hogy a tavalyi évben közel 500 főről volt szó, tehát ez az a rettenetes nagy szám, amittől jelen pillanatban rettegünk. Tehát hangsúlyoznám, hogy a jelenlegi magyar szabályozás szerint is ezeknek az embereknek a letelepedése és a megélhetése megoldott kell hogy legyen.

És az sem igaz, hogy a külföldiek, a potenciális bevándorlók, a letelepedési engedéllyel rendelkezők ne tartanak be a magyar jogszabályokat, hiszen egyébként például 2012-ben 4756 bűncselekményt követtek el külföldi állampolgárok, ebben az évben egyébként Magyarországon 472 ezer bűncselekményt követtek el. Tehát összesen a külföldiek által elkövetett bűncselekmény körülbelül 1 százaléka volt a magyarok által elkövetett bűncselekménynek, és ebből egyébként a külföldiek által elkövetett bűncselekménynek a döntő többségét, elsőprő többségét az a közel 43 millió külföldi követte el, aki átutazóban vagy tartósan turistaként érkezett ide Magyarországra. Ezeknek a javarésze ráadásul, tehát elsőprő többsége ezeknek a bűncselekményeknek valamelyik szomszédos ország polgára vagy Németország állampolgára volt. Tehát nem igaz az sem, hogy itt valami rettenetes bűnözői hullámtól kellene tartani.

És az sem igaz, hogy a terroristaveszély is borzalmas és rettenetes. Hozzátennem, ezzel is foglalkozni kell, mert természetesen elképzelhető, sok minden elképzelhető, és figyelni kell a nemzetbiztonságnak is erre a kérdésre, tehát szó sincs arról, hogy ki kell zárni ezt a problémát. De a realitáshoz az is hozzátartozik, hogy egyébként a menedékkérelemhez kapcsolódó szigorú eljárásrendszer Európában pont hogy elriasztja egyébként a terroristákat, merthogy itt nyilvántartásba kell őket venni, láthatóvá és regisztrálttá válnak a menekültek ebben az eljárásban. Tehát egyáltalán a potenciális terroristáknak nem az a vágyálma, hogy valahol regisztrálják őket menekülteként.

Képviselőtársaim, beszéltek itt már az én ellenzéki képviselőtársaim arról, hogy azok az állítások sem igazak, hogy az úgynevezett gazdasági bevándorlók tennék ki a Magyarországra érkező menekültek többségét. Beszéltünk arról, hogy mi nem vagyunk célország, tehát nem beszélhetünk ilyen értelemben bevándorlókról, hanem menekültekről. Azt is látnunk kell, hogy változik az arány. Míg régebben Koszovóból jöttek elsősorban, és mi magunk is azt javasoltuk, hogy Szerbia, Koszovó, Németország, Ausztria, Magyarország együttműködésével kellene megoldást találni elsősorban Koszovóban erre a problémára, ma ez a helyzet változott, és tudjuk azt, hogy a mai adatok szerint például az elmúlt három hónapban Afganisztánból 6500 fő, Szíriából 4100 fő, Irakból 1500 fő érkezett menekülteként Magyaror-

szágra, Koszovóból 968 fő. Tehát alapvetően megváltoztak az arányok. És igen, a politikai menekültek, a háború elől menekültek, az emberiességi szempontok, ahol fölmerülnek, az olyan helyzetből és olyan lehetetlen szituációból érkező menekültek száma növekedett meg jelentősen Magyarországon.

Nem tekinthető biztonságos országnak egyébként Szerbia természetesen, úgyhogy mi az ilyen típusú kormányjavaslatokkal nem értünk egyet, hiszen ezzel kapcsolatban már az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága 2012 augusztusában tett jelentést, a Helsinki Bizottság is foglalkozott ezzel, és arra a következtetésre jutottak, amit mi is mondunk, hogy nem tekinthető Szerbia egyébként ilyen országnak.

Mi ezért a Liberális Párt nevében javaslatokat tettünk pontosan az ellenkező irányba, mint amit a kormány most képvisel. Mi azt gondoljuk, hogy jó néhány szabályt emberiességi és humanitárius szempontból enyhíteni kellene a menekültekkel kapcsolatban, többek között a családgyejesítésre, a kapcsolattartásra vonatkozó szabályokat, és azt gondoljuk, hogy Magyarországnak bölcsen és értelmesen kellene ehhez a kérdéshez hozzáállnia. Azért bölcsen és értelmesen, és kellene az európai uniós elvárásokhoz is igazodnia, mert például a kvótarendszer egy értelmes javaslat lehetne, amiről ma Európa is vitatkozik és amelyre van európai javaslat. Vannak olyan testületek, amelyek támogatják, vannak, amelyek elutasítják ezt a javaslatot jelen pillanatban. Szerintünk ez egy helyes javaslat lenne. Magyarországnak elsősorban arra kellene törekedni, hogy hogyan tud valóban választ találni erre a XXI. századi népvándorlásra, ami egy európai probléma.

Nem mondhatjuk azt, hogy nem létezik ez a probléma. Tehát ez egy létező gond. Európa jelen formájában nem fogja tudni megoldani ezt a hatalmas menekülthullámot, hogyha valóban milliós számmal özönlik el Európát a kétségbeesett és szerencsétlen emberek. Tehát Európának kétségtelenül ki kell találnia azokat a mechanizmusokat, azokat a lépéseket, amelyek bizonyos tekintetben szigorításokat is jelenthetnek. De Magyarország nem teheti meg azt, hogy szemben az európai főáramlattal, ehhez képest a saját értékeinkkel, a humanus értékekkel, a történelmi hagyományainkkal szemben egy másfajta álláspontot, egy kirekesztő álláspontot foglalunk el.

Több okból sem tehetjük meg. Azért sem, mert egyébként nem lenne bölcs, ha megint, sokadszorra és újfent az eleve rossz nemzetközi megítélésünket rontanánk ezzel a kérdéssel, ezzel a lépéssel, másfelől pedig nem tehetjük meg azért sem, mert, még egyszer hangsúlyoznám, a saját hagyományaink se ebbe az irányba predesztinálnak vagy löknek el minket. Többek között azért sem, mert látjuk azt, hogy akik a magyar történelemre hivatkoznak, azoknak érdemes Szent István intelmeit ilyenkor elővenni, aki az idegenekkel kapcsolatban befogadásra intett mindig, ő és utódai, akik ezeket komolyan vették, a magyar döntéshozókat. De mondjuk, akik a kereszténységben keresik a fogódzót, nekik érdemes Máté evangéliumához vagy Ferenc pápa kijelentéseihez

kötődniük, akik szintén emberiességre szólítják fel mindenhol a világ döntéshozóit.

Az, ami Magyarországon történik, és itt elsősorban a plakátkampányra gondolok, azt gondolom, hogy a kormány szégyene, mert az, hogy itt probléma van és erről értelmesen vitatkozzunk, nem szégyen. Abban lehet mindenkinek különböző álláspontja, és azért senkinek szégyellni magát nem kell, mert képvisel egy olyan álláspontot, amivel esetleg mások vitatkoznak. De az, hogy szerencsétlen emberekkel szemben hangulatot kelteni, indulatokra alapozni, egy olyan plakátkampányt megcsinálni, amelynek nyilvánvalóan még semmiféle olyan üzenete sincs, hogy azokhoz szólna, akik az érintettek lennének, hanem csak a magyar polgárok érzelmeit kívánja felkorbácsolni, tudjuk, hogy politikai okokból, ez elfogadhatatlan erkölcsileg is és politikailag is. Csak arra alkalmas, hogy az országot lejárassa.

Ezért nyomatékosan kérjük a kormányt, hogy ezt azonnal fejezze be, változtassa meg az álláspontját, térjen vissza a 2013-as álláspontjához, amit a migrációs stratégiában képviselt, és egyébként pedig törekedjen arra, hogy közös európai megoldást találjunk erre az ügyre. Köszönöm a figyelmet.

(11.20)

ELNÖK: Kontrát Károly államtitkár úrnak adom meg a szót.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Fodor Gábor képviselő úr hozzászólásában azt mondta, hogy Magyarországon ebben az évben 472 ezer bűncselekményt követtek el. Ez a szám valótlan. Szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat, hogy az egységes nyomozóhatósági és ügyészségi bűnügyi statisztika alapján Magyarországon a 2015. január 1-jétől május 31-ig terjedő időszakban a rendőri szervek összesen 102 806 bűncselekményt regisztráltak, ami az előző évi adatokhoz képest, amely 118 815 volt, 13,5 százalékkal alacsonyabb.

Csak a pontosság és a tisztelt Országgyűlés tájékoztatása kedvéért szerettem volna ezt elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Mirkóczki Ádám képviselő úrnak adom meg a szót.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden reagálnék néhány elhangzott kritikára vagy javaslatra. A kvótarendszerrel kapcsolatban szeretném mondani, hogy mindenkit óva intenek attól, hogy ezt támogassa. Ez a kvótarendszer azokban az országokban lehet előnyös, például Németország, Franciaország esetében, ahol most potenciális probléma, hiszen célszámok. Ők jól fognak vele járni, mi viszont kifejezetten rosszul. Az ne tévesszen meg senkit, hogy először x-száz főben határozzák meg, aztán 1100 főben, aztán nem

tudni, hogy néhány hónap múlva *(Németh Szilárd István: Hogy milyen lesz.)* hogyan módosítanák. Tehát ez a kvótarendszer egy agyrem és nincs is összhangban a valósággal.

Ami azt illeti, hogy a terroristákat riasztja a jelenlegi európai uniós szabályozás, ezt kifejezetten cáfolnám. A Nemzetbiztonsági bizottságban számos ülésen szó van arról, hogyan és miként szivárognak akár Európából a Közel-Keletre, akár fordítva, európai uniós tagállamokba terrorista céllal és terrorista-gyanús elemek, akik kifejezetten most már a menekültáradatot használják fel arra, hogy különböző sejtjeiket elhelyezzék ilyen-olyan tagállamokban. Egyelőre nem tudni, milyen céllal és milyen eredménnyel, de sajnos működik.

Azért azt ne felejtjük el, hogy nincs hatóság és nincs olyan regisztráció, amely ki tudja zárni ezt, ha valaki mindenfajta dokumentum nélkül érkezik, és bemondás alapján regisztrálják. Semmilyen hatóság nem tudja lenyomozni, hogy az olaszországi partoknál egy csónakban dokumentumok nélkül érkezett tömegek valójában mely országból, milyen célzattal, milyen háttérrel, milyen körülmények közül érkeznek. Itt nem fogja senki eldönteni és nem is lehet senkinek eldönteni, hogy valójában terroristákról van-e szó vagy nem. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Szél Bernadett képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Muszáj volt két percet kérnem, mert ha a Nemzetbiztonsági bizottságra hivatkozunk, akkor, azt gondolom, nagyon akkurátusan kell eljárunk. Úgy vettem észre, hogy a jobbikos felszólalás nem erről szólt. Ugyanis a legfontosabb, hogy világosan lássuk, mi tartozik a terrorizmus és mi a migráció körébe. A bizottságokban ezekről folyamatosan szó van, mint ahogy arról is, hogy egyes menekülthullámokban az érintettek, az emberek 40 százaléka gyermek és a hozzájuk kapcsolódó szülő, és köze nincs a terrorizmusnak ahhoz, hogy embereknek nincs ivóvíze, nincs élelme, otthon veszélyben vannak és ezért el kell hagyniuk a lakhelyüket. A terrorizmusnak mint olyanoknak megváltozott a formája a XXI. századra, egy része interneten szerveződik. Azt gondolom, hogy nagyon nagy felelőtlenség az a fajta hangulatkeltés, amely arról szól, hogy a migránsokban terroristákat lássunk. Ezt a magam részéről nagyon határozottan vissza kell hogy utasítsam.

Azt pedig egyáltalán nem tudom értelmezni, hogy a kvótarendszer nincs összhangban a valósággal. Nem tudom, pontosan mire gondolt a Jobbik, amikor ezt mondta. A valóság arról szól, hogy van egy probléma, amelyet meg kell oldanunk, és Magyarországon a kormánypártok hangulatkeltésre és az érzelmek felkorbácsolására játszanak ahelyett, hogy tárgyyszerűen tudnánk erről a kérdéstről beszélni. Nagyon kérek minden felelős politikai erőt arra, hogy ne szálljon fel erre a vonatra, hanem tényleg

próbáljon meg a jogszabályok és az európai uniós közös gondolkodás alapján egy olyan helyzetet teremteni Magyarország számára, amelyben sikerrel tudjuk ezt az akadályt venni most és a következő évtizedekben is.

Ugyanis egyvalami biztos: Magyarország ezt a helyzetet önmagában nem lesz képes kezelni, sem Orbán Viktor, sem más. Egy olyan miniszterelnökre és egy olyan kormánypártra vagy kormánypártokra van szükség, akik képesek Magyarország érdekeit érvényesíteni az európai térben. Jelenleg ez arról szólna, hogy megpróbálunk a dublini egyezmény felváltását szolgáló kvótarendszerről értelmesen beszélni európai honfitársainkkal. Ebben az irányban remélek elmozdulást a kormány részéről.

ELNÖK: Most Fodor Gábor képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak az államtitkár úrnak szeretném említeni azt, amit már közben mondtam neki, hogy valószínűleg félreértette a felszólalásomat. Én 2012-es adatokról beszéltem, nem az idei évről. Azok az adatok, amelyeket az idei évvel kapcsolatban hoztam, a menekültekre vonatkoztak. Tehát még egyszer a 2012-es adatok, amelyek a Legfőbb Ügyészség és a Belügyminisztérium adatai: 2012-ben a pontos statisztikák szerint 472 236 bűncselekményt követtek el Magyarországon. Külföldi állampolgárok 4756 bűncselekményt követtek el. Ez körülbelül 1 százaléka az összes bűncselekménynek. Ezzel kapcsolatban a kimutatások arról is megemlékeznek, hogy miközben Magyarországra ebben az évben 43,5 millió látogató érkezett, ennyi külföldi fordult meg az országban menekültekkel és turistákkal együtt, a bűncselekmények elkövetőinek több mint 60 százaléka szomszédos ország és Németország állampolgára volt.

Tehát nem igaz az állítás semmilyen körülmények között sem, hogy a bűnözés a menekültekkel kapcsolatban növekedne vagy radikálisan növekedne, kimutatható lenne. Szó sincs erről. Itt egészen más a helyzet Magyarországon. A statisztikák egyértelműen mutatják ezt a képet. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Most normál időkeretben Szabó Tímea képviselő asszonynak adom meg a szót.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hittem, hogy még van néhány kétperces felszólalás előttem.

Rogán Antal gondolatával nyitnék, aki úgy kezdte a mondandóját, hogy megkérné az ellenzéket, a hagyományosan bevándorlóbarát politikájukat vagy hozzáállásukat gondolják meg. Én pedig arra szeretném kérni a tisztelt kormánypárti képviselőket, hogy a hagyományos gyűlöletkeltő és valótlanságokra épülő politikájukat gondolják át, és, ahogy már többször elhangzott kéreusként, a valóságra, valódi számokra épülő értelmes vitát folytassunk le.

Egyetértek azzal, hogy a menekültprobléma európai szinten létezik. Magyarországi szinten nem létezik ez a probléma, attól függetlenül, hogy valóban megemelkedett Magyarországon a menedékkérők száma. De az a helyzet, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy ez a most benyújtott módosító javaslat nem fogja tudni orvosolni ezt a problémát. Ez a most benyújtott kormánypárti módosító javaslat nemcsak hogy rosszindulatú, de ráadásul ostoba és felesleges is. Az a helyzet ugyanis, hogy a genfi egyezmény és az európai uniós irányelvek értelmében is teljesen mindegy, hogy önök lezárják-e a határokat vagy sem, a magyar hatóságoknak egy előzetes vizsgálatot akkor is le kell folytatni annak érdekében, hogy kiderüljön, befogadható-e egy menedékkérelmelem vagy nem. Pedig az indoklás szerint is az volt az egyik cél, hogy levegyék a magyar hatóságokról a terhet, hogy ne kelljen tovább a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak ezzel a menekültáradattal foglalkozni, csak hogy ez a törvényjavaslat pont ezt a célt nem fogja elérni.

Tudjuk, ha egy menedékkérő megjelenik például a szerb határon, ahhoz, hogy vissza tudják küldeni a magyar határőrök, kapcsolatba kell hogy lépjen a magyar határőrökkel. Abban a pillanatban, hogy egy menedékkérő elmondja a magyar határőrnek, hogy ő egy menekült és védelmet kér, a magyar hatóságoknak le kell folytatni ezt az előzetes eljárást, nem tudják azzal a lendülettel visszaküldeni Szerbiába, még ha önök ezt is sugalmazzák. Ráadásul, a visszaküldés tilalmát szintén nemzetközi és európai uniós jogszabály is előírja. Az uniós jog szerint a visszaküldés tilalmát sérti az, aki olyan biztonságos harmadik országnak ad át embereket, amely őket nem biztonságos államba is kitoloncolhatja.

(11.30)

Bárhogyan is ítéljék meg önök tehát a szerbeket, ez önmagában már kizárja azt, hogy a nálunk menedékkérelmet folyamodókat nekik adják át. Ráadásul, tisztelt képviselőtársaim, önök a magyar bíróságokra is hatalmas terheket rónak ezzel a módosító javaslattal, hiszen a magyar bíróságok nehéz helyzetbe kerülnének azáltal, hogy szembe kellene nézniük azzal a dilemmával, hogy egy rendeletre vagy a menedékkérők által elmondottakra, illetve nemzetközi szervezet és hazai jogvédők tapasztalataira figyelemmel hozzák-e meg azt a döntést, amelynek egyébként egyéniesített, személyre szabott meghozatalát a törvény írja elő.

Most az a helyzet, hogy ha megtörténik már ez az előzetes eljárás a magyar hatóságok által, akkor közel sem biztos, hogy vissza tudják már a tolonc egyezmény alapján küldeni ezeket a menedékkérőket Szerbiába, mert ha egy-két nap alatt le is folyik ez az előzetes vizsgálat, a szerbek nem biztos, hogy onnantól kezdve el fogják ismerni, hogy az a menedékkérőtőlük érkezett, tehát ugyanúgy itt marad Magyarországon, hiszen nem fogják visszafogadni.

Szerbiáról már több szó esett. Vejkey Imre és más kormánypárti képviselők is elmondták, hogy márpedig több uniós ország is biztonságos országnak tekinti Szerbiát. Pontosan tudjuk, ez is elhangzott már, hogy az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága is kimondta, hogy márpedig Szerbia nem biztonságos harmadik ország. 2012-ben a Kúria is azt mondta, hogy a bíróságoknak a döntések meghozatalánál figyelembe kell venni az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának a véleményét. Ráadásul korábban itt szintén kormánypárti képviselők, illetve a miniszterelnök is hivatkozott arra, hogy nemcsak Szerbia, de Görögország is biztonságos országnak tekinthető a menedékkérők számára. Tudjuk azt, hogy az Európai Unió Bírósága is, illetve az Emberi Jogok Európai Bírósága, tehát a strasbourgi bíróság is kimondta már több ízben azt, hogy Görögország sem tekinthető biztonságos országnak, hiszen nagy az esélye annak, hogy onnan visszaküldik a biztos halálba a menedékkérőket. Ezért egyébként Németország, Ausztria, Hollandia, Svédország és több európai ország is felfüggesztette a Dublin II. egyezmény alkalmazását, például Görögországgal szemben.

Amikor Szerbiáról beszélünk és biztonságos harmadik országról beszélünk, akkor azt kell mérlegelnünk, hogy ha oda visszaküldünk embereket, akkor ott őket éri-e üldöztetés, illetve megfelelő menekülteljárásban részesülnek-e, illetve hogy visszaküldik-e őt esetleg egy veszélybe, a származási országába. Pontosan tudjuk, ez is elhangzott itt már többször, hogy sajnos Szerbiában nincsen működő menedékjogi eljárás. Az elmúlt hét évben Szerbia összesen 18 esetben adott ki menekültstátust. Tizenhét! Ezt biztosan önök sem tartják akkor egy megfelelő menekültügyi eljárásnak, hiszen már csak a nagy számok törvénye alapján is ennél biztosan többen voltak jogosultak menedékjogra.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Nagyon nagy veszélynek tartom azt, hogy önök összemoszák itt a megélhetési bevándorlókat és a menekülteket. Attól, hogy valaki illegálisan lépi át az országhatárt, ő még nem lesz megélhetési bevándorló, attól még - pontosan itt elhangzott korábban is - lehet, sőt az esetek többségében most Magyarországon is nagy valószínűséggel a genfi egyezmény alapján is menekültstátusra jogosult, hiszen nincsenek megfelelő iratai, úti okmányai. És nemcsak azért - ahogy önök feltételezik -, mert szándékosan megsemmisítik, hanem számos országban egyébként nem adnak ki úti okmányokat, pláne akkor, ha mondjuk - ha már önök ilyen előszeretettel használják a politikai menekült kifejezést - politikai okból üldözik őket, és nem kapnak útlevelet. Tehát ilyenkor meg kell nekik a saját származási országukból is szökniük.

Elhangzott az is, és erre én is utaltam korábban, hogy az év első egyharmadában valóban volt egy koszovói hullám ide Magyarországra, azonban ez a belügyminiszter elmondása szerint is véget ért márciusban. Tudjuk azt a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal statisztikái, illetve az ENSZ Menekült-

ügyi Főbiztosságának statisztikái szerint, hogy most az ideérkező menedékkérők 90 százaléka valódi menekült. Képzelmek el, képviselőtársaim, azt a helyzetet, amikor most számos kollégám és civil szervezetek is ellátogattak menekülttáborokba, és ott olyan menedékkérőkkel beszélgettek, akik például elmondták, hogy Szíriában egy szír férfinak a hat gyermekét ölték meg az Aszad-rezsim alatt. A hat gyermekét, és ő lett volna a következő. Ilyen emberekre mondják önök azt, hogy gazdasági bevándorló, és azért jött el az otthonából, mert itthon esetleg közmunkára fáj a foga? Hát, ne vicceljünk már, képviselőtársaim! Itt az emberek halál és kínzás elől menekülnek! Olyan emberekről van szó, akiknek a lányait, a feleségét megerőszakolták, megölték, megkínnozták. Ezeknek az embereknek nemcsak a nemzetközi jog alapján és a hazai jogszabályok alapján kell védelmet biztosítanunk, hanem morális kötelességünk is, embertársi kötelességünk is.

Nemrég beszélgettem egy török újságíróval, aki egy közel 2 milliós török városból származik, ahol elmondása szerint csak az ő városában 400 ezer menekült él. Kérdeztem tőle, hogy mit kezdenek ezekkel a menekültekkel. Azt mondta, hogy az egész város segít nekik. Megpróbálnak munkát adni, megpróbálnak élelmet biztosítani nekik, hiszen pontosan tudják, hogy háború elől menekülnek, tudják, hogy ők is emberek, és fel sem merül az, hogy mondjuk, Szíriából azért mennének át Törökországba, mert ott sokkal jobb élni, mint a saját hazájukban, ahol a családjuk van.

Felmerült itt, tisztelt képviselőtársaim, az őrizet kérdése. Pontosan tudjuk azt, hogy Magyarországon elvileg nem lehet őrizetbe venni menedékkérőket, gyakorlatban igen. De egy kicsit tekintsünk el a jogszabályoktól, és térjünk vissza egy gondolat erejéig ezeknek a menedékkérőknek az esetére. Ha van egy család, akit kiirtottak, akit megkínnoztak, akiknek egy részét megölték, és elmenekül a család maradék része egy másik országba, akkor tényleg önök azt gondolják, hogy egy 3 vagy 6 hónapos menekültőrizet fogja őket visszatartani vagy idegenrendészeti őrizet fogja visszatartani attól, hogy elmeneküljenek az országukból? Azt fogják mérlegelni, hogy most akkor vajon a halált válasszam vagy a 6 hónapos őrizetet? Persze, hogy ez nem fogja őket visszatartani, tehát itt nem ez a fő kérdés, hogy lehet vagy nem lehet, és hogy az Európai Unió most ilyen gonosz volt, mert betiltotta Magyarországon az idegenrendészeti őrizetet.

Többször szóba került itt az, hogy honnan van pénz, illetve ki állja a menekültprobléma terheit Magyarországon. Pontosan tudjuk azt, hogy csak a tavalyi évben az ORFK határőrizetre közel 4 milliárd forintot kapott az Európai Uniótól, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal közel 750 millió forintot kapott menekültügyi feladatok ellátására, és még egy 300 millió forintot is érkezett egyéb menekültügyi célokra. Önök nem mondanak igazat, képviselőtársaim, amikor azt állítják, hogy ez a magyar adófizetők pénzéből van. Nem, ezt az Európai Unió-

tól kapjuk. És akkor nézzük meg ennek kapcsán, hogy tegyük fel, ha önök lezárják, nemcsak jogilag, hanem fizikailag is a határokat, és azt mondják, hogy nemzeti hatáskörbe kell utalni a menekültkérdést, akkor ki fogja fizetni. Ha az Európai Uniónak önök azt mondják, hogy ez tovább nem uniós kérdés, hanem magyar kérdés, akkor viszont valóban a magyarok fogják állni azt az 5 milliárd forintos cechet, amibe ez kerülne! Hiszen akkor az Európai Unió nem adna pénzt a külső határvédelemre, akkor a magyar kormánynak kellene ezt megoldania!

És igen, elhangzott az is, hogy mondjuk, egy ilyen gyomorforgató és teljesen fölösleges plakátkampány helyett például akkor lehetne értelmes célokra is fordítani. Lehetne például arra fordítani az összeget, hogy valóban segítsük azokat az államokat, ahonnan a legtöbb menedékkérő érkezik. Segítsünk nemzetközi fejlesztésekkel, segítsünk abban, hogy még a háború kitörése előtt, vagy ha már megtörtént a háború és befejeződött jó esetben, akkor az újjáépítésre, a fejlesztésre szánjunk ilyen összegeket.

Ha önök lezárják a szerb határokat, akár jogilag, akár fizikailag, azzal semmit nem fognak elérni. Pontosan tudjuk azt, hogy amikor Izraelben felhúzták a 9 méteres betonfalat, akkor a menedékkérők alagutat ástak alatta, és átjutottak. Törökországban lebontották a kerítést. Ezek az emberek, akik a halál és a kínzás elől menekülnek, nem fognak megállni egy drótkerítés miatt. Nem fogja tudni az megállítani őket!

(11.40)

Szóba került itt Ausztria és Németország is. Önök azzal riogatnak, hogy hány embert fognak visszaküldeni Ausztriából és Németországból. Csak a tavalyi évben a Dublin II. egyezmény szerint Németországból 2 ezer embert, menedékkérőt kellett volna visszaküldeni Magyarországra eljárásra, ehhez képest Németország 40 embert küldött vissza. Tehát szó sincs arról, hogy tömegével visszaküldenék, mert Németország is úgy gondolja, hogy itthon a magyar eljárás nem lenne megfelelő ezeknek a menedékkérőknek.

Kérdésként felmerül az, hogy ha önök annyira rettegnek a menedékkérőktől, akkor miért söprik le mindenfajta megfontolás nélkül a készülőben lévő európai kvótaegyezményt. Talán meg kellene hallgatni, hogy mi készül ott, hiszen Magyarország számára ez valószínűleg sokkal kedvezőbb lenne, mint a mostani helyzet.

Olaszországgal kapcsolatban annyit: ugye, tudják önök is, tisztelt képviselőtársaim, hogy Olaszország nemhogy visszaküldené a menedékkérőket, hanem a kormány saját maga állami finanszírozásból hozta létre a Mare Nostrum nevű flottát, amelyik menedékkérők ezreit mentette ki az Adriai-tengerből. Az Orbán-kormányon és önökön kívül senkinek, egyetlen uniós kormánynak sem fordult meg a fejében az, hogy annak, aki valóban menekültstátusra jogosult, aki a halál elől menekül, ne kelljen segítenie.

Tisztelt Képviselőtársaim! A megoldás nem a gyűlöletkeltés, hanem az, hogy betartjuk a nemzetközi és a hazai jogszabályokat, és megpróbálunk segíteni azokon az országokon is, ahol a probléma forrása fakad. Emberi jogi és morális kötelességünk is segíteni azoknak, akik rászorulnak, és segíteni Európa más országainak is a tehermegosztásban. Köszönöm.

ELNÖK: Most megadom a szót normál időkeretben Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sok fontos kérdésről kell még szót ejtenünk a vita során, de az imént elhangzott ultraszélsőséges gondolatokra muszáj reagálni pár mondat erejéig. Azt látjuk, hogy az az elképesztő és teljes körű általánosítás, ami egyes liberális erőket jellemez a menedékkérőket vagy bevándorlókat illetően, valami egészen arcpirító. A Jobbik már sokszor hangsúlyozta, hogy aki valódi üldöztetés elől érkezik Magyarországra, valóban üldözött, akár vallási, akár politikai okokból, annak segítő kezet kell nyújtánunk. Az az elképesztő általánosítás viszont, hogy minden menedékkérő valódi üldöztetés elől érkező személy lenne, egészen megdöbbentő. A helyzet nem ez, a helyzet ehhez képest egészen komplex. Egyáltalán nem egy homogén masszáról beszélünk.

Arra kérek mindenkit, hogy ezeket a szélsőséges általánosításokat valamilyen úton-módon szorítsa háttérbe, és próbáljon meg a valósággal találkozni. Mi, jobbikosok ezt oly módon is megtettük, hogy az ásvitthalmi mezőőrséghez beálltunk önkéntes munkára, és amellett, hogy a helyi erőekkel nagyon sokat beszélgettünk, természetesen a migránsokkal is váltottunk szót, akik egyáltalán nem csinálnak titkot abból, hogy milyen szándékkal, honnan érkeztek. És bizony itt egy nagyon heterogén csoportosulásról van szó. Nem lehet leegyszerűsíteni ezt a kérdést olyan 1.0-s verzióra, hogy mindenki üldözött, a halál elől menekül, semmilyen más választása nem volt, ezért Magyarországnak kutya kötelessége segíteni rajta.

A helyzet az, hogy végig kell gondolnunk egy távolabbi dimenzióban is ezt a kérdéskört. Ha csak Nigéria esetét vizsgáljuk, azt látjuk, hogy egy 166 milliós népességű ország, amelynek lakossága az évszázad közepére a becslések szerint meghaladja majd a 400 milliót. Ugyanez igaz Fekete-Afrika más régióira is. S mi lesz, ha egy több száz milliós népesedési növekménynek csak a 10 százaléka elindul? Márpedig elindul! Ez már a Mad Max világát idéző folyamat és jelenségsorozat. Egyszerűen, mert nem lesz mit enni és inni, ezek a szerencsétlen emberek el fognak indulni Európa felé, egy részük biztosan. Elképesztően nehéz sorban élnek, és elképesztő körülmények között, amit mi, jobbikosok sem kívánánk senkinek.

Az sem várható el ugyanakkor, hogy Magyarország a magyar adófizetők pénzéből és költségvetési forrásokból ezen válságövezetekben a problémamegoldást közvetlenül támogassa akár fejlesztési prog-

ramokkal, akár más módon. Mi azt tudjuk támogatni, hogy bírjuk rá azokat a nagyhatalmi tömböket - már amennyire Magyarországnak van beleszólása ezekbe a kérdésekbe -, hogy az általuk okozott válságok hatásait csillapítsák, szüntessék meg a válságócokat. Éppen azok az európai uniós vezető tagállamok, vagy az Amerikai Egyesült Államok járnak élen ezen konfliktusok szításában, akik érdemben oda tudnának hatni a csillapítás tekintetében is.

Felmerül a kérdés, ha ilyen tömegekben jelennek meg menekültek, migránsok, és segítő kezét akar nyújtani nekik egy-két liberális erő, mégis milyen módon képzeli ezt el. Hiszen ha visszatoloncolnak ide embereket, azt mondják, hogy utána nem lehet Szerbia felé közvetíteni őket, Szerbia irányába nem lehet visszatoloncolni senkit, mert nem minősítik biztonságos országnak, akkor mi vár ezekre az emberekre? Egy hosszú távú magyarországi tartózkodás? Adott esetben letelepítés, ahogy egyes liberális úgymond szakértők ezt felvezették a korábbiakban? Egészen elképesztő ötletek széles skálájával találkozhattunk. Elhangzott itt olyan, hogy bérlakást kellene Budapesten biztosítani migránsoknak, elhangzott olyan, hogy mennyi idő után és milyen körülmények között kaphatnának szavazati jogot. Tehát rémisztő ötletek hangzottak el.

S egész egyszerűen azt is látni kell, hogy a Jobbikot nem lehet bármifajta kirekesztéssel vádolni. Pont ezen a héten szombaton Balassagyarmaton az ottani menekültszálló körzetében, ahol - hozzáteszem - 200 méteren belül iskola és templom is található, tehát a polgári lakossággal való kontaktus nemcsak hogy állandó, de bizony feszültséget is szül, jobbikos kezdeményezésre egy olyan városszépítő napra kerül sor, ahol a több nyelven kitett hirdetőtáblákon a helyi jobbikos aktivisták kérik az ott tartózkodó migránsokat is arra, hogy vegyenek részt az átmenetileg közös élőhely megszépítésében, csinosításában. Lehet bizonyítani a társadalmi együttélésre való hajlandóságot, természetesen önkéntes alapon, tehát ellenszolgáltatás nem jár az ilyen munkáért. Szombaton majd kiderül, hogy azok közül, akik egy része egyébként megkergette az ott futó magyar hölgyet, sportolás közben vegzálták, egy más részük pedig nyilván becsületes állampolgár, mekkora hajlandóságot mutatnak azt illetően, hogy ha már átmenetileg ez az otthonuk, akkor azt tegyék élhetőbbé és járuljanak hozzá a közösség gyarapodásához. Dobrocsi Lénárd helyi képviselőnk és a megyei vezetőink ezt nem kampányszerűen, hanem régóta előkészítve és egy tisztességes felajánlás módján ki fogják eszközölni, és a hét vége folyamán ki fog derülni, hogy milyen hajlandóság mutatkozik itt a közös ügyek intézésére.

Hozzá kell tennünk azt is, ha arról beszélünk, hogy Magyarország célország státusa nem mutatható ki, ezzel jelen pillanatban egyetértek. Magyarország most tranzitország, maradjon is így, de a helyzet az, hogy a tranzitország és a célország státus közötti váltás adott esetben egy néhány éves folyamat ered-

ménye is lehet. Ne várjuk meg azt, amíg célország leszünk!

A kvótával kapcsolatban pontosan ez a problémánk. Az európai központokban, boszorkánykonyhákban kifőzött kvóta, ez az orwelli rémálom, ami 300-zal indult, aztán 1100 lett, a vége pedig lehet 10, 20 vagy 40 ezer is, attól függően, hogy hány migráns érkezik Európába, pontosan a 300 ideküldött migráns esetében is 300-zal több a kelleténél - a nullánál ugyanis több. A helyzet az, hogy egy ilyen kvótarendszer nem küszöbölheti ki hosszú távon azt, hogy a határainkon keresztül további ezrek, tízezrek érkezzenek. Ez nem egy cserealap, ez nem azt jelenti, hogy akkor Magyarországnak hermetikusan lezárják a határait és nem érkezik több illegális migráns, csak a Brüsszelből idevezényelt 300 vagy 1100 személy. Akikkel aztán mi lesz? Le szeretnék telepíteni őket? Mi meg nem szeretnénk letelepíteni senkit. Mi azt szeretnénk, ha a magyarországi népességfogyást meg tudnánk állítani, először lassítani, aztán gyarapodásba fordítani át, és mi magunk lennénk azok, akik a történelmi Magyarországot be tudnánk népesíteni, hiszen jelen pillanatban a kiüresedő falvak, a kiüresedő vidék egy olyan szívóhatást, vákuumhatást fejt ki, aminek hosszú távon biztosan az lenne az eredménye, hogy valaki megcélozza ezeket a kiüresedő területeket, főleg ha itt egy népesedési vákuum, máshol pedig egy népesedési többlet tapasztalható.

Ezt megelőzendő a Jobbik egyértelműen olyan gazdasági és politikai klíma kimunkálására törekszik, hogy senkinek ne kelljen elmenni ebből az országból, mindenki meg tudjon itt maradni, aki itt szeretne gyermeket vállalni, és mi népesítsük be a magyar vidéket. A kivándorlás és a bevándorlás ilyen dimenzióban történő összevetése természetesen egy helytálló vitaalap, tehát lehet érdemi vitát folytatni arról, hogy milyen bűnök, milyen mulasztások vezetnek ahhoz, hogy több százezer ember a lábával szavazott, elment ebből az országból, jellemzően a kényyszer és nem a kalandvágy okán. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy ezek a magyar emberek általában becsületes, dolgozó, munkát végző személyek, akik a nyugat-európai munkaerőpiacon találják meg a számításukat. Az ideérkező migránsok nagy tömegéről viszont igen nehezen feltételezhető, és nem is bizonyítható az, hogy a munkaerőpiacot célozzák meg. Az ő céljuk elsősorban a szociális rendszer.

(11.50)

Nagyon sajnálom, hogy végül is reagáló gondolatainkat már azok a liberális felszólalók nemigen hallják, akik itt igen komoly kritikát fogalmaztak meg, hiszen az ő reakcióik talán egy termékeny vita-folytatáshoz vezetnének. Amikor ugyanis azt mondták például, hogy a határőrizetre fordított összegek jó részét az EU-tól kapjuk, leplezzük már le ennek a visszásságát! Az EU-tól Magyarország nem kap semmit! Egy büdös fillért nem kapunk az EU-tól. A jobbikos szakértők szerint az EU-tagság legalábbis esélyes, hogy ráfizetési, de mindenképp kellene egy

olyan EU-mérleg, amely rendszerbe veszi a multihálózatok által innen kiszívott, kiszivattyúzott, ezermilliárdos nagyságrendű pénztömeget, és azt a veszteséget, amivel a tagság jár, és persze számszerűsíteni kell a tagság előnyeit. De azt feltételezni és mondani, hogy mi az EU-tól kapunk jószolgálati alapon pénzeket, ez egész egyszerűen blőd és nem igaz. Magyarországnak befizetési kötelezettségei is vannak, Magyarországnak kárai is vannak az Unió kapcsán. Tehát az, hogy a tagok pénzből visszaosztanak ilyen-olyan célokra, ne jelentse azt, mert nem azt jelenti, hogy Magyarország egy fillért is kapna bárholonnan! A mai világ, főleg ez a globalizált fémdoboz nem arról szól, hogy jószolgálati alapon nekünk bárki is segítsen - saját magunkon kell segíteni!

Az a feltételezés pedig, hogy az egyébként szorított is elhibázott plakátkampány forrásait vagy hasonló forrásokat a válságócokba, mondjuk, az amerikai háborúk által okozott válságócokba csoportosítsuk közvetlenül, és majd mi, magyarok az adófizetők pénzből segítsünk az ottani válságot felszámolni, egészen megmosolyogtató. Nyilvánvaló módon ez az Európai Unió centrális országainak feladata lenne, az Amerikai Egyesült Államok feladata lenne; a magyarországi felelős politikai szereplőknek pedig álláspontom szerint nem az lenne a dolga, hogy migránsok számára kiutalt bérlakásokról beszéljenek, tüntetéseket szervezzenek azért, mert állítólag kényelmetlen a tévészoba a debreceni menekültszállón. Egészen elképesztő, hogy mennyire képzelenné váltak bizonyos politikai csoportosulások a magyar nemzeti önvédelem felismerésére!

Jelen pillanatban arról van szó, hogy a határainkat érintő áradat csitulása nem várható. Szíriában, Líbiában, máshol is milliószámokban találhatók olyan személyek, akik sajnálatos körülmények között, elképesztő körülmények között arra várnak, hogy megcélozhassák Európát. Amíg az egyik legnépesebb út vonal Magyarországon keresztül vezet, kutya kötelességünk mindent megtenni a visszafordíthatóság érdekében, az önálló határőrség felállítására érdekében - ahol folyamatos vita áll fenn a Jobbik és a Fidesz között -, végül pedig az ügyben, hogy a nyitott menekültszállók legyenek zártak.

Csak Debrecenben 2013-ból a helyi aktivisták tudnak olyan egyhetes periódust felmutatni, ahol 36 bűncselekményt, illetve szabálysértést követtek el a tábor lakói, szinte kizárólag a polgári lakosság kárára; mindamellelt, hogy jegyezzük meg a hitelesség kedvéért, hogy a legtöbb bűncselekményt egymás kárára követik el a szállók lakói. De az, hogy a polgári lakosságot vegzatúra éri - és nemcsak arról beszélünk, hogy lelopkodták adott esetben a ruhát a szarítókötélről, hanem itt megkéseltek magyar embert! Kifosztottak magyar embereket, és bizony olyan bűnelkövetési elemek kerültek felszínre Debrecenben is, amelyek mentén nem volt véletlen, hogy a lakosság több ezer tiltakozó aláírást foganatosított. Nem a jókedvűből tette ezt. Balassagyarmaton enyhébb formában, de hasonló visszasságok érzékelhetők. Éppen ezért Orbán Viktor kijelentése, miszerint

a debreceni szállót bezárják, igenis számon kérhető, konkrétumokat szeretnénk ez ügyben hallani, és egész egyszerűen ez annak érdekében történik, hogy a polgári lakosságot meg kell védeni bizonyosfajta jelenségektől.

Szegeden pedig egészen elképesztő a helyzet. Ott a múlt hét végén csúcsosodott az áradat a mostani, egy-két hónapos periódust illetően, és az látszik, hogy miközben már a városi legenda szerint a helyi szemétszállító kisiparosok is komoly forgalmat bonyolítanak le a migránsok által, megjelentek egészen elképesztő dolgok; az elhagyott ruhadarabok ugyanis - egyfajta másodlagos piac kialakításával - megjelentek szó szerint a helyi piacon, és a lakosság számára kínálják őket eladásra, komoly közegészségügyi kockázatnak kitéve saját magukat is.

Éppen ezért látható, hogy rendszerszinten minden érintett területen felmerülnek ezek a problémák. Nem lehet most már arra alapozni, hogy Szerbia napi 30 menekültet visszafogadna, és akkor ez majd hosszú távon megoldja a problémát. Nem oldja meg. Hosszú távon viszont el kell mondanunk: nagyon jó lenne, ha Magyarország is rendelkezne egyfajta B-tervvel arra az esetre, ha az európai uniós diktátumokkal szemben elégtelen lenne az a megkéselt kormányzati cselekvéspróba, ami most előttünk áll. De biztos, hogy hosszú távon a megoldást csak az jelentheti, ha születik elegendő magyar gyermek; ha a népességfogyás és a kivándorlás is megáll; ha magyar emberek népesítik be a magyar vidéket, és aztán fel sem merülhet, hogy kvóta alapján, adott esetben a későbbiekben több tízezer embert telepítsenek le Magyarországon. Volt már ilyen a történelemben, szinte egyszer sem jártunk jól vele az utóbbi évszázadokban. Elmondható tehát, hogy Magyarországon a saját reprodukció helyreállítása és a legszigorúbb rendvédelmi eszközök igénybevétele vezethet csak a megoldáshoz; amellelt, hogy lábjegyzetként mindig tartjuk ott, hogy a valódi üldöztetés elől érkezőket segíteni kell, segítő kezet kell feléjük nyújtani, de nem letelepíteni őket, és nem életvitelszerűen itt-tartózkodásra ösztönözni, hanem segíteni. A különbség a kettő között hatalmas. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Schiffer András képviselőnek adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként Z. Kárpát képviselőtársamra szeretnék néhány dologban reagálni. Azt mondja a Jobbik is, hogy minden menekültnek, minden üldöztetés elől menekülőnek segítő kezet kell nyújtani. Igen ám, csak hogy az a törvényjavaslat, amit a Fidesz benyújtott és amit a Jobbik is támogat, annak alapján egyetlen menekültnek sem fogunk tudni segítő kezet nyújtani.

Egyszerűen arról van szó, hogy onnantól kezdve, hogy Szerbiát egy tollvonással a magyar kormány kinevezi biztonságos harmadik országnak, gyakorlatilag nem lesz mód arra, hogy azokat, akik egyébként

a mesterségesen kreált háborús övezetekből errefelé tartanak - egész egyszerűen a fizikai fennmaradásuk miatt, magyarul menekültek a szó nemzetközi jogi értelmében -, ezeket az embereket sem fogja Magyarország befogadni. Ez ezt jelenti.

Nem lehet egyszerre kétféle beszélni! Nem lehet egyfelől támogatni egy olyan javaslatot, ami Szerbiát, a déli határunkat biztonságos harmadik országnak tekinti, másfelől pedig azt mondani, hogy mi természetesen minden menekültet, aki a szó nemzetközi jogi értelmében oltalomra vár, oltalomra jogosult, befogadunk. Ha ezt a javaslatot megszavazza a parlament, az azt jelenti, hogy Magyarország senkinek nem fog segítő kezét nyújtani. Ez ezt jelenti.

Onnantól kezdve, hogy Szerbia biztonságos harmadik ország, onnantól kezdve mindenkit (*Boldog István bólint.*) - Boldog képviselőtársam is bólogat -, mindenkit, aki akár Szíriából vagy más háborús övezetekből érkezik ide, vissza kell zsuppolni Szerbiába.

A másik. Csak az adatok kedvéért azzal kapcsolatban, amit itt az imént Z. Kárpát Dániel elmondott. 2014-ben az Európai Uniótól 456 milliót kaptunk menekültügyi feladatok ellátására, 385 milliót a migránsok visszaküldésére, és 4 milliárd 310 milliót határőrizetre, tehát egész egyszerűen a tények azt mutatják, hogy igenis egy költségvetési évben az európai uniós forrásokból komoly eszközökhöz jutott Magyarország.

És még valamit: Z. Kárpát Dániel azt is mondja - remélem, pontosan fogom idézni -, hogy egy globális fémdobozban vagyunk. Azt hiszem, ez a kifejezés hangzott el. Csak az a probléma, hogy miután egy globális fémdobozban vagyunk, éppen ezért van Magyarországnak is felelősége azért, ami a világban történik.

És pontosan ezért nem lehet azt csinálni, hogy egyfelől a kormány jajveszékkel, hogy mekkora veszély fenyegeti az országot, másfelől pedig a magyar kormány, a magyar hatalom asszisztál ahhoz a háborús politikához, ami egyébként előidézi a menekültkrízist. Ezt is világosan ki kell tenni az asztalra.

Nem lehet az, hogy egyfelől a kisebbik kormánypárt frakcióvezetője - egyébként helyesen - hivatkozik arra, hogy maga a menekültkrízis közvetlen következménye globális problémáknak, másfelől pedig a magyar kormány csatlakozik ahhoz a háborús politikához, illetve 2003 óta folyamatosan - 2003 óta? -, gyakorlatilag 25 éve a mindenkor magyar külpolitika kritikátlanul csatlakozik egy háborús politikához. Ez nem működik. Ez nem működik.

Szembe kell nézni azzal, hogy ami ma Líbiában, a Közel-Keleten, Közép-Keleten történik, azzal szoros összefüggésben van a menekültkrízis elmélyülése. És szembe kell nézni azzal, hogy abban, ami úgymond arab tavasz címén zajlott az elmúlt években a mediterrán térségben, mennyire van a NATO-nak, illetve az Európai Uniónak felelősége és ebben Magyarországnak is felelősége.

Ha igaz az, amit Z. Kárpát Dániel elmond a globális fémdobozról, akkor viszont azt is látnunk kell, hogy van magyar felelőség abban, hogy a világban

mi zajlik. És éppen ezért elfogadhatatlan az, hogy miközben van felelőségünk, és minket is sújt a menekültkrízis, közben Magyarország elhárítja a felelőséget, és a nemzetközi fejlesztési forrásokat elapasztja.

(12.00)

Én erre vártam volna a vitában reagálást a magyar kormány képviselőjétől, hogy akkor, amikor világosan látják azt, hogy milyen veszélyeknek teszi ki Magyarországot is az az irány, amit ma látunk a világban, akkor a nemzetközi fejlesztési forrásokat miért apasztják el. Nagyon pontosan látta Harrach Péter frakcióvezető úr, hogy a gyökérproblémákat kell kezelni, és olyan megoldásokat kell találni, ami lehetővé teszi, hogy az emberek a saját szülőföldjükön boldogulni tudjanak. De ehhez Magyarországnak is szerepet kell vállalni. Az, hogy nyomorúság van ma, nyomorúság és háborúság van ma Afrika és Ázsia számos területén, ebben bizony Magyarországnak is van felelősége.

Tehát itt nem pusztán humanitárius segítségnyújtásról van szó, hanem ha igaz a globális fémdoboz hasonlat, akkor viszont arról van szó, kedves Z. Kárpát képviselőtársam, akkor nem lehet mutogatni, hogy először itthon, mert a globális fémdoboz azt jelenti, hogy azok a problémák, ezt nevezhetjük egyébként pillangóhatásnak is, mondjuk, zöldnyelven, hogy azok a problémák, amik távoli területeken történnek, azok közvetlen kihatással vannak arra, ami Magyarországon történik.

A vita ott van köztünk, hogy nem lehet sorrendezni, hogy először itt oldjuk meg, és aztán majd ráérünk azzal foglalkozni, hogy mi történik távoli területeken, mert egész egyszerűen a globális valóság más. Ezért kell Magyarországnak saját nemzetközi fejlesztési politikával, saját nemzetközi fejlesztési forrásokkal rendelkeznie, ezért kell a kalmárkodás helyett egy felelős magyar külpolitika, ezért kell kezdeményezőleg föllépnünk az Európai Unión belül, hogy legyen egy fokozottabb belbiztonsági, terrorellenes és bevándorláspolitikai együttműködés az Európai Unión belül, és éppen ezért kell Magyarországnak a sarkára állnia és nem támogatnia a különböző újimperialista vagy háborús politikákat szerte a világban. Erről van szó.

Ezek a kérdések szorosan összefüggenek. Pusztán Magyarországnak bedugnia a fejét a homokba, és azt mondani, hogy holnaptól lezárjuk a határokat, túl azon, hogy embertelen így, ebben a formájában, ráadásul nem vesz tudomást arról, hogy önmagában, ha Magyarország önállóan cselekszik határőrizet, bevándorláspolitikai területén, egész egyszerűen nem fogja tartani a saját határait. Tessék megnézni, hogy egy nálunk nagyobb ország, Spanyolország is milyen problémákkal néz szembe!

Egyszer föl kell tenni a kérdést azzal kapcsolatban is, hogy miért pont most kulminál ez a menekültkrízis Európa határainál. Ki a felelős azért, hogy

úgy omlik össze egyébként a líbiai állam vagy a szíriai állam, hogy közben nincsen semmiféle terv arra, hogy utána hogy fog ott egy olyan új, erős államszervezet kiépülni, amelyik megélhetést tud biztosítani az ott élő embereknek, és nem utolsósorban Európát is meg tudja óvni egy ilyen krízistől? Ezeket a kérdéseket is fel kell tennie a felelős magyar kormánynak és a felelős magyar külpolitikának.

Amikor Z. Kárpát képviselő úr arról beszél, hogy itt egyesek miféle pluszforrásokat akarnak a menekültügy terén, pontosan arról van szó, hogy ha azt a politikát folytatjuk, hogy bedugjuk a fejünket a homokba, de közben természetesen némileg képmutatón módon azt is mondjuk, hogy persze minden üldözöttet várunk, megint csak ez a két dolog együtt nem megy. Hát akkor azt kell mondani, Mirkóczki képviselőtársam, hogy nem várunk. (*Mirkóczki Ádám: Nem ezt mondtam!*) Z. Kárpát Dániel azt mondta, hogy az, aki üldözött, annak segítő kezét nyújtunk. (*Z. Kárpát Dániel: ...várjuk, nyújtunk kezét.*) Így van.

Na de, ha segítő kezét nyújtunk, akkor bizony ahhoz is kell forrás, hogy ezek az emberek, akik a segítő kezét elfogadják, ezek az emberek például azokat a segítségeket megkapják, hogy a befogadó közegbe integrálódni tudjanak. Ma ezeket a segítségeket azok, akik akár a debreceni vagy más táborokban élnek, nem kapják meg. Arra gondolok, hogy a magyar nyelvet sajátítsák el... (*Z. Kárpát Dániel: Isten őrizze!*) Hát, ha Isten őrizze, Z. Kárpát képviselő úr, akkor abból még nagyobb probléma fog keletkezni, ez a nagy helyzet.

Tehát összegezve: én azt gondolom, hogy ezzel a törvényjavaslattal Magyarország nem old meg semmit. Nem csak hogy az alapvető humanitárius elvekkel és a genfi konvencióval megy szembe Magyarország; ráadásul elhárítja magától azt a globális felelősséget, ami bizony Magyarországot is terheli.

Azt kell látni, hogy a kivándorlás és a bevándorlás problémája azért is jelentkezik egyszerre, mert az egyensúlytalanságoknak egyszerre elszenvedője Magyarország. Tehát ezért van az, hogy Magyarországról a fiatalok útra kelnek, mert az alkotóképességüket nem tudják itt kiteljesíteni, mert nem tudnak itt annyi bért keresni, ami egyébként a tisztas megélhetéshez elegendő, de ugyanakkor Magyarország mint az Európai Unió, a fejlett világ részese, okozója is ezeknek a globális egyensúlytalanságoknak. Ezt észre kell végre vennünk a saját magunk érdekében.

Azt is látnunk kell, hogy nem az emberek szabad mozgása, sokkal inkább a tőke szabad mozgása az, ami ezeket a válságokat újra és újra előteremti a világban. Azt kell megnézni, hogy bármennyire is nem ide tartozónak látszik első hallásra, addig, amíg például a spekulatív tőkemozgásokat nem fékezzük meg, a globális egyensúlytalanságok növekedni fognak, és ennek a terhét Magyarország is viselni fogja, akár bedugja a fejét a homokba, akár nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy a globális rideg-hideg fémdoboz rögválóságáról tudunk egy kis filozófiai eszmecserét folytatni. Szeretnék egy-két kiábrándító alapvetést leszögezni a Jobbik nevében az LMP-nek címezve.

Amikor Afrika segélyezéséről és fejlesztési programjairól beszélnek, a Jobbik egyértelmű sorrendet állít fel. A Jobbik hazai dolgainkat szeretné elsősorban rendezni, aztán, ha marad erőforrása és kapacitása, szívesen segít mindenki másnak, de nyilvánvaló módon erre reális lehetőség a közeljövőben nem mutatkozik.

Azt is látnunk kell, hogy a határőrizet visszaállítása, amit Schiffer képviselőtársam megemlített, nem arra lenne jó, hogy minden menekültet, minden menedékkérőt visszadobjunk a határról, hanem önmagában, ha nem az lenne a hír a nagyvilágban, hogy Magyarországon keresztül a legkönnyebb két lábon bemasírozni az Európai Unió területén belülre, talán nem mi lennénk az egyik legnépszerűbb útvonal. Tehát már egy súlypontáthelyezéssel is Magyarország számára hatalmas könnyítéseket lehetne elérni.

De amit leginkább szerettem volna tisztázni, az az, hogy mi, jobbikosok valóban segítő kezét nyújtánánk mindenkinek, aki valódi üldözöttet elől érkezik. De Isten őrizze, hogy ez magyarnyelv-oktatásba torkolljon, Isten őrizze, hogy ez letelepítési szándékba torkolljon! Mi nem akarunk Magyarországon letelepíteni senkit, mi azt szeretnénk, hogy a magyar reprodukció erejének a helyreállításával mi magunk népesíthessük be a saját hazánkat, a multikulturális modell tökéletesen, teljes egészében megbukott. Nem célunk tehát az, hogy hosszú távra bárkit is letelepítsünk, nem is lehet épeszű cél az álláspontunk szerint.

A segítő kéz tehát nem összekeverendő azzal, hogy szociális bérlakást, szavazati jogot és ingyenes nyelvoktatást biztosítsunk menekültek, migránsok vagy bevándorlók számára. Nem tartozik ez az eszközrendszerünkbe. Emberiességi kötelességünk segíteni, segítő kezét nyújtani, de egy bizonyos határig, nem életvitelszerűen, nem hosszú távra, nem letelepítve, hiszen van egy saját hazánk, és mi szeretnénk ezt megőrizni a magyarság számára. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Most Schiffer András képviselőnek adom meg a szót két percen.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyrészt Z. Kárpát képviselő úrnak mondanám, hogy én szavazati jogról nem beszéltem. (*Z. Kárpát Dániel: Tudom.*) Én arról beszéltem, hogy ha segítő kezét nyújtunk, a saját jól felfogott érdekünk is, hogy ezek az emberek, akik elfogadják a kinyújtott kezét, ezek a homokba - el tudják fogadni azokat a normákat, amik a segítő kéz házában vannak; magyarul: például megtanulják a nyelvet. De továbbmegyek: az eljárásnak ez a szigorí-

tása, egy embertelen eljárás azért is mond ellent annak, hogy közben segítő kezet nyújtunk, mert traumatizált emberek, akik tényleg az életveszélyből, a halál torkából menekülnek ide, sok esetben nem csak a nyelvtudás hiánya miatt, egész egyszerűen mert olyan traumatizált állapotban vannak, napokig képtelenek elmondani azt, hogy valójában mi történt velük. Erről van szó. Nem lehet azt csinálni, hogy egyfelől helyesen rámutatunk globális problémákra, hogy egyébként térségekben hogyan generálnak háborús politikát, közben pedig nem veszünk tudomást arról, hogy ennek a háborús politikának sajnos Magyarország is részese, és az üldözötteknek nekünk is kötelességünk segítséget nyújtani.

Vitánk abban van még a Jobbikkal, hogy ha van globális fémdoboz, nem lehet sorrendezni. Egyszerre kell... (Mirkóczki Ádám közbeszól.) Nem, mert Magyarországnak erre nem lesz lehetősége, Mirkóczki képviselőtársam. (Mirkóczki Ádám: Csak erre van lehetősége.) Ha egyetértünk abban, hogy például Magyarországnak stratégiai érdeke az, hogy mondjuk, a helyi gazdaságot megerősítse, stratégiai érdeke az, hogy a hazai kis- és középvállalkozói szektort megerősítse, akkor ezzel párhuzamosan kell hogy legyenek konkrét javaslatai az Európai Unió irányába, hogy mondjuk, a spekulatív tőke mozgásokat hogyan lehet megfékezni.

Ha Magyarország nem elszenvedője akar lenni a menekültügyi krízisnek, akkor kell tudnia mutatni szolidaritást más európai államokkal, mert így számíthat maga is szolidaritásra. Ha Magyarország nem elszenvedője akar lenni globális kríziseknek, akkor ebben a globális fémdobozban nekünk is terheket kell vállalni, és nekünk is kell hogy legyenek megoldási javaslataink. Erről beszéltem.

(12.10)

ELNÖK: Most normál időkeretben Mirkóczki Ádám képviselő úrnak adom meg a szót.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és megnyugtatók mindenkit, hogy nem kívánom kihasználni, csak annyi furcsaság elhangzott, amit nem állok meg szó nélkül, elsősorban Szabó Tímea részéről. Sajnálom, hogy nincs itt, viszont bízom benne, hogy majd a jegyzőkönyvet elolvassa.

Tehát neki az első mondata úgy hangzott, hogy ez a probléma nem létezik. Azt gondolom, hogy aki ezt mondja ma Magyarországon az illegális migrációval kapcsolatban, hogy ez a probléma nem létezik, azzal meg is magyaráztuk, hogy miért egy 0,01 százalékos mokusórs társelnöke, mert ilyen ostobaságot kijelenteni a mindenki által ismert adatok és probléma tükrében egyszerűen nem lehet.

A másik, hogy örökké ez a legszélsőségesebb liberális álláspont, ami a toleranciáról, a szolidaritás-

ról és a segítségnyújtásról szól. Mi lenne, ha ezek a liberális képviselők egyszer a magyarsággal szemben, a magyar társadalommal szemben lennének ennyire toleránsak, ennyire szolidárisak és a többi? Ha idáig eljutnának, akkor azt hiszem, már mindenki nagyon boldog lenne ebben az országban.

De hogy konkrétan a javaslatához is hozzászóljak még egyszer: azt nem emeltük ki, de szerintem az teljesen nyilvánvaló volt, hogy minden olyan lépést támogatunk, amely képes megfékezni vagy rendezni akármilyen mértékben is a Magyarországot sújtó menekültáradatot. Természetesen ezt a javaslatot is fogjuk támogatni. Ugyanakkor szeretném egy kiskapura is felhívni a figyelmet. Tehát azzal magában hosszú távon szerintem nem rendeztük a kérdést, hogy Szerbiát biztonságos országgá fogjuk nyilvánítani, hiszen azt is látni kell, hogy amíg az embercsempész bandák mindig az adott jogszabályokhoz és lehetőségekhez mérten igazítják a stratégiájukat, és dolgozzák ki a saját kis munkásságukat vagy terveiket, amint megváltozik ez a lehetőség, és ők is tudni fognak róla, hogy Szerbiát innentől kezdve biztonságos országgá nyilvánítják, ne felejtjük el, hogy nyilvánvalóan ők is meg fogják változtatni, ha kell, az útvonalat. Tehát az se legyen kétely senki előtt, hogy ha ezen fog múlni, akkor ezek az embercsempész-hálózatok nem Szerbián keresztül, hanem tételezzük fel, Szlovénián vagy éppen Románián keresztül fogják behozni ezeket az illegális migránsokat. Úgyhogy erre is érdemes szerintem már előre gondolni, hogy abban az esetben mit teszünk, mert egy biztos, hogy ezek a csempészek ugyanúgy változtatni fognak a stratégiájukon, amint életbe lép egy ilyen javaslat.

Végezetül pedig a visszafordíthatóság intézményével kapcsolatban én azért azt is kérném a kormánypártoktól, hogy tekintettel arra, hogy pontosan tudjuk, hogy az Európai Unió hogyan és miként gátolja és akadályozza ezt a lehetőséget, és miért vezetett be kötelezettség-szegési eljárást Magyarországgal szemben, a Néppártot Brüsszelben kihasználva, ha már ennek a pártcsaládnak a tagjai, akkor használják már fel önkönként arra is - mi ebben biztosan fogunk segíteni -, hogy akkor a Néppárton keresztül Brüsszelben is változzanak már azok a szabályok, amelyek lehetlenné teszik ma a határon történő visszafordítást. Mert lehet, hogy mi ezt szeretnénk, és lehet, hogy mindannyian ezt szeretnénk, hogy az indokolt esetekben ez megtörténjen, de amíg Brüsszel ezt nem engedi, addig, valljuk be őszintén, a jelen keretek között ez nem fog hozni semmilyen eredményt.

Mi pedig azt szeretnénk, hogy nemcsak rövid, közép-, hanem hosszú távon is egyértelműen, egzakt módon rendezve és megoldva legyen ez a kérdés. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak annyit szeretnék hozzáfűzni,

hogyan és nem pusztán a menekültkérdésről, a bevándorláspolitikáról van szó - Magyarországnak létérdeke, hogy mielőbb felismerje azt, hogy Európán belül is van egy komoly törésvonal, mégpedig a magországi és az úgynevezett perifériaországok között.

Éppen ezért szorgalmazzuk mi, hogy Magyarország, a magyar miniszterelnök a közelgő európai uniós csúcson álljon ki a görög miniszterelnökkel szemben, és álljon Görögország védelmére az uniós pénzügyi diktátumokkal szemben. De azt is látnunk kell, hogy Magyarország az Európai Unión belül is csak másokkal együtt tudja az érdekeit érvényesíteni. Éppen ezért, bevándorláspolitikában bemenni egy olyan utcába - szemben Orbán Viktor 2007-es álláspontjával -, hogy mindenki a saját nemzetállami útját járja, tehát felmondunk mindenféle szolidaritást, mi fogjuk és lezárjuk a határokat, bedugjuk a fejünket a homokba, ezt előbb-utóbb kamatosan meg fogja szívni Magyarország, erről van szó.

Tehát arra játszani, hogy majd Szerbia valahogy elmotoz a problémával, vagy majd Szlovénia felé mennek a menekültek, semmi jóra nem vezet, és túlmutatóan a bevándorláspolitikán, megsemmisíti a lehetőségét is annak, hogy komoly stratégiai kérdésekben a közép-, illetve dél-európai országok egymással kooperálva, egységesen lépjenek fel.

Ezért mondjuk azt, hogy Magyarország külpolitikai stratégiája az kéne hogy legyen, hogy a kelet- és dél-európai országok közötti együttműködést mélyítse el, azonkívül pedig pontosan, hogy a peremországoknak, a perifériaországoknak elemi érdeke az, hogy bevándorláspolitikában pedig egy fokozottabb uniós együttműködés legyen; jegyzem meg, nem csak bevándorláspolitikában; igaz ez a belbiztonsági, illetve terrorrelenes kérdésekre is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Ha más nincs, akkor...

ELNÖK: Majd még a legvégén lesz nyilvánvalóan a zárszó, de azt nem ön fogja mondani, hanem a képviselő úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a közel négyórás vita is azt bizonyítja, hogy ez egy nagyon súlyos és fontos kérdés, amely Magyarország számára is jó megoldást kell hogy eredményezzen. Szeretnék köszönetet mondani a törvényjavaslat benyújtóinak, hiszen ez egy új lehetőséget ad a magyar hatóságok kezébe ennek a nagyon fontos problémának a megoldása érdekében, nevezetesen, hogy az illegális migránsok, a jogsértő határátlépők, a megélhetési bevándorlók kérdésében eredményesen fel tudjunk lépni.

Azt is hangsúlyozni kell, hogy ez önmagában nem jelent csodaszert, nem jelenti a kérdés kizárólagos megoldását, viszont nagyon fontos hozzájárulást jelent a magyar hatóságok számára. Bízunk abban, hogy a konzultációt követően újabb törvényjavaslatokat fogunk benyújtani a kérdés megoldása érdekében, és nyilvánvaló, hogy e tekintetben kormányzati döntések is születnek, amelyek a kérdés megoldását segítik.

Szeretném megköszönni a vitában részt vevők véleményét. Köszönöm azt, hogy az ügy fontosságára tekintettel ilyen hosszasan volt mód, és nemcsak a benyújtott törvényjavaslatot illetően, hanem a probléma egészét illetően is rávilágítani ezekre a kérdésekre. Arra kérem a tisztelt Házat, az országgyűlési képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A vita még nem ért véget, mert Schiffer András nyomott kétperces gombot, és meg is adom a szót két percben.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A helyzet viszont az, hogy az a javaslat, amit letettek az asztalra, szakít az egyediesítés követelményével. Tehát onnantól kezdve, hogy a magyar kormány a törvényjavaslat alapján kiad egy rendeletet, ami biztonságos harmadik országnak tekinti Szerbiát, gyakorlatilag Magyarország megvonta a segítő kezét azoktól, akik egyébként a háborús övezetekből Szerbián keresztül menekülnek Magyarország irányába. Ez a helyzet. Túl azon, amit elmondtam egyébként a vezérszóonkiban is, hogy ráadásul praktikus okokból a problémát valóban ezzel az intézkedéssel Magyarország egyáltalán nem oldotta meg.

Továbbra is arra kérnék választ, hogy egy ilyen intézkedés, ami szembemegy a genfi konvencióval, világos németországi és magyarországi bírósági döntések vannak arról, hogy az egyediesítés nélkül az történik, hogy olyanoktól is megtagadjuk a menedéket, akiknek a tekintetében Szerbia nem biztonságos harmadik ország, túl ezen Magyarország egy ilyen helyzetben miért nullázza le a nemzetközi fejlesztési forrásokat a 2016. évi költségvetésben.

Tehát pontosan azt gondoljuk, hogy miközben az egyediesítést nem lehet megszüntetni, magyarul, nem lehet megtagadni a segítő kezét a menedéket kérőktől, tehát nem lehet úgy csinálni, mintha a törvényjavaslat elfogadása esetén Magyarország továbbra is segítő kezét nyújtana azoknak, akik háborús övezetekből menekülnek, túl ezen, továbbra is választ várok arra, hogy amennyiben önök is pontosan látják, hogy a háborús övezetekből várható még nagyobb menekültáradat, Magyarország miért gázulál egy háborús politikához; másrészt, hogy egy ilyen globális krízis esetén, amikor a krízis globális jellegét maga Harrach Péter a hétfői napirend előtti felszólalásában elismerte, micsoda lelkiismeretlen dolog az, hogy egy ilyen törvényjavaslattal párhuzam

mosan, amelyik megtagadja a segítő kezét, Magyarország a nemzetközi fejlesztési forrásokat 2016-ra gyakorlatilag az új költségvetésben lenullázza. Én erre várnék választ. Köszönöm szépen.

(12.20)

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Németh Szilárd képviselő úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt négy óra bebizonyította, hogy egy nagyon fajsúlyos és nagyon jelentőségteljes, Magyarország jelenét és jövőjét meghatározó, ha úgy tetszik, nemzeti kérdésről, nemzeti ügyről vitatkoztunk.

Így engem teljes egészében meglepett néhány ellenzéki, baloldali képviselőtársam hozzászólása. Itt elsősorban az MSZP-s Harangozó Tamásra és a PM-es Szabó Timeára gondolok, akik megpróbálták az egész kérdést bagatellizálni és ennek a jelentéktelenségéről meggyőzni az itt ülőket. Valószínűleg ezért lehetett az, hogy a felszólalásukban is nagyon sok pontatlan adatot, ha úgy tetszik, hazugságot fogalmaztak meg, és ezt megpróbálták az itt ülőkkel elhitetni, és ezért is volt a stílusuk annyira harsány, cinikus és agresszív, mert valamilyen formában egyensúlyozni kellett a tudatlanságot, illetve a hazugságot.

Nem is érdemes ezekkel a hozzászólásokkal, azt gondolom, foglalkozni, de voltak más hozzászólók is. Olyan hozzászólók, akik ugyanúgy, mint ahogy a nemzeti, a témáról szóló és folyó nemzeti konzultációban, a pártjuk, az álláspontjuk, a liberális álláspontjuk, a liberális dogmáknak megfelelő... - amiben egyébként komolyan is hisznek, ezt az álláspontot módjukban volt itt kifejtteni, és ezt meg is tették. Ők számomra egyébként őszintének és meggyőződéses dogmatikus politikusoknak számítottak, akik ragaszkodnak ahhoz a tételhez, hogy a magyar parlamentnek elsősorban globális, európai, európai uniós értékeket kell ügymond képviselni, és ebbe a konstellációba állítják bele a migráció, az illegális bevándorlás kérdését, és ha úgy tetszik, ők meggyőződésből állnak az illegális bevándorlók mellett.

Én viszont azt gondolom, hogy azokkal tudok egyetérteni, akiknek egyébként a hozzászólását a jelenleg rendelkezésünkre álló nemzeti konzultációs adatok is megerősítik, hiszen a 610 ezer visszaküldött kérvény egyértelműen 80 százalék fölött a kormány álláspontját támogatja, sőt még határozottabb, még keményebb fellépést vár ebben a kérdésben, hogy nekünk itt Magyarországon, elsősorban a magyar parlamentben, a magyar parlamentbe küldött politikusoknak a magyarok és az ország érdekét kell szem előtt tartani. Nekünk a saját népi kultúránkat, a saját nemzeti kultúránkat kell itt megőriznünk, és másokat arra kérni, hogy ezt tiszteletben tartsák; azt a kultúrát egyébként, amelyik a zsidó-keresztény hagyományon vagy a latin-görög műveltségen alapul.

Másrésről nekünk itt a mi saját alkotmányos berendezkedésünket, a saját törvényeinket kell megvédenünk. Arra tettük fel az eskünket, hogy másokat is arra bírunk, illetve másokat is felszólítunk, hogy ezt az alkotmányos berendezkedést, az Alaptörvényben foglaltakat betartassák. És nekünk olyan gazdaságot kell építenünk, ahol elsősorban a magyar embereket hozzuk helyzetbe, munkahelyeket teremtünk, és ezeket a munkahelyeket meg is kell védenünk minden kérdésben, ha úgy tetszik, az illegális bevándorlás kérdésében.

Mindenesetre köszönöm szépen mindenkinek, aki hozzászólott, és az álláspontját megosztotta velünk ebben a kérdésben. Volt egy nagyon sarkalatos pontja a vitának. Többen kérdezték, hogy miért pont, miért most, miért így. Hát nagyon egyszerű, mert megváltozott a teljes jogszabályi környezetünk néhány évvel ezelőtt, és most pedig a helyzetünk is megváltozott. Ha úgy tetszik, olyan helyzetbe kerülünk, és ezt nem én mondom, hanem az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága kiadott 2014-ről egy jelentést, amiből csak egyetlenegy adatot ismertetnék, tisztelt képviselőtársaim: Magyarország a 2013-as 23. helyről az illegális migráció tekintetében a 7. helyre jött föl. Tehát a 7. helyen vagyunk, és Magyarországon megy át az európai illegális útvonalnak a második legerősebb, a második legnagyobb átbocsátást biztosító útvonala, ez pedig, ugye, a délkeleti országrészen a szerb határ mentén található.

De ha például azt tekintjük, hogy én, azt hiszem, most már 14. hete kapom a demográfia és migráció témakörében azt az összefoglaló sajtófigyelőt, ami először egy ötoldalas sajtófigyelés volt három hónappal ezelőtt, a legutóbbi, amit tegnapelőtt kaptam, 73 oldalon közöl most már evvel kapcsolatban adatokat, tényeket, cikkeket, hozzászólásokat, tehát azt gondolom, hogy ez is ennek a jelentőségét mutatja.

Vagy ha még egyszerűbb példát hoznék fel: egyes videomegosztókon megjelenő rövid filmek. Legutóbb például a franciaországi calais-i kamionkifosztásról szóló több film, ami megjelent. Ezek is mind azt mutatják, hogy bizony elég komoly helyzet van, és nekünk erre a helyzetre mindenféleképpen választ kell adnunk, ha úgy tetszik, nemzeti választ, magyarországi választ. De ha még egyszer a statisztikákat ismertetném önökkel, akkor szerintem még meggyőzőbb a történet, hiszen jól látható, hogy tavaly - és én most csak az illegális bevándorlókról beszélek, tavaly - 42 777 menekültkérelem volt egész évben, ma pedig ott tartunk a tegnapi adat alapján, hogy 57 192 fő kért menedéket. Azt gondolom, hogy ezek nagyon beszédes számok, és a bizottsági üléseken elhangzott százezres jóslat nem az év végére várható - most már mindenki azt várja, hiszen naponta több mint 500-an jönnek át a határon, ugye, tegnap is 514-en érkeztek Magyarországra -, hanem gyakorlatilag ez a százezres létszám akár szeptember végére, október elejére is elérhető lesz.

Azonkívül itt vannak előttünk olyan megoldások, amelyek túlmutatnak az Európai Unióra vagy így, vagy úgy. Ugye, hallottuk, hogy gyakorlatilag az

Olaszországgal határos országok határára most már túlment az európai uniós schengeni állapotokon, de például az osztrák példa is, azt gondolom, hogy elég beszédes, akik azt tervezik, hogy teljes egészében meg fogják állítani az osztrák-magyar határon ezt az átvonulást. És akik már átmentek, azokat pedig vissza fogják toloncolni Magyarországra. Tehát már nemcsak a dél-balkáni útvonalról ér bennünket majd sokkhatás ebben a tekintetben, hanem gyakorlatilag északnyugatról is, illetve a nyugati határ mentén élők is megtapasztalhatják ennek az illegális migrációnak a negatív mivoltát.

Mi a teendő ilyenkor? Nyilvánvaló, hogy egy részt be kell vonni az embereket, tájékoztatni kell őket, erről szól a nemzeti konzultáció és a sokat vitatott vagy sokat szidott - mindenkinek a vérmérsékletétől függően - úgynevezett plakátok kihelyezése, amin egyébként véleményem szerint nagyon egyszerű üzenetek és mondatok vannak a magyar emberek számára, illetve azoknak a banditáknak vagy gengsztereknek a számára, akik ideszervezik gyakorlatilag ezeket a szerencsétlen embereket. Mindenüket elszedve tőlük, nyomják be az országba hozzánk mindenféle hamis ígéretekkel az illegális határátlépőket. Azért én szeretném önöknek elmondani, hogy nemcsak mi vagyunk ebben a plakáthirdetésben élen, hanem gyakorlatilag Európa minden országa, és azért a mieink, ha úgy tetszik, akkor nagyon lightosak. Tehát nagyon egyszerűen a magyar nemzeti kultúránkra, az örökségünkre, a magyar jogrendünkre hivatkozunk, és a magyar munkahelyek védelmére.

Azért Svájcban, ez a legelső itt, ugye (*Felmutatja a Blikk című napilapot.*): „Stopper l’immigration massive!” franciául, de gondolom, ez megjelent Svájcban németül és olaszul is. Már csak azért tartom ezt fontosnak hangsúlyozni, mert néhányan még azt is kétségbe vonták, hogy Magyarországon miért magyarul jelennek meg a plakátok. Azt gondolom, hogy akkor kétségbe lehetne vonni, hogy éppen a háromnyelvű Svájcban miért három nyelven jelennek meg ezek a plakátok. Nos, mi a teendő? Egyértelmű, hogy több lépést kell tennünk, és a legfontosabb, amiről már itt többen beszéltünk, hogy az Európai Uniót kívül megállítsuk ezt a vonulást.

Tehát gyakorlatilag a migrációt az Európai Unió határain kívül meg kell állítani. Ennek több lehetősége van. Nyilvánvaló, azokon a helyeken, ahol olyan komoly fenyegetés van, amit az Iszlám Állam nevű terrorszervezet jelent, ott akár a katonai akciókat, egyéb akciókat is figyelembe kell venni. Erre van egy nagyon komoly nemzetközi együttműködés.

(12.30)

És természetesen a segélyezés, a gazdaság élénkítése is nagyon fontos ezeken a területeken. Viszont, ami a legfontosabb, hogy európai uniós hatáskörből legalább részben magyar hatáskörre, nemzeti hatáskörre kell tennünk a migráció megállítását. Ennek az a célja, hogy Magyarországra ezek az illegális bevándorlók, akik egyébként törvénytelenül jönnek be, ezért illegális migránsok, ne érkezhessenek be. Egyébként addig, amíg ez nemzeti hatáskörben volt, 2012-ig többek között az idegenrendészeti őrizetbe vétel alkalmazásával Magyarországon ezt eminens módon meg tudtuk oldani.

Ennek csak az első lépése az a törvényjavaslat, ami a kezemben található, amely szerint a biztonságos származási, a biztonságos harmadik ország kormány általi definíciója, meghatározása alapján megállíthatók az illegális bevándorlók Magyarország területére. Tehát ez csak az első lépés, természetesen a nyáron még további lépéseket kell tenni, a teljes nemzeti hatáskörbe vonást meg kell teremtenünk. A Fidesz frakciója minden ilyen lépésben támogatja a kormányt. Ezért is nyújtottuk most be ezt a törvényjavaslatot, hogy a kormány segítségére és a magyar emberek segítségére legyünk ebben a kérdésben.

Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormány-párti padosorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Vitányi István, Tilki Attila, Gelencsér Attila, Tiffán Zsolt, Hörcsik Richárd, Papcsák Ferenc, Vigh László képviselők önálló indítványa T/5137. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vigh László képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat van előttünk, amely, azt gondolom, az önkormányzati választások óta folyamatosan napirenden van. Hiszen a tavaly őszi polgármester-választás után nagyon sokan megkerestek bennünket, hogy a polgármesterek fizetésén, amely változott, különösen a kistélepüléseken, próbáljunk meg javítani, hiszen több polgármester fizetése lefelé csökkent. És, ahogy szokták mondani, a munkás méltó a bérére, fontos, hogy a megfelelő feladathoz megfelelő pénz járjon. Nincs egyszerű dolgunk, hiszen a települések nagyon különbözőek. Hozzám tartozik az ország legkisebb települése, úgy hívják, hogy Iborfia, 13 fős. Ha most Budapesten vagyunk, ennek a nagyvárosnak a lakossága 1,7-1,8 millió fő. Tehát nagyon különbözőek a településeink, és amikor elkezdik azt a vitát, hogy milyen bérezés illeti meg a polgármestert, akkor, azt gondolom, ez egy örök vita.

Ezt a vitát sosem fogjuk lezárni, ez a vita mindig is fenn fog állni. De mi most arra vállalkoztunk, ebben a törvénymódosításban, hogy próbáljuk kezelni, finomhangolni azokat a változásokat, amelyek az elmúlt időszakban bekövetkeztek. Az egyik ilyen

változtatás ebben a törvényjavaslatban, hogy a 3 ezer fő alatti településeken az összeférhetlenségi szabályokat módosítjuk, eltöröljük. Hiszen most gátoltuk a polgármestereket abban, hogy más foglalatosságuk is legyen. A másik nagyon fontos javaslat, hogy azok helyzetét rendezzük az 1500 lélekszám alatti településeken, akik közfoglalkoztatással foglalkoznak. Hiszen szeretnénk, ha az ezeken a településeken dolgozó polgármesterek is pluszforráshoz jutnának.

Itt arról van szó, hogy olyan kistelepeleéseken, ahol nincs közös hivatalközpont, nagyon sok feladat hárul rájuk. Hiszen felvállalták azt, hogy nagyon sok közmunkással foglalkoznak, ami, azt gondolom, nagyon fontos területe a falu életének. Azt szoktam mondani, ha bemegyek egy faluba a választókerületben, látom, milyen minőségben foglalkoztatják a közmunkásokat az ott élő polgármesterek, látom a falu kinézetén, hogy nagyon jól fogtak meg bizonyos dolgokat. A polgármesternek egyébként nemcsak ez a feladata, hiszen a-tól z-ig minden hozzá tartozik; ha kidől egy fa a településen, ha valaki megbetegszik, és helyben nincs orvos, és sorolhatnám azt a sok-sok tennivalót, ami egy kistelepeleési polgármesterre vár.

Emellett most behoztunk egy dolgot, hogy azt mondja az állam, hogy segély helyett adjunk munkát, és ez azt jelenti, hogy bárki, aki munkát, közmunkát akar vállalni egy kistelepeleésen, bárki, aki nem tud elmenni a városba dolgozni, valamiért kiszorult a munka világából, akkor azt mondjuk, hogy fel lehet venni közmunkásnak, netalántán a Start-munkaprogramba vagy bármi másba. Azt gondolom, ez egy kiváló dolog. Polgármesterekkel találkozáva, beszélgetve azt az információt kaptam, hogy tulajdonképpen nagyon sok kistelepeleésen elérték a teljes foglalkoztatást, hiszen aki valamiért nem tudott elmenni valahová dolgozni, azt fel tudja venni a polgármester közmunkára, és a faluban mindenki dolgozik. Azt gondolom, ez egy kiváló cél.

Átestünk már azon a vitán is, hogy van-e értelme a közmunkának. Azt látom nagyon sok településen, hogy elismeréssel szólnak a közmunkáról. Több olyan tevékenységet végeznek, egy-kettőt kiemelek, amelyek fontosak az ott élők számára. Az egyik kistelepeleésen például kis varrodát létesítettek, és a szomszédokból jöttek, hogy varrjanak nekik zászlokat. Most már ott tartanak, hogy a helyi közmunkásoknak ők varrják meg a saját varrodájukban a munkaruhákat. Aztán nagyon sok helyen mezőgazdasági tevékenységgel foglalkoznak. Megtermelik mindazt a zöldséget, gyümölcsöt, növényt, ami a helyi konyha ellátásához szükségeltetik. Ez is egy kiváló cél. Hallok olyan megoldásokat, hogy a helyi önkormányzati erdőben, netalántán utak mellett megszedik azt a famennyiséget, ami a közintézmények faellátására egész télen szükségeltetik.

Tehát nagyon sok olyan munkát végeznek a közmunkások, amihez viszont szükségeltetik a polgármester irányítása. Hiszen ezeket a munkásokat minden reggel el kell látni munkaeszközökkel, ezeket a munkaeszközöket ki kell szállítani valahogy a munkaterületre, ezeket délután be kell szedni, ezeket

a munkaeszközöket el kell látni olajjal, benzinnel, ami szintén a polgármester feladata. Es ha meghibásodik egy-egy ilyen munkaeszköz, akkor, mivel nincs helyi javítóbázis, vagy nincs helyben egy ksigépszereelő, a polgármester kénytelen betenni az autójába ezeket a munkaeszközöket, elvinni, megjavíttatni és visszahozni.

Ezeket mind azért meséltem el, a kistelepeleési polgármesternek a közmunkával kapcsolatban megsokszorozódtak a feladatai, tulajdonképpen aki felvállalja, hogy 5-10-15-20-30 főt foglalkoztat, az reggel 8-tól délután 4-ig, 5-ig a közmunkásokkal van. Tudok sok olyan példát is, hogy a polgármester beáll a közmunkások közé és segíti a munkát, irányít mutat nekik. Tehát felvállaltak a polgármesterek egy igazi falualakítást, amelyben felvállalták a teljes foglalkoztatást is. Azt gondolom, hogy ezeket az embereket, ezeket a polgármestereket megillet egy tisztességes bér.

Ez a javaslat most arról szólna, hogy a polgármestereknek tudnánk egy kis pluszfinanszírozást adni a közmunkások számának arányában, és akkor a polgármesterek azt érezhetik, hogy azt a munkát, amit letesznek az asztalra, azt a tevékenységet, amit a helyi közösségben végeznek, az állam is elismeri. Ehhez a javaslathoz kérem majd az ellenzéki pártok támogatását is. Hiszen azt gondolom, hogy ez egy nagyon jó cél, és ezt a szándékot, a kormány szándékát mindenki támogatja. Kérem, hogy ezek a támogatások szavazatokban is jelenjenek meg. Ennyit szerettem volna elmondani.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket és kérem a támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megkérdezem Pogácsás Tibor államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, jelzi. Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. A kormány támogatja az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönjük. Most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Demeter Zoltának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(12.40)

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Az előző ciklusban, tehát 2010-14 között úgy határoztunk, hogy több mint húsz évvel a rendszerváltás után a politikában is megújulásra van szükség. A 2002-2010 közötti időszak szocialista kormányzása nagyon nehéz örökséget hagyott a második Orbán-kormányra. Tudjuk, hogy a hagyaték egy csődbe ment ország gazdaságilag és morálisan is, és tulajdonképpen csak a kormány intézkedései - a közös teherviselés elve és

számos intézkedés - hozták meg azt, hogy nem jutotunk Görögország sorsára.

Tehát a szocialisták által ránk hagyott tragikus helyzetben lévő államháztartás is indokolta, hogy a racionalitás és a hatékonyság jegyében a karcsúsítást magunkon is kezdjük. Úgy gondolom, hogy ez a választópolgárok részéről is egy nagyon komoly elvárás volt, hiszen pontosan 2010-ben a kampány időszakában azt mondtuk és azt ígértük, hogy a hatékonyság jegyében kevesebb politikusra lesz szükség, és ezért a felhatalmazással élni is fogunk, ha kormányra kerülünk.

Tudjuk, hogy ez így is történt, és én tulajdonképpen történelmi jelentőségűnek tartom azt, hogy a Magyar Országgyűlés 2014-től kezdődően gyakorlatilag feleannyi országgyűlési képviselővel látja el a feladatát. Természetesen ez a törvény vonatkozott a megyei önkormányzatok képviselői számát tekintve is, hiszen ott is a képviselők száma megnövekedett, valamint a települési önkormányzaton szintén ez a felező elv vagy felező szabály érvényesült.

A létszámcsökkentéssel, a bérplafon megállapításával együtt szigorú összeférhetlenségi szabályokat is bevezettünk. Egy nagyon fontos változás ebben a ciklusban az, hogy 2014-től polgármesterek már nem lehetnek vagy lehettek országgyűlési képviselők, és ami ugyanilyen fontos változás, hogy országgyűlési képviselők más keresőtevékenységet nem folytathatnak, tehát úgy is mondhatnánk vagy fogalmazhatnánk úgy, hogy főállású képviselőként tevékenykedünk.

Közel hasonló szigorú szabályokat vezettünk be a politika és a közigazgatás alacsonyabb szinterein is, de szigorúbbat semmiképpen sem szerettünk volna, e helyzet azonban előállt egyes módosításoknak köszönhetően.

Ez a betérjesztett javaslat kimondja, hogy szükség van a korábbi szabályozás visszaállítására, amely az egyéb, munkavégzésre irányuló jogviszony létesítésére vonatkozó tilalmat csupán a 3000 fő feletti lakosságszámú település főállású polgármestereivel szemben fogalmazza meg. A kistélepülések polgármestereinek így a jövőben talán még több lehetőségük lesz arra, hogy megbízatásuk mellett keresőtevékenységet végezzenek, vagyis a megélhetésüket biztosítsák.

Tisztelt Képviselőtársaim! A rendszerváltozás előtt az önkormányzatiságra épült fel a magyar demokrácia, amely azt jelentette, hogy a települések önmaguk dönthették el azt és dönthetik el ma is, hogy ki legyen az adott település polgármestere, és kik legyenek a képviselők, akik képviselik a települések fejlődését és előrehaladását. Ezt azért szeretném hangsúlyozni most ezen alkalommal, mert ahogyan elhangzott, a közelmúltban és tulajdonképpen a választások ideje óta többször kaptunk jelzést, én magam is kaptam jelzést polgármesterektől, hogy ezen kistélepülések vezetőinek a megbecsülése nincs arányban az általuk elvégzett munkával.

Borsod megyében, a választókerületemben 82 település található, 3 város, és a maradék 79 településből 72 település 1500 fő alatti település. Tudjuk

azt, hogy ezeken a településeken a szakképzetlen munkaerő miatt egyedüli lehetőséget a közmunkaprogram nyújt az itt élő embereknek nagyobb számban, és éppen ezért a polgármesterekre és természetesen az általuk vezetett képviselő-testületekre is több feladat hárul, attól függetlenül, hogy megalakult a járási rendszer és megalakultak a kormányhivatalok, de a polgármesteri munka, amit el kell végezni, ahogyan elhangzott az előterjesztői szónoklatban is, természetesen nem lett kevesebb, mert más feladatok kerültek előtérbe.

Tehát az 1500 vagy annál alacsonyabb lélekszámú települések jelentős részén a közfoglalkoztatással kapcsolatos szervezési feladatok ellátása tulajdonképpen rendszeres feladatot jelent a polgármesterek számára. Éppen ezért a jogintézmény hatékony működése érdekében indokolt a polgármesterek bevonása a közfoglalkoztatással kapcsolatos szervezési feladatokba, amelyet természetesen anyagilag is szükséges elismerni. Ehhez azonban szükséges az összeférhetlenségi szabályok módosítása, hogy a közfoglalkoztatással kapcsolatos megbízatás a jelzett települések polgármestereinél ne eredményezzen összeférhetlenséget.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felhívni még képviselőtársaim figyelmét, hogy a helyi önkormányzatok döntéseinek törvényességi felügyeleti szabályait úgy alakította ki a jogalkotó, hogy ne lehetkezzenek párhuzamos eljárások. Ezért a törvényességi felügyelet többek között nem terjed ki azon önkormányzati döntésekre, amelyek esetén munkaügyi vagy közszolgálati vitának van helye. Így azonban a törvényességi felügyelet jelenlegi eszközrendszere nem biztosít lehetőséget a kormányhivatal számára, hogy fellépjen azon önkormányzati döntésekkel szemben, amikor a döntés a munkavállaló javára történő törvényt sértést tartalmaz. A tervezett szabályozás ezt a lehetőséget teremti meg, a nemrégiben tapasztaltak alapján nem véletlenül.

Úgy gondolom, hogy a kistélepülések munkájának elismerése érdekében nagyon fontos, sőt szükséges a törvényjavaslat elfogadása, azonban ez a javaslat sarkalatos törvény, amit csak az ellenzékkel együtt lehet majd elfogadni (*Gógös Zoltán: Ezt nem, gyerekek!*), ezért ha önök is komolyan gondolják, hogy ez a helyzet valóban megoldásra szorul, akkor tisztelettel kérem önöket, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Gógös Zoltának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÓGÖS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, elég elképesztő ötlettel állunk itt szemben, mármint a javaslat jelentős részében!

Demeter képviselőtársam azt mondta, hogy 2010 után komoly spórolásba kezdtek a politikában. Azért szeretném jelezni, hogy amióta ez a nemzetállam megvan, szerintem itt ennyi politikus vezető

még nem volt, az államtitkárok számát különösen idesorolnám, és hogy pontosan a kistelepeleéseken akartak spórolni, az meg a Fidesz logikáját egyértelműen mutatja, mert onnan úgyse tudnak visszazólni, gondolják.

Én azt gondolom, hogy a Ház előtt volt és van nagyon sok olyan javaslat, ami a kormánypárt 2010-es hibás döntését normális módon tudná, demokratikus országnak megfelelő módon tudná korrigálni, többek között van a Fidesz soraiból is, képviselőtársam itt is van a teremben, Boldog képviselőtársunk, aki benyújtott egy olyan törvényjavaslatot, ami viszont arra a normális rendre, hogy a településvezetők igenis legyenek megbecsülve azért a munkáért, amit végeznek.

(12.50)

Itt nagyon sok minden elhangzott, és az volt az érdekes, hogy az indoklás legalább háromnegyed része nem a közmunkáról szólt, tehát hogy miért van nekik sok dolguk. Egyébként én is úgy gondolom, hogy a legtöbb munkája az 500 lakos alatti település polgármesterének van, ugyanis neki szinte semmiféle hivatala nincsen, semmilyen segítsége nincsen, ő egy személyben falugondnok, gyógyszerellátó, iskolabuszsofőr, tehát sorolhatjuk. Tehát ami egy kistelepeleésen elvégzendő feladat, annak 90 százaléka ide tartozik. Úgy mellesleg meg nyilván, ha azt akarja, hogy értelmes közmunka legyen, foglalkoznia kell a közmunkásokkal is.

Én nagyon antidemokratikus megoldásnak tartanám, hogyha demokratikus úton megválasztott településvezetőket hoznánk olyan méltatlan helyzetbe, hogy nekik a belügyminiszter legyen a főnökük. Ilyet nem csinálnak normális országokban, ugyanis gondoljunk csak abba a helyzetbe, hogy ez olyan szoros póráz lehet, amit, én nem hiszem, hogy a képviselőtársaim komolyan gondolnak. Azt mondják itt, hogy ez egy kétharmados törvény. Igen, két kézzel meg fogjuk szavazni, hogyha visszaáll az a rend, amire több módosító is van, majdnem minden frakciónak van ilyen típusú javaslata, de én nem hiszem, hogy ehhez a törvényjavaslathoz normális ember adhatná a nevét. Nem lehet ilyet csinálni!

A másik, hogy itt elhangzott az is, hogy ez majd a közmunkáslétszám alapján lesz valahogy rendezve. Szeretném jelezni, hogy 80 ember, aki mondjuk, söpröget az utcán, az kevesebb feladat, minthogyha van 10 fővel egy intenzív kertészet. Ezt hogy fogják majd megállapítani? Ki fogja ezt megállapítani, hogy akkor most melyik polgármesternek jár vagy nem jár?

Volt itt egy olyan magyarázat is, valahol olvastam, hogy ez azért jó, mert így majdnem minden kistelepeleési polgármester jövedelmét lehet rendezni, hiszen 97 százalékát érinti ez a dolog. Akkor miért nem azt a megoldást választjuk, hogy egyszerűen visszaállítjuk a régi rendet, ami volt, visszaállítjuk azt a fajta javadalmazást, ami volt? Abba kell egy olyan féket hozni, hogy mondjuk, egy huszonegynéhány fős meg harminc-egynéhány fős települé-

sen ne lehessen félmillió forintos fizetés, na de ezt a kérdést lehetett volna kezelni máshogy is, nem úgy, hogy akkor mindenkit sújtunk, azt is egyébként, akit ezzel méltatlan helyzetbe hoznak.

Hogy kevesebb legyen a politikus - hát elérték, mert még talán most is van olyan település, ahol nem sikerült polgármestert választani, és ez ennek a következménye. Annak a fajta logikának a következménye, hogy mondjuk, a települési rangsorban a polgármester, aki szinte mindenért felel most már az új jogszabályok szerint, a nem tudom, hányadik a sorban, de nagyon messze van az élbolytól, és úgy gondolom, hogy ez méltatlan.

Azt is állítom, hogy ez a megoldás nekik sem tetszene. Nyilván a pénz mindenkinek jól jön, és lehet majd azt mondani, hogy ha az ellenzék ezzel szembe megy, mert azt már most jelzem, hogy mi ezt ebben a formában biztos, hogy nem tudjuk támogatni, hogy igen, mert mi nem akarjuk a polgármesterek fizetését emelni. Ebben az a hazugság, hogy mellé lehet nyugodtan tenni azokat a javaslatainkat, amiben részben fenntartottunk olyan törvényjavaslatot, ami ezt rendezné, illetve részben adtunk be önálló megoldási javaslatokat is. Csakhogy nyilván az a propagandagépezet, ami a kormány mögött van, és korlátlan anyagi lehetőségekkel rendelkezik, az majd ezeket nem mondja, csak azt mondja, hogy az a galád ellenzék már megint szembe megy, és nem akarja, hogy a polgármestereknek normális fizetése legyen.

Én pedig arra kérdezek vissza, hogy kinek az agyában fordult meg az az örültség, hogy elvegyék a fizetést. Itt folyamatosan arról van szó, hogy ki mit vett el. A Fidesznek ez egy olyan ostoba döntése volt, a Fidesz-kormány, meg a Fidesz-frakciónak, hogy ezt támogatta, hogy venni kellene egy nagy levegőt és azt mondani, hogy kedves hölgyeim és uraim, kedves kistelepeleési polgármesterek, ezt elrontottuk, ezt helyre fogjuk hozni, de nem úgy fogjuk helyrehozni, hogy majd a Belügyminisztériumot fölétek rendeljük munkáltatónak egy bizonyos javadalmazás esetén.

Én ennél nagyobb és ennél demokráciaellenesebb lépést még nem láttam. Ugyanis inentől majd elvárható lesz persze, hogy ő utána minden olyan ötletet végrehajtson, amikről majd a következő törvényjavaslatban tárgyalunk. Egyébként nem is tudom, hogy miért nem összevont általános vitát tartunk, ha már itt közmunkásokról van szó, közmunkásokról is, hiszen a következő törvény meg arról szól, hogy hogyan lehet majd cselédeket csinálni a közmunkásokból. És ez pontosan azért van, mert elvileg még az az ötlet is működne, hogyha nem abban a formában lenne megvalósítva, ahogy a törvényjavaslatban le van írva.

Én azt javaslom, képviselőtársaim, hogy nagyon gyorsan el kellene felejtetni ezt a törvényjavaslatot, gyorsan visszavonni, és van a Ház előtt az a másik, szintén fideszes képviselőtől származó javaslat, ami ezt rendezzi, azt visszahozni, és ahhoz megadjuk még az ötötödöt is, ha kell, és nagyon-nagyon gyorsan el lehet rendezni ezt a történetet, hogy ne maradjon ez

a méltatlan helyzet, ami jelenleg a kistélepülési vezetőknél van.

Látom azt is, hogy nyilván most akarják rendezni azt a problémát, hogy néhány települést nem érdekeltek azok a szabályok, amit a Fidesz kitalált, és egy másik joghely bizonytalansága miatt emeltek fizetést. Most ebben a törvényjavaslatban az is benne van, hogy ilyen esetekben nyilván eljárhat majd a közigazgatási hivatal. Ebből is látszik, hogy más a közakarát, meg más, amit a képviselőtársaink, illetve a kormány kitalált. Ebben sem ártott volna 2015-ben egy nemzeti konzultáció, talán előbbre tartanánk, ugyanis én nem gondolom, hogy az államháztartás csődjét az okozza, hogyha egy kistélepülésen legalább 200 ezer forintja lehet egy polgármesternek vagy 250 ezer forintja fizetesként. Nem ez okozza az államháztartás csődjét. Ha már mindenáron spórolni akarnak, akkor körül kellene nézni, hogy kell-e annyi állami vezető, amennyi jelenleg ebben a rendszerben működik, hiszen ha valaki el akar intézni egy ügyet, már nem is tudja, kihez forduljon, mert érdekes módon aztán felelőse meg semminek nincsen. Na most, erre ez jó nyilván, hogy úgy szét lehet teríteni a felelősségi köröket, hogy igazából senki nem tudja, hogy miért felel, így persze nyilván felelősségre se vonható.

Ezért én azt kérem a képviselőtársaimtól, főleg a betérjesztőktől, hogy ettől az ötlettől nagyon gyorsan álljanak el. Ne tegyenek ilyen galádságot, ne hozzák az ellenzékét olyan helyzetbe, hogy olyan dolgot kelljen elutasítanunk, ami jó néhány emberen nyilván anyagilag segítene, de rettentően méltatlan helyzetbe hozná. Várjuk azt a törvényjavaslatot, amire nagyon sokszor mondtunk igent, és nem lenne kérdés, hogy hajlandók vagyunk-e módosítani hozzá mondjuk azzal kapcsolatban bármilyen kétharmados jogszabályt.

Én erre kérem önöket, és gondolják azt végig, hogy mivel játszanak, amikor egy ilyen törvényjavaslattal állnak elő, hogy milyen kiszolgáltatott helyzetbe hozhatják emberek százait, ami nem szerencsés, és abszolút antidemokratikus. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Most megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP-frakció támogatja a törvénytervezet elfogadását. Köszönöm. *(Gógös Zoltán: Valami indoklás?)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Előterjesztő Képviselőtársam! Mielőtt elkezdeném a beszédemet, röviden hadd reagáljak arra, amit Gógös képviselőtársam is most

itt az előbb elmondott. Ez már tulajdonképpen bizonyos értelemben az én beszédemhez is csatlakozik, nevezetesen az, hogy nem a kistélepülési polgármesterek fizetésének emelése okozná majd az államháztartás csődjét.

Az biztosan nem fogja okozni az államháztartás csődjét, hiszen sajnálatos módon - mint tudjuk - mind a mai napig, és most már a 2016-os költségvetés is így van megszavazva, a feladatfinanszírozás rendszerében az általános működési keretből nem lehet kifizetni a polgármesterek fizetését. E tekintetben mi több alkalommal nyújtottunk be módosítót a Ház elé, hogy lehessen kifizetni, éppen azért, mert sok esetben kifejezetten nehézségekbe ütközik a bérszámfejtése ezen kistélepülési önkormányzatok polgármesterének, akkor, hogyha főállásban akarják ezt ellátni. Sokszor azért is jelentkezik úgy, hogy ők társadalmi megbízatásban fogják ellátni ezt a feladatot, mert esélyük sincs arra, hogy megkapják a főállású bért.

És milyen jó lenne, hogyha egyébként ezt - ez egyetlen félmondatos kiegészítés egyébként a költségvetéshez, annak a 2. melléklet (1) bekezdéséhez - ezentúl az általános működési keretből is finanszírozni lehetne. Ez hallatlan megkönnyebbülést tudna egyébként okozni a különböző kistélepülési önkormányzatoknak, hiszen saját bevételből tényleg nagyon-nagyon nehéz kigazdálkodni ezeket a béreket.

A másik, amit egyébként szintén elmondott Gógös képviselőtársam, hogy Boldog képviselő úr két alkalommal, én magam egy alkalommal, és Ikotity képviselőtársunk is egy alkalommal nyújtott be ilyen értelmű módosítást a Ház elé, tehát az a - mondjuk így - bértábla, ami jelenleg az Möt.-ben szerepel, és ami meghatározza, hogy egy-egy polgármester mennyi fizetést vehet fel, vagy mennyi fizetést kaphat, az legyen módosítva.

(13.00)

Ha mondjuk, a mi javaslatunk lenne elfogadva, az egy évben összességében egymilliárd forintnál nem jelentene többet. Tisztelt előterjesztő képviselőtársam, ez az előttiünk fekvő törvényjavaslat mennyit fog jelenteni? Mennyi pluszkiadást fog jelenteni adott esetben a kormányzat számára? Nagyon jó lenne, ha konkrét számokat láthatnánk, konkrét számításokról tudhatnánk, hiszen ahhoz képest tudjuk meghatározni, hogy mennyire jó vagy rossz javaslatlall állunk szemben.

Hogy mennyire igaz az, hogy a kistélepülési polgármesterek bére nagyon alacsonyra lett megszabva, azt azok a történetek támasztják alá, amelyeket szerinte Magyarországról hallunk, egyre többet sajnós, hogy megválasztott polgármesterek döntenek úgy, hogy elmennek külföldre dolgozni. Ez a legszomorúbb egyébként, amikor a felelős településvezető dönt úgy, hogy otthagyja a települését, mert nem tud megélni abból a pénzből, amit neki törvény szerint ki kellene fizetni. A saját falujában vagy a faluja környékén nem talál magának munkát, és úgy dönt,

hogy otthagyja a szülőfaluját és elmegy külföldre. Higgye el, tisztelt képviselőtársam, hogy sajnos több ilyen esetről tudunk. Azt gondolom, ez nagyon rossz példa, még akkor is, ha kényszerből lépik meg ezeket a döntéseket a polgármesterek, de rendkívül rossz példával járnak elől ők, az előljárók a falu népe számára, mert nem otthon próbálnak boldogulni mindenáron és megtalálni a megoldást, hanem külföldre mennek. Ezeket a helyzeteket kellene a továbbiakban megelőzni azzal, hogy tisztességes bért kapnak.

Az, hogy most éppen a közfoglalkoztatáshoz kötjük, hogy ők pluszjövedelmet kaphassanak, egy vitatható kérdés. Jó, ha máshogy nem tudják megoldani, legyen így. De hozzáteszem, a helyi kultúra szervezéséért, a közművelődés szervezéséért, értékvédelemért, sportesemények szervezéséért és így tovább, annyi minden másért lehetne egyébként a polgármestereknek pluszkiegészítést adni. Nem értem, hogy azokért vajon miért nem adunk. Akkor azokért is adjunk, és talán összességében kigömbölyödik egy akkora javadalommá az ő jövedelmük, ami már az ottani megélhetést biztosítja. Az is egy rendkívül kellemetlen és visszatetsző kérdés, és sok esetben fel is merült a polgármesterek fizetésével kapcsolatban, hogy az általuk foglalkoztatott, esetleg szakképzett besorolású közfoglalkoztatott több pénzt kap, mint ő maga, amikor pedig elvileg ő lenne a munkáltató. Hogyan lehet ilyen értelemben megte-remteni egy falusi közösségben a polgármesteri tiszt-ség tekintélyét, ha a beosztottja is többet keres, mint ő maga?

Lehet, hogy ezért kötötték ehhez a kiegészítő ja-vadalmat, hogy ez a méltatlan szituáció már ne for-dulhasson elő, mindazonáltal úgy gondoljuk, hogy ez egy eléggé öszvér megoldás, és nem zárja ki azt, hogy egyébként önök támogassák a mi javaslatunkat is, vagy akár Boldog képviselőt. Habár, hozzáteszem, a második, ön által beadott javaslat szerint egy maga-sabb fizetési kategóriába kerülnének az 5-10 ezer fő közötti települési polgármesterek is. E tekintetben vita van közöttünk, mert ennek az indokoltságát nem látom annyira megalapozottnak, mint a kistelepülési önkormányzatok polgármesterei esetében, de téte-lezzük fel, hogy ez legyen a legkisebb ellentét közöt-tünk. Nem gondolom, hogy kizárja egyébként, hogy ez a másik törvényjavaslat is a Ház elé kerülhessen és elfogadásra kerüljön.

Egyébként pedig, ami még beiktatásra került a törvényjavaslatba, annak a bakinak a kiküszöbölése, hogy ne 1500, hanem 3 ezer fő alatt legyen az össze-férhetetlenség, illetve az egyéb munkavégzésre irá-nyuló jogviszony létesítésének tilalma. Ez rendben van, ezt támogatjuk.

Azt viszont nem igazán értem, illetve nagyon ké-rem, mondják már meg nekem, hogy ha a törvényes-ségi felügyeleti eljárás eddig nem terjedhetett ki és most már kiterjedhet arra, hogy munkaügyi közszol-gálati viták esetében a munkavállaló javára történő jogszabálysértés esetén is a felügyeleti eljárás kez-deményezhető, akkor a munkavállaló kárára történő jogszabálysértés esetében vajon miért nem. Tehát

miért mindig csak a javára adott esetben? Értem, hogy ennek megvan a történelmi előzménye, és most ezt a szituációt kell ilyen módon utólagosan is ren-dezni, de azt gondolom, hogy ennek az ellentéte is előfordulhat egy településen, talán érdemes lenne ezt a helyzetet kicsit kiterjeszteni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Szél Bernadett képviselő asz-szonynak adom meg a szót, az LMP képviselőcso-portja vezérszónokának.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcso-portja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sokadik alkalommal nyúlnak önök hozzá a 2011-ben elfogadott, Magyarország önkormányzatai-ról szóló törvényhez, ami világosan jelzi, hogy ez a törvény nem sikerült jól, különben nem kellene eny-nyit toldozgatni-foldozgatni és módosíthatni.

Igazából olyan problémák merülnek fel újra és újra, amire a Lehet Más a Politika korábban már felhívta a figyelmet és szerettünk volna rá megoldást. Most látjuk, hogy egy ilyen apróbb változást fognak keresztülvinni ebben a törvényben. Igazából ezzel gond nincs, csak egy probléma van vele: nagyon kevés és a problémát nem a gyökereiben kezeli. Ugyanis az aktuális törvény módosítási javaslat oka pontosan az, hogy a kistelepülési polgármestereknek olyan mértékben csökkent a fizetésük és olyan keve-set keresnek, hogy gyakorlatilag nem tudják ellátni azt a feladatot, ami rájuk van kiróva. Ilyen például a közfoglalkoztatás megszervezése. Magam is találko-ztam polgármesterekkel, akik elmondták, hogy majd' megszakadnak, hogy felelősséget vállalnak ezekért az emberekért, és gyakorlatilag méltatlanul kevés jöve-delemből kellett a település problémáit megoldani, plusz a közfoglalkoztatást ellátni.

Így igazából ez régóta húzódozó probléma, de kér-dezem önöket, hogy akkor ezt az alkalmat miért nem használják fel arra, hogy egyszer s mindenkorra ren-dezzék ezeknek az embereknek a jövedelmi helyzet-tét. Nem is volt annyira régen, hogy ne emlékezhet-nénk arra, amikor a Fidesz a szocialista kormányok idején az önkormányzati jogok, a kistelepülések vé-delmezőjének szerepében tetszelgett. Emlékszünk rá, hogy milyen vehemenciával szálltak be abba a ver-senybe, amikor a kispostákat féltették, az iskolák megszüntetése ellen szólaltak fel, védelmezték a va-súti szárnyvonalakat és a kistelepülések önkor-mányzáshoz való jogát. Most önök ezt mind elfelej-tették? Mi változott azóta, kérdezem én? Miért nem most teszik ezt? Most kormányon vannak, megte-hetnék, most mégsem teszik ezt, pont az ellenkezőjét látjuk. Ehhez képest az előző ciklusban Orbán kor-mánya megvalósított egy olyan önkormányzati és közigazgatási reformot, amely egyértelműen a kiste-lepülések hátrányára változtatta meg a rendszert. Csökkentették az önállóságot, elvontak forrásokat, gyakorlatilag gyámság alá helyezték az apparátust. A kistelepüléseket hátrányosan érintő intézkedések hivatalos indoklásában rendre arról beszélnek, hogy

a helyi közigazgatás, úgymond, pazarló jellegű önkormányzatok szerint, felesleges kapacitások vannak, meg túlfizetett, hatalmukkal visszaélő polgármesterekre hivatkoznak, és kvázi bűnbakokként állítják be a kistéle-
püléseket az önkormányzati rendszer hibáiért. Igen, ilyen nyilatkozatok hangoznak el kormánypárti oldalról.

Ezzel szemben a Lehet Más a Politika következetesen kiáll a falvak önállósága és a helyi közszolgáltatások megőrzése mellett és mindazon emberek mellett, akik megpróbálják ezeket a településeket ilyen cudar körülmények között is működtetni. Ezért is terjesztettük elő egyébként már az őszi önkormányzati választások előtt a kistéle-
pülési polgármesterek javadalmazásának felemelését célzó javaslatunkat, és ezért ismételtük meg ezt a javaslatunkat után is. A nagy változtatásokat megelőzően is felhívtuk arra a figyelmet, hogy még ha első hallásra valakinek logikusnak tűnik a kormánypártok érvelése, amikor költséghatékony közigazgatásról értekeznek, akkor is érdemes megvizsgálni, hogy valóban a helyi polgármesterek azok, akiknek a fizetése a problémák rákfenéje. Persze dehogyis, nem erről van szó! Ezt a megállapítást semmiféle felmérés nem támasztotta alá, senki nem vizsgálta meg, hogy pontosan milyen költséget jelent a költségvetésnek a kistéle-
pülési hivatalok fenntartása, a polgármesterek díjazása és az, hogy közszolgáltatást valósít meg egy önkormányzat. Gyakorlatilag ezt fűnyírólév alapján csinálták meg.

Rátérve erre a törvényjavaslatra, amit most tárgyalunk, gyakorlatilag arról van szó, hogy azon kistéle-
pülések polgármestereit, akik aktívak a közfoglalkoztatásban, valamilyen módon kompenzálni fogják az általuk tett erőfeszítések miatt, és az ehhez szükséges összeférhetetlenségi szabályokat enyhítik. Nem győzzük azonban felhívni a figyelmet arra, hogy a jelenleg hatályos szabályok szerint az 500 fő alatti települések polgármestereinek díjazása nagyjából bruttó 149 ezer forintba csökkent havonta. Ez a bruttó összeg nettóban 90 ezer forintot jelent, és önkormányzat azt várják el ezektől az emberektől, hogy ezért a nettó 90 ezer forintért lássák el a hivatalukat.

(13.10)

Mindez azt is eredményezi, hogy a település vezetője sok esetben kevesebb juttatást kap, mint amennyit az alkalmazottai vihetnek haza, sőt előfordulhat, hogy a polgármester közel annyi bért kap majd, mint az általa foglalkoztatott segédmunkás közfoglalkoztatott, vagy kevesebbet, mint egy szakmunkás közfoglalkoztatott.

Tehát itt számos oldalról nézve is egy nagyon problémás rendszerről van szó. A rendszer egyébként eleve kirostált nagyon sok polgármesterjelöltet, számszerűen sokkal kevesebb induló volt a 2014. évi önkormányzati választásokon, mint korábban, sőt volt olyan település, ahol egyetlen induló sem volt a polgármesteri tisztségért. Mindez mit eredményez? Ez tovább erősíti a kistéle-
pülések leszakadását, a

vidék lecsúszását, a kistéle-
pülések elnéptelenedését, gazdátlaná válását.

A kistéle-
püléseken élők számának a csökkenése azt is eredményezi, hogy kisebb súlyuk folytán a politikai erők kevésbé vállalják fel a kistéle-
püléseken élő emberek képviselését, ezért romlik ezeken a helyeken a közszolgáltatások minősége. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy az ott élők másodrangú állampolgárokká válnak ebben az országban. Mindezt fokozza, ha már saját első emberük sincs, vagy annyira alulfizetett, hogy a saját megélhetése sem jön ki belőle.

Összességében azt tudom önkormányzatnak mondani, hogy ez a helyzet messzemenőig nincs rendezve, és ezzel a mostani javaslattal ez nem is lesz rendezve. Mondom, egy nagyon súlyos és méltánytalan helyzetet próbálnak valamilyen szinten orvosolni, ami kvázi már a közmunkaprogramokat veszélyeztette sok esetben. Én is hallottam polgármestereket panaszkodni arról, az nem várható el tőlük, hogy azért a kis pénzért, amit kapnak, a település vezetése mellett még egy közmunkaprogramot is szervezzenek.

De önkormányzatok hagyták a dolgot menni, menni, egészen addig, ami már sok esetben visszafordíthatatlan. Egyre több szolgáltatás már csak a szomszédos településeken vagy a városokban érhető el, a helyi ügyintézés lehetősége beszűkül, a döntés nem ott születik, ahol az emberek élnek, a kérelmeket nem a településen élő, a helyieket jól ismerő ügyintéző veszi fel. Tapasztalataim szerint egyébként sok ügy eleve nem is jut már el arra a fórumra, ahol megfelelő lenne számára, és egyáltalán a helyi embereknek egyre kisebb lesz a beleszólásuk alapvető közszolgáltatás-szervezési ügyekbe.

Ezzel párhuzamosan több esetben megfigyelhető, hogy a városokban már kezelhetetlenné váltak a problémák a szegénység terén, és ez a szegénység települ vidékre. Gyakorlatilag egy olyan jelenség figyelhető meg, hogy a szociális problémák egy része exportálódik a magyar vidékre, viszont az ezek kezeléséhez szükséges közszolgáltatások nincsenek meg a kistéle-
püléseken, így nem is lesz kiút a magyar vidék számára.

Az LMP-nek a jövő Magyarországról kialakított víziójában a kistéle-
pülés a városkörnyék szerves részeként jelentős gazdasági, elsősorban mezőgazdasági és élelmiszer-ipari szereplő. Célunk, hogy a kistéle-
püléseken erős közösségek irányítsák a saját sorsukat, amelyek autonómiájukat saját gazdasági erejükre, önfenntartó képességükre alapozzák. Úgy gondoljuk, az egész ország, Magyarország akkor fog jól járni, és akkor tudunk erős Magyarországot építeni, ha a kistéle-
pülések erős helyi értelmiségi bázissal és gazdálkodó réteggel tudnak rendelkezni, a helyi identitást fontosnak tartó természeti és kulturális környezetért felelősséget vállaló, a szolidaritást helyben megélhetően tanúsító polgárokból állnak. Nekünk ilyen vízió van, és mi ebben kérnénk segítséget.

Most önkormányzatok vannak kormányon, de emlékezzenek már vissza, hogy korábban miket mondtak a magyar vidékről. Kicsit elevenítsék fel az akkor meg-

élt élményeiket! Én szeretném, ha ebbe az irányba mozdítanák el a folyamatokat, mert ilyen toldozgatással-foldozgatással ez a rendszer, amely sok helyütt már szinte visszafordíthatatlannak tűnik, nem fog tudni megváltozni. Szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy önöknek mint kormánypártoknak történelmi felelősségük van abban, hogy a magyar vidék elnéptelenedését megpróbálják-e visszafordítani, és az általunk hirdetett és korábban önök által is vallott erős vidék megvalósítása irányába tesznek-e lépéseket.

Azt tudom mondani, hogy a jelen törvénymódosítási javaslat egy nagy probléma felületének az ügymond karcolgatása, nagyon-nagyon alulhangolt kezelése ennek az egész problémának. Arra kérem önöket, hogy ne álljanak meg itt, hanem menjenek tovább, és tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy egy erős Magyarország megszülethessen, ami elképzelhetetlen egy erős vidék nélkül. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Írásban előre nem jelentkezett senki hozzászólásra, viszont normál időkeretben Boldog István képviselő úr jelentkezett. Megadom a szót.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is azt gondolom, ennél a törvénynél tisztáznunk kéne, hogy kiről beszélünk. Én értem Szél Bernadettet, aki itt egy víziót vizionált a vidékről meg mindenről, de én még arra is emlékszem - mert itt ültem, és én voltam, aki felháborodottan utasítottam vissza -, amit az ő képviselőtársa négy évvel ezelőtt mondott a kistéleplési polgármesterekre: hatalmaskodó, önbíráskodó Döbrögik. Tessék majd visszakeresni, legyen szíves! Ezt az önök pártjának az egyik akkori képviselője mondta. Én azt gondolom, tisztáznunk kell, hogy ki az a kistéleplési polgármester, és mi az ő munkája. Mivel húsz évig polgármester voltam egy kistéleplésen, egy kicsit belelátok, és mivel rendszeresen tartom a kapcsolatot nemcsak a választókerzetem polgármestereivel, hanem az ország számos pontján élő kistéleplési polgármesterrel is, így nagyon jól tudom, hogy ma is mi a munkájuk.

Nyugodtan mondhatjuk, hogy az ország közel 3200 településén lévő polgármesterek döntő többsége élethivatásának és szolgálatnak tekinti a polgármesterséget, függetlenül attól, hogy függetlenként vagy valamely párt színeiben került abba a pozícióba. Amikor megválasztásra kerül, attól kezdve a legkisebb településtől a legnagyobbig, Budapestig egy cél lebeg a szeme előtt, az, hogy az adott települést a legjobb tudása és tehetsége szerint fejlessze.

Ennek a munkának a megbecsülését véleményem szerint egy sajnálatos módon elhibázott bértáblával elvettük; el kell ismerni, hogy ezt elvettük. Megmondom őszintén, hogy az előttünk lévő törvényjavaslatához nyújtottam be módosítót, bár én igazából azt szeretném, ha az eredeti táblázatot módosítanánk. Azt gondolom, hogy a települési polgármesterek bérezését törvényben garantálni kell, és el

kell ismerni. Most azon ritka pillanatok vannak, amikor Gőgös képviselőtársammal, sőt Hegedűs Lorántnéval is egyetértek.

De mégis mit csinál egy polgármester? Egy polgármester a megválasztása és az eskütétel után 0-tól 24 óráig rendelkezésére kell álljon a település lakosainak. S még csak azt sem mondhatnám, hogy ez csak a tizenfős településeken van így, a 10 ezer fős vagy a 10 ezer fő fölötti településeken pedig nem így van. Nyilván fokozottan igaz ez egy kistéleplésen, ahol mindenki ismeri a polgármestert, ahol mindenki hozzá fordul minden problémával.

Mondok egy példát. Nemrégiben a Dunántúlon egy polgármester elmesélte nekem, hogy éjjelkor csörgött a telefonja - hát mit tehetett, fölvette, mert neki mindig fel kell venni -, és a két utcával arrébb lakó idős hölgy telefonált, hogy polgármester úr, óriási baj van, kiment az égő a konyhában - jól értik, a villanyégő -, és ki kellene cserélni. És ő természetesen megértette, hogy az idős hölgy megijedt, és csak annyit kérdezett tőle: most menjek, vagy ráér reggel is kicserélni. Na, ilyen egy polgármester egy kistéleplésen. És ez csak egy példa volt a sok közül.

De tudok saját példát is mondani. 1999-ben egy alkalommal hajnali 4 órakor a falum egyik lakója - aki megijedt, mert a nagy esőzéstől befolyt a víz a garázsába - rohant hozzám, hogy polgármester úr, befolyt a víz a garázsba, azonnal tenni kell valamit. Mit tehettem? Fölkeltem, elmentem és szivattyúztuk a vizet. Mert ez is egy polgármester feladata. Egy polgármester feladata, főleg kistéleplésen: minden, amivel a lakosok hozzá fordulnak. Lehet azt mondani, hogy ez nincs leírva az önkormányzati törvényben, és nem ez lenne, de én azt gondolom, egy jó polgármester, aki szolgálatnak és élethivatásnak tekinti azt, amit csinál, úgy cselekszik, hogy azon a problémán, amivel a lakos megkeresi, ő segíteni akar, és ha csak teheti, segít is.

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost Földi László váltja fel.)

Előttünk fekszik ez a javaslat. Az én módosítóm még nem került a Ház elé, bár bizakodó vagyok, hogy előbb-utóbb az is idekerül. Őszintén meg kell mondanom, hogy a javaslat sok javítanivalót kíván maga után. Mivel a polgármesterek fizetései, jövedelmi viszonyaik javítása érdekében mielőbb tenni kellene, úgy gondoltam, elmondom azokat a problémákat, amiket én is látok és polgármestertársaim is látnak ezzel a javaslattal kapcsolatban. Hogy mielőbb lehessen dönteni, természetesen támogatom a javaslatot, de szeretném, ha javítanánk ezen a javaslaton, mégpedig azért, mert véleményem szerint nem igaz az, hogy csak az 1500 fő alatti településeken kell segíteni a polgármestereken.

(13.20)

A polgármestereken bizony még az 5-10 ezer fő közötti bértáblában is segíteni kell, mert ott is csök-

kent a fizetésük. Olyan polgármestereknek csökkent a fizetése, akik 5-10-15-20 éve látták el ezt a szolgálatot. A mostani javaslat orvosolhat ezen valamit, főleg akkor orvosolhat, hogyha nem kötjük meg az 1500 főt. Miért ne kössük meg az 1500 főt? Ne kössük meg azért például, mert az én körzetemben van egy olyan település, ahol 1700-1800 ember él, és kétszer volt idáig a legjobb közmunkát végző településekben. Ez a település Tiszatenyő, melynek a polgármestere e szerint a javaslat szerint egyébként a kiváló közmunkájáért - amit elismer a Belügyminisztérium, már kétszer ismerte el - nem kaphatna egyébként semmilyen plusztámogatást csak azért, mert 200 fővel több ember él ezen a településen, mint egy másik településen, és nála, még egyszer mondom, az országban a legjobb közmunka volt kétszer idáig. Ezen a településen házat építenek saját maguk által vert vályogból, állattenyésztés van, sajtüzem van, savanyítóüzem van, szódagyár van, kertészet van, állattenyésztés van. Soroljam még?

Nem jó azért sem az 1500 főt megkötni, mert mondanék egy másik települést, ez a másik település pedig Cibakháza, ahol több mint 4 ezren élnek. Kérem szépen, ezen a településen a több mint 100 közmunkással halivadék-tenyésztés van, van kertészet, saját maguk gyártják a burkolókövet, amiből saját maguk csinálták meg a piacot, saját maguk végzik az összes karbantartást, és gyakorlatilag az állattenyésztéstől a faipari kisüzemig mindenük van. Nem hiszem, hogy ennek a településnek a polgármestere, csak azért, mert 4 ezer fő él a településen, ne kaphatna pluszjuttatást. Mint ahogy nem hiszem azt sem, hogy akár egy 6-8 ezer fős településen nem lehetne ez, mert ott is a polgármesternek aktívan be kell kapcsolódnia ebbe a munkába, ugyanis anélkül nem megy a dolog. Valószínű egyébként, hogy minden településtípusnál - létszámtól függetlenül - a polgármesternek vannak olyan munkái, amelyekbe be kell neki kapcsolódnia.

De mért nem jó még az 1500 fő, és miért nem jó az, hogy közmunkához kötjük? A véleményünk szerint azért, mert vannak olyan települések, ahol ugyan 1500 fő alatti lakosságszám él, de nincs közmunka, vagy nagyon minimális van. Miért nincs közmunka? Azért, mert vagy olyan település mellett vannak, ahol nagyon sok munkahely van és mindenki átmegy oda dolgozni, vagy egyébként saját maga a polgármester addig járt, amíg a saját kistépülésén, akár a 700 fős településén is lett annyi munkahely, hogy elfogytak a munkanélküliek. Most az ő munkáját ne becsüljük meg, mert ő mindent elkövetett azért, hogy legyen munkahely a településén? Ő nem kaphat bérkiegészítést? Ezért, amit én benyújtottam javaslatot ehhez a törvényhez, módosítót, az arról szól, hogy töröljük el a településplafont, a képviselő-testületek, az önkormányzatok, akik tudják magukat kormányozni, minden esetben el tudják dönteni azt, hogy végez-e a polgármester pluszmunkát akár a közmunkásokkal, akár más területen - majd fogom mondani -, vagy nem végez, megérdemli-e, hogy egyébként emeljenek, adjanak neki pluszjuttatást vagy ne adjanak

neki pluszjuttatást. Úgy gondolom, ezt minden esetben el tudja dönteni egy képviselő-testület, mint ahogy a törvény elfogadása előtt is minden esetben a képviselő-testület el tudta dönteni, hogy éppen az előző törvényben, az előző önkormányzati törvényben meghatározott település fizetési kategóriában az alsó, a középső vagy a felső szintjére vitte egy polgármester fizetését. Mindig a testület döntötte el, nem volt fix összeg, ott tól-ig határ volt és a testület döntötte el. Én azt gondolom, hogy ez most is megvalósítható.

Pontosan azért nem kötném a közmunkához csak, hogy kaphasson a polgármester pluszjuttatást, mert az 1500 fő alatti településeknél sem lehet csak ahhoz kötni, mert nincs mindig közmunka. Az én javaslatom szerint egyébként az egyéb, a munkakörébe nem tartozó településfejlesztési és közösség-szervezési feladatokat is bele lehetne ebbe vonni, azért is kaphatna pluszjuttatást. Ha nincs közmunkája, akkor bizony vannak olyan településfejlesztési feladatok, csak hogy mondjak egyet, mint a pályázatfigyelés, pályázatírás. A kistépülésen a polgármesterek írják a pályázatokat, de egyébként a kistépülésen - csak közösség-szervezést mondjak - azokat a rendezvényeket, amelyeket mondjuk, egy Budapesten mindenféle rendezvényszervezők szerveznek, azt a polgármester csinálja. Az alföldi betyáréltetőző fesztivált mindig én szerveztem - ma is, de az egy másik kérdés, ma már nem vagyok polgármester -, azt mindig a polgármester szervezi meg.

Tehát nincs ilyen, nem lehet ilyen kitélt tenni, hogy egy adott feladatra - ebben teljesen egyetértünk Gógös úrral -, nem lehet azt mondani, hogy csak egy ilyen feladatra, igenis vannak olyan feladatok, amiket még lehet úgymond jutalmazni a polgármestereknél. Azt szeretném elérni s ahhoz kérem az önök támogatását, hogy tényleg tegyünk a polgármesterekért, hogy azok a polgármesterek, akik mindent elkövetnek a településükért, nagyon jól dolgoznak, kapjanak bérkiegészítést, ha már elrontottuk a bérüket, és ezt a bérkiegészítést ne kössük csak a közmunkához, hanem adjunk szabad kezét a testületeknek. Majd az önkormányzatok, a képviselő-testületek el tudják dönteni, hogy a közfoglalkoztatásban végzett munkájukat jutalmazzák, vagy a közösség-szervezési feladatokat jutalmazzák, mert lehet, hogy pont egy jó sportcsapatot vagy bármi mást szervez meg, egészségügyi előadásokat szervez meg, vagy éppen egészségfelmérést szervez meg a polgármester, amiért kaphatna pluszjuttatást. Vannak nagyon aktív polgármesterek, akik ezeket mind meg tudják tenni, úgyhogy én azt gondolom, hogy ez nagyon fontos.

Lehet, hogy a Házban, nem mindig nagyon lehet illet ebben a Házban, de azért én Nyiró Józseftől szeretnék idézni, akit, tudom, hogy itt sokan tisztelnek és vannak, akik meg nem; Nyiró József azt mondja, hogy a győztesek soha nem adják fel, akik feladják, azok soha nem győzhetnek. A magyar polgármesterek, akik élethivatásszerűen, lelkiismeretesen látják el a munkájukat, azt gondolom, hogy győztes típusok, akik soha nem adják fel azt, hogy a tele-

pülésüket fejlesszék, és soha nem fogják feladni azt, hogy egy-egy településen jobb életet teremtsenek.

En azt kérem, hogy ezért támogassuk ezt a javaslatot és ezért támogassák azokat a módosítókat, amiket én benyújtottam. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Most Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én a képviselői létem időszakában azt tapasztaltam, hogy alapvetően - úgy, ahogy az előbbieken is elhangzott, alapvetően - a kistéleplési polgármesterek azok, akik szerteágazó munkatevékenységet kell hogy folytassanak. Egy nagyobb városban nyilván vannak szakfeladatot ellátó alpolgármesterek, sok mindenki más, aki segíti ezt a munkát, de tény és való, hogy az aprófalvas településeken, a kistélepléseken szinte kivétel nélkül mindent a polgármesterek csinálnak.

Aztán persze habitus kérdése az, hogy hogyan sikerül mindez, de én azt láttam az elmúlt évtizedekben, hogy a kistéleplési polgármesterek messze döntő többsége abszolút módon jó szándékkal és tenni akarással nyúl mindahhoz, ami a település és a településen élő emberek érdekeit szolgálja. Ezért volt megdöbbenés számomra az, amikor azt a bértáblát, amelyről az előbbieken is szó esett, azt nem-hogy megkurtították, hanem lecsontolták, és ezért tűnt kicsit orcátlannak, kicsit pofátlannak - az önök szóhasználata szerint - mindaz, ahogyan ezt a törvény-módosítási javaslatot meg idehozták a Ház falai közé.

Önök közül most Boldog István képviselőtársam volt az, aki tiszta lelkiülettal beismerte azt, hogy ez egy hibás döntés volt. Tényleg az volt, és nem azért mondom, mert a politikai patkó másik oldalán ülök, hanem azért, mert mindegyikünk látta és tudta, csak talán önök sokan nem gondolták végig, hogy mit tesznek ezekkel az emberekkel, azokkal az emberekkel, a kistéleplési polgármesterekkel, akik felelősséget viselnek, vállalnak, és közben az anyagi javadalmak tekintetében meg adott esetben jóval kevesebb forráshoz jutnak hozzá, mint akikért felelősséget vállalnak.

Sokszor, sok esetben egy adott településen a közfoglalkoztatást végző emberek vagy azok irányítói forrásától, pénztől kevesebb pénzért szolgál, szolgál jó értelemben vetten a polgármester. Ez így nincs rendjén. Aki józanul gondolkodik, az nem mondhatja, hogy ez így rendjén van. Nincs rendjén! Nincs rendjén, meg kell becsülni azokat az embereket, akik a köz érdekében feladatot vállalnak és ezernyi, ezernyi olyan történés kapcsán, mint amiről az előbb szó esett - a vízszivattyúzástól kezdve a lámpacsereig és sok minden egyéb másig -, igen, a nap minden órájában, ha kell, akkor éjszaka is helytállnak.

(13.30)

Számtalan olyan polgármestert ismerek, én is egy olyan választókerületnek voltam egyéni képviselője,

amelyben szinte csak kistéleplések voltak. Volt olyan 700 fős település, 700-800 fős település, amelynek a polgármestere annak ellenére, hogy 700-800 fős ez a település, következetes munkával, személyes példaadással és a követők sokaságával eljutott odáig Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, egy hátrányos helyzetű térségben, hogy Magyarország legvirágosabb, legszebb településének minősítették példaként ezt a települést. Hídvégardóról beszélek. Nem magától alakulnak így a dolgok. Mértékadó befolyása, ráhatása van egy polgármesternek ezekre a folyamatokra, ezeknek az alakulására.

Azt akarom tehát mondani, hogy méltatlan volt az a döntés, amit e Ház falai között a többség megszűnt a kistéleplési polgármestereket érintően, az ő javadalmazásukkal kapcsolatosan; méltatlan, szerintem becstelens és tisztességtelen is. Önök a politika oltárán feláldozták ezeket az embereket, ezeknek az embereknek a bérét, és most egy ilyen furfangos csavarral akarják visszahozni, ráadásul olyaténképpen, hogy függővé tegyék őket. Tudják, a polgármesteri tisztségből fakadóan a tiszteletdíj az, amely a munka ellenértékeként, objektív mérceként ott van, ott kell hogy lebegjen előttünk, nem a politikai hovatartozás.

Ha megnézik, akkor a polgármesterek messze-messze döntő többségét - főleg a kistélepléseken - nem a politikai hovatartozás alapján választották. Valószínű, ismerték az embert; valószínű, megtapasztalták a korábbi múltjából fakadóan a viszonyulásait, ezek voltak a dominánsak, ezek voltak a mértékadóak. Nem az volt a lényeg, hogy baloldali-jobboldali, jobboldali-baloldali, bármilyen, nem, az volt a lényeg, hogy emberként milyen s mit tesz az adott közösségért. Akkor most ne akarják béklyók közé kötni őket! Akkor most ne akarják azt, hogy kijelölve egy feladatot, közfoglalkoztatás, ehhez illesztetten a kormány vagy a kormány adott miniszterre - a Belügyminisztérium jelesül - foglyaként létezzenek ezek az emberek. Nem, ezek független emberek, ezeket messze-messze döntő többségében saját maguk miatt választották meg.

Ne akarjanak olyan helyzetet életre hozni, életre hívni, amelynek az az eredménye, hogy a későbbiekben ezek az emberek, ha csak látszólag is, de idomuljanak önökhöz. Már csak azért sem, mert a politikában - önök is tudják jól - nincs olyan, hogy örökkévalóság. Ez valamilyen értelemben egy forgószínpad. Hol önök, hol mi, hol mások - nem tudni, mikor kik - a nép jóvoltából valakik mindig kormányoznak, és nem jó az, ha a politikai indítatásokhoz kell igazítani a tevékenységüket. Nem, az ő tiszteletdíjuk legyen független az önök politikájától és mindenki politikájától. Ne akarják ketrebe zárni őket, ne akarjanak polgármesteri hálapénzt csinálni! Nem! Tisztességesen arról gondoskodjanak, hogy az ő tiszteletdíjuk azt az értéket képviselje, amit egyébként a munkájuk megkíván.

Vigh László képviselőtársam a polgármesterek fizetésén kívül arról is szölt, hogy a közfoglalkoztatást érintően a segély helyett munka mennyire fon-

tos. Szeretném mondani, hogy teljes mértékben egyetértek vele, azzal a kiegészítéssel, hogy persze tisztességes bérrel párosítva mindezt. Tudják, ha komolyan gondoljuk azt - én igen, remélem, önök is -, hogy főleg Magyarország halmozottan hátrányos helyzetű térségeiben a közfoglalkoztatás egy szűkszerű, egy elkerülhetetlen munkaforma, amelyben lehetőség szerint értéket is célszerű teremteni, ha ezt meg tudjuk valósítani, akkor ezen keretek között nem kevesebb pénzt kell fizetni érte, mint öt évvel ezelőtt, hanem többet. Öt évvel ezelőtt a közfoglalkoztatás keretei között dolgozó embereknek 60 200 forint volt, ami a kezükbe jutott; nem a bruttója, nem, ami a kezébe jutott. Most 51-52 ezer forint, és ha ennek a vásárlóerejét nézzük, akkor 40 ezer forint környékén van. Azaz az önök kétharmados kormánya a közfoglalkoztatott emberektől az ő bérük vásárlóerő-értékének az egyharmadát elvette.

Egy kétharmados kormánynak nem ez a dolga. Nem az a dolga, hogy egyharmadát elvegye az emberek pénze vásárlóerő-értékének, hanem az, hogy erősítse legkiváltképp a leghátrányosabb helyzetben lévő emberek mindennapi megélhetési pozícióját. És az is a dolga, hogy a munka világában azonos feltételeket biztosítson. Mondok önöknek példát. Öt év óta folyamatosan mondom itt, a Parlament falai között is, bizottsági ülések sokaságán, nem történik benne változás. Önök olyan munkatörvénykönyvet szültek, amely munka törvénykönyve keretei között a közfoglalkoztatott nem azonos jogokkal bír. Mondok példát: pótszabadság megállapításánál az nem számít, hogy neki, mondjuk, az elmúlt 20-30 évben mennyi szolgálati viszonya volt. Az nem számít, hogy ő hány gyermeket nevel. A munka törvénykönyve keretei közé eső embernél ezen jogviszony keretei között ez persze számít. Hol van az azonosság? Pedig mind a ketten értelmes, vélhetően tisztességes munkát végeznek, értékteremtést, ha lehet. No, ezeket az anomáliákat is érdemes lenne feloldani.

Visszatérve a polgármesterekre, én is úgy látom, ahogy Boldog képviselőtársam is mondta, nagyon sok esetben nemcsak a legkicsibbek, nemcsak az 500 vagy még az alatti vagy az 1500 fő alatti települések esetében igaz mindaz, amiről beszélünk. Négy-öt ezres, tízezer alatti településeken is hasonló gondokkal és problémákkal lehet szembenézni és szembesülni. Nem biztos, hogy ugyanolyan mértékben és arányban, mint ahogy a kistélepléseken, de hogy létező problémák vannak, ez egyértelmű. Ilyen értelemben sokkal korrektebb, tisztességesebb, és mint mondtam, politikai értelemben vetten is elfogadhatóbb megoldás az, ha ahhoz a bértáblához nyúlnak vissza, amelyet politikai érdekeikből fakadóan lesöpörtek, és nem mondvacsinált dolgokra és politikai béklyók közé szorítva próbálják meg a polgármesterek életét az elkövetkezendő időszakban meghatározni. Nem szabad - idézőjel - vezetősárra kötni a polgármestereket. Nem szabad! Mondtam, a politika nem örök.

Önöknek van még közel három évre mandátumuk kormányzásra, aztán szerintem senki nem tudja

e Ház falai között, hogy hogyan tovább. Majd eldöntik az emberek, de ha nem úgy döntenek, hogy önök, akkor másoknak se legyenek olyan elvtelen eszközök a kezükben, amelyeket önök most meg akarnak rajzolni a saját maguk számára. Nem kell, nem kell a kormányzat irányítása alá vonni, nem, a polgármestereket. Ahelyett, hogy a tiszteletdíjukat rendeznék, ilyen inkorrekt megoldásokban gondolkodnak. Ez a Magyar Szocialista Párt részéről nem elfogadható, nem támogatható, de tisztelettel azt szeretnénk kérni önöktől, gondolják át mindazt, amiről beszélünk a Parlament falai között. Gondolják meg és tegyék meg mindazt, hogy ne elkötelezetté próbálják meg tenni felszínesen legalább a polgármestereket és az önkormányzatokat, hanem azt a munkát, amit ők végeznek a saját településük érdekében, azt díjazták.

Demeter Zoltán képviselőtársam, csak azért, hogy tiszta és világos legyen, még egyszer mondom: énszerintem a tiszteletdíj a feladatok ellátásának, annak az elismerésének az objektív mércéje; a tiszteletdíj és nem más, nem olyan kitalált feladatok, amelyek kötnek, amelyek az adott kormányhoz, az adott politikához, az adott képviselőhöz kiszolgáltatottsággal bíró helyzetet teremtenek, nem. Nem!

(13.40)

Ön gondolhatja azt, hogy ma a 82 önkormányzat tekintetében, hogyha egy ilyen rendszert életre hívnak, akkor ez önnek személy szerint politikai hasznot hoz. A felszínen lehet, hogy olybá tűnik, de a valóságban a helyzet egészen más. Adott esetben utálatot vált ki, ki nem mondott utálatot vált ki, és olyan helyzetet teremt, amely az önök megtépázott politikai támogatottságát tovább csökkentheti.

Lehet, hogy a felszínen nem tűnik ez így, de a mélyben, ahol az emberek, sőt a kistéleplési polgármesterek is beszélgetések kapcsán álláspontokat rögzítenek ehhez a gondolkodáshoz illetően, ne higgyék, ne higgye Demeter Zoltán képviselőtársam, hogy ez oly nagy támogatottságot élvez!

Persze a pénz az fontos, a megélhetés az fontos. Nem ez ellen fognak fellépni maguk a kistéleplési polgármesterek sem. De a szemlélettel, amelyet üzennek feléjük, hogy hiába választották meg őket az emberek, politikai hovatarozás nélkül, hogy nem vettek fel ilyen vagy olyan zászlót, logót, majd önök bekényszerítik őket ebbe a helyzetbe, ez nem tetszik nekik sem.

Éppen ezért a józan ész azt diktálja, inkább azt javaslom magunknak, mindnyájunknak, hogy gondolkodjunk el mindazon, amit az önök soraiban ülő Boldog István képviselőtársam is mondott, mert azokra lehet alapozni, mert azok sokasága észérven nyugszik, olyan tapasztalási soron, amely nem kívülről tekint rá a történetre, hanem amely a megélhetésen alapszik.

Úgyhogy én nagy tisztelettel csak azt szeretném kérni önöktől, hogy lépjenek át önmagukat, felejtsek el ezt a torz pályát, amit e tekintetben futottak, és egy olyan törvénytervezetet nyújtsanak be, amely azt a

bértáblát, amelyet önök likvidáltak, hozza vissza a kistéleplési polgármesterek számára. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Szél Bernadett képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Képviselőtársaim! Én ugyan nem vagyok kistéleplési polgármester, csak egy országgyűlési képviselő, aki mindent meg szeretne tenni az ő érdekükben, és kaptam is egy levelet egy kistéleplési polgármestertől az elmúlt percekben. Úgyhogy engedjék meg, hogy akkor az ő kérdését feltegyem a kormány jelen lévő tisztelt képviselőjének.

Ugyanis ez a polgármester azt tárta fel, hogy jelen javaslatban a polgármesteri fizetéskiegészítés, tisztelt Pogácsás államtitkár úr, közmunkához kötött. De a polgármester úr arra is felhívta a figyelmet, hogy a közmunkáról mint olyanról a kormányzat dönt, és felmerült az a félelem benne, hogy majd lesznek olyan polgármesterek, akik mind a kettőt megkapják, és lesznek olyanok, akik meg semmit nem fognak kapni.

Én szeretném kérni a tisztelt államtitkár urat, hogy akkor reagáljon erre a helyzetre, hogy ha ezt a javaslatot tartják, és nem bővítik ki abba az irányba, hogy minden kistéleplési polgármester kaphasson fizetéskiegészítést, akkor hogy fogják tudni önök kezelni azt a feltételezést, hogy itt bizony politikai alapon zajlik pénzosztogatás.

ELNÖK: Most normál időkeretben Gógös Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Hát, ez egy nagyon valós probléma, amit a képviselő asszony fölvetett. Hasonlón gondolkodtam én is, hogy mi van akkor, hogyha utána meg elveszik a közmunkásokat, mert nem adnak, és akkor elment a pénz is. Én nagyon biztatnám a képviselőtársaimat, amit Boldog képviselő úr mondott módosító ötleket, hogy azokat támogassuk, és én is úgy gondolom, hogy nem szabad 1500 főnél határt húzni. Tehát az a legrosszabb, amit tehetünk.

Az államtitkár úrnak meg javasolnám mint közmunkáért felelős állami vezetőnek, hogy miután látszik, hogy itt hosszú távon erre be kell rendezkedni, az is nyilvánvaló, hogy egy százfős közmunkásfoglalkoztatás az egy középvállalat kategória. Azt nagyon nem lehet egy polgármesterre bízni, nem célszerű, ugyanis ott a következő történhet: vagy csak azt csinálják a közmunkások, amihez a polgármester ért, vagy pedig olyan munkát csinálnak, aminek túl sok értelme nincs.

Ezért ha már úgy tűnik, mert akkor ezek szerint úgy tűnik, hogy van forrás arra, hogy közmunkaágon pluszjuttatást adjunk a településeknek, akkor a települések hadd dönthessék már azt el, hogy az adott település profiljának megfelelő közmunkához milyen

esetleges vezetői kiegészítést akarnának, nem a polgármestereknek, hanem egy olyan személynek, aki mondjuk, abban a tevékenységben jártas és profi.

Ugyanis el lehetne akkor talán érni, hogy sokkal szervezettebb és sokkal hatékonyabb legyen a közmunka. Nagyon-nagyon sok jó közmunkapélda van. Ezek általában mind olyanok, hogy a polgármester szakmájához kötődnek, ahol szerencsés helyzetben úgy jön össze, hogy mondjuk, éppen egy kertész vagy valami olyan vénájú ember, és nagyon jó hatékonysággal tud működtetni ilyen tevékenységet, de már nem biztos, hogy nagyon jó hatékonysággal tud működtetni egy varrodát, mert ilyenre is van példa, vagy éppen vályogvető gépsort vagy egyebet.

Azokat a tapasztalatokat is érdemes figyelni, hogy az egyéb közmunkaformáknál, például az erdészeti közmunka általában hatékony szokott lenni. Azért hatékony, mert ugye az erdészeti vállalkozások keretében zajlik, sőt nagyon régen voltak már ilyen minták, én magam is irányítottam ilyen százfős programot, ahol erdőt telepítettünk. Az egy egyéves program volt, aztán utána még rá plusz egy év az ápolás. Nagyon-nagyon profi és korrekt munkavégzés folyt, cigány származású emberek, zömében azok voltak, hiszen abban a térségben azok éltek.

Erre mondom azt, hogy ha már így gondolkodunk, vagy abban gondolkodunk, hogy pluszforrást teszünk ebbe a rendszerbe, mert akkor ebbe pluszforrást kell tenni, akkor ne keverjük össze ezt a két dolgot. A polgármestereknek a javadalmazását, lásuk be, hogy elhibáztuk, tegyük vissza helyére; a települések meg az alapján, amit Boldog képviselőtársam elmondott, majd el tudják dönteni, hogy az őt képviselő polgármesterük kellőképpen leterhelt-e vagy sem. Felnőtt emberek laknak azon a településen. Ha nem így viselkednek, a következő alkalommal úgyse választják meg őket, tehát innentől kezdve ez nem lehet kérdés. És a közmunka irányítását meg rá kellene bízni olyan szakemberekre, akik mondjuk, ahhoz a tevékenységhez értenek.

Én ezt megfontolásra ajánlanám. Természetesen megnézzük azt a módosítót. De a nem, az általunk kimondott nem az alapjavaslatra vonatkozik, ami egy nagyon szűk területet érint, de hogyha ez azzal a módosítóval javítható, akkor természetesen nyilvánvalóan támogathatónak tartjuk mi is. De mi azt szeretnénk, hogyha a törvény szabályozná, és a települések dönthetnék el, hogy milyen és mennyi javadalmazást adnak a saját polgármesterüknek. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Gúr Nándor úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak egy dologra szeretném még felhívni a figyelmüket. Az pedig az, hogy a közfoglalkoztatás tekintetében akkor még, amikor a munkaügyi hálózattrendszerek léteztek és működtek, akkor volt valamifajta egzaktivitás, mármint hogy milyen alapon történjenek a közfoglalkoztatás lehetőségeinek a

szétosztásai. Ugye, szétzúzták ezeket a hálózati rendszereket.

Most azt az időszakot éljük, amikor a polgármesterek, a település vezetői igénylik, a munkaügyi központok megszűnőben lévő vezető tisztségviselői pedig felterjesztik úgymond, idézőjel, néhány politikai komisszár elé ezeket a javaslatokat. Aztán a járási hivatalok vezetői döntenek erről, persze nem közvetlenül, nem úgy, hogy kimondják ezt a döntést, hanem úgy, hogy sugallják.

Tudja, államtitkár úr, ez joggal veti fel azt a kérdést, hogy no és hogyha ezt a rendszert építik meg, a közfoglalkoztatáshoz illetően kiegészített díjazásban részesíti a Belügyminisztérium a polgármestert, amivel, mondom, politikai fogolyként láncra verik őket, akkor tényleg minden polgármester egyféleképpen fog-e majd kapni. Vagy önnél fognak sorakozni a fideszes képviselők, és fogják mondani, hogy itt igen, itt nem. Hogy fog ez működni? Ahogy én látom az önök viselkedését pályázati források, sok minden egyéb más felhasználása tekintetében, legalább a kételyek nyugodt lelkiállással kimondásra kerülhetnek a részemről.

Abszurd, amit csinálni akarnak, abszurd és elfogadhatatlan. Térjenek vissza a normális útra! Térjenek vissza ahhoz, hogy egy tisztességes bértábla szerinti finanszírozás alapján kapják meg a tiszteletdíjukat, a tisztességes tiszteletdíjukat a kistéleplési polgármesterek! Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Boldog István képviselő úrnak adom meg a szót.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én szeretném kérni Gúr Nándor képviselőtársamat is, hogy támogassa a módosító javaslatomat. Én magam is, még egyszer mondom, a bértábla rendbetételével értek egyet, de jelenleg a bértábla nem fekszik az asztalunkon.

(13.50)

Ez a javaslat viszont itt fekszik, és azt gondolom, hogy azokkal a módosításokkal, amit én benyújtottam, garanciát kaphatnának önök is arra, hogy senki nem függ a közmunkától, és attól sem, hogy lesz közmunka vagy nem lesz közmunka, hiszen más területre is adhat a képviselő-testület. És bizony a képviselők kezébe kerülne a döntés, és az sem kötné meg a képviselők kezét, hogy hány fős településen lehet illetet adni, hiszen ahogy elmondtam, 1500 fő alatt is van olyan település, ahol nincs közmunka, mert nincs munkanélküli, vagy legalábbis nagyon kis számú van, és nagyon jól dolgozik a polgármester, és megérdemelné a pluszjuttatást, és 1500 fő fölött is van olyan, hogy nagyon sok közmunkás van, vagy pedig nincs közmunkás.

Az én javaslatom pontosan azokat a gondolatokat orvosolja, amik önökben felmerültek. Tehát nem függ a közmunkától, hiszen két másik területre is lehet adni; azt gondolom, hogy ezeket viszont a helyi

testület el tudja dönteni. És orvosolja azt is, hogy ne csak az 1500 feletti településeken kaphassanak illetet. Én elmondtam azokat a példákat, de sorolhatnék még ilyen példákat, ahol 1500 főnél nagyobb településeken is fantasztikus közmunkák folynak. Mondhatnám például Jánoshidát, ahol Eszes Béla barátom már saját malmot is üzemeltet az önkormányzattal és a közmunkásokkal. Tehát tényleg nagyon-nagyon jó példák vannak, nagyon jó a közmunka, ha jó kezekben van, ezek a jó kezek pedig minden esetben, úgy gondolom, a polgármesterek, akik ezt irányítják. Úgyhogy ezért is kérem, hogy támogassák azt a javaslatot, hogy pluszjuttatásban részesülhessenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gúr Nándor jegyző úrnak jelzem, hogy kétpercesre nem tudok időt adni, viszont normálban tudok időt adni, úgyhogy ha cserél, akkor normál időkeretben hozzászólhat. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, de nem leszek hosszabb, mint két perc, normálban. Köszönöm szépen.

Boldog István Képviselőtársam! Azt hiszem, nemcsak a magam nevében mondhatom azt, amit mondom. Azt hiszem, többünk nevében, és talán még azt is mondhatom, nem is biztos, hogy csak a Magyar Szocialista Párt frakciójában lévő képviselőtársak nevében. Szerintem minden olyan dolog, ami nem politikai béklyók közé köti a polgármestereket, nem idézőjelbe tett polgármesteri hálapénzt nyújt magától a kormánytól, a kormány adott szervétől, Belügyminisztériumtól, a Fidesztől, most mindegy, hogy fogalmazunk, ha más színezetű a kormány, akkor mástól. Tehát minden ilyen dologban, ami ettől független, és a kistéleplési polgármesterek javadalmasítását, tiszteletdíj-emelkedését javítja, segíti, abban számíthat rám. Nemcsak rám, szerintem sokunkra.

Én tényleg nagyon-nagyon szépen azt szeretném kérni, hogy felejtsek el ebben a történetben a politikát. Felejtsek el a politikai érdekeiket! Ne torz pályát fussanak e tekintetben, képviselőtársaim! Egyszerűen a kistéleplések, a települések és a településeken élő emberek érdekeit tartásuk szem előtt, és azt, hogy az őket vezető emberek tisztességes elismerésben, megfelelő tiszteletdíjban részesüljenek.

Tehát egy szó, mint száz, azt akarom mondani, hogy e tekintetben, ha a politikai béklyótól megszabadítják ezt a törvénytervezetet, akkor énám biztos, hogy számíthat Boldog képviselőtársam. Köszönöm szépen. *(Boldog István és Gógös Zoltán tapsol. - Gúr Nándor ismét elfoglalja jegyzői székét.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom, és megkérdem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Vigh László képviselő úré a szó.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Szeretném megköszönni a képviselőtársaimnak a támo-

gatást, mert úgy látom, hogy minden párt képviselője támogatja azt, hogy a kistelepülések polgármestereinek a fizetése emelkedjék. Én azt látom, a vita inkább abban van közöttünk, hogy miként. Nagyon sok javaslat jött erről. Azt gondolom, hogy több megfontolandó javaslat volt.

Amit viszont képviselőtársaim jeleztek, arra szeretnék reagálni. A legvégén Gógös Zoltán, MSZP-s képviselőtársamnak, hogy a polgármester csak azzal foglalkozik, vagy azzal foglalkoztatja a közmunkásokat, amihez ő ért. *(Gógös Zoltán: Ezt csak példának mondtam!)* Szeretném itt megvédeni a polgármestereket. A polgármesterek, én úgy látom, a kistelepüléseken ezermesterek, majdnem hogy mindenhez értenek, hiszen ha épületet építenek, ő beavatkozik az építészetbe, ha közművet fektetnek, akkor ő ott van. Tehát tulajdonképpen én nem degradálnám le őket arra, hogy csak azt a szegmenst foglalkoztatják, amihez ők értenek. *(Gógös Zoltán: Félreérted, Laci! Nem ezt mondtam!)* Egyértelmű, hogy szimpatikusabb nekik, ha szakmájukba vágó dolgot csinálnak, de azt gondolom, a polgármesterek sok mindennel foglalkoznak, és nagyon sok mindenhez értenek.

Azzal kezdte Gógös képviselőtársam, hogy a belügyminiszter lesz a főnöke a polgármestereknek. *(Gógös Zoltán: Aki fizet, az muzsikál. - Sic!)* Biztos ismeri az önkormányzati törvényt a képviselő úr, a képviselő-testület a polgármester főnöke, és higgye el nekem, a képviselők józan belátással szoktak dönteni, a település érdekeit figyelembe véve. Úgyhogy én nem féltsem a polgármestereket és az ottani kis képviselőket, hogy úgy döntenek, ahogy a településüknek megfelel.

(A jegyzői székben Gúr Nándort Schmuck Erzsébet váltja fel.)

Amit mondott, nagyon érdekes a szembeállítás, hogy 80 ember söpör, 10 pedig kertészkedik. Azt gondolom, két extrém példa. Egyébként teljesen igaza van, mert egy kertészletben - éppen tegnap beszéltem egy polgármesterrel, egy 250 fős település polgármesterével, és azt mondta, hogy lesztek a cukorborsót, és 30 ládájuk van, és ma értékesíteni kell nekik. Tehát egyértelmű, hogy a foglalkoztatásból fakadóan tízszer vagy hússzor annyi munkája van egy kertészettel, mezőgazdasággal, állattenyésztéssel foglalkozó polgármesternek, közhasznúnak, egyértelmű, tehát ebben is egyetértünk. De higgye el nekem, erre a szintre lemenni, hogy nézzük, melyik településen mivel foglalkoznak, és úgy adni a bérezést, ez egy nagyon érdekes kérdés.

Feljött az a téma, hogy nem indulnak a polgármesterek településeken, több párttól is jött ez a vélemény. Én meg azt gondolom, hogy ez nem így van. Egy-egy extrém esetet ki lehet emelni. Mindenki mondja, hogy 3200, elmondom, mennyi önkormányzat van: 3175. Azt gondolom, az önkormányzati választáson, lehet, hogy nem jól emlékszem, két vagy három település volt, ahol nem volt polgármesterjelölt. A többin, nagyon sok településen ketten, hár-

man, négyen, öten, hatan indultak a polgármesteri pozícióért.

A legvégén jött Gógös képviselő úrnak, hogy a kormány elveszi a közfoglalkoztatást. Pont az ellenkezője van. *(Gógös Zoltán: Én ilyet nem mondtam!)* Tehát ha elvonnák, akkor nem kapnak bért, volt egy ilyen mondata. *(Gógös Zoltán bólint.)* De pont az ellenkezője! Ha látta a '16-os költségvetést, pluszforrás van még a közfoglalkoztatáshoz hozzátevé, tehát nemhogy nem elveszük, hanem még erősítjük.

Hegedűs Lorántné jobbikos képviselőtársam azt mondja, hogy van olyan extrém eset, hogy elmennek külföldre dolgozni polgármesterek. *(Hegedűs Lorántné közbeszól.)* Ki lehet ilyet emelni. Ez hasonló kiemelés, mint amikor azt mondja a televízió, hogy meghalt ma egy ember, aki ment haza a munkából, nem tesszük hozzá, 10 millió meg hazaért. Egy extrémeket lehet mondani, de azt gondolom, hogy ez nem általános.

Azt kérdezte a képviselő asszony, hogy miért pont ezért adunk pénzt, lejegyeztem ezt a mondatát. Szeretnék csatlakozni Boldog képviselőtársamhoz. Tán annyi különbség van közöttünk itt a vitában, és mondhatom a patkó minden résztvevőjét, hogy én húsz évig voltam polgármester, és egy picit mi másképp látjuk a dolgokat, nem bántva a hozzászóló képviselőket; tehát aki bent van a rendszerben, bent dolgozott. Meglátszanak azoknak a szavai, akik bent dolgoztak, és meglátszanak annak a szavai, aki nem falun él, nem vidéken él, nem volt polgármester, tehát másképp közelíti meg ezt a dolgot, és tiszteletben tartom, mert önök más helyről látják ugyanazokat a dolgokat, mint mi, akik ott bent élünk.

Szél Bernadett LMP-s képviselőtársam felvetésére, hogy nem védjük meg a kistelepüléseket. Az elmúlt időszakban nem erről szólt a fáma. Bizonyára emlékeznek rá, hogy mondták, hogy a települések vége van, mert akkora adósságállománnyal küzdenek. 1200 milliárdot adtunk vissza. Tehát az önkormányzati rendszer eladósodott. És miért adósodott el? Mert volt egy településen egy iskola, ahol - mondok egy számot - 100 millióba került az iskola működése, és kaptunk hozzá 40 milliót, és 60 százalékot hozzá kellett tenni, 60 milliót. Az állam most átvette az iskolákat a településektől, mentesítette attól őket, hogy amiatt eladósodjanak. Elrendezte az adósságállományukat, az iskolát állami fenntartásba vette, közös önkormányzati hivatalokat alakítottunk ki. Emlékeznek rá, hogy mit mondtak a közös önkormányzati hivatalok kialakításánál? Elmondom az együttes ellenzéki álláspontot: ezzel a falvakkal vége van.

(14.00)

Egyetlenegy faluról nem vették le a falutáblát, hogy bezártuk, hogy vége van. Tehát riogattak bennünket és mindenkit, hogy a közös önkormányzati hivatal kialakításával és a 2 ezres számmal a településeknek végük van, de nem lett végük. Ugyanúgy

minden település a saját költségvetésével rendelkezik, semmilyen vita nem volt ebből.

Még annyit írtam ide a legvégére, hogy meglát-szik, hogy sokan Budapestről nézik a falusi polgármesterek tevékenységét, működését. Azt látom, hogy egy picit nagy a távolság. Boldog István képviselőtársam jelezte az 1500 fő eltörlését. Gúr Nándor képviselő úr azt mondta, hogy függővé tesszük a polgármestereket, a belügyminiszter foglyai lesznek. Én nem látom ezt. Egyébként eléggé érdekes álláspontot mondott el a képviselő úr. Azt mondta, hogy teljes szabadságot kell nekik adni. Hát, azért van egy bizonyos korlát a településeken. Értem, hogy egy kisteleplésnek ne csak politikai, hanem gazdasági szabadsága is legyen, de azért a gazdasági szabadságot picit korlátok közé kell tenni, hogy egy település méretéhez, a foglalkoztatáshoz kössünk bizonyos kifizetéseket.

Ettől függetlenül szeretném megköszönni összes képviselőtársam hozzászólását. Azt gondolom, elindultunk egy úton, abban konszenzus van mindannyiunk között, hogy a kisteleplések polgármestereinek fizetését rendezni kell. Azt gondolom, a vita a mikéntjéből fakad. Bízom benne, hogy ez egy első lépcső, és jön utána a módosítókon keresztül a többi jó döntés, és a kisteleplések polgármesterei úgy érezhetik egy idő után, hogy amiért megdolgoztak, azért megkapják a fizetésüket.

Tisztelettel kérem, mivel ebben a törvényjavaslatban van egy kétharmados dolog is, hogy ezt az első lépést, ha egy ellenzéki párt támogatná, akkor a polgármesterek pénzhez juthatnának. *(Hegedűs Lorántné: Melyik az a része?)* Ne legyen az a bélyeg, hogy amiatt nem tudunk nekik pluszjuttatást adni, mert valamelyik ellenzéki párt nem támogatta. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/5141. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány hosszú távú célja az üzleti világgal együttműködve a teljes foglalkoztatás elérése. Minden olyan aktív korú személy részére, aki dolgozni tud és dolgozni akar, biztosítani kell a megfelelő munkahelyet. Szorosan kapcsolódik ehhez a közfoglalkoztatás is, amelynek elsődleges célkitűzése, hogy a részt vevő foglalkoztatottak az elsődleges munkaerőpiacon mihamarabb elhelyezkedjenek.

Fokozott igény mutatkozik az egyszerűsített foglalkoztatás keretében történő munkavégzésre, különösen a mezőgazdasági idenymunkák idején, május 1. és október 31. között. Így lehetőséget kívánunk biztosítani arra, hogy az álláskereső, az éppen közfoglalkoztatási jogviszonyban lévő személyek is minél nagyobb számban részt tudjanak venni a munkálatokban. Azaz a közfoglalkoztatási programok ne akadályozzák a munkáltatók ez irányú munkaerőigényének kielégítését.

Fontos, elsődleges célkitűzés az, hogy a munkavállalókat minden esetben az elsődleges munkaerőpiacon kell tartani, illetve oda vissza kell juttatni. Ennek eszközüül szolgál az az intézkedés, amelynek alapján a közfoglalkoztatott, amennyiben nem fogadja el az egyszerűsített foglalkoztatás keretében felajánlott munkalehetőséget, kizárásra kerülhet a közfoglalkoztatásból, így fontos érdeke elvállalni a munkát. A másik, a közfoglalkoztatást is érintő szabályozás az, hogy ha a munkavállalónak a közfoglalkoztatáson kívül egyéb foglalkoztatási jogviszonya van, és az munkavállalói felmondással vagy közös megegyezéssel szűnik meg, három hónapig nem vehet részt a közfoglalkoztatásban, kiküszöbölve azon akadályt, hogy a segélyezési rendszerben, valamint a közfoglalkoztatás keretében végzett munkáért kapott anyagi juttatások miatt ne helyezkedjenek el az elsődleges munkaerőpiacon.

Megkönyíti a javaslat alapján a munkáltatók szezonális munkaerőigényének kielégítését az az intézkedés is, amelynek alapján a foglalkoztató bejelentheti a települési polgármestereknél az általa foglalkoztatni kívánt létszámot. A polgármester a településen lakóhellyel rendelkező álláskereső, a munkaadóknak megfelelő személyekről tájékoztatja a foglalkoztatót, a járási foglalkoztatási szerv által megküldött, elektronikusan szolgáltatott adatok felhasználásával. A polgármester haladéktalanul értesíti a járási foglalkoztatási szervet a javasolt személyekről, majd ezt követően a járási foglalkoztatási szerv értesíti a közfoglalkoztatót, amennyiben a javasolt személy közfoglalkoztatott, hogy a foglalkoztatás idejére mentesítenie kell a közfoglalkoztatottat a munkavégzés és a rendelkezésre állási kötelezettség alól. Amennyiben az álláskereső nem fogadja el a számára felajánlott foglalkoztatást, úgy három hónapra kizárásra kerül a közfoglalkoztatásból. Hasonló szabály érvényes 2015. január 1-jétől az állami foglalkoztatási szerv által az álláskereső számára felajánlott megfelelő munkahelyek esetén is.

A közfoglalkoztatási programok tervezése és a foglalkoztatók igényeinek minél gyorsabb, hatékonyabb kielégítése érdekében az egyszerűsített módon létesíthető munkaviszonyban foglalkoztatni kívánó munkáltató a foglalkoztatás helyének, a foglalkoztatási létszámnak és a foglalkoztatás tervezett ütemének megadásával minden év október 31-ig bejelentheti a munkaerőigényét a következő évre. Ezt az adott megyei foglalkoztatási szerv minden év november 30-ig továbbítja a közfoglalkoztatásért felelős miniszter részére, és itt összegzik az igényeket. Ezen

adatok ismeretének nagy jelentősége van annak érdekében, hogy a szezonális munkák idejére az egyszerűsített foglalkoztatás és a közfoglalkoztatás ne jelentsen konkurenciát a munkaerőpiacon, a közfoglalkoztatási programok tervezésénél. A közfoglalkoztatási szakmai terület minden esetben ennek megfelelően szervezi meg a következő évi programokat.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló törvény módosítást fogadja el és támogassa. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Becsó Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BECSÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A közfoglalkoztatási intézményrendszer legfontosabb feladata a tartósan munka nélkül lévők aktivizálása és annak megakadályozása, hogy a munkájukat újonnan elveszített álláskeresőket tekintetében bekövetkezzen a munka világtól való elszakadás.

A közfoglalkoztatási jogviszony a munkaviszony egy speciális formája, amely jogviszony némileg eltér a piaci foglalkoztatástól. A támogatási időszak az egyes közfoglalkoztatási programok esetében legfeljebb 12 hónap lehet, amely további legfeljebb 6 hónappal meghosszabbítható.

A közfoglalkoztatás elsődleges célja, hogy a foglalkoztatásban részt vevőket visszavezesse az elsődleges munkaerőpiacra. A törvényjavaslat a közfoglalkoztatottak és az őket az elsődleges munkaerőpiacon foglalkoztatni kívánó munkáltatók kapcsolatfelvételét segíti elő. Egyrészt lehetőséget kíván biztosítani arra, hogy a közfoglalkoztatottak minél nagyobb hányada munkalehetőséghez jusson az egyszerűsített foglalkoztatás keretében, másrészt könnyíti az egyszerűsített foglalkoztatás keretében foglalkoztatni kívánó munkáltatók szezonális munkaerőigényének kielégítését.

A közfoglalkoztatás több évtizedes múltra tekint vissza Magyarországon. A '90-es években jellemző formája a munkaiügyi szervek által koordinált közhasznú munkavégzés és közmunka volt. 2000-től a közcélú foglalkoztatás szervezése az önkormányzatok számára kötelezővé vált, amelynek célja kettős volt: visszavezetés a nyílt munkaerőpiacra, valamint az abban részt nem vevők kizárása a segélyezésből. Az „Út a munkához” program 2009-ben lépett életbe. Jelentősen megnöttek a rendelkezésre álló források, a közfoglalkoztatás költségvetési kerete felülről nyitottá vált. Az önkormányzatok fajlagosan nagyobb támogatást kaptak közfoglalkoztatásra, mint segélyekre.

1996 és 2008 között éves átlagban 30-40 ezer fő végzett közmunkát, ez a szám 2009-től 60-100 ezerre nőtt. 2011-ben közfoglalkoztatásra 64 milliárd forint, 2012-ben 137,5 milliárd forint, 2013-ban

153,8 milliárd forint, 2014-ben 231,1 milliárd forint támogatási keretösszeget hagyott jóvá a kormány.

(14.10)

Ez az összeg a 2015. évben 270 milliárd forintot tesz ki.

2014-ben a KSH munkaerő-felmérésének adatai szerint a foglalkoztatottak átlagos létszáma meghaladta a 4,1 millió főt, ami egy év alatt 208 100 fős növekedésnek felel meg, ez 5,3 százalékos növekedés. Ha felbontjuk a foglalkoztatottak számában megfigyelt éves növekményt, a foglalkoztatottak főbb csoportjaira azt látjuk, hogy a 2014. év során jelentős mértékben lecsökkent a közfoglalkoztatás szerepe, és a növekedés összetevőit illetően a piaci munkahelyek kínálata vált jelentőssé.

A 2014. évi adatok szerint a közfoglalkoztatás keretében foglalkoztatottak 80,7 százaléka vagy alacsony iskolai végzettségű, szakképzetlen személy volt, vagy foglalkoztatási és társadalmi szempontból hátrányos helyzetű településeken élt.

Az első képzési programra a 2013 decembere és 2014 márciusa közötti időszakban került sor, közel 100 ezer fő bevonásával. Álláskeresőket, illetve közfoglalkoztatottakat ilyen volumenű képzésére Magyarországon az elmúlt 25 évben nem volt példa. 2014 decembere és 2015 márciusa között ismét téli közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó képzési programok valósultak meg, amelyekbe 28 ezer fő került bevonásra. A hangsúly az előző évhez képest eltolódott a munkaerőpiacon is hasznosítható, állam által elismert OKJ-s, magasabb szintű szakmai tudás megszerzése irányába.

A közfoglalkoztatás keretében alkalmazásban állók száma 2014-ben havi átlagban 182 600 fő volt, ami 41,5 százalékos növekedést jelent az előző év azonos időszakához képest. A teljes munkaidőben dolgozó közfoglalkoztatottak havi bruttó átlagkeresete 2014-ben 78 068 forint volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg még néhány statisztikai adat megosztását! Magyarországon 2015 első negyedében a foglalkoztatási ráta a 15-64 évesek körében 62,4 százalék volt, az Európa 2020 stratégia keretében elérendő cél 75 százalék. A munkanélküliségi ráta a 2010-es 11,2 százalékról 2015-re 7,8 százalékra csökkent. A Nemzeti Foglalkoztatási Alap 2015-ös kiadásainak 63,2 százalékát teszi ki a közfoglalkoztatásra fordított összeg. A közfoglalkoztatásba bevont álláskeresőket létszáma 2011-ben 271 716 fő, míg 2013-ban 402 693 fő volt. A közfoglalkoztatás átlagos időtartama 2011-ben 2,86 hó/fő, 2013-ban 4,92 hó/fő volt. A közfoglalkoztatottak visszakerülése az elsődleges munkaerőpiacra átlagosan 10 százalék körül van. Az átlagos havi létszám a Tárki számításai szerint 2010-ben 53 910 fő, 2012-ben 107 632 fő, 2013-ban 128 323 fő volt.

A közfoglalkoztatás 2015. évi célkitűzéseit kormányhatározat rögzíti. Ezek az elsődleges munkaerőpiacról kiszorultak segítése mellett többek között

a természeti és épített környezet védelme, a vasúti pályák és a közúthálózat környezetének tisztán tartása, a kulturális örökség elemeinek megóvása, az érintettek nagyobb bevonása vízrendezési munkákba, szociális szövetkezetek alakulásának elősegítése, továbbá a roma lakosság társadalmi integrációja volt.

A foglalkoztatáspolitikai hagyományos eszköztára nem tartalmaz azonban olyan elemeket, amelyek a hátrányos helyzetű, tartós munkanélküliek és az inaktívak egy részét teljes mértékben integrálni tudja. Részükre a tranzit foglalkoztatási formák bővítése és a szociális gazdaság szélesítése jelenthet megoldást. A magyar közfoglalkoztatás azonban nem pusztán foglalkoztatáspolitikai eszköz, hanem szociális és területfejlesztési, vidékfejlesztési feladatokat is teljesítenie kell.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat alapján az egyszerűsített módon létesíthető munkaviszonyban foglalkoztatni kívánó munkáltató a munkaerőigényét május 1-je és október 31-e között annak a településnek a polgármesterénél is bejelentheti, ahol a tervezett foglalkoztatás helye található. A polgármester a településen lakóhellyel rendelkező állás-keresők - ideértve azokat is, akiknek állás-keresőként való nyilvántartása a közfoglalkoztatás miatt szünetel - közül a munkáltató által bejelentett munkaerőigénynek megfelelő személyekről tájékoztatja a munkáltatót. A polgármester a feladatának a részére az állás-keresőkről a járási foglalkoztatási szerv által elektronikusan szolgáltatott adatok felhasználásával tesz eleget. A polgármester haladéktalanul értesíti a járási foglalkoztatási szervet az egyszerűsített foglalkoztatási munkaerőigényről és az általa egyszerűsített foglalkoztatásra javasolt személyekről.

A járási foglalkoztatási szerv a polgármester tájékoztatását követően haladéktalanul értesíti az egyszerűsített foglalkoztatásra javasolt közfoglalkoztatott közfoglalkoztatóját, amely az értesítés alapján a közfoglalkoztatottat az egyszerűsített foglalkoztatás idejére mentesíti a munkavégzési és a rendelkezésre állási kötelezettsége alól. Amennyiben az állás-kereső - ideértve azokat is, akiknek állás-keresőként való nyilvántartása a közfoglalkoztatás miatt szünetel - nem fogadja el a számára felajánlott egyszerűsített foglalkoztatást, a polgármester ennek tényéről haladéktalanul értesíti a járási foglalkoztatási szervet. A járási foglalkoztatási szerv az értesítés alapján három hónapra kizárja az állás-keresőt.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat legfontosabb célja, hogy lehetőséget kíván biztosítani az egyszerűsített foglalkoztatás keretében arra, hogy a közfoglalkoztatottak minél nagyobb hányada munkalehetőséghez jusson. Kérjük a törvényjavaslat elfogadását, és egyúttal köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudom,

nem tudom, talán a nagy meleg okozta, hogy ez a törvényjavaslat idekerült a Ház elé. Persze lehet, hogy valami más is van a háttérben, de elsőre, amikor elolvastam, akkor ez jutott az eszembe: talán a nagy meleg. Mit tud ez a nyár produkálni?!

Szóval, ha komolyan belenézünk ebbe a törvényjavaslatba, mielőtt elkezdeném ezt citálni, előtte egy ilyen kicsi, rövid visszatekintést engedjenek meg, képviselőtársaim, meghivatkozva a Becsó Zsolt képviselőtársam által elmondott dolgokat.

2012 egy új munka törvénykönyvét szülte, biztos emlékeznek rá. Nem is csodálom, hogy nem, vagy csodálom, hogy ha nem akarnak, vagy azt se csodálom, ha nem akarnak. Mindegy, ahogy akarják. De hogy mit csináltak, azt megnézhetik. Megteremtették a kiszolgáltatottságot, olyan helyzetet hívtak életre, ahol dolgozó ember és dolgozó ember közötti különbségeket szültek. Olyan helyzetet teremtettek, ahol a jogbiztonság csökkent, ahol még a munkabérek is csökkentek, biztos emlékeznek rá, ha más nem, a pótlékok.

A délutános pótlék megszűnt, az éjszakai lecsökkent. Most így a vasárnapi bezárások kapcsán, amikor azt mondják, hogy hétköznap hosszított műszak, akkor a délutános pótlékok járnak nulla forinttal.

Nem akarok nagyon messzire menni, csak jelzem, ezek mind-mind hozamot termelnek, nulla egyenértékű hozamot termelnek a dolgozó ember számára. Ezt szülték önök egy munka törvénykönyve keretei között.

És mint az előbbiek kapcsán is említettem, a közfoglalkoztatott embernél meg azt a különbséget is megteremtették, hogy nem azonos elbírálási alanyként jelenik meg. Pótszabadság, mondtam az előző napirendi pontnál, ezért nem ragozom tovább. Hiába a 30 éves jogviszony a háta mögött, az nem számít. Hiába nevel ugyanúgy három gyermeket, mint a másik, az nem számít.

Szóval, hogy néznek önök ezekre az emberekre, a közfoglalkoztatottra, a közmunkát végző emberekre? Mesélnek itt sokfajta, de a cselekedeteiken keresztül, amelyek törvényeket és rendelkezéseket szülnek rájuk nézve, abból egyértelmű, hogy hogyan és miképpen tekintenek rájuk.

Tudják, az önök elmúlt öt esztendejének, most már hatodik esztendejének a legfontosabb ígéretei azok voltak, hogy egymillió új munkahelyet a gazdaságba, adóforintokat termelő munkahely, meg hát még mellette az is, hogy radikális adócsökkentés. És erre már más nem jut eszembe, csak az, hogy Lázár János szavait iszom, amikor hallgatom a napokban, hogy most már milyen soralátétről kell beszélni. Olyanról, amit nem is lehet a Parlament falai között sem elhelyezni.

Az egymillió új munkahelyről meg csak az jut az eszembe, hogy amikor statisztikát próbálnak meg rajzolni, akkor statisztikai alanynak tekintik a közfoglalkoztatottat, akkor Becsó képviselőtársam majdnem dicshimnusz zengve elmondja, hogy a foglalkoztatás nő.

(14.20)

Persze, hogyne nőne a foglalkoztatás, tudja, külföldön, Angliában, Németországban, Ausztriában, akik közül százezres nagyságrendben számítják be a magyar foglalkoztatási statisztikába a maguk által elüldözött gazdasági menekülteket, százezres nagyságrendben, meg azt a 200 ezer embert, aki a közfoglalkoztatásban, egyharmaddal kevesebbet érő pénzért dolgozik ma, mint amennyiért dolgozott öt évvel ezelőtt.

Nem statisztikai számokat kell mondani, mögöttes tartalmakat, és hogyha ezeket szépen sorba vesszük, akkor kiderül, hogy önök semmit nem csináltak. Jobb lett volna, ha nem csinálnak semmit, mert akkor lehet, hogy jobbak az eredmények, foglalkoztatási oldalról is, meg egyébként is.

Amikor munkanélküliségről beszélnek, jusson mindig az eszükbe két dolog! Az egyik az, hogy azok, akik bent voltak a statisztikai rendszerekben és külföldre menekültek, merthogy munkatevékenység után mentek, hogy a családjukat el tudják tartani, azok kijöttek a munkanélküli-ellátó statisztikákból, majd odakint dolgozóként, az itteni foglalkoztatási statisztikákat javítják. Értik ugye, amit mondok?

Önök ne jöjjenek foglalkoztatási statisztikákkal, foglalkoztatási és munkanélküliségi szám adatokkal, ne jöjjenek akkor, amikor az emberek, akik egyrészt önmagukról gondoskodnak, másrészt mások irányába szolidárisak, hiszen a megszerzett jövedelmük után 1,5 százalékos járulékot fizetnek, egyfajta szolidaritási és biztosítási járulékot; akkor önöknek a válasz erre az, hogy kirugdossa őket az ellátórendszerekből, 9 hónapról 3 hónapra csökkenti az ellátások időtartamát, és annak a pénznek a töredékéhez való hozzáférési lehetőséget sem adja meg, amit ők befizettek. Átmeneti értelemben vetten is olyan rövidre szűkítik ezeknek az embereknek az újra elhelyezkedés esélyét, ami példátlan Európában. Érdeemes ezeket is végiggondolni.

Meg a harmadik aspektusát is érdemes végiggondolni, hogy milyen béreket foganatosítottak Magyarországon. Csak három egyszerű példát mondok, és akkor már itt vagyunk a törvénytől, a nagy meleg ellenére.

Az egyik az, hogy a közfoglalkoztatott - mint mondtam - nagyjából egyharmaddal kevesebbet érő pénzhez jut hozzá, mint 2010-ben. Ez az önök dicső munkásságának az eredménye. A 60 200 forinttal szemben most 40 ezer forintot érő pénzzel állnak a kezükben, mert közben volt egy 18 százalékos infláció az öt év leforgása alatt.

A minimálbér, amelyet nyomtak óriásplakátok sokaságán, az egekig emelkedik? Hogyne, a bruttója, ami után járulékkerhet, többletterhet fizet a munkavállaló is, meg a munkaadó is. Egy haszonélvezője van: a kormány. De az emberek ma minimálbérben 5 ezer forinttal kevesebbet érő pénzt vesznek a kezükbe, mint 2010-ben. Értik, ugye? A létminimum tekintetében, ahol a dolgozó embereknek több mint a fele Magyarországon létminimum alatt keres, ott

nyílik az olló a minimálbér és a létminimum között. Mire olyan büszkék?

Sem a foglalkoztatás, sem a munkanélküliség, sem a bérpolitikai helyzet tekintetében a Magyarországon élő emberek messze döntő többségének önök nem tudnak pluszosat mondani. Ezekről az emberektől főleg az alacsonyabb jövedelmi pozícióban lévő emberektől önök elvettek, nem adtak nekik. Erre nem kellene olyan büszkének lenni.

És akkor itt vagyunk a törvénytől. A törvény tekintetében a közfoglalkoztatás vonatkozásában egymásnak ellentmondó mondatokat hallani a Parlament falai között is, képviselőtársaim, államtitkár úr és mindenki más, a kormányzati oldal szerepvállalói részéről.

Pogácsás államtitkár úr nem most, itt a bevezető gondolataiban, még reggel úgy fogalmazott, hogy szűk rétegeknek kell a közfoglalkoztatás. A költségvetés meg valami egészen másról beszél, ugye? A költségvetés arról beszél, hogy 2016-ban 70 milliárddal több forrást fordítunk közfoglalkoztatásra, nagyjából 40-50 ezerrel több érintett létszám lesz, mint a korábbiakban. Mondhatja államtitkár úr, hogy persze, hosszú távon. Milyen hosszú távon? Három évig kormányoznak még, ne gondolkodjanak olyan hosszú távra. A jelen problémáit akarják megoldani!

A kiszolgáltatottságot növelik. Mint mondtam, bérpozicionális helyzetben a közfoglalkoztatottak sokkal rosszabb szituációban élnek a mindennapjaikat, mint ahogy. Értékteremtő munkatervékenységet kellene folytatni, vannak jó példák. Én is sok jó példát tudok mondani, de számtalan olyat, amelynek nincs helye a közfoglalkoztatásban. Számtalant! Sajnos, azt kell mondanom, hogy a tapasztalások azt mutatják, hogy ez a többség, nem kell, hogy előhozam Gyöngyfa példáját, ahol a polgármester is lemondott annak kapcsán, mert egyszerűen nem tudta emberileg elviselni azt, hogy 30-36 ember egy fél éven keresztül 300 folyóméter árkot tisztít és ez a közfoglalkoztatás. Nem, hölgyeim és uraim, ez nem közfoglalkoztatás, ez valami egészen más. Ez a statisztikának az építése, amivel ki lehet állni a világ elé, és lehet olyanokat mondani, aminek köze sincs a valósághoz.

És most hoznak egy olyan törvénymódosítást, amelyben azt mondják, hogy ha az elsődleges munkaerőpiacon az érintett munkavállaló felmond, vagy közös megegyezéssel megszünteti a jogviszonyát, akkor neki igazából nincs is szüksége semmilyen segítségre, mert valószínű, hogy ő bizva önmagában, megtalálja a helyét a munkaerőpiacon, azon a munkaerőpiacon, ahol a gazdaságban önök új munkahelyeket nem teremtettek. Olyan feltételeket sem teremtettek, amelyek eredménye az lenne, hogy új munkahelyek százezrei teremődtek volna a gazdaságban. De az ember, aki beleszorulhat olyan helyzetbe, hogy igenis meg kell válnon a korábbi munkaadójától, az válhat kiszolgáltatottá. Ott önöknek nincs dolguk; ott önök úgy gondolják, hogy még ki is kell rekeszteni bizonyos rendszerekből.

Mi az, hogyha nem a modern rabszolgotartó folyamat építése az, amit önök csinálnak?! A haveroknak, a nagygazdáknak, olcsó pénzért, egyszerűsített foglalkoztatás keretei között napi 500 forintért munkaerőt biztosítunk. És hogyan? Ahogy az előbbieken beszéltünk róla, majd a polgármester kijelöli, neki adunk egy kis pénzt, hogy jól érezze magát, csinálja azt, amit mi mondunk - mármint önök -, a járási hivatalok meg majd eldöntik. Rendben van ez?

És rendben van az, hogy ha a munkavállalás tekintetében felmond a munkavállaló, mert adott esetben kizsigerelik, olyanfajta munkaviszony keretei között végzi a munkát, amit már nem bír el, vagy a munkafeltételek nem olyanok, hány ilyen van?! Az ellenőrzések tízezrei támasztják alá. És ezért kényszeredett módon felmond, akkor önök büntetik őt, jön az extra nyomorúság, nincs még közmunka sem az ő számára.

De van olyan helyzet, a közös megegyezés tekintetében is, amikor arról szól a történet, hogy egyszerűen a munkaadó azt a lehetőséget akarja kiütni, hogy ne kelljen semmilyen körülmények között, mondjuk, bírósági hercehurca alanyaivá válni, és van olyan is, amikor felmondási tilalom vagy felmondási korlátozás alatt van valaki. Biztosan ismerik ezeket, államtitkár úr, minden bizonnyal. Ezekben az esetekben akkor mi a helyzet? Ezekre nem gondolnak? Ezeknek az embereknek, hogyha megszűnik a jogviszonyuk, még a közmunka sem jár? Az sem kell?

Szóval, azt akarom mondani, hogy abszolút torz, amit csinálnak. Abszolút torz, merthogy egyrészt hogy meg sem fizetik ezeket az embereket, emellett még olyan jogi környezetet formálnak, ami a kiszolgáltatottságukat még tovább növeli. Nem jó az, ha szürke- meg feketefoglalkoztatás van egy országban. Nem jó, de van, és nagyjából tudjuk - az elmondásokból mindenképpen -, hogy még vidéken is, a mezőgazdaságban egy munkanapra történő foglalkoztatásnál, ami nem jó, amit szeretnénk, ha másképp lenne, de nagyjából 5 ezer forintot fizetnek kézbe egy embernek. Önök ezzel a haveroknak, a pereputtnak, a Jóisten tudja, kinek történő közvetítéssel olyan helyzetet teremtenek, hogy a felét sem tudják megkeresni ezek az emberek.

(14.30)

Mi ez? Gondoskodás - vagy épp a kiszolgáltatottság növelése? Szóval, az a baj, képviselőtársaim, államtitkár úr, hogy ha azt az utat járják, hogy a biztonságot csökkentik, a szolidaritást nélkülözik, mármint önök részéről a tevékenység nélkülözi a szolidaritást; ha a közmunkához, mindegy, hogy gombászást vagy kecskét kínálnak, közben 47 ezerre csökkentik 60 200-ról a nekik adott béreket; ha olyan tevékenységet folytatnak, amely kapcsán úgymond kivezénylésnek tűnik mindaz, amit önök csinálni akarnak velük; ha kizsigerelik; ha mint mondtam, a közmunka nyári táborát, munkatáborát kívánják szervezni - nem gondolom, hogy ez az az út, amelyet járni kell. Azt gondolom, hogy olyan feltétel-

rendszereket kell biztosítani e tekintetben, ahol a közfoglalkoztatott ember, vagy az, aki azt megelőzően, mielőtt közfoglalkoztatottá vált volna, elvesztve a munkáját, legalább a lehetőségével bírjon annak, hogy attól a minimumtól ne essen el. Ha meg már közfoglalkoztatott, akkor meg a bére olyan legyen, amely az értékteremtő tevékenységgel párosuló munkafolyamatot legalább azzal díjazza, hogy mondjuk, a minimálbér összegét érje el.

Ez lenne az önök dolga, nem az, hogy ilyen törvénytervezeteket hozzanak a Ház falai közé. Arra kérem önöket, fontolják meg, és a nagy nyári melegre való tekintettel itt a hűs falak között talán ésszerűbb javaslatokkal egészítsék ki ezt a törvényjavaslatot. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak nagyon röviden: a KDNP-frakció támogatja az előttünk lévő törvénytervezetet *(Gőgös Zoltán: Azt a mindenit! - Többen a Jobbik soraiból: Nahát! Mik vannak! - Derültség.)*, és arra kérjük tisztelt képviselőtársainkat, hogy támogassák önök is. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Lehet, igen, a nagy melegre fogni ennek a törvényjavaslatnak a benyújtását, és azt, hogy most a Ház erről kell hogy tárgyaljon, de én sokkal inkább azon gondolkodtam, hogy vajon ki telefonált oda önöknek, ki rendelte meg önöktől ezt a törvényjavaslatot. Tudjuk, nagyon sok esetben állnak egyértelműen nagybefektetők, vállalkozók, mondjuk úgy, fideszes oligarchák, fideszes haverok az önök törvényjavaslatai mögött, akik személyre szabottan elrendelik, az étlapot eléjük teszik, vagy ők maguk mondják, hogy mit szeretnének, és akkor a törvényhozásban ez kisvártatva meg is jelenik.

Szerintem most is egyértelmű, hogy erről van szó, mert ennek egyébként más oka nem lehet. Én azt gondolom, hogy akik itt ülnek önök között, az önök soraiban, fideszes képviselők, ők sem gondolhatják komolyan, hogy magyar emberekkel, magyar állampolgárokkal úgy lehet bánni, mint ahogy azt itt most önök élénk tárják. Ez a típusú, ez a nagyszámrendű kiszolgáltatottság, ami majd most ezek után a közfoglalkoztatottak életét fogja jellemezni, az, mondhatnánk, mondjuk, az ókori egyiptomi rabszolgotartó társadalmat jellemezte, vagy egyfajta zsellérsor, cselédsor, nagyjából ezekhez tudnám én hasonlítani; vagy akár nyugodtan mondhatnánk a munka-

szolgálatosok helyzetét is, ehhez tudnám leginkább hasonlítani azt, amit most itt önök nekünk fölkinálnak.

A közfoglalkoztatással kapcsolatban eddig is voltak visszaélések. Önök eddig is úgy tekintettek ezekre a közfoglalkoztatottakra, mint valamifajta teljesen kiszolgáltatott biorobotokra, amelyeket bármire rá lehet venni, bárhova oda lehet rendelni; erről tudunk, hallottunk, csak eddig ez még, mondjuk, egyfajta jogszerűtlen állapotot tükrözött. Emlékezzünk csak vissza! Még a választások előtt látott napvilágot egy kis video-összeállítás, amikor is az egri jegyző asszony házáat láthattuk a felvételek szerint, ahol közfoglalkoztatottak dolgoznak, és mint kiderült, maga a jegyző asszony sem tudott róla, hogy ott közfoglalkoztatottak dolgoznak, noha egyébként a munkájuk alapján ez teljesen egyértelmű volt. De visszaemlékezhetnénk arra a Békés megyei esetre is, amikor a polgármester a saját haciendájára rendelte ki a közfoglalkoztatottakat, ott kellett úgymond a köz érdekében tevékenykedniük.

Most önök ezt a törvénytelen állapotot - amiből nem egyben már folyik a nyomozás, hála istennek - törvényesíteni kívánják bizonyos értelemben. Ugye, arról szól a történet, hogy a foglalkoztató, akinek mezőgazdasági idénymunkásokra van szüksége, igényelhet közmunkást a polgármesteren keresztül; attól a polgármestertől, akinek állandóan frissített nyilvántartása lesz ezentúl, hogy a településén kik azok, akikre számíthatnak majd ilyen mezőgazdasági idénymunka tekintetében. Őt a polgármester kijelöli, hiszen a törvény szerint ez lesz a kötelezettsége, hogy ezeket a cselédeket, ezeket a zselléreket kijelölje, és elküldje ezekhez a bizonyos foglalkoztatókhoz, amely munkásoknak ezentúl ott majd kötelező lesz dolgozni. Mert ha nem vállalják fel ezt az egyébként rendkívül nehéz munkát, akkor eleshetnek minden további lehetőségtől. Na, ezért mondom, hogy gyakorlatilag egyfajta munkaszolgáltatásról van szó, hiszen a második világháború vége felé, illetve az ötvenes években pontosan ugyanígy kényszerítettek munkára jogfosztott embereket.

De nézzük meg picit, kik is tulajdonképpen ezek a bizonyos foglalkoztatók! Mert szerintem ez is egy nagyon érdekes kérdéskör ma Magyarországon.

Nézzünk, mondjuk, egy Somogy megyei példát! Somogy megyében három település tekintetében, összesen 7 ezer hektárt birtokol egy Carlo Benetton nevű földbirtokos, mondjuk így, hogy tartományúr - ne is oligarchának nevezzük, hanem hívjuk magyar néven: egy tartományúr -, aki volt olyan nagyvonalú és nagylelkű, hogy ebből a 7 ezer hektárból egy hektárt följánlott az egyik településnek szociális földprogram keretében. Hozzáteszem, persze azért nem mind a 7 ezer hektárt birtokolja ő alanyi jogon; ebből legalább 2 ezer hektár, ha nem több, az, ami zsebszerződéseken keresztül van az ő birtokában. Tehát lehet, hogy papírforma szerint a tulajdonjog még nincs egyelőre nála, de hogy az ő birtokában van már, az biztos. No, hát például akkor Carlo Benetton majd benyújthatja az igényét a polgármesterhez, a területileg illetékes polgármesterhez, hogy hány ma-

gyar cselédet szeretne ő mint külföldi földbirtokos itt Magyarországon foglalkoztatni?

Vagy menjünk tovább! Ott van például Claessens, az egész Claessens család, akik szintén Somogyban, illetve Veszprém megyében érdekeltek, megint csak több ezer hektár föld tekintetében. Majd ő is odatelefonálhat a polgármesterhez, hogy hát kéne egypár legény a gátra, tessenek küldeni? Ugyanis ő, aki egyébként ki tudná fizetni, mert annyi, érdekes módon fölhalmozott vagyona van, hogy bőven telne arra, hogy eredeti, egyszerűsített foglalkoztatáson belül idénymunkásokat tudjon alkalmazni, így majd meg tud spórolni jelentős kiadást munkabérek tekintetében, hiszen a közfoglalkoztatásért messze nem jár annyi bér.

De hát persze említhetnénk nyugodtan Csányit vagy Leisztingert. Érdekes módon, mondjuk, Leisztinger az a földbirtokos Magyarországon, aki éppúgy be van kötve a Fideszhez, mint az MSZP-hez; mind a két párt, mind a két kormányzó párt esetében egyszer ennek, egyszer annak igen jó barátja, és minden alkalommal, mindig megkapja tőlük a halatlan nagy szívességeket.

Igen, ők azok a foglalkoztatók, akik e törvény alapján majd rendkívül jól fognak jární, és magyar emberek fogják azt az iszonyatos rabszolgamunkát végezni náluk, gyakorlatilag ingyen, amelyet egyébként nekik tisztességes módon ki kellene fizetni. De hozzáteszem, persze sokkal több nevet is tudnánk mondani, hiszen tudjuk, az önök egyik volt államtitkára számolta ki, hogy mintegy 1 millió magyar hektár van a 6 millió mezőgazdasági művelésre alkalmas magyar hektárból, ahol már külföldiek vannak birtokon belül, és hála az önök földtörvényének, egyre többen és többen szereznek most már tulajdonjogot is, és ezért válnak olyan foglalkoztatóvá, akik megrendelhetik az önkormányzattól ezeket a szegény embereket.

(14.40)

Azt nem értem egyébként, hogy az előző napirendben olyan sok szép, jó példát tudtunk felhozni, hogy önkormányzatok saját maguknak milyen sok és színes olyan munkát tudnak megszervezni, amivel a saját közösségüket is tudják gazdagítani, a közfoglalkoztatás keretében olyan fantasztikus és ötletgazdag kezdeményezésekről hallhattunk, amelyek valójában minden falubélinek tudnak munkát adni, értelmes munkát, és ezáltal nemcsak a közfoglalkoztatás bére lehet az egyes munkavállalóé, hanem az általa megtermelt javakból is gyarapodhat. Ugyanakkor hallhattunk korábban szociális földprogramról. Miért nem ezt próbálja erősíteni a kormányzat? Ha úgy gondolja, hogy a közfoglalkoztatottakra igen nagy szükség van, ha szükség van arra, hogy minél többen végezzenek mezőgazdasági munkát, akkor miért nem a szociális földprogramot próbálja egy kicsit erősíteni? Adjon minél több földet oda az önkormányzatoknak, hogy ők maguk szervezzék meg, ők legyenek a foglalkoztatók! Vagy továbbmegyek: az egyes csa-

ládoknak adjanak ki földeket, hogy ők saját maguknak termelhessék meg ezeket a javakat. Miért nem köti a kormányzat például a kiskertek kötelező megműveléséhez a különböző támogatások átadását? Ez is egyfajta bevételnövelés lehetne adott esetben a családok számára.

Tehát számtalan jó és még jobb megoldás volna arra, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő, rendkívül alacsony fizetést kapó emberek egy kicsit több jövedelemhez jussanak, egy kicsit jobban meg tudjanak élni. Ezzel szemben önök e szerint a törvényjavaslat szerint még sokkal inkább kiszolgáltatottá teszik őket, és olyan típusú rabszolgamunkába kényszerítik őket, ami rendkívül szégyenletes. Például tegnap is órák hosszat beszéltek arról, hogy az európai értékek milyen fontosak a Fidesz számára.

Ez európai érték, hogy rabszolgatartást rendelünk el a XXI. században?! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szél Bernadettnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én a ma reggelt úgy kezdtem itt a felszólalások sorában, hogy vajon mikor jön el az az időpont, amikor a Fidesz-KDNP bevezeti a jobbágyságot Magyarországon, ugyanis nekem úgy tűnik, ha ilyen ütemben módosítgatják tovább a közfoglalkoztatásról szóló törvényt, akkor előbb-utóbb el fog jönni az a pillanat, amikor megvalósul a teljes röghöz kötés és az emberek teljes kizsákmányolása.

Azt látni kell, hogy itt egy olyan törvényről van szó, amit önök folyamatosan módosítgatnak, most már gyakorlatilag havonta nyúlunk hozzá ehhez a törvényhez. Nemrég egy salátatörvényt tárgyaltunk, korábban a közmunkából való kizárás eseteit szabályozták, aztán az iskolakötelezettség elmulasztásának a szankcióit vezették be, és most megint a szankciókhoz nyúlunk. Eljött a nyár, és önök két olyan javaslatot is letettek az asztalra, ami sokunkat meglepett, mert nem gondoltuk volna, hogy önök már tényleg itt tartanak.

Teljesen úgy kell látni ezeket a javaslatokat, ahogy vannak, azt kell látni benne, hogy a javaslat egyik része korlátozza a magyar munkavállalók, a magyar emberek szabad választását a munkaerőpiacon, hiszen különbséget tesznek aközött, hogy valaki felmond a munkahelyén vagy közös megegyezéssel távozik, és korlátozzák az ő jogát ahhoz, hogy közmunkában részt vegyen. Ez teljes mértékben elfogadhatatlan. De ott van a másik része is ennek a javaslatnak, ami pedig gyakorlatilag arról szól, hogy egy álláskeresőt három hónapra kizárnak a közfoglalkoztatásból, ha nem fogadja el az idenymunkát.

Igazából nem tudom, hogy önöknek még mi fortyog a boszorkánykonyháján ott a BM-ben, és nem tudom, hogy milyen javaslatokkal fognak előrukkolni, de azt kérem önöktől, legalább egy kicsit próbálják a kiszámíthatóság keretein belül tartani ezt a

törvényt. Elfogadhatatlan az, hogy a közszolgáltatásról szóló törvényt folyamatosan módosítgatjuk úgy, ahogy éppen a Fidesz neofeudális berendezkedését fejleszteni akarják ebben az országban.

Önök azt hiszik, már nem nyilvánvaló mindenki számára, hogy ez a biznissz miről szól. Arról van szó, önök nem akarják, hogy ezek az emberek kitörjenek abból a nehéz sorsból, amiben vannak, sőt ráadásul úgy látom, hogy bele is akarják ragasztani őket ebbe a közegbe, ebbe a helyzetbe. Érdemi munkahelyteremtési programjuk nincs, az elmúlt öt év nem erről szólt, most sem látszik, hogy bármin is törnének a fejüket, hogy hogyan lehetne normális foglalkoztatáspolitikát csinálni ebben az országban, a béreket alacsonyan tartják, Lázár János már azzal dicsekszik, azzal kérkedik, hogy Magyarország nem fogja tudni biztosítani a bérfelzárkóztatást a többi nyugati országhoz képest; persze, mert nem akarják. A BM egész egyszerűen egy tömeges munkanélkülieket mozgó intézménnyé lép elő, és önök diszponálnak afölött, hogy Magyarországon azok az emberek, akiknek elmulasztottak munkahelyeket teremteni, hogyan mozogjanak és kinek az érdekeit szolgálják ki. Itt van a lényeg elásva, hogy kinek az érdeke ez a törvényjavaslat.

Én már megszoktam, hogy amióta önökkel dolgozunk itt, amióta önök vannak kormányon, mi meg ellenzékben, folyamatosan azt kell nézni, vajon ki az, aki önöket dróton rángatja, ki az, aki a háttérben van, és kinek az érdeke, hogy egy ilyen törvényjavaslatot itt tárgyaljunk a Házban. Teljesen egyértelmű, a törvényjavaslat egyik fele arról szól, hogy a magánmunkáltatókat szolgálják ki a munka elvállalására kötelezett, megzsarolt emberekkel, akik ráadásul nagyon olcsók. Erről van szó!

Ha őszintén beszélnének, ha nem mondanának olyan kifejezéseket, hogy itt arról van szó, hogy ezzel az intézkedéssel visszavezetik a közfoglalkoztatottakat, vagy elősegítik a közfoglalkoztatottak visszavezetését az elsődleges munkaerőpiacra, akkor talán én sem feltételezném, hogy ennyire végletesek a szándékaik, de önök láthatóan folyamatosan hazudoznak, amikor azt mondják, ez a javaslat arról szól, hogy a közmunkások majd vissza tudnak kerülni vele az elsődleges munkaerőpiacra. Dehogyan! Hát egy idenymunkáról van szó, amely négy hónapig tart. Négy hónap után ezek az emberek visszakerülnek a közmunkába.

Tehát szó nincs arról, hogy ők közelebb kerülnének az elsődleges munkaerőpiachoz, csak arról van szó - nézzük meg, hogy a rendszer hogy működik -, hogy ott van a munkáltató, aki jelentkezik a polgármesternél és azt mondja, neki szüksége van bizonyos számú munkaerőre, és a polgármester a munkaügyi központhoz fordul. Azt majd külön meg kell beszélünk, az miért lényeges dolog, hogy a munkaügyi központ ezzel foglalkozik. A polgármester megkapja az adatokat, és kiválasztja közülük azokat az embereket, akik majd a magánmunkáltatónál fognak robotolni négy hónapon keresztül, ha tetszik, ha nem, ha kell, ha nem, ha bírja, ha nem,

nincs más választása. Ha pedig úgy dönt, hogy nem fogadja el, mert nem bírja, mert beteg a gerince, vagy épp hogy él, akkor ez az ember gyakorlatilag a tönk szélére kerül.

Itt jön az a másik dolog, amit feltétlenül szükségesnek tartok itt a vitában megemlíteni. Én azért nem felejték, és nem felejttem el azt sem, amikor Varga Mihály bejött a miniszteri meghallgatására, és azt ígérte a miniszter úr, hogy teljesen átalakítják, átszervezik a munkaügyi központokat, és a szolgáltató szerepüket fogják erősíteni. Miniszter úr azt mondta, hogy leválasztják róluk a közmunkát, és a piaci munkára való közvetítést, a piaci munkavállalásra való felkészítést elősegítő szolgáltató tevékenységeket fogják előtérbe helyezni a munkaügyi központokban.

Ezzel szemben mit láthatunk, mi történne a törvényjavaslat szerint, amit Pintér Sándor vett a nevére? Megint a közmunkások idénymunkára való átvezénylésével fognak foglalkozni a munkaügyi központok, ez fogja az ő kapacitásaikat lekötöni, gyakorlatilag átállnak egy nagy közvetítő szerepbe, és megint marginalizálódnak, háttérbe szorul az a felelősségük és tevékenységük, ami nélkül ezek az emberek soha nem fognak olyan munkát találni, amiért tisztességet kapnak, amibe nem belekényszerítik őket, hanem van választásuk.

Itt kell megnéznünk azt is, hogy a közmunkások mit fognak az idénymunkáért cserébe kapni. Ha valaki azt gondolná, hogy ez maga a Kánaán, akkor nagyon téved. Nagyon cudar világ ez, a mezőgazdasági idénymunka ugyanis egy olyan foglalkoztatási jogviszony, amelynél nem kötelező a törvényes piaci minimálbért fizetni. Ez a minimálbér 85 százalékára van beállítva, kivéve, ha garantált bérminimumról van szó, mert akkor 87 százalékra van beárazva. De kérem szépen, én tudom, vannak tapasztalataim a terepről, s biztatok a Belügyminisztériumot, és el is várom önöktől, hogy nézzenek körbe, mi zajlik kint a terepen. Nem kapják meg azt az 500 forintot sem ezek az emberek, ami járna nekik, annál kevesebbet, 350 forintot láttam például Borsodban.

Ha Pintér Sándornak és a minisztériumnak van kapacitása arra, hogy ilyen törvényeket írógasson, akkor arra is legyen, hogy odamegy és megnézi, amit itt megírogatnak és megszavaztatják azokkal, akik megszavazzák ezt, az hogyan működik a gyakorlatban. Menjenek oda és nézzék meg, hogy ezek az emberek milyen kiszolgáltatottan robotolnak ott nulla pénzért, és nézzék meg, hogy a munkavédelmi előírások mennyire vannak betartva. Ugyanis borzalom volt, amit ott láttam.

Olyan nők eseteiről tudok beszélni, akik körülbelül annyi idősek, mint én, de már nem tudtak lehaladni és nem tudtak felállni, ennek ellenére nem mehetek betegszabadságra. Én azt nem felejttem el önöknek, hogy amikor ott volt a miniszter, és azt mondta, jaj, mennyire örül neki, hogy nem mennek az emberek betegszabadságra a közmunkából. Hát persze, mert nem engedik őket. Betegen dolgoznak az emberek a földeken! Hát ne vicceljenek, hanem

nézzenek már szembe a valósággal! Azt hiszik, még mindig tartja magát az a régi fideszes érvelés, amit itt nagy büszkén mondtak nekem, hogy aki a közmunkára bármi rosszat mond, az a közmunkásokról mond rosszat? Ugyan, dehogya, önökről mond rosszat, mert önök csináltak egy nagyon rossz szabályozást, ami nagyon rosszul valósul meg a gyakorlatban.

(14.50)

Most már tényleg ott tartunk, hogy ez elfogadhatatlan. Akkor mondják ki, hogy bevezették a jobbagyságot, mondják ki, hogy ez feudalizmus, és akkor legalább tudjuk, hogy mivel állunk szemben. De nekem ne jöjjenek azzal, hogy ezeket az embereket önök visszavezetik az elsődleges munkaerőpiacra, erről szó nincs!

A másik, hogyha valami értékelhető volt ebben az egész közmunkaprogramban, azok talán még a Start-kezdeményezések voltak. Az a neve, hogy Start, arra utal, hogy valami kezdemény. Önöknek az volt korábban ezzel kapcsolatban a felvetésük, hogy majd önálló lábra fognak állni ezek a programok és el fogják tartani az embereket, értékteremtő munkát végeznek, és a helyi közösségek életben maradását segítik. Például ez, amit önök csinálnak, hogy gyakorlatilag törvényesen lehet idénymunkára kiválgatni úgymond a munkabíró közmunkásokat? Borzalmas egyébként, tényleg egy rabszolgapiac hangulata van ennek az egész törvényjavaslatnak, és felháborító, hogy egy XXI. századi Magyarországon ilyenekről beszélgetünk. Persze, ma pont egy olyan nap van, amikor önök már a vasfüggöny felépítését is bejelentették.

Nézzék meg, mi lesz ezekkel a Start-munkaprogramokkal! Amikor bejártam ezt az országot - bár rám mindig azt mondják, hogy pesti vagyok, pedig hogy bejártam ezt az országot és megnéztem egy csomó programot, az biztos -, mindig azt mondták és én is azt láttam, hogy ha önök végre a szövetségi törvényt módosítanák, akkor ezek a programok tudnának fejlődni. Ha megkapnák az emberek az eszüköt, a pénzt, a földet, akkor előbb-utóbb tényleg létre tudnának hozni olyan dolgokat, amelyekre büszke lenne ez az ország, és akkor lett volna értelme az egésznek, a közmunka, a Start-program és az elsődleges munkaerőpiac között tényleg egy lépcsőt létrehozna és odajutunk, hogy a végén ott virágzó közösségek lesznek.

De önök ezt nem csinálják meg, a szövetségi törvényt nem módosították. Gyakorlatilag egy zsákutcát hoztak létre, egy zsákutcás közmunkaprogramot. Azt tudom önöknek mondani, hogy most már gyakorlatilag semmilyen víziójuk nincs erről a közmunkaprogramról. Egyszerűen elhúltan hallgattam, hogy önök még mindig arról beszélnek, hogy a közmunkaprogram akkor jó, ha kicsi, meg ha átmeneti ideig tart. Miről beszélnek? Iszonyatos pénzeket költenek az adófizetők pénzéből közmunkaprogramokra! Azt mondják, hogy egyre több és több lesz, és gyakorlatilag olyan törvényi szabályozás lesz - erről

is beszélnünk kell és várom a BM vizsgálatának az eredményét -, hogy ahol, amelyik intézménynél kifejezetten nem zárják ki, hogy nem lehet közmunkás az, aki ellátja az állást, ott feltöltik közmunkásokkal. Ezek a nagy közmunkás-foglalkoztatók. A KLIK esetéről mennyit beszéltünk, de ott van még az összes többi. Ki kellene vizsgálni ezeket az eseteket, államtitkár úr! Egy közmunkásországot akarnak építeni, nyomott bérekért, még annál is rosszabbakért dolgozó emberekkel, amik most vannak? Ebből lesz erős Magyarország? Én nagyon kétlem.

Szóval, ott ez a másik szabályozás, amellyel kapcsolatban a legvégtetesebben tudok csak fogalmazni, úgyhogy inkább nem is teszem, mert a Ház méltóságát minden körülmények között félttem. Viszont, tisztelt államtitkár úr, tegye már meg nekem, reggel is kértem, de nem válaszolt, most is kérem, magyarázza meg, hogy Kovács Zoltán kormányzó mire gondolt, amikor azt mondta, hogy nem szeretnék, ha valaki egy piaci alapú, jól működő és stabil munkahelyet talál, csak azért próbáljon visszajönni a közfoglalkoztatás rendszerébe, mert mondjuk, trükközni akar ezzel. Mégis, mit gondolnak önök a magyar emberekről? Van egy piaci munkája, és egy akkora trükköt eszel ki, hogy na, most akkor ő közmunkás lesz, ezért felmond és elmegy közmunkásnak? Komolyan?! Egyáltalán egy kormányzóvivő hogy tud ilyet nyilatkozni? Vagy ha már ilyet nyilatkozott, akkor mondja meg a mögötte lévő minisztérium, aki ezt az egészet kitalálta és a nevét ráírta, hogy mégis mire gondol.

Amúgy is elfogadhatatlan, hogy önök korlátozzák az emberek választási jogát és az is elfogadhatatlan, hogy gyakorlatilag önök ezzel a szabályozással azokat az embereket büntetik, akik egy kicsit előbbre akarnak lépni, akik lehet, hogy közmunkában vannak most, de járják a piaci munkahelyeket, próbálnak állást találni, próbálnak egyről a kettőre jutni. Önök szerint ez az ember el fogja vállalni a piaci munkát, amikor tudja, hogy ha valami miatt nem sikerül neki, cudarul bánnak vele, fel kell mondania, valami nem sikerül, nem tud felmondani, mert utána közmunkát sem fog kapni? Mégis, hogy tudják az embereket ilyen helyzetbe kényszeríteni? Arról nem is beszélve, hogy ott vannak azok az emberek, akiknek az elmúlt három évben nem volt egyéves foglalkoztatási jogviszonyuk, ha ők egy ilyen helyzetbe belekerülnek, hogy kizárják őket a közmunkából, ez gyakorlatilag a teljes ellátásnélküliséget fogja jelenteni hosszú időre. Ezek az emberek tényleg akkor a tönk szélén maradnak, és már mondhatnám, hogy a szakadékban, mert gyakorlatilag ezek az emberek éhkoppra fognak kerülni.

Azt gondolom, hogy önök nagyon nem gondolták meg ezt a szabályozást, amit kétlek, mert mégis csak van elég apparátusuk arra, hogy gondolkodjanak. A másik feltételezésem az, hogy önök nagyon is végiggondolták, hogy mit csinálnak, és ez egy nagyon gonosz terv. Ez egy nagyon gonosz terv, mert gyakorlatilag hangzatos szövegek mellett megvalósítják a röghöz kötést, a zsarolást, a kényszerítést. Teljesen a

kommunikációval ellentétesen fog ez az egész elsül- ni, gyakorlatilag a közmunkarendszerbe fognak embertömegeket beragasztani, és utána a megfélemlített és kizsákmányolt emberekkel önök azt kívánnak csinálni, amit csak akarnak, amit éppen az önök pártgépezete és kormányzata kitalál.

Maximálisan visszautasítom ezt az eljárást. A magyar emberekkel önök így ne viselkedjenek! Egy XXI. századi kormányban e borzalom ötletének sem szabadna megfogalmazódnia! Most már öt éve itt vannak és uralkodnak ebben az országban, kellő hatalmuk, kellő választási támogatásuk volt, rengeteg ember szavazott önökre. Most komolyan, a foglalkoztatáspolitikát miért hanyagolják el, miért pont a munkahelyteremtésre képtelenek? Miért ezzel etetnek minket, hogy a közmunkaprogramból majd visszakerülünk a nyílt munkaerőpiacra? Önök sem hisznek benne. Látom és hallom, hogy önök is hogyan gondolkodnak ezekről a kérdésekről. Teljesen nyilvánvaló, hogy itt arról van szó, hogy statisztikákat akarnak felmutatni. Ha egy ellenzéki képviselő kérdezi, számon kéri önöket, hogy probléma van, akkor önök azt tudják mondani, hogy Magyarországon minden rendben van, és mondanak két darab statisztikát. De kérem, ezek mögött emberek nyomora van, embertömegek nyomora van! Most már tényleg olyan szintre mentek le, ami egészen elképesztő még önmaguk is.

Válaszoljanak arra a kérdésre, ne húzzák az időt, mondják meg, hogy mikor fogják bevezetni a jobbagyságot, mondják meg, hogy mikor lesz Magyarországon újra feudalizmus, mondják ki, hogy önök azt építették, vagy mondják ki azt, hogy önök a vidékkel nem tudtak mit kezdeni, a vidék és a magyar emberek problémáival nem tudtak mit kezdeni! Akkor viszont keressenek maguknak más munkát és adják át a kormánybotot olyan embereknek, akiknek van fantáziájuk és kreativitásuk arra, hogy egy XXI. századi Magyarországot építsenek! Mert amit önök itt csinálnak, az egész egyszerűen elképesztő, még a középkorban is borzalmasnak számított.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Kónya Péter képviselő úrnak.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Államtitkár úr az exorzéjában azzal kezdte, hogy a teljes foglalkoztatás a kormány kitézött célja, ami egy szép és nemes cél. Ugyanakkor önök úgy viselkednek manapság, mintha ezt a teljes foglalkoztatást már megvalósították volna, legalábbis erre utal ez a most betérjlesztett törvénytervezet is, amely úgy számol, mintha teljesen szabad lenne a munkaerőpiac, és az emberek válogathatnának a szabad munkahelyek közül, és bármikor bárki, ha eldönti, választhat egy új munkahelyet magának, vagy adott esetben kereshet magának munkahelyet

az az ember, aki nem dolgozik. Önök teljesen elrugaszkodtak a valóságtól. Nem tudom, önök közül, fideszes képviselőtársaink közül az elmúlt hónapokban akár voltak-e valamikor munkaügyi központnál, és megnézték-e, hogy ott milyen tömegek állnak és milyen kigyózó sorok vannak, hány órát várnak az emberek csak azért, hogy bejussanak a munkaügyi központba, nem pedig arra, hogy munkát kapjanak.

Önök, amikor kormányra kerültek, egymillió munkahelyet ígértek. Ehelyett, úgy tűnik, és ebből a törvénytervezetből is az jön ki, hogy a munkaképes korosztályból, a mai munkavállalókból Kunta Kintét csináltak, vagy ha másként fogalmaznánk, Tamás bátyát. A fideszes oligarchákból, Mészáros Lőrincéből pedig megvalósították, hogy ők legyenek a nagy fehér gazdák, akik eldöntik, hogy mi legyen ma a mai magyar munkavállalókkal. Gúr Nándor képviselőtársam már utalt rá, hogy önök a munka törvénykönyvének megváltoztatásával kezdték, amellyel olyan szinten kiszolgáltatották a mai magyar munkavállalókat, gyakorlatilag teljesen ki vannak szolgáltatva a munkáltatóknak. Gondolok itt arra, hogy indoklás nélkül ki lehet őket rúgni, vagy akár a közszférában bizalmatlanság alapján is meg lehet válni egy munkavállalótól.

Szél Bernadett képviselőtársam utalt rá, hogy Kovács Zoltán kormányzóvivő a napokban teljesen érthetetlen nyilatkozatot tett. Cinikus és érthetetlen nyilatkozatot tett, amikor azt mondta, hogy ma már annyira népszerű lett a közmunkaprogram, hogy megvan annak a veszélye, hogy emberek otthagyják a munkahelyüket, hogy elmenjenek közmunkára - jóval alacsonyabb bérért természetesen. Egyszerűen nonszensz ezt feltételezni! Ez is azt mutatja, hogy önök nem a valóságban élnek. Mondják egyébként ezt, és Kovács Zoltán szóvivő talán álljon szembe azokkal az emberekkel, azoknak az embereknek az ezreivel, akiket a KLIK-től kirúgtak, vagy akiket akár az önök BM tárcájához tartozó tűzoltóságoktól vagy rendőrségtől kirúgtak közalkalmazotti munkahelyükről, majd ezt követően vagy őket foglalkoztatták vissza vagy másokat foglalkoztattak jóval alacsonyabb béren, hiszen közmunkás státusnak minősítették át ezeket a munkahelyeket.

(15.00)

Egyszerűen tarthatatlan az, és nem a közmunkával van probléma, államtitkár úr és képviselőtársaim, hiszen ha a közmunka értelmes célok mentén és értelmes munka mentén folyik, akkor azt gondolom, hogy a közmunka lehet jó is. Azzal van probléma, hogy önök rabszolgabéren foglalkoztatják azokat az embereket, akiket a közmunka keretében foglalkoztatnak. Egyszerűen tarthatatlan az az állapot, hogy az állam megengedi magának, hogy a törvényes minimálbér alatt foglalkoztasson bárkit ebben az országban. Önök már itt törvénysértést követnek el, persze meg lehet találni azokat a törvényeket, amelyekkel törvényesítik az egyébként teljes mértékben érthetetlen törvénysértést.

Ha már a mezőgazdasági foglalkoztatásról, ami-ben most próbálják az egyszerűsített foglalkoztatás keretében kikérteni a közmunkában egyébként is kiszolgáltatott munkavállalókat, erről beszélünk, és ha valóban nem arról lenne szó, amire ellenzéki képviselőtársaim már utaltak, hogy itt a közmunkánál is alacsonyabb béren fogják majd foglalkoztatni a földeken azok az oligarchák, akik egyébként megtehetik ezt, még nagyobb haszonra tesznek szert, akkor miért nem úgy terjesztették be ezt a törvényjavaslatot, hogy meghatározták azt, hogy milyen minimális órabéren lehet foglalkoztatni azokat az embereket ilyen idénymunkára, akiket egyébként a közmunkából kikérnek vagy akár a munkaügyi központon keresztül kikérnek. Ha ebben meghatározták volna azt a minimális órabért, amin lehet foglalkoztatni, és az egyébként legalább elérné a minimálbér szintjét, akkor azt mondanánk, hogy igen, akkor valóban azt akarják elősegíteni, hogy itt az emberek munkához jussanak és nem arról szólna az egész, hogy rabszolgákat akarnak foglalkoztatni Magyarországon.

És ha már Kunta Kintére utaltam a felszólalásom elején, akkor hadd utaljak a felszólalásom végén is a Gyökerek című filmsorozatra, talán itt vannak olyan korosztálybeli képviselőtagjaim, akik még látták anno... (*Gógös Zoltán: Isaurát?*) - nem az Isaurát, az másik volt. A Gyökerek című filmsorozat volt, amelyikben Kunta Kinte volt az egyik rabszolga főszereplő, és akkoriban járta egy mondás, volt egy ilyen... (*Szilágyi György: Rabszolgasors.*) Nem, ez nem is a Rabszolgasors volt, ez a Gyökerek volt, és volt egy olyan mondás akkoriban, hogy kitekint-e Kunta Kinte.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Államtitkár úr, ma Magyarországon az emberek kitekintenek ebből az országból, és amíg ilyen törvényjavaslatokat nyújtanak be, addig nem fognak hazajönni a külföldre kiment, gazdasági okokból kiment magyar menekültek, hazajönni dolgozni, hanem azok is el fognak menni, akik itt vannak ebben az országban. Én az önök helyében ezt a törvényjavaslatot visszavonnám. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm államtitkár urakat, képviselőtársaimat. Kettő percre megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Én is azt gondolom, hogy egy elég elképesztő ötlet ez, amelyik most előttünk van. Azt szeretném jelezni - itt kerültek gazdálkodók vagy cégek felsorolásra -, hogy abban teljesen biztos vagyok, hogy ők nem fognak egy közmunkást se kérni, tehát a nagyobb cégek nincsenek erre rászorulva, ott folyamatos foglalkoztatás van. Ami idénjellelű munka van a vetőmag és egyéb kapcsán, azt meg általában saját

dolgozó körben, családtagokkal, nyugdíjasokkal megoldják, én nem hiszem, hogy egy közmunkást is kérne bármelyik, amelyik itt elhangzott. Én inkább tartok attól, hogy azok fognak majd kérni, akik most is rabszolgaként tartanak már embereket állattartásban, egyébben, kihasználva, hogy ez innentől majd akár törvényes is lesz.

Úgy gondolom, hogy egyébként maga az elképzelés, hogy ne teremtene a közmunka konkurenciát bizonyos időszakokban, amikor egyébként nagyobb a munkaerőigény, ennek lehetne reális felvetése, sőt én úgy gondolom, hogy egy valós felvetés, csak egy probléma van, pontosan az, amiről Kónya képviselőtársam beszélt, hogy mellé kellene rakni a bért. Ha valaki kimegy a privát szférába, akkor nehegy már közmunkabérért dolgozzon! Akkor az a minimum, hogy a minimálbért igenis az a vállalkozás fizesse meg, és az is elképesztő, hogy ez a polgármesterre van bízva. Nem! Keresse meg a munkavállalót direktben, és a munkavállalónak legyen bejelentési lehetősége, hogy most pedig ő három hónapra elmegy a közmunkából fizetés nélküli szabadságra, és ne arra legyen már bízva, hogy most valakit olyan helyre is elküldenek, amilyenre biztos hogy alkalmatlan, csak azért, mert esetleg ki akarnak vele tolni.

Ez egy elképesztő ötlet, ez valóban rabszolgatartáshoz vezethet, és én visszautalnék az előző törvényjavaslatra, most innentől kezdve a polgármesterek-nél már értem, hogy miért kell a fék meg a póráz. Én se tudom elképzelni, hogy kinek az ötlete lehetett ez a fajta megoldás (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) egyébként egy valós problémára. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő kétperces hozzászóló Szél Bernadett képviselő asszony, LMP.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Az LMP-nek a kezdetektől fogva világos az álláspontja: közmunkára akkor és ott van szükség ideiglenes jelleggel, ahol, amikor nincsen olyan munkáltató, aki az embereknek megélhetést tudna kínálni; helyesebben, volt ilyen próbálkozás Dél-Amerikában, de aztán becsukták, mert nem működött. Azonban senki, soha... - az emberek jellemzően nem arra találják ki a közmunkát, hogy tömegessé váljon, hosszú évekre berendezkedjünk rá, és növeljük, növeljük és növeljük azt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egyrészt szeretném, ha részt venne a vitában, hiszen itt van köztünk és számos ellenérvet hallott már, másrészt szeretném fölhívni a figyelmét, hogy ez az egész problémakör nem lenne itt a Ház asztalán, hogyha a Belügyminisztérium és egyáltalán a Fidesz-KDNP nem úgy állna a közmunkához, ahogy hozzááll. Arról van szó, hogy olyan méreteket, tömeges méreteket öltött Magyarországon a közmunka, valóban arról van szó, hogy ki tudja szorítani az egyéb munkavállalási formákat. Tekintve, hogy önöknek pontosan az a célja, hogy az embereket pórázon tartsák, és az embereket szabályozzák, egy újfajta feudalizmust vezetnek be

ebben az országban, önöknek ez kényelmes, mint mondtam, önök ezekkel az embertömegekkel a saját politikai céljaiknak megfelelően akarnak bánni. Ez az, ami elfogadhatatlan és ez az, ami mélységesen erkölcsstelen is.

Amihez hozzájárul, az az, hogy valóban, ezek az emberek éhbéren vannak, ezek az emberek végleteken kiszolgáltatottak. Ez az ország a dolgozó szegénység országa, bárhol, bármilyen fizetésből és bérből élő emberről beszéljek. Az a probléma, hogy önök a bérfelzárkóztatást nem ismerik, nem hajlandók megadni azoknak a szegmenseknek sem, ahol a legsürgősebben kellene - mondhatnám a szociális dolgozókat, mondhatnám az egészségügyet is -, itt van a közmunka, amit duzzasztanak, duzzasztanak, és utána a saját szájuk íze szerint rabszolgásítják az egész rendszert, és a legnagyobb probléma az, hogy munkahelyteremtés meg sehol nincsen.

Nézzék meg az LMP programját, leírtuk, hogy egy XXI. századi országban hogy kell munkahelyet teremteni. Elmondtuk, hogy helyi gazdaságfejlesztésre van szükség, megújuló energiaforrásokra, szigetelésre van szükség - rögtön zárójelbe lehetne tenni a rezsiharcot is -, és egy erős Magyarországot tudnánk építeni, ehelyett pedig itt ilyen jobbtörvényekről beszélgetünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő hozzászóló Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A T/5141. számú törvényjavaslat általános vitája zajlik jelen pillanatban, államtitkár úrnak hívnám föl a figyelmét, hogy benne van a címében: vita. Azért van ez a pár perc itt vagy egy óra, hogy vitatkozzunk arról a törvényjavaslatról, amit önök ide benyújtottak a Ház elé. A tegnapi felszólalásaimban már elmondtam, elmondom most is, az ellenzéki képviselők nem úgy kerültek be ide az Országgyűlésbe, hogy befújta őket a szél, hanem a választópolgárok nagy része, nagyobb része egyébként, mint amelyik a Fidesz-KDNP-re szavazott, beválasztotta ide az ellenzéki képviselőket. Tehát kvázi ez azt jelenti, hogy önöknek most azokkal a választópolgárokkal kellene párbeszédet folytatniuk, akik szintén majd 2018-ban is választani fognak.

Államtitkár úr, azt is elmondom önnek, hogy ez a törvény például nem csak a Jobbik, az MSZP, az LMP választópolgárait érinti, hiszen a Fidesz választópolgárai közül is nagyon sokan esetleg a közfoglalkoztatásban találják meg elvileg az egyetlen boldogulási lehetőségüket, mondjuk, vidéken. Tehát jó lenne, hogyha ők azzal szembesülhetnének egy ilyen vita során, hogy nemcsak az ellenzék mondja el az önök által esetleg nem megfelelőnek vélt érveit, hanem akkor álljanak föl és mondják el önök is azt, hogy önök mit gondolnak erről, védjék meg azzal szemben, védjék meg az álláspontjukat, amit mi itt elmondunk. Úgy érzem, hogy ezzel nemcsak minket tisztelnének meg egyébként, hanem azokat a válasz-

tőpolgárokat is, akik jóvoltából önök itt ülhetnek bent a parlamentben.

És akkor térjünk rá a törvényre! A közfoglalkoztatás eszköze, valamint a magyarországi végrehajtás gyakorlata viták kereszttüzeiben áll most már hosszú ideje, érvek és frázisok hangzanak el a rendszer ellen, ismerve jó és rossz példák sorát - olvashatjuk a sajtóban -, függően attól, hogy azok kormánypártiak vagy ellenzékiek, a közfoglalkoztatás valós eredményeiről, hatásairól azonban vajmi kevés érdemi információval rendelkezünk.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat alapján arra következtethetünk, hogy a közfoglalkoztatás elszívta a munkaerőt az idénymunkától. A közfoglalkoztatás rendszere ugyan felemelni nem tudta a benne részt vevőket, de a munkaerőpiacra történő kilépésüket korlátozza. A munka világának része az idénymunka, ahol valós feladatok ellátásáért valós fizetséget kap a munkavállaló, szemben a közfoglalkoztatással, ami átmenet a segélyezés és a foglalkoztatás között.

(15.10)

Ezt már többször elmondtuk, véleményünk szerint a közmunkaprogram nem is tartozik a foglalkoztatás körébe, hiszen inkább a segélyezést váltotta ki. A közfoglalkoztatás rendszerének egyik deklarált célja volt, hogy a dologtalan, segélyen tengődő, de még dolgozni képes tömegeket visszavezesse a munkaerőpiacra. Az elmúlt évek gyakorlati tapasztalatai és a jelenlegi előterjesztés alapján ez annyira nem sikerült jól. A közmunka az abban részt vevőket kellene hogy segítse kilépni a munkaerőpiacra. Ez sem sikerült annyira jól, és a rossz gyakorlat megváltoztatására irányuló szándék helyes törekvés lenne elméletileg, támogatásra is érdemes lenne, de a konkrét javaslat nem erről szól. A konkrét javaslat nem megfelelő eszközöket kíván igénybe venni a cél elérése érdekében.

A javaslat szerint az idénymunkásokat a munkáltató a területileg illetékes polgármestertől igényelheti. A polgármester a bejelentett igények alapján kiválasztja a közfoglalkoztatottak közül azokat, akikkel a bejelentett munkaerőigényt ki kívánja elégíteni, majd ezt bejelenti a járási foglalkoztatási szervhez. A járási foglalkoztatási szerv a polgármester bejelentése alapján a kiválasztottakat felmenti a közfoglalkoztatással járó munkavégzés, valamint a rendelkezésre állás kötelezettsége alól, így minden akadályt elhárít az elől, hogy a kiválasztott személy az idénymunkára elmehessen. Ezen javaslattal véleményem szerint az alábbi problémák vannak.

A munkaerőt igénylőnek nincs beleszólása abba, hogy kivel fog együtt dolgozni. A munkavállaló semmiféle beleszólással nem bír az idénymunkára vonatkozó kijelölésével kapcsolatosan. Sem annak, aki alkalmazni akarja, sem annak, akinek el kell mennie erre az idénymunkára, semmilyen beleszólása nincs. Tehát nem önszántukból és önkaratukból vesznek részt, akár foglalkoztatják azt az illetőt, akár

elmegy és ott munkát vállal. Az elvégzendő idénymunkáért a munkavállalónak fizetendő bérrel nincs rendelkezés, nincsenek garanciák. Úgy kell elvállalnia valakinek elvileg egy munkát, hogy még csak azt sem garantáljuk, hogy mennyi az a minimálfizetés, amit ezért a munkáért neki meg kell kapnia. A foglalkoztatni kívánt munkavállaló végzettsége, képzettsége, fizikai és szellemi adottságai semmiféle módon nem kerülnek figyelembevételre a kiválasztáskor.

A fenti problémák és hiányosságok alapján egyértelmű, hogy a közfoglalkoztatottnak felkínált idényjellegű munka egy olyan bizonytalan és tisztázatlan ajánlat, amire jó szívvel nem lehet igent mondani. A közfoglalkoztatott kiszolgáltatottságát pedig az teszi teljessé, hogy a fentiek alapján kifogásolható ajánlat elutasítása esetén kizárásra kerül a közfoglalkoztatásból, tehát közvetlen egzisztenciális krízishelyzetbe jut. Magyarán, vagy elvállalja ezt a munkát, ami esetleg neki nem is megfelelő, ami esetleg neki nem is tetszik, ami esetleg nem is illik hozzá, mert vegyük azt, hogy mondjuk, fizikailag nem bírja, tehát vagy elvállalja, vagy pedig kikerül már a közfoglalkoztatásból is. Ezzel ezeket az embereket, ezeket a családokat önök valódi krízishelyzetbe juttatják.

A javaslat átgondolatlan, kidolgozatlan, a munkavállaló beleszólási jogát teljesen kizárja, tőle független szereplők döntenek a sorsáról, adják-veszik, mint a gépet vagy mint egy rabszolgát. A polgármester valamiféle munkaközvetítő szerepet kap, amely szerep nem önkormányzati feladat. A munkaerő kiközvetítése, a munkások kijelölése részleteiben nem szabályozottak, a feltételek tisztázatlanok, ezeket a polgármestereket vállalhatatlan helyzetbe hozza, ezek a polgármesterek vállalhatatlan helyzetbe kerülnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat mind szellemiségében, mind kidolgozottságában jól tükrözi a fideszes földesurak önzését, amit nem szégyellnek törvénybe foglaltatni. A javaslat semmi másról nem szól, mint arról, hogy a haverok, akik az állami földpályázatos mutyin minden alap nélkül jutottak olcsó termőföldhöz, most olcsó munkaerőhöz is jussanak. A javaslat olvasásakor óhatatlanul eszünkbe jutnak azok a korábbi sajtóhírek, amikor rendre arról cikkeztek az újságok, hogy a dinnyetermelő Fidesz közeli gazdák földjein a közmunkások feketén végeztek idénymunkát. Ennek a legalizálása történik most, hogy ezentúl ne feketén, hanem most már ne is lehessen szóvá tenni, ha bizonyos dinnyeföldeken, mondjuk, éppen a közmunkások dolgoznak.

A javaslat a közfoglalkoztatottnak semmiféle kitorési pontot nem biztosít, sőt azoknak a helyzetét, akik nem közfoglalkoztatottak - hiszen róluk is szól ez a törvény -, hanem a munkaerőpiacon kívánnak megélni részben vagy egészben idénymunkából, tovább rontja. A közfoglalkoztatás ilyen módon történő durva és egyszálú kiterjesztése csak konzerválja a jelenlegi nemkívánatos állapotokat, tovább erősíti az egyszerű szegény emberek kiszolgáltatottságát, és tovább erősíti a helyi fideszes kiskirályok hatalmát.

Fölmerül a kérdés, hogy hol van itt a keményen dolgozó kisemberek érdekvédelme, amiről hangzatos szövegeket hallani önként az elmúlt időszakban, hiszen kitalálták az önként fideszes kommunikációs boszorkánykonyhájában, hogy majd ezeket a szavakat kell használni, és akkor majd az emberek elhiszik, hogy önként valóban milyen sok mindent tesznek az úgynevezett keményen dolgozó kisemberekért. Hát, hol van itt az ő érdekvédelmük?! És itt látszik a szavak és a tettek közötti különbség a Fidesz-KDNP és a kormány részéről, hiszen a keményen dolgozó kisemberek védelme, amit önként hangzatosan mondanak mindig, azok a szavak, a tettek pedig az ilyen törvények, amit ide behoznak a tisztelt Ház elé, azok a törvények, amelyek még nehezebb helyzetbe hozzák azokat az embereket, akik valóban szegény sorban élnek, akiknek valóban problémát jelent a mindennapos megélhetés, és akikkel önként abszolút nem foglalkoznak, hiszen az elmúlt öt évben is csak egy volt a fontos, a „Csak a Fidesz!”-t tartották be, a szlogenjüket, csak a Fidesz és a hozzá tartozó hírbéresi kör, barátok, haverok minél jobb boldogulása és mindenkin való átgázolása. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percben megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Igazából egy dolog, amivel ebben a két percben foglalkoznék, de azt szeretném, ha államtitkár úr bekapcsolódna, egy kicsit intenzívebb lenne, tehát reflektálna itt a felvetésekre, hogy tényleg, ha már törvénytervezet vitájáról esik szó, akkor beszélgetni tudjunk egymással.

Közfoglalkoztatottak. Államtitkár úr, az jó, ha minél több ember a munka világában vagy ha nem az elsődleges, de a közfoglalkoztatás rendszerében megtalálja a helyét. De ugye, az ön szerint sem jó, vagy ha igen, akkor mondja, legyen kedves, hogy egyharmaddal kevesebb pénzért csinálják ezt az emberek. Egyharmaddal kevesebbet érő pénzt kapnak a kezükbe, mint öt évvel ezelőtt. Ha jó, akkor is kérem, hogy mondja meg, akkor is, ha nem jó. Ha nem jó, akkor azt is kérem, hogy változtassanak rajta, mert ez így szerintem elfogadhatatlan.

A másik része a dolognak, amiről már itt képviselőtársaim szóltak, csak visszautalok rá, én is említettem: nem jó, ha fekete-foglalkoztatás van. Nem jó! De látni és tudni kell, hogy a fekete-foglalkoztatás tekintetében a mezőgazdaságban egy munkanap tekintetében nagyjából minimum 5 ezer forintot kézbe adnak az embernek. Önként hoztak olyan szabályozásokat más törvények keretei között, ahol 100 ezer forintig járulékkedvezményt biztosítanak a foglalkoztatáshoz a mezőgazdaságban, 100 ezer forint bruttó bérhez illesztetten. Tudja, az még a minimálbér összegét sem éri el. Magyarul, azt sem akarják, hogy a minimálbér szintjén foglalkoztassák

az embereket a mezőgazdaságban, hanem inkább az alatt, 100 ezer forintig, annak a bruttójáig adnak járulékkedvezményt.

Akkor ez azt jelenti, hogy 60 ezer forintot kapnak, mondjuk, kézbe az emberek. Ossa el csak húsz munkanappal, az 3 ezer forint. Önként olyan helyzetet kívánnak teremteni, hogy a fekete-foglalkoztatás kapcsán többet fizetnek kézbe, mint az önként által legalizált foglalkoztatási formák keretei között? Államtitkár úr, kapcsolódjon be, intenzifikálja egy kicsit magát, beszéljünk a dologról! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Gúr Nándor képviselő úr, Magyar Szocialista Párt. *(Derültség.)*

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, nem serénykedik az államtitkár úr, majd az összefoglalójában. *(Kónya Péter: Majd válaszolsz magadra. - Dr. Józsa István közbeszól.)* Nem tudok más tenni...

ELNÖK: Tessék, jegyző úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát nem serénykedik az államtitkár úr. *(Dr. Józsa István közbeszól.)* Ezzel az a bajom, hogy így értelmes vitát nem lehet folytatni a Parlament falai között. Önként nem akarnak vitatkozni sem a Parlament falai között a törvénytervezetekről.

(15.20)

Önként diktátumokat akarnak véghezvinni: azt mondják, így lesz, majd meglesz a többség hozzá, megcsinálják, kész, nem számít semmi.

Államtitkár Úr! Önnek is meg a kormány összes tagjának szem előtt kell tartania azt, hogy Magyarországon nem mindenki önkéntre szavazott. Nem, meszse nem! És azt is szem előtt kell tartani, hogy egyre kevesebben szavaznak önkéntre. És hogyha egy kicsit, ha egy kicsit politikai értelemben vetten előrelátóan gondolkodnának, akkor igen, minden, a Parlament falai között elhangzó, értelmes vagy értelmesnek tűnő felvetésre reagálnának, és azt elkezdենk vitatni.

Higgye el, nem hordozzák önként a bölcsek követ, mi se, senki! A közös bölcsességünk előbbre vinne minket, mint az, mint az a konokság, hogy nem hajlandó megszólalni ilyen kérdésekben, amelyek bizonyos értelemben szétfeszítik a magyar társadalmat. Igen, igen, mert emberek sokaságában, ha közfoglalkoztatásról van szó, akkor egyfajta rossz értelemben vett utálat jelenítődik meg, alaptalanul is sok esetben és méltatlanul. Mert a közfoglalkoztatottakat sokszor úgy állítják be, hogy ugyan ők dolgoznak, de hát mivel nem értékteremtő tevékenységet folytatnak, ezért azok az emberek, akik mondjuk, a szalag mellett végzik a munkatevékenységet, ezek azt mondják, hogy: na de hát ezért a munkáért ilyen pénzt?

Én meg a másik oldalról azt mondom, hogy nem, olyan munkát kell nekik adni, amelyért tisztességes jövedelemre tudnak szert tenni. Mindegy, honnan közelítünk a dologhoz, de el kellene kezdeni beszélgetni, önöknek is, önnek is. Mert a némasággal meg az utolsó szó jogán történő, más értelemben vett utolsó szó jogán történő megszólalásával csak be akarja diktálni a jegyzőkönyvbe, hogy önök mit akarnak és hogy gondolkodnak a dologról, de nem akarja megismerni és nem akarja megvitatni mások álláspontját. Szerintem ez abszolút helytelen; abszolút helytelen, és nem is vezet előbbre. Tudja, a mi alapállásunkt az, hogy bármilyen munkatevékenységről van szó, ott egyrészt megfelelő bért kell adni az embereknek, másrészt megfelelő biztonságot. Ebbe a biztonságba értse bele a munkafeltételek biztonságát is.

Javasolom önnek meg a kollégáinak, meg az önök által működtetett állami gépezetnek, hogy nézze meg, nézzék meg, vizsgálják meg a közfoglalkoztatás keretei között végzett tevékenységhez illeszkedő munkakörülmények sokaságát. Nézzék meg, tekintsenek rá! Emberhez méltó feltételek közepette dolgoznak-e közfoglalkoztatottak nagyon sok esetben? Sajnos, azt kell hogy mondjam, hogy példák sokaságát tudom mondani, amikor ez nem így van. Sok esetben azért van úgy, mert azok a polgármesterek, akikről az előbbieken beszéltünk, kistélepülési polgármesterek, mindent megtesznek azért, hogy mégis emberhez méltó körülmények között dolgozzanak; nem azért, merthogy a kormányzati jótétemény és segítségnyújtás viszi ezeket a dolgokat előbbre.

Azt kell hogy mondjam, hogy vissza kell térni az előző napirendhez, összefüggő kérdésekről van szó. A közfoglalkoztatás tekintetében azt a szégyenletes tervezett cselekménysort, amellyel a polgármestereken keresztül az idézőjelbe tett kényükre-kedvükre hagyatkozva akarják kiválasztatni azokat az embereket, akiknek kényszertevékenységet kell bizonyos értelemben folytatniuk, az önök által adott esetben kedvelt nagyvadászatok vagy éppen nem nagyvadászatok érintettjei felé. Ez nincs helyén. Ez a kiszolgáltatottság olyan szintre emelése, ami elfogadhatatlan, és ráadásul éhbérért. Ráadásul olyan szintű bérekért, mint ahogy mondtam, aminek közel a dupláját megfizetik a feketepiacon.

Ez a normális foglalkoztatás? Meg az a normális foglalkoztatás, amikor nézze meg, nézze meg, a különféle államigazgatási szervek keretei közül elbocsátanak embereket, elbocsátanak embereket, majd a közfoglalkoztatás keretei között visszafoglalkoztatják éhbérért. Példákat tud ön is erre mondani, én is. Ez normális? Ez így rendjén van? Szóval, ezeken kellene elgondolkodni, meg azt kellene végiggondolni, hogy szabad-e ezt, kell-e ezt, lehet-e ezt így csinálni. Lehetni lehet, csak hogy célszerű-e meg ésszerű-e. Én azt gondolom, hogy nem.

Tudja, nagy a baj akkor, hogyha a politikai érdekek kiszolgálása zajlik, hogyha önökhöz tartozó oligarchák vagy éppen haverok, vagy a pereputty kiszolgálása zajlik. Tudja, nagy a baj akkor, hogyha

Magyarországon olyan vállalkozások működhetnek, működnek, ahol, mondok egy példát önnek, önöknek, egy adott esztendőben a felvett osztalék nagyságrendje a 800 millió forintot meghaladja, biztos fogja tudni azonosítani a kérdést, 800 millió forintot meghaladja, és 225, kettőszázhuszonöt munkavállalójának abban az esztendőben, amikor 800 millió forintos osztalékot vesz fel az érintett, 157 millió forint bérjellegű kifizetést tesz. Érti, amit mondok, ugye? Osztalékban 800 millió (*Gógös Zoltán: A többi feketén van.*), osztalékban 800 millió, 225 ember bére az meg 157 millió. Mi ez? Mi ez?! (*Dr. Józsa István: Dupla család! - Gógös Zoltán: Az biztos, hogy család.*) Dupla? Szóval, azt gondolom, hogy ezen kellene elgondolkodni. Abszolút módon kizsákmányolják az embereket, kizsigerelik, kizsákmányolják, majd utána eldobják, vagy ha a helyzet úgy adja, akkor kizárják még az ellátórendszerekből is. Normális dolog ez?

Azokkal az emberekkel csinálják, akik mondjuk, előtte évtizedeken keresztül munkatevékenységet folytatva járulékokat fizettek be a költségvetésbe, olyan típusú járulékokat is, amely az ő biztonságukat szolgálja, ez a 1,5 százalék, tudja, meg amely a mások iránti szolidaritási szándékukat fejezte ki. Lehet, hogy ön soha nem kerül ebbe a helyzetbe, kívánom, ne is kerüljön. Ön is fizeti ezt a járulékot, abból a megfontolásból, hogy ha ön már nem kerül ebbe a helyzetbe, akkor az, aki ebbe a helyzetbe került, kiszolgáltatott állapotba került, akkor ellátásban részesüljön.

Most meg mit csinálnak? Egy olyan torz rendszert hívnak életre, amely keretei között ezek az emberek, akik kényszeredett módon a jogviszonyukat adott esetben meg kell hogy szüntessék az elsődleges munkaerőpiacon, mert kizsigereltté válnak, mert nincsenek olyan munkafeltételek, ezeket azzal büntetik, hogy még a közfoglalkoztatásban sem vehetnek részt három hónapig. Normális dolog ez, államtitkár úr?

Arra kérem, szólaljon meg! Mondja azt, hogy normális dolog. Mondja azt, hogy nem! Mondjon bármit, csak valamit mondjon! Mert így csak egyoldalú a beszéd, így nem lehet interaktív tenni, így nem lehet normálissá tenni, nem lehet ütköztetni a véleményeket sem.

Mondja azt, hogy mindaz, amit én mondok, az hülyeség! Mondja, aztán majd megmutatom azt, hogy miért nem az. De mondjon valamit, ne üljön a székében, és csak hallgasson, és ne kioktatólag majd a végén összefoglalja mindazt, amit gondol esetleg ezekről a dolgokról vagy amit leírtak önnek. Ez nem parlamenti műfaj így.

A parlamenti műfaj az, hogy megvitatjuk mindazt, amiről beszélni kell. Hogy akar felelősségteljesen törvényt szülni, születni a Házzal, hogyha végképp nem érdekli önt, önöket az, hogy a parlament teljesen mindegy, melyik ellenzéki padsoraiban, melyik frakciójában lévő, ellenzéki padsoraiban lévő képviselő mit mond? Ez egyszerűen gyalázatos! Ez egyszerűen elfogadhatatlan! Ez a parlamentnek a semmi-bevétele, amit önök csinálnak, és ezt nem most ön egyedül, ennél a napirendnél teszi, hanem sorozat-

ban csinálják. Sorozatban! Mindegy, hogy reggel van, mindegy, hogy délután, éjszaka, teljesen mindegy. Ezzel kell szembesülni az ellenzék padsorai között.

Államtitkár Úr! Segítsen, oldja fel ezt a helyzetet! Beszélgessünk, vagy kezdjünk el beszélgetni róla. Én nem önt akarom bántani, nem a véleményét, én csak vitatkozni akarok önnel. Én csak azt akarom, hogy ha van jó abban, amit mi mondunk, bármelyikünk, akkor az a jó emelődjön be mindabba a törvénykezési gondolkodásba, amit önök csinálnak, mert nekem az a kötelességem, a dolgom és mind egyikünknek, hogy lehetőség szerint jobb törvényeket szüljünk, mint amelyeket önök direktben be-terjesztenek a Parlament falai közé előterjesztésként. Engedje meg nekünk azt, hogy segítsünk ebben, ha tudunk! Ha úgy érzi, hogy nem tudunk, mert amit mondunk, az badarság, akkor mondja el a véleményét, támassa alá, és akkor talán előbbre tudunk haladni ezekben a dolgokban.

Nézze, azok a példák, amiket mondtam az előbbiekben, azok abszolút módon alátámasztják azt, hogy ez a törvénytervezet is egy ilyen kivezérlési folyamatnak a segédeszközeként fogható meg. Én meg azt gondolom, hogy nem jó ezt az utat járni. Azt gondolom, hogy emberhez méltó munkafeltételek mellett, bérvizonyok közepette kell előrelépni, előbbre lépni a maihoz képest. Az kellene, hogy teljesüljön, hogy az önök által megfogalmazott alapigéreteken lépünk előbbre.

(15.30)

Tudja, mi volt az? Nem? Akkor elmondom. Vitassa, ha nem ez! Orbán Viktor és mások - most már hatodik esztendeje - a választásokat megelőzően, 2010 előtt azt mondták, egymillió új munkahelyet teremtenek az elkövetkezendő tíz évben a gazdaságban. Új, adóforintokat termelő munkahelyeket. És most már a hatodik esztendőt tapossuk, képviselőtársaim, és a gazdaságban nincsenek új munkahelyek. Van, mint mondtam, Angliában, van Németországban, Ausztriában a gazdasági menekültek részére, a magyar statisztikában nyilván tartva. Van a közfoglalkoztatásban, amiről beszéltünk, 200 ezer közfoglalkoztatott. Csak nem olyan munkafeladatok ellátásával párosítva, ami értékteremtéssel párosulna minden esetben. Nagyon sok esetben nem azzal párosul.

Ezekkel az emberekkel, nem eggyel beszélve, ők maguk hasonulnak meg. Ők maguk vannak abban a helyzetben, hogy a megélhetésük minimumának érdekében nyilvánvalóan nem mennek szembe önökkel, közben pedig azt mondják, hogy gyalázatos az, amit csinálnak, amit csináltatnak velük, vagy hogy éppen semmit nem csináltatnak, vagy hogy éppen a feltételek rendszerét nem alakítják ki ahhoz, hogy azt a munkafeladatot tisztességesen el lehessen látni. Az alapigéreteiket teljesítsék! Csináljanak egymillió új munkahelyet a gazdaságban, itthon, Magyarországon! Ne a határokon kívül csinálja ezt

meg más, önök helyett, azokból, azokkal, akiket önök elüldöztek Magyarországról!

Ehhez viszonyuljon! Ehhez legyen mondandója! Teremtsék meg nemcsak a munkahelyeket, hanem a tisztos béreket is! Teremtsék meg azt, hogy a közfoglalkoztatott ne az önök által, sokak által említett „47 ezer forintból is meg lehet élni” kategóriába tartozzon, hanem olyan bért vegyen kézbe, amiből meg lehet élni. Ne egyharmaddal kevesebbet érőt, mint ahogy mondtam az előbbiekben, mint 2010-ben, amikor 60 200 forintot vett kézbe, most meg, ha kézbe veszi az 51-52 ezer forintját, az 40 ezer forint körül ér. Egyharmaddal kevesebbet ér, mint öt évvel ezelőtt. Erre nem büszkének kell lenni, ezt szégyellni kell! Ezért tenni kell, hogy ez megváltozzon!

Ugyanúgy a minimálbér tekintetében, ahol hiába nettóban is egy picivel több, mint 2010-ben, de vásárlóértékben 5 ezer forinttal kevesebb. És ha megnézik, még egyszer mondom önnek, ha a létminimum összegét összehasonlítja a minimálbér nettójával, akkor azt látjuk, hogy nyílik az olló. Rosszabb pozicionális feltételek közé kerülnek az alacsonyabb jövedelmi viszonytal bíró emberek, mint amilyenben voltak. Ezen kell változtatni! Ezek az alapigéreteik. Nem pedig olyan kinyilatkoztatásokat tenni, mint a kormányzóvivő is tesz, amelyen ép ésszel az ember végiggondolva nem tud olyan következtetésre jutni, hogy végiggondolta a kormányzóvivő azt, amit mondott. Hát ki az, ki az a balga, aki, ha ebben a mai magyar világban van munkahelye, azt a munkahelyét azért adná fel, hogy majd a későbbiekben közfoglalkoztatott legyen? Ja, ha meg feladja, akkor még közfoglalkoztatott sem lehet, mert három hónapig eltiltják ettől a lehetőségtől. Ki az a balga, mondják már meg úgy egész őszintén! Nem gondolják, hogy a jogviszony megszüntetése tekintetében, akár közös megegyezéssel történik, akár a munkavállaló esetleges felmondásából fakadóan, annak oka van? Annak olyan oka van, hogy adott esetben, amiben önöknek kötelezettségük lenne, hogy ellenőrizzék ezeknek a feltételrendszerét meg az okait, hogy adott esetben a kizsigerelés mellett a munkafeltételek nincsenek biztosítva? Hogy életveszélyes körülmények között végzi a tevékenységét, és nem akar holnapra meghalni, mert a családja akkor végképp ellátatlan marad? Nem gondolják, hogy ilyen okok is meghúzódhatnak mögötte? Talán ezeken kellene elgondolkodni.

Nézzék! Ez a politika szerintem, amit önök folytatnak most már ötödik esztendeje, tényleg, szerintem nem előre visz. Nem előre visz, és nem az emberek érdekét szolgálja. Változtatni kellene ezen. Talán úgy, ahogy mondtam. De ha ön másképp gondolja, akkor arra kérem most itt, az utolsó másodpercekben is, mondja el. Lehessen önnel vitatkozni! Beszéljük meg! Tegyük jobbat!

Elnök úr, köszönöm szépen. (Dr. Józsa István tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Talán tanáremberként, történészként megengedi nekem elnök úr, hogy egy kis történeti visszatekintéssel éljek. A Budapesti Közmunkák Tanácsa annak idején nagyon jó nevet szerzett magának, a közvélemény előtt nagyon jól csengő név volt a Közmunkák Tanácsa. És tudják, miért? Mert Budapest közműveinek kiépítésében, a középületek kiépítésében, tehát a munka tárgyában föl tudott mutatni valamit. Önök erre a jól hangzó és a társadalom által elfogadott kifejezésre, hogy a közmunkával közérdeket szolgálnak, közműveket, középületeket építenek, rárepültek, és indítottak egy olyan közmunkának nevezett programot, amire édesapám elmondása alapján a 30-as évek ínségmunkája illenék rá. Akkor ezt a munkát, a söprögetést, a közterületek karbantartását ínségmunkának nevezték.

Tehát arra kérném önöket, hogy akár a történeti hűség kedvéért, akár a dolgozók méltósága kedvéért, azért óvatosan és megfelelő kontextusban használják a közmunkát. A Budapesti Közmunkák Tanácsa a munka tárgyával, a közművek, a középületek építésével jutott előbbre és vívott ki magának elismerést.

Még visszautalnék egy tegnapi vitánkra, államtitkár úr, amikor azt tetszett mondani, hogy még egy pohár kávé sem fogadott el senkitől. De azért a fizetését a magyar néptől kapja! Tehát amikor olyan plakáttörvényt hoz be mint a kormány képviselője, ami nyilvánvalóan korrupciógyanús, mert amíg az ESMA-é volt a plakáthely a villanyoszlopokon, addig veszélyt jelentett az önök megítélése szerint a közlekedésre, most, hogy másik, fideszes tulajdonos kezében van, már nem. Tehát gondoljon arra, hogy mire tett esküt, államtitkár úr! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Simon Miklós képviselő úr, Fidesz.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Megszokhattuk Gúr képviselő úr demagógiáját, merthogy az, amit ön mond, kedves képviselőtársam, az a demagógia netovábbja. De a Jobbikból Szilágyi képviselő úr is ugyanezt tette. Látszik az, kedves képviselőtársaim, hogy önök egy percet sem foglalkoztak azokkal az emberekkel, akik sajnálatos módon közmunkára kényszerülnek. Tudja, hogy milyen örökséget hagyott az önök kormánya ránk, szabolcsiakra, nyírségiekre? Nyírbátor térségéből szeretnék majd önnek egy-két számot idézni. Hétezer munkanélküli volt a nyírbátori kistérségben, tisztelt szocialista képviselőtársam. Hétezer. Most pedig kétezer körül van ez a szám.

Hétezer embernek nem segítettek annak idején. Az önök közmunkája az utcasöprögetésből állt. Fölvettek, a térségünkről beszélek, 1500 embert, kedves Gúr képviselőtársam, akinek fizettek 60 ezer forintot, és 5 ezret pedig ott hagytak 22 800 forinton. Úgy gondolom, az a Start-közmunkaprogram, amit a Fidesz-kormány beindított 2012-ben a térségünkben, mentőöv volt. Merthogy elértük idáig azt, hogy aki akar dolgozni, az tud is. Ennek az az eredménye,

hogy 4500-5000 embert foglalkoztatnak az önkormányzatok közmunkaprogramban. De nem olyanban, mint ami az önök idején volt, kedves Gúr képviselő úr, amikor a közmunkás reggeltől délig az utca jobb oldalát seperte, utána déltől négy óráig, ha ugyan kitöltötték az időt, az utca bal oldalát seperték. *(Szávay István: Ugyanez megy most is.)*

Értékteretítő közfoglalkoztatás folyik. Ha kíváncsiak rá, megszervezem önöknek, és el tetszenek jönni a nyírbátori kistérségbe, láthatják azt, hogy milyen fóliasátrakat építettünk a Start-közmunkaprogramban, csak Nyírbogáton 1500 négyzetmétert, kedves képviselőtársam.

(15.40)

Milyen gombatermelés folyik, milyen dinnye- *(Dr. Szél Bernadett: Az biztos!)*, gyümölcstermelés folyik a térségünkben *(Demeter Zoltán: Pestről látod ezeket?)*, milyen mezőgazdasági programokat indítottunk, és milyen épületeket, feldolgozóüzemeket építettünk ebben a közmunkaprogramban?!

Elfelejtettem mondani, hogy annak idején önök egy forintot nem adtak eszközbeszerzésre. Úgy elvárták, hogy járdát építsen a közmunkáscsapat, hogy közben egyetlen forint sem volt eszközre. Most ez a Start-közmunkaprogramban 20 százalékot jelent, és ez biztosítja azt, hogy tudnak értelmes munkát, adott esetben járdát építeni vagy árkot, belvizes elvezetőrendszert építeni a közmunkások. Rengeteg hasznos dolgot végeznek ezek az emberek, és visszautasítom az ő nevükben, kedves képviselőtársam, hogy megálázzák őket. *(Hegedűs Lorántné: Mi is azon vagyunk, hogy visszautasítsuk!)*

De szeretnék egy-két ügyet felhozni, hogy miért is van szükség erre a törvényjavaslatra. Azért, kedves képviselőtársaim, merthogy elfogyott a munkaerő. Ott tartunk Nyírbátor térségében, hogy nincs olyan ember *(Hegedűs Lorántné közbeszól.)*, nincs munkáskéz, aki piaci munkahelyekre jelentkezzen.

Nyírbátor térségében, Gúr képviselőtársam, tessék figyelni, 900 új munkahely indul ebben az évben, 900, amiből 430-at a Coloplast indít - biztos ismerős a neve ennek a cégnek az önök számára is -, 900-ból 420-at *(sic!)*. Ehhez az állam, a Fidesz-kormány 1,1 milliárd forintos támogatást ad. A másik ilyen nagyarányú munkahelyteremtés: a repülőgéppalkat-rész-gyárban 300 új munkahely nyílik.

És tetszenek tudni, hogy mi a helyzet? Hogy nincs elég jelentkező. Azért nincs, kedves képviselőtársaim, merthogy beváltottuk azt, amit ígértünk annak idején: segély helyett munkát szeretnénk adni az embereknek. *(Bangóné Borbély Ildikó: Hiába!)* Munkát, aminek az eredménye a megélhetés lesz. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

Néhány szempontot engedjenek meg, hogy hadd említsek önöknek a törvényjavaslat mellett szólva. Több cégvezető megkeresett, és azt kérte, hogy próbáljunk eljutni odáig, hogy a nagyarányú közfoglalkoztatásból az emberek átmenjenek a feldolgozó-

üzembe. Két cég nevét szeretném önöknek megemlíteni. Az egyik egy mezőgazdasági feldolgozóüzem, konzervüzem, magyarul, ez a Gloster Kft. Máriapócs. Tavaly odáig jutott a cég, hogy 120 munkáskézre lett volna szüksége, amikor jött a meggyeszezon és szeretne volna feldolgozni a meggyet, és csak 60 jelentkező volt, és ilyenformán nem tudta elindítani a harmadik műszakot.

Én nagyon fontosnak tartom azt, hogy a közmunkaprogramot úgy szemléljük, mint egy lehetőséget, amely nyílik a munkaerőpiacra. Nagyon remélem, hogy ezzel a megoldással ezek a mezőgazdasági üzemek, nem pedig fideszes gazdálkodók, mint ahogy Szilágyi képviselő úr jelezte, jellemezte ezt a tranzakciót, lehetőséget kapnak arra, hogy a közmunkaprogramból átmenjenek a mezőgazdasági feldolgozóiparba.

De önök szerint az természetes dolog, hogy Közép-Európa legnagyobb szárnyasvágóhídja, ami ott működik Nyírgelsén, Nagykárolyból hordja az embereket, a Partiumból hordja az embereket autóbusszal Nyírgelsére dolgozni, amikor Nyírgelsén, Nyírbugáron, Nyírbátorban 10-15 százalékos munkanélküliség van, és olyan nagyarányú közfoglalkoztatás, ami ezer munkahelyeket jelent? Én úgy gondolom, hogy ez nem természetes dolog. Az a természetes dolog, hogyha egy üzem környékéről sikerül annyi munkáskezet összeszedni, amely szükséges az üzem működéséhez.

Ezért tartom jónak ezt a törvényjavaslatot, mert ez lehetőséget ad arra, hogy ezek az üzemek, ezek a munkahelyek megmaradjanak és értéket tudjanak termelni. Ezt várják önök, hogy munkahelyek legyenek, a munkahelyek megtartásának ez egy fontos eszközzel. Ez a véleményem. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak, 15 perces időkeretben. *(Hegedűs Lorántné: Na halljuk, halljuk! - Szávay István: Halljuk!)*

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egyfelől felszólítást kaptunk itt arra, hogy a közmunka vagy közfoglalkoztatás kifejezését a nagy fővárosi építkezéseknél szervezett közmunkaprogramokra való tisztelettel ne használjuk.

Először is azért azt szerettem érdekes leszögezni, hogy a közmunkaprogramok vagy a közfoglalkoztatás nem 2010-ben kezdődött, és lényegesen előbb is beszéltünk már közmunkáról és közfoglalkoztatásról. Hogy a közfoglalkoztatás, mondjuk, '96 és '98 között milyen hatékonysággal működött meg hogy most milyen hatékonysággal működik, nyilván nehezen hasonlítható össze.

Mindenesetre úgy látom, ennek a törvénytervezetnek a vitája most kiválóan alkalmas arra, hogy minden olyan politikai és gazdasági, foglalkoztatáspolitikai nézetkülönbséget, amely a parlament két oldala, két patkója között fennáll, ennek a törvényja-

vaslatnak a vitája közben is ismételtlen képviselőtársaim előhoznák.

A törvényjavaslat egyértelmű célja az, és ezt végül is többen kormánypárti padsorokból elmondták, hogy azokon a területeken, ahol a közfoglalkoztatás egyértelműen vetélytársává vált a piaci foglalkoztatásnak, különösen egyébként az idegymunkának, ott megteremtsük annak a szabályozását, azt a lehetőséget, hogy az idegymunkára is legyen lehetőség, az idegymunka elvégzésére is legyen lehetőség.

A kérdés többször is elhangzott, hogy kiknek az érdekeiből jön ez elő. Az egyik ellenzéki képviselőtársamat tudom csak itt megismételni. Alapvetően a kistermelők, kis mezőgazdasági területtel rendelkezők fordultak azokkal a problémákkal a kormányzat-hoz, hogy egyszerűen nem találnak idegymunkást. Ők nem tudnak egész évben nagyobb létszámokat foglalkoztatni, de a kampányszerű munkákhoz, az idegymunkákhoz nem találnak idegymunkást, mert vetélytársa a közfoglalkoztatás az idegymunkának.

Az, hogy a közfoglalkoztatást a képviselőtársaim milyen mértékben értékelik hasznos tevékenységnek, milyen mértékben nem, nyilván részben politikai beállítás, politikai álláspont vagy ülésponthoz való viszony kérdése. Azt azért a felszólalások is időnként önmagukkal vitatkozva is előhívták, hogy bizony ahhoz, hogy tervezhető legyen a közmunka, akár a Start-mintaprogramokban, ahol szükség van az állandóságra, és ugyanakkor kérdésként merült fel, hogy miért is kell a közfoglalkoztatás, miért is taszítjuk közfoglalkoztatásba az embereket ugyanabban a felszólalásban.

Csak ismételni tudom, és ez nyilván nem fogja elnyerni az önök tetszését, csak ismételni tudom azt, hogy a közfoglalkoztatást sem a személyeket illetően, a közfoglalkoztatásban alkalmazott személyeket illetően, sem pedig mint foglalkoztatási forma nem tekintjük végleges megoldásnak. Nem gondoljuk azt, hogy a foglalkoztatási problémákat így kell megoldani; a munkavállaló személyében sem. Nem gondoljuk azt, hogy a közfoglalkoztatottat arra kell nevelni, arra kell irányítani, hogy egész életében közfoglalkoztatottként dolgozzon. Igen, meg kell adni a lehetőséget arra, hogy jövedelemhez jusson a közfoglalkoztatás által, meg kell adni a lehetőséget arra, hogy ennek az összes, egyébként szociális hasznát is érezhesse, hogy egy közösségben foglalkoztatásra kerül. Ugyanakkor az a cél, hogy ezek a közfoglalkoztatási formák hasznosak legyenek akár az önkormányzatoknak, akár az erdőgazdaságoknak vagy a vízgazdálkodási társulásoknak.

(15:50)

Ugyanakkor még egyszer mondom: nem cél az, hogy a közfoglalkoztatás a piaci munkaerő-foglalkoztatással vetélytárs legyen. Abban, amit Gúr Nándor képviselőtársam rendszeresen és ma is többször elismételt, nyilván lehet egyfajta vita, hogy eze-

ket milyen bérezéssel, milyen értékű díjazással, fizetéssel kell meg lehet honorálni. Nyilvánvalóan a kormányoldal lenne a legboldogabb, hogyha a béreket a jelenleginél, a most elindított béremelési programoknál sokkal intenzívebben tudnánk emelni. Egyértelművé tettük, hogy Magyarországon csak olyan béremelésre, csak olyan fizetésemelésre kerülhet sor, amelynek gazdasági alapja van, és még egyszer nem juthatunk oda, hogy a béremeléseknek hitelfelvétel vagy eladósodás legyen az alapja. Tehát minden olyan kérdésben egyébként egyetértünk, hogy a béreket emelni kell, de a mi álláspontunk szerint ehhez a gazdaság teljesítőképességének növekednie kell.

Tehát egyértelműen azt gondolom, hogy azzal, hogy az idegyűlésünkbe való kilépését a közfoglalkoztatottnak lehetővé tesszük, és itt arról van szó, hogy itt van egy közfoglalkoztatási jogviszony, kilép az idegyűlésünkbe, majd visszakerül - megszakítva a közfoglalkoztatási jogviszonyát - a közfoglalkoztatásba az idegyűlésünk végén, azzal az a biztonsa megvan az idegyűlésünk elvállalásával is, hogy a közfoglalkoztatásba visszakerülhet, és közben az idegyűlésünkben minden szempontból hasznos gazdasági tevékenységet, munkát végezhet.

Én ezért kérem, hogy a parlament támogassa a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Simon képviselőtársam, csak annyit, hogy ha valaki megalázta a közmunkásokat, azok önök voltak. Megalázták azzal, hogy egyharmadát elvették a bérük vásárlóerejének. Megalázták ezzel.

Mondhat ön bármit, felállhat az államtitkár, mondhat akármit *(Derűtség. - Dr. Vas Imre: Idáig azt követeltem, hogy válaszoljon!)*, a 60 200 forint több, mint a 40 ezer forint. Ennyire egyszerű a történet! Az, ami ott van a kézben, az határozza meg azt, hogy önök hogyan becsülik meg ezeket az embereket. Így becsülik meg! 60 200 forint helyett 40 ezer forintot érő pénzt adnak a kezükbe. Ez az önök megbecsülése. Folytassák még ezt az utat, és akkor eljutunk odáig, hogy talán már a minimálbér felét sem fogják kézbe venni ezek az emberek!

A másik része a történetnek, Simon képviselőtársam, hogy értékteremtés. Nézze, én csak olyan példákat tudok önnek mondani, hogy amikor én Edelénynek, Edelény körzetnek voltam a képviselője, akkor értékteremtéssel idősek nevelőotthonát *(sic!)* építettünk közfoglalkoztatottakkal, konkrétan 14-16 közfoglalkoztatottal, emellett a kiskastély épületét újítottuk fel, amely idegenforgalmi szempontból fontos ma, mondjuk, Szendrő városában, és olyan típusú tevékenységeket végeztünk, amelyek alapellátási feladatokat végző intézmények felújítását jelentették, óvodában, iskolában, kiegészítő tevékenység-

get végeztünk közfoglalkoztatott emberekkel. Törekedtünk arra, én személy szerint is, hogy mindig lehetőség szerint értékteremtéssel párosuljon a történet.

Ezt csak azért mondom el önnek, hogy tisztában legyen azzal, hogy mondjuk, tíz évvel ezelőtt is folyt értékteremtő tevékenység, sőt sokkal inkább az folyt, mint jelen időszakban.

És az utolsó mondatom az, mint az első: ha valaki megalázta ezeket az embereket, akkor önök azok, ez a kormány az, azzal, ahogyan elveszi tőlük a korábbi, öt évvel ezelőtti bérüknek az egyharmadát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A következő kétperces hozzászóló Szél Bernadett képviselő asszony, LMP.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Bár nincsenek sokan, de figyeljenek rám, legyenek olyan kedvesek, itt szemben velem, nem sokan maradtak itt ezen a vitán. De egyvalamit jegyezzenek meg! Az a kormány, amelyik a 2016-os költségvetésben 500 milliárdot dob ki az ablakon, az ne merje azt mondani, hogy ebben az országban nincsen pénz béremelésre! Ezt a pénzt egytől egyig, az utolsó fillérig oda lehetett volna adni béremelésre!

A másik pedig, tisztelt Simon képviselőtársam, hátramatogatásból önök már nem tudnak megélni. Öt éve vannak kormányon, eltelt elég idő ahhoz, hogy megtegyék, amit meg kellett volna tenniük, amit ígértek. Vállalják fel a kormányzati felelősséget a meg nem valósított ígéreteikért, a vidékfejlesztési programjukat meghazudtolták, az energetikai korszerűsítések nem valósultak meg, munkahelyteremtési programjuk márpedig nincsen.

Simon képviselőtársamnak egészen abszurd volt a felszólalása számomra, ugyanis nem értek valamit, és akkor legyenek kedvesek, államtitkár úr, most, hogy végre itt van köztünk és megszólalt, és a tisztelt képviselőtársak is, mondják meg nekem, hogy ha a Gloster Kft.-nek Máriapócson munkásokra, munkáskézre van szüksége, akkor mi akadály van annak, hogy ezeket az embereket piaci béren foglalkoztassa?! Miért pont közmunkásokra fáj a foguk? Mi akadály van annak, hogy tisztos béreken, már amennyire a minimálbér Magyarországon tisztos bér, mert annak többnek kellene lenni álláspontunk szerint, de mi akadály van annak, hogy ez a kft., a Gloster Kft. Máriapócson, ahogy ön mondta, és az összes többi cég, aki önöket felhívta telefonon, tisztos piaci béreken foglalkoztassa ezeket az embereket? Mondják meg nekem! Ugyanis az, ami most lesz idegyűlésünkben, az a 85 százaléka a minimálbérnek, ha garantált, akkor 87 százalék, de még ezt sem kapják meg, mint ahogy önöknek én azt elmondtam, helyszíni tanulmányaim alapján.

Úgyhogy én nagyon szépen kérem önöket, hogy álljanak fel, ahányan vannak, és mondják meg, válaszoljanak a kérdésekre, miért pont közmunkásokra fáj ezeknek a cégeknek a foga - indokolják meg!

ELNÖK: Köszönöm. Két percre megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Idézet következik. „Nehogy azt gondolják, hogy ez a jogszabálytömeg, amiben élünk, az véletlenül jött létre. Én azt tanultam meg egy év alatt, amióta miniszter vagyok, hogy ezeken a jogszabályokon keresztül érdekcsoportok érvényesítik a saját maguk szempontjait.”

Na, ezt nem kisebb személyiség, mint maga Lázár János mondta, ez az ő őszi beszéde, és pont ilyen törvényekről beszélt, mint aminek a vitája most zajlik, tisztelt képviselőtársaim. Éppen most Simon képviselőtársunktól hallottunk két olyan érdekcsoportot is, akik nyilván vették a telefont, felhívták önöket, megrendelték a jogszabályt, és most itt erről vitatkozunk a Ház előtt.

És egy nagyon érdekes... *(Dr. Szél Bernadett: Erről van szó! - Taps a Jobbik soraiban.)* - gyerekek, hadd mondjam el! -, egy nagyon érdekes elszólása volt a képviselő úrnak. Azt mondta, hogy a „köz-munkapogrom”. Hát, ez az, erről beszélünk, hogy ez egy pogrom, amit most itt önök végre fognak hajtani a közmunkások tekintetében, pontosan ez a probléma.

Azt mondja, hogy 4-5 ezer fő dolgozik az önkormányzatoknál. Aha, akkor a többi, körülbelül 230 ezer az hol dolgozik? Ja, tudom, a KLIK-nél, ugye? Mert ahogy a KLIK-nél kirúgtak egy csomó embert, azokat most visszafoglalkoztatják közfoglalkoztatottként, és igen, mondanám, hogy ezeket az embereket is majd el lehet küldeni mezőgazdasági idénymunkára. Erről szól az önök törvényjavaslata. Könyörgök, hogy olvassák már el - minthogyha nem is önök nyújtották volna be, kívülállóként -, hogy vajon mi a valódi tartalma, mi a valódi értelme ennek a dolognak.

És igen, az a probléma, hogy amíg az ön által említett egyik lobbicég Partiumból hoz át embereket, azért oda elküldeném nagyon a munkafelügyelőséget, megmondom őszintén - biztosan mindenki le van jelentve? Mert tetszik tudni, azért szoktam hallani ilyen témákat meg ilyen történeteket, hogy abszolút feketén dolgoztatott munkásokat hoznak át Romániából. Szóval, azért engem érdekelne, hogy ők hogy kerülnek oda. Sajnálatos módon azonban innen, Magyarországról meg az önök által nyújtott bérnek a hatszorosáért mennek ki Ausztriába *(Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmeztet az időkeret leteltére.)* magyar értelmiségiek, sokszor tanárok nyáron dolgozni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló 15 perces időkeretben Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A jövő évi költségvetésben 70 milliárd forinttal van több közfoglalkoztatásra, mint az ideiben. Tudja, Simon képviselő úr, nem piaci

alapú foglalkoztatásra normális bérért, hanem közmunkára. Ha cinikus szeretnék lenni, akkor most azt mondom, hogy a haverok között kiosztották a földet, most már ingyen munkaerőt is biztosítanak hozzá, mert ugyebár, most már kell, hogy az állam vagy az adófizetők fizessék ki a bért is, ha már az ingyen földet megkapták, akkor most már a munkaerőt is biztosítsa hozzá a kormány.

De felhozta a közmunkaprogramban, hogy milyen értékteremtő munkát végeznek, akkor hadd mondjak én is a saját térségemből egy példát, Püspökladányból, ahol fideszes városvezetés van.

(16.00)

Tíz hektáron dolgoznak a közmunkások fóliasátorban, több mint százán. Interneten fellelhető a testületi ülés, úgyhogy csak azért mondom el, hogy védve legyenek ők is meg mindenki. Petícióval fordultak a polgármester asszonyhoz, 100-ból 86-an aláírták, 6 ember, aki képviselte a közmunkásokat, bevitte a petíciót a polgármesteri hivatalba, a polgármester asszonyhoz. A petíció arról szól, hogy milyen munkakörülmények között dolgoznak; a vegyszerezési naplót hamisítják, utólag töltik ki; forgalomból kivont vegyszerekkel permeteznek; nem kapnak védőruhát a dolgozók, ki vannak téve a mérgezésnek - már nem bírják a munkát, mert féltik a saját egészségüket -, és tisztelt képviselő úr, most kapaszkodjon meg: a megtermelt zöldséget, amit szabálytalanul permeteznek le - lehet, hogy előtte való nap vagy aznap -, beviszik közétkeztetésbe az óvodai konyhába, az iskolai konyhába és az idősek ellátórendszerébe. Tudja, évek óta mérgezik a gyerekeket Püspökladányban a fideszes városvezetés jóváhagyásával, tudtával. *(Dr. Simon Miklós: Ilyen hülyeséget! - Derűltég a Fidesz soraiban.)*

Tudja, én nagyon elgondolkodtam, amikor ezt az ügyet meghallottam, hogy mi minden folyik ebben az országban, mi minden, amit takargatnak mindenféle jogszabályokkal, és mindenféle rendeletekkel. Nem azt mondjuk, hogy... *(Dr. Völner Pál felé:)* Nem kell fogni a fejét, képviselő úr! Ez megtörtént eset, tessék elmenni és megnézni!

A másik, amikor azt mondja a képviselő úr, hogy seperték az utca bal oldalát - most meg a jobb oldalát seprük. Tudja, nem változott semmi. Csak tudja, megkérdezem, hogy minden ember arra született-e, hogy közmunkás legyen ebben az országban. Aki tud, ebből az országból elmenekül, és más országban keresi a megélhetését, mert nem akar közmunkássá válni. És úgy alakítják át az oktatási rendszert és minden rendszert, hogy ne is legyen esélye most már annak a gyerekeknek, a felnövekvő generációnak, hogy másra gondolhasson; lásd a gimnáziumok megszüntetése, meg mehetnének még tovább, az egész tantervet, ahogy kialakítják.

Szóval, én döbbenet néztem ezt a törvényt, hogy mi mindent tudnak még maguk kitalálni, és mi mindent fognak tudni idehozni még a Ház elé, hogy lehet még Magyarországon ma még jobban megaláz-

ni embereket. És amikor felhozza azt, hogy az üzemekben miért nem jelentkezik, nem-e kéne azt megnézni (Dr. Vas Imre: *Nem-e... - Derűltég a Fidesz soraiban.* - Dr. Völner Pál: *Nem-e lehetne-e...*), hogy milyen feltételekkel mehet el az ember dolgozni.

Néha azt is meg kéne nézni, hogy miért nem fogadják el a munkát az emberek. Hogy netalántán olyan munkakörülményeket vagy olyan fizetést kínálnak nekik, ami egy szikrával nem jobb? Vagy úgy ki vannak zsigerelve, hogy a nyolc óra helyett tizenhatot kell dolgozni? A hét napból hatot vagy hetet le kell dolgozni úgy, hogy öt napot fizetnek ki? Vagy meg kéne nézni, hogy a munka törvénykönyvét hogy módosították, hogy mi vonatkozik egy munkavállalóra, és milyen jogai vannak a munkáltatónak? Sok minden okozza azt, hogy mondjuk, egy munkavállaló nem vállal el egy munkát. És tudja, ilyenkor mindig magukat nézem, hogy milyen jól el tudnak vigyorgni ezen.

Csak azt látom, hogy mi nem egy Magyarországon élünk, és maguk ezt nem akarják tudomásul venni. Jó lenne már, ha szembesülnének azzal is, ami odakint, ennek a Háznak a falain kívül van. És lehet azt mondani, hogy vannak itt gyűlölködő politikusok meg gyűlöletbeszéd zajlik. Nem! Ki kell menni a hétköznapiakba és meg kell nézni, hogy milyen állapotban van ez az ország, milyen állapotban vannak az emberek, milyen állapotban vannak a gyerekeink, és miért nem akarnak ebben az országban maradni, amiért ezt az országot szeretjük. Csak nem elég most már a szeretet.

Tudja, nem 70 milliárdot kell egy költségvetésben közmunkába még belerakni. Piaci alapú munkát kell kínálni a munkavállalóknak és nem közmunkát. Ne az legyen az utolsó esélye, hogy közmunkába el kelljen neki menni. Normális bért adjanak, amiből meg fog tudni élni. Tudja, döbbenet hallgatok, amikor a közmunkát... Tudja, nagyon rosszindulatú leszek, és azt mondom, legyen részük benne. Ismerjék meg, hogy milyen dolog ma közmunkásnak lenni. És lehet, hogy nem fogják utána már annyira védeni ezt, hanem azon dolgoznának végre, hogy normális munkahelyeket hozzanak létre, és ne az legyen a vége, hogy ebből az országból több százezer embernek kell elmenekülnie, és nem akar vissza se jönni.

Ezen kellene dolgozni, ez lenne a legnagyobb feladata ma a kormánynak. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP soraiban. - Dr. Szél Bernadett tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm. A következő hozzászóló Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm államtitkár úrnak, hogy mondott néhány gondolatot, bár úgy ítélem meg, hogy messze nem azokat a kérdéseket érintette, amelyeket az ellenzéki padosorokban felálló képviselők érintettek, és így, mondjuk, vitatkozni megint nehéz, hogy ön mond valamit, néhány általános mondatot, és ezzel letudottnak érzi azt, hogy na, végre akkor megszólalt

és a vitában részt vett. Nem ez a vita, ez így még nem vita. Tehet érte, hogy az legyen. Adok önnek néhány kapaszkodót e tekintetben.

Ahhoz, hogy ne az legyen Magyarországon, ami ma van, hogy Bangóné Borbély Ildikó utolsó mondataival folytassam, hogy a megkérdezett fiataloknak a döntő többsége ne úgy vélekedjen, amikor arról esik szó, hogy hogy akarja folytatni az életét a tanulmányainak elvégzését követően, akkor az a válasza rá, hogy itt hagyom Magyarországot, és keresek magamnak tisztességes megélhetési lehetőséget, ahhoz önöknek alapvetően olyan dolgokhoz kell nyúlni, amelyek az emberek érdekeit szolgálják, s nem olyanokhoz, amelyek a haverokét meg a pereputtyét.

Mondtam egy, de mondhatok sok példát erre, mondtam azt a 800 milliós osztalékot, 225 főnek a 150 millió forintot abban az évben bérként. Viszonyuljon, államtitkár úr, rendben van ez így?! Vagy ez az igazi vadkapitalizmus, és önök azt építik? Szóval, a kutya ott van elásva, tudja, amiről önök nem akarnak beszélni. Hogy olyan idézőjelbe tett életteret rajzolnak, ami bezárja az embereket. Önök nem akarják azt, hogy ebben az országban egyre több gondolkodó, alkotó ember legyen. Nem, önök valami egész mást akarnak: az emberek ne gondolkodjanak, az emberek idézőjelbe tett rabszolgasorsban éljék az életüket, szenvedjék meg a mindennapjaikat, meg ha lehet, akkor lassanak még olyanokat, akik tőlük még rosszabbul élnek az életet, és ezért érezzék jól magukat, miközben egyesek meg dőzsölnek; miközben egyesek meg ezen emberek számára foghatatlan mértékű javakra tesznek szert.

Egy szó mint száz, ezt az ellentmondásosságot kellene feloldani. Ott kellene segítő kezet nyújtani, ahol erre szükség van. Ott kellene az embereknek akár bérben, akár munkakörülményekben, sok minden egyéb másban segíteni, ahol ők magukon nem tudnak segíteni. Nem oda kell a zsellérek, a jobbágyok szintjére süllyesztett munkaerőt közvetíteni, ahol egyébként is kizsigerelik az embereket. Nem oda kell, ahol 500 forintos egyszerű foglalkoztatási keretek közepette történő megfizetési költség mellett minden le van tudva, és még azt a pénzt sem fizetik ki az embernek a napi munkájáért, amit, mint mondtam, a feketefoglalkoztatás keretei között kézbe adnak neki. Miről beszélnek?!

A legalizált, a tisztességes keretek között történő foglalkoztatás nem lehet hátrányosabb pozícióban a feketefoglalkoztatással szemben. Ha így van, ha önök ezt építik, a minimálbér 85 százalékán történő bérfizetések melletti foglalkoztatást, és ennek a lehetőségét teremtik meg, hogy egyesek kényük-kedvük szerint kijelölve embereket az önök haverjaihoz majd elmenjenek és munkatevékenységet folytassanak, akkor ebből semmi nem lesz, ez egy kaotikum, amit önök építenek.

Nézze, nem mást, a jó szándékú, tisztességes embereknek tisztességes munkabért kell fizetni, amiből meg tudnak élni, a másik oldalról meg olyan munkafeltételeket biztosítani, ahol nem veszélyeztetett az életük vagy az egészségük. Tudja, ha komo-

lyan gondolnák azt, hogy ebben segíteni akarnak, és mondjuk, kitűznének egy olyan célt, amit javaslok egyébként kitűzni, hogy Magyarországon ne legyen olyan munkavállaló, aki kevesebb pénzt kap kézbe, kevesebb pénzt keres meg, mint a létminimum egy főre eső összege, akkor ez nagyjából a 17 000 milliárd forintos költségvetéshez illetően egy 1,5-2 százalékos nagyságrendet emészt fel.

(16.10)

Ha önök akarnak vagy tudnak politikát csinálni az emberekért, tudja, azokért, akiket úgy neveztek, hogy kisemberek, ha akarnak ezekért az emberekért bármit is tenni, akkor az első lépés ez. Az első lépés az, hogy azt a minimum bérpozíciót biztosítják a számukra, ami arról szól, hogy a létminimum összegét elérő pénz jusson a kezükbe. Ne mondja nekem azt, hogy hitelek, nem hitelek, hogy így meg úgy! 3000 milliárd forintot kivettek, elkobozták a magán-nyugdíjpénztári kasszákból, elégették a források nagy részét, részvényeket vásároltak belőle, ami ma sem ér annyit, mint akkor, amikor megvásárolták, de nem akarom a példák sokaságát mondani.

Egy felelősségteljes kormány azt teszi a táblára, azt tűzi ki megoldandó feladatként, amit ő akar, van mozgástere. Sok tekintetben meghatározott, determinált a források felhasználása, de minden kormánynak van mozgástere. Nem beszélni kell a kisemberekről, a keményen dolgozó kisemberekről, nem, cselekedni kell értük. Önök ezt nem teszik meg. Önök ennek az ellentettjét csinálják.

Önök azt csinálták - nem lehet elégszer hangsúlyozni, önök azt csinálták -, hogy a leghátrányosabb helyzetben lévő, legkiszolgáltatottabb emberek, a közfoglalkoztatott emberek egyharmaddal kevesebbet érő pénzt tudnak a kezükbe venni a munkájuk után, mint öt évvel ezelőtt. Ez az abszurd, ez az, ami elfogadhatatlan. Ez az önök politikája! Egyeseknek félelmetesen sokat, 800 millió forintos osztalékot egy adott esztendőben, az általa foglalkoztatott 225 embernek meg 157 millió forintot összességében. Úgy látom, ez az önök politikája, ezt támogatják. Csak ez nem a magyar emberek messze döntő többségének az érdekével vag egybe.

Önök egy szűk körű oligarchakört, egy szűk körű pereputtykört támogatnak. Önöknek ez a fontos. Úgy látom, ezzé vált az értékrendjük, ilyené vált az értékrendjük. Vagy képesek ezen változtatni, vagy hát azt kell javasolnom, hogy minél hamarabb törekedjenek arra, hogy a három évet se kelljen kivárni, mert az embereknek nem a hasznára, hanem a kárára cselekszenek. És a közfoglalkoztatott emberek - mint mondtam, a leginkább elszenvedői ennek a történetnek - nyomott bérért, kiszolgáltatva, bérabszolgáltatásba hajtván kell hogy végezzék a munkájukat.

És akkor még egy kicsit a közfoglalkoztatásról. Bangóné Borbély Ildikó mondott elrettentő példát, olyat, amely büntetlenül nem mehetne végbe. Hol

van az ellenőrzése ezeknek a dolgoknak? Hol van az a kötelem, amit önöknek kell megtestesíteni, hogy mások ne váljanak veszélyeztetetté egy ilyen folyamatsor végén? Mit csinálnak ilyenkor önök? Néznek bele a vakvilágba? Nem számít, ez nem rólunk szól? Hát hogy lehet így? Hát hogy lehet így működni? - nem politizálni, hanem így működni. Hogy lehet így működő felügyeleti szervek felett eltekinteni, a figyelmét nem felhívni? Ezek a jegyzőkönyvek nem ma, nem tegnap láttak napvilágot.

Államtitkár úr, gondolja, hogy ez így rendben van? Én azt gondolom, hogy ez így nagyon nincs rendben. Nagyon nincs rendben, sőt az sincs rendben, hogy amikor ön arról beszél, hogy a közfoglalkoztatás átmenetileg kezeli a problémákat, de nem akarjuk azt, hogy a foglalkoztatási kérdések így oldódjanak meg, és közben a költségvetésben ezzel ellentétesen, ezzel szemben 70 milliárd forint pluszt fordítanak jövőre az ideihez képest. Egymásnak elmentmond az, amit mond és az, amit cselekszenek. Nem kellene szinkronizálni a mondást a cselekvéssel? Ha már a költségvetésben azt mondják, akkor önnek is azt kellene mondani, hogy igen, megyünk előre, és a közfoglalkoztatás bővítését tesszük meg azért meg ezért, meg így meg úgy. Ön meg ennek az ellentettjéről beszél. Vagy e kormány részének tekintti magát, vagy nem, el kéne dönteni. Legalább azt csinálja, ami a költségvetésben visszaköszön!

És tudja, érdemes lenne a közfoglalkoztatás tekintetében, mondjuk, az előállított termékek egyrészt hasznosságát, másrészt fajlagos költségeit is megvizsgálni. Amikor azt mondják nekem a közfoglalkoztatásban részt vevő emberek, hogy teszem a dolgom, merthogy ezt kell tennem, de mondjuk, 200 forintos fajlagos költségen előállított tojást hívok életre, már nem én, a tyúkon keresztül, akkor ez rendben van? Ezzel lehet kiállni, ezzel kell dicsekedni? Nem azzal kellene, hogy hogyan tegyünk termelékenyebbé a folyamatokat, hogyan tegyünk fajlagosan olcsóbbá a történeteket? De ez nemcsak az állattenyésztéshez, hanem a növénytermesztéshez illetően is példákkal támasztható alá.

Szóval, csak azt akarom mondani, hogy annyi visszásság, annyi disszonancia van ezen a területen, hogy rengeteg tennivalójuk lenne. Ha már arra szánták el magukat, hogy a közfoglalkoztatást nem másért, csak azért kívánják bővíteni, hogy a statisztikákat tudják javítani, akkor legalább korrekten, tisztességesen, az emberek érdekével párosulva próbálnák tenni. Nem úgy, hogy közben őket kiszípolozzák, közben a munkafeltételek minimumát nem biztosítják számukra, ami munkajogi értelemben vetten jár. Nem, ez nem érdekes, ez nem számít!

Az egyszerű foglalkoztatás keretei között 500 forintért majd tömegesen odaviszik a vállalkozásokhoz. Azt mondta államtitkár úr az előbb, hogy ez alapvetően a kisvállalkozókat fogja segíteni. Nézze, hoztak önök az elmúlt időszakban olyan törvényt, amely tekintetében nem határolták le, hogy kisvállalkozó, nagyvállalkozó, a mezőgazdaságban munkatevékenységet végző emberek után a munkáltatók

járulékkedvezményhez tudnak hozzájutni. De azt is hozzátették, hogy 100 ezer forint mértékig. Mondtam önnek az előbb, hogy ez 5 ezer forinttal kevesebb ma, mint a minimálbér bruttója. 22 ezer forinttal kevesebb, mint a garantált bérminimum, tudja, ami a szakmunkások után fizetendő.

Akkor mire törekszenek? Hogy még a minimálbér összegét vagy a garantált bérminimum összegét se kapják meg ezek az emberek? Mert hát oda már nem adnak járulékkedvezményt, azt már nem serkentik. Nem, nyomott áron, kiszolgáltatottan és tömegesen odalökve, ön mondja, kisvállalkozóknak, én mondom, nem biztos, hogy nekik. Szóval, annyi az ellentmondásosság abban, amit csinálnak ezen a területen, a közfoglalkoztatás területén, hogy lenne miről beszélni, és nem csak két általános mondatot mondani, mint ahogy az előbbieken megfogalmazta.

És tudja, annak, amit csináltak, nemcsak a közfoglalkoztatás, hanem általában a munka világát érintően az elmúlt öt esztendőben, van eredménye, csak negatív. Annak az az eredménye, hogy 600 ezer ember elhagyta ezt az országot. Matolcsy két évvel ezelőtt még 500 ezerről beszélt, sajnos ma már a 600 ezrediknél tartunk. 600 ezer ember elhagyta ezt az országot, gazdasági menekültként máshol teremti meg az anyagi javakat a családja számára, hogy meg tudjanak élni; azért, mert önök az alapvető ígéretüknek nem tettek eleget.

Annak nem tettek eleget, hogy 1 millió új munkahelyet, a gazdaságban adóforintokat termelő munkahelyet hívjanak életre, hogy olyan gazdasági környezetet formáljanak, amely ezt eredményezi. Ez a legnagyobb szűgyenük amellet, hogy kizsigerelik az embereket, hogy a bérüket csökkentik ahelyett, hogy növelnék. Közben persze nem sóralátétes adófelületet, hanem sörgyár méretű adófelületet teremtettek. Ha nem hisz nekem, kérdezze meg Lázár Jánost, kérdezze meg, hogy gondolkodik ő erről! Talán majd akkor részletesen felvilágosítást kap, és hitelesebbnek is fogja tekinteni.

Egy szó mint száz, nem véletlen az, ami történik ebben az országban, hogy nagyon nehéz a fiatalokat rábírní arra, hogy itthon próbálják meg az életüket megélni az elkövetkezendő időszakban. És még nehezebb hazahozni őket. Látja ön is, hogy a „Gyere haza” program keretei között mennyien tódnak vissza Magyarországra. Nem véletlenül. Sokan azért, mert a megélhetésük biztonságát nem látják, sokan meg azért, mert azt mondják, amíg önök kormányoznak és ilyenfajta kormányzási tevékenységet folytatnak, addig nem is kívánnak ebben az országban munkatevékenységet folytatni. És ez nagyon nagy baj.

Ezért változtatni kellene azon a politikán, amit folytatnak. És csak annak kellene eleget tenni, nem többnek, mint amit vállaltak: 1 millió új munkahelyet a gazdaságban, adóforintokat termelő munkahelyet, és olyan béreket, amelyek tisztas megélhetést jelentenek az embereknek. A minimálbér kézbe vett nettó összege ne legyen kevesebb, mint a létminimum összege. Ezért érdemes küzdeni. Próbálják

meg, még van három évük. Sokkal több már nincs. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló 15 perces időkeretben László Tamás képviselő úr, Fidesz.

(16.20)

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mélyen tisztelt ellenzéki Képviselők! A mostani főlshólalásomban attól a csólátástól kívánom önöket megóvni, ami egyre erősebb, ahogy haladunk előre ebben a vitában. Önök ettől a törvénytől várják azt, hogy a foglalkoztatásnak minden problémáját megoldja, illetőleg ettől kérnek számon olyan dolgokat, amelyek ebben a törvényben nincsenek benne. Amikor önök számon kérnek, az viszont a kormány programjában nagyon-nagyon hangsúlyosan benne van.

Tekintsük meg például azt, hogy mennyit fordítottak, mondjuk, a 2007-13 közötti időszakban gazdaságfejlesztésre az európai uniós forrásokból: mindösszesen csak 24 százaléknyt. És mit tervez a kormányzat erre az európai uniós ciklusra, a 2014-20 közötti időszakra: 60 százalékot, kedves hölgyeim és uraim, kedves ellenzéki képviselők! Ez a 60 százalék azt jelenti, hogy gazdaságfejlesztésre 4300 milliárd forintnyi összeg jut, és úgy gondolom, az önök összes problémájára ez a válasz, és ez ad igazából megoldást azokra a gondolatokra, amelyeket önök ettől a törvénytől kérnek számon. Ettől ezt nem kell számon kérni!

Hadd soroljak fel önöknek csak néhány dolgot, mert ez is benne volt az önök főlshólalásaiban, hogy mi mindent tartalmaz a gazdaságfejlesztés programja a 2014-20 közötti európai uniós ciklusban: a munkanélküliek és inaktívák vállalkozóvá válásának támogatását; munkaerő-piaci belépést elősegítő célzott támogatásokat; hátrányos helyzetű munkanélküliek és inaktívák foglalkoztathatóságának javítását; ifjúsági garanciát; munkaerő-piaci szolgáltatások fejlesztését; társadalmi vállalkozások támogatását; szociális gazdaság fejlesztését - és így tovább. Ez hallatlanul széles körű, átfogó, és az egész foglalkoztatáspolitikában, gazdaságfejlesztésben egy fősodor bontakozik ki ebből; önök egy mellékszálról kérik számon a fősodort.

Úgy gondolom, ezt a mellékszálát engedjék el, tisztelettel kérem. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló 15 perces időkeretben Szél Bernadett képviselő asszony, LMP.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt László Képviselőtársam! Én ezt a mellékszálát nem tudom elengedni, merthogy ez ennek a vitának a témája, konkrétan, a T/5144. törvényjavaslatnak.

És itt most nagyon kérek mindenkit, hogy álljunk meg egy pillanatra, mert szerintem egy nagyon alapvető kérdést kell tisztáznunk, és én kérem, sőt kifejezetten elvárom azt, hogy a minisztérium jelen lévő képviselője válaszoljon erre a kérdésre. Dr. Simon Miklós képviselőtársunk ugyanis beismerte, hogy azért lesz röghöz kötés vagy kényszeridénymunka, mert nincs elég munkás a munkaerőpiacon.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Önök ebből nem azt a következtetést vonták le, hogy túlhajszolták a közmunkaprogramot, hanem fogják magukat, és hoznak egy olyan törvényt, amelynek van két olyan momentuma, ami mindkettő súlyosan problémás. Azt látjuk, hogy itt gyakorlatilag a következő algoritmus zajlott le: ott a cég - egyet meg is nevezett a képviselőtársunk -, aki szól, hogy neki nincs munkása, mert elvitt mindent a közmunkaprogram. Erre az a reakció, hogy szólnia kell a polgármesternek, aki szól a munkaügyi központnak, amely ad számára egy adatbázist, és abból kiválogatja a polgármester, hogy kik fognak menni idénymunkára, ha kell, ha nem, ha tetszik, ha nem tetszik, menni kell, átirányítják ezeket az embereket idénymunkára. *(Egymással beszélgető kormánypárti képviselőkhöz fordulva:)* Lehet, képviselőtársaim, hogy önöknek ez piszkosul vicces, de az a helyzet, hogy innen az Országgyűlés aranyfalai közül nagyon könnyű ezeken az embereken nevetni! Ezeknek az embereknek nyáron ez lesz a sorsa. Úgyhogy legyenek kedvesek, ha már itt vannak a vitán öten vagy hatan, akkor tiszteljenek meg azzal, hogy figyelnek!

És ami ezután történik, az szintén ebben a törvényben van benne, ebben a T/5144-esben, hogy ha az ember felmond vagy belekényszerítik egy közös megegyezéssel való felmondásba, akkor még közmunkája sem lesz ennek az embernek; vagyis ott kell maradnia ennél a cégnél, vagy utána nem lesz munkája.

Úgyhogy én most kérdezem, tisztelt államtitkár úr, és ragaszkodom a válaszhoz: ez egy ilyen ördögi rendszer? Tehát ilyen szinten akarnak a cégeknek kedvezni? Megkapják a közmunkásokat, vihetik idénymunkára? És akkor utána hogy következik ebből az, hogy ha az ember ott van munkán, ott dolgozik, és utána felmond, akkor utána nem mehet vissza közmunkára? Hogy áll össze ez a rendszer? Szeretném megérteni, Pintér Sándor fejében mi volt, amikor ezt a két paragrafust egymás mellé tette.

A másik kérdésem pedig nagyon alapvető, és erre is választ várok, hogy mi az alapvető akadálya annak, hogy ezeknek az embereknek nem piaci munkájuk van, mármint piaci bérük. Mi az alapvető akadálya ennek? Miért közmunkásokra fáj ezeknek a cégeknek a foga? Miért erre van szükség, miért erre a rendszerre? Miért kell munkaközvetítőt játszani a polgármestereknek? Miért kell közmunkásoknak a kiközvetítésével foglalkozni a munkaügynek? Miért ezt a rendszert alakították ki? Mi akadálya van annak, hogy ezek az emberek, akik közmunkásként ott

vannak és iszonyatosan alacsony béren dolgoznak, álláskeresők legyenek, és piaci bérért ezt a rengeteg munkahelyet, ami Simon képviselőtársunk szerint csak rájuk vár, ezt megkapják?

Legyenek kedvesek, tisztázzák ezt az egészet, mert kezd nagyon kínos lenni, amit önök letettek az asztalra! Ez gyakorlatilag úgy tűnik, mintha a Fidesz lepaktált volna egy rakat céggel, még itt meg is neveznek képviselők bizonyos cégeket, akik betelefonálnak, és ők nyomott áron megkapják a közmunkásokat. Miért nem lehet, hogy ezek az emberek rendes piaci béren legyenek foglalkoztatva, rendes munkavállalói jogokkal - már amit az önök munkatörvénykönyve megenged nekik.

Tisztázzák ezt, legyenek kedvesek, vagy pedig önökön fog maradni annak az ódiuma, hogy önök lepaktáltak, a Fidesz-KDNP lepaktált cégekkel, és gyakorlatilag nyomott áron adja ki a közmunkásokat. Szeretnék válaszokat hallani a kérdéseimre. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Igen, Simon Miklós két percre kért szót.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Igen, tisztelt Szél Bernadett képviselőtársam, lepaktáltam az összes céggel, amely a választókerületemben van. Mert egy egyéni képviselő - de magának ezt hiába magyarázom, nem egyéni képviselő! *(Bangóné Borbély Ildikó: Jaj, istenem! - Dr. Szél Bernadett: Attól még itt maradhatok?)* -, egy egyéni képviselőnek mindenkivel beszélni kell. *(Dr. Mesterházy Attila: Akkor miért nem álltál az igazságszolgáltatás elé?)* A problémákat össze kell gyűjteni, és ezeket a problémákat továbbítani kell. *(Közbeszólások az ellenzéki oldalról. - Dr. Szél Bernadett: Nem erről szól a törvényjavaslat! - Az elnök csenget.)*

Én nem gondolom, hogy olyan nagy bűn az, hogyha egy képviselő tájékozott a térsége dolgaiban, sőt mi több, ez a dolgom. Ezért mondtam önnek, hogy szívesen látom a választókerületemben, tessék eljönni, és megmutatom azt, hogy hogyan kell ezeket a problémákat kezelni. Sőt mi több, elviszem egy-két olyan településre, ahol igenis, az emberek szívesen dolgoznak, azért, mert olyan kollektívák alakultak ki a közmunkaprogramokban, aminek szívesen részei. Én nem azt mondom, hogy ez az üdvözítő, de ha nincs más, ha a szocialistáktól ezt örököltük, akkor valamit csinálni kell - viszont már látszik az alagút végén a fény, mert mint mondtam volt, 900 új munkahely jön létre a nyírbátori választókerületben, a Fidesz-kormány segítségével, tisztelt képviselőtársam. Ha el tetszik jönni, önnek elmagyarázom ezt pontosan és részletesen. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalások következnek. Elsőként Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének adok szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Simon képviselőtársam, arra kérem, minél kevesebb képviselőtársamnak mesélje el azt, amit ön gondol erről a történetről (*Derűtség.*), hogy jó irányba tudjon menni ez a dolog, ha még van esély rá. Ez az egyik része a dolognak, amit szeretnék kérni nagy tisztelettel öntől.

A másik része, hogy ha bármit mond, vegye figyelembe azt is, hogy az, amit önök csinálnak a közfoglalkoztatottakkal, az mély kizsákmányolás, az egy olyanfajta folyamat, ami normál ésszel elfogadhatatlan; nyugodtan mondhatom, elfogadhatatlan.

Egy a lényege a történetnek: önök, ha felelősen akarnak bármit is tenni a közfoglalkoztatásban részt vevő emberekért, akkor a munkakörülményeiken javítanak, értelmes közfeladattal bízzák meg őket, olyannal, ami tényleg értékteremtő tevékenységgel bír, mindezek mellett pedig megfizetik őket. Megfizetik őket; a tisztességes bért adják meg nekik, és nem elveszik tőlük. Önök ennek az ellentettjét csinálták eddig: elvettek tőlük pénzeket, megélhetési forrásokat. Ha van felelősségvállalás önökben, akkor ezt megfordítják. Ha nincs, akkor csinálják továbbra is úgy, ahogy eddig tették.

(16.30)

Államtitkár úr, hogy még idejében szóljak önnek, szeretném a figyelmét felhívni arra, hogy attól, hogy a Belügyminisztériumba átkerül valami mint közfoglalkoztatás, attól még az nem azt jelenti, hogy önök ehhez a dologhoz oly sokat értenek. Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják számomra, hogy nagyon csak kapiskálják ezt a történetet, azt mutatják számomra, hogy lenne mit tanulniuk adott esetben a korábbi munkaügyi szférában dolgozó kollégáktól. Néhányat már alkalmaznak, tudom. Hallgassanak rájuk! Jobban járnak, mintha ilyen nyári, eszement melegben törvényjavaslatokat szülnék és terjesztenek a parlament elé. Elnök úr, lejárt a két percem. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő kétperces felszólaló Szél Bernadett képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Képviselőtársaim! Két kérdésre várok választ. Az egyik az, hogy ha tényleg munkaerőhiány van a munkaerőpiacon, akkor miért nem lehet ezeket az embereket piaci bérekért foglalkoztatni. (*Bangóné Borbély Ildikó: Ez az! Miért nem?*) Erre a kérdésre várok választ. Ha olyan jó képviselő ön az egyéni körzetében, intézze el, hogy ezek az emberek piaci béreket kapjanak! (*Gúr Nándor: De gyorsan!*)

A másik pedig az, hogy miért van szükség röghöz kötésre. Ha ekkora munkaerőhiány van, akkor miért van szükség arra, hogy ezeket az embereket odakössük a munkahelyükhöz, miért nem lehet szabadon hagyni őket felmondani, vagy ha kell, közös megegyezésben felmondani, miért kell ezeket az

embereket odakötni a munkahelyükhöz? Ugyanis az a történet, amit itt előadtak, teljesen zavaros. Nyilvánvalóan azért, mert nem igaz, amiről beszélnek és önök is tudják, hogy nincs igazuk. Attól, hogy engem kioktatnak, még a helyzet nem lesz jobb. Önök felelős képviselők, válaszokat kell adniuk. Ha valaki ebben a parlamentben elmond bizonyos információkat, tisztelt képviselőtársam, akkor minden egyes momentumáért felelős és ne jöjjön zavarba, ha megkérdezem öntől, vagy bárkitől, aki felszólal, hogy egészen konkrétan mi történt. Mert nagyon rosszul néz ki az, amit ön elővezetett azért, mert ez a rendszer pontosan így van kitalálva.

Még egyszer felteszem a két kérdésemet, válaszokat várok. Miért nem piaci béreken dolgoztatják az embereket abban az esetben, ha tényleg munkaerőhiány van? A másik pedig: miért van szükség röghöz kötésre abban az esetben, ha tényleg munkaerőhiány van, mint ahogy önök azt egybehangzóan mondják? Válaszoljanak! (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Simon Miklós képviselő urat tájékoztatom, hogy kétperces felszólalásra nincs lehetőségem szót adni. Ha átminősíti rendes felszólalásra (*Dr. Simon Miklós: Igen.*), akkor az elnök mérlegelésétől függően ismételt felszólalásra szót adhatok (*Szávay István: És akkor? - Dr. Simon Miklós: Kérem önt.*), de akkor kérem szépen, hogy nyomja át a gombot. (*Dr. Simon Miklós: Igen, köszönöm szépen.*)

Ismételt felszólalásra Simon Miklós képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt képviselőtársam, ha tetszett volna figyelni, én nem azt mondtam, hogy ezek a cégek közmunkásokra ácsingóznak. (*Hegedűs Lorántné: Pedig erről szól a törvény!*) Én azt mondtam, hogy ezek a cégek megkerestek, hogy nincs munkáskéz. (*Bangóné Borbély Ildikó: Ezen a helyzeten kellene javítani!*) Először: az egyik cég, a nyírgersei több mint tíz éve dolgozik, 500-600 embert állandóan foglalkoztat. (*Hegedűs Lorántné: Nincs miről beszélnünk!*) Másodsor: a másik cég, a Gloster Kft., amely egy konzervgyár, 150 embert foglalkoztat állandóan. A fizetéseket is tudom, nagy tisztelettel elmondanám, hogy mindkét cég nettó százezer forint feletti piaci fizetést kínál az embereknek, és sajnálatos módon nincs jelentkező.

Azt tudják mondani, ugyebár, tisztelt képviselőtársaim, hogy amikor beköszön a meggyeszezon, akkor miért nem segítünk ezen a problémán. Ha nincs, aki dolgozzon a konzervgyárban, vagy nincs, aki kacsát levágja a vágóhídon, akkor hiába várják tőlünk, hogy új munkahelyeket teremtsünk. (*Dr. Józsa István: Nem fizetik meg!*) De, uram, rendben van (*Zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), a közmunkás minimálbér 40 ezer forint, ezt mondta Gúr Nándor, de nem igaz, mert 53 ezer forint körül van. (*Gúr Nándor: Mondom, hogy vásárlóerő-értékben! Legalább számoljál!*) - egy. Kettő: ezek a cégek en-

nek a dupláját fizetik, és még sincs munkaerő. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételtlen megkérdezem, kíván-e még valaki élni a fel szólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Pogácsás Tibor államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Pogácsás Tibor: Igen.)* Igen, kíván válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyfelől bízom abban, hogy Gúr Nándornak egy korábbi hozzászólásában csak nyelvbottlás volt, amikor arról beszélt, hogy a közfoglalkoztatottakkal, közmunkásokkal idősek nevelőotthonát építették. Valószínűleg idősek otthonáról volt szó *(Gúr Nándor: Idősek otthonáról, így van! - Szávay István: Valóban, ez volt a legfontosabb!)*, és nem nevelték az időseket. De ezen túlmenően azt gondolom, hogy sok egyetértésben nem találkozott a véleményünk a vita során.

Még egyszer ki kell emelnem, hogy a közfoglalkoztatási jogviszony megszakításában az idénymunka végzésére kívánunk lehetőséget biztosítani. A vita során többször ismétlődően felmerült, hogy kinek az érdeke. Azt gondolom, mindenkinek az érdeke ebben az országban, hogy az idénymunka elvégzésére a közmunkából kilépve a közfoglalkoztatottnak lehetősége legyen. Tehát közfoglalkoztatási jogviszonyban van. Ha van lehetősége idénymunkában munkát végezni, akkor idénymunkába átléphet a közfoglalkoztatott, majd azt követően a megszakított jogviszonya tovább folytatódik, és a közfoglalkoztatásban az eredeti szerződési időtartamával megfelelő időtartamban a közfoglalkoztatást végezheti.

Elhangzott, hogy a vállalkozásoknak, cégeknek miért közfoglalkoztatottakra fáj a foguk. Azt gondolom, hogy munkásokra, munkáskézre fáj a foguk, és miután a közfoglalkoztatás célja és a kormányzat célja az, hogy minden munkavégzésre alkalmas ember valamiféle munkát végezzen, ezt a közfoglalkoztatás keretében meg lehet tenni, ha a piaci szereplők erre nem adnak lehetőséget. Nyilvánvalóan a közfoglalkoztatásban vannak azok, akik korábban munkanélküliek voltak, és ők kerülhetnek át a piaci foglalkoztatásba. Tehát egyértelmű, hogy a közfoglalkoztatás a munkanélküliek és a piaci foglalkoztatók között ilyen esetben egy közbenső lépés lehet, és a közfoglalkoztatásnak egyértelműen az a célja, hogy a közfoglalkoztatásból az elsődleges munkaerőpiacra kerüljenek ki az emberek. Tehát nincs ebben semmiféle különös háttéralku, a képviselő úr által említett vállalkozások nyilván a bővítéshez a lehetőségek szerint az arra alkalmas közfoglalkoztatottak közül is keresnek munkatársakat.

Felmerült a kérdés, hogy hogyan oldható meg a közfoglalkoztatás során a tervszerűség, illetve az, hogy például a Start-mintaprogramok működőképe-

sek legyenek. Éppen ezért teremtjük meg a lehetőséget és kérjük azt, hogy azok, akik tervezni tudják évről évre az idénymunkaigényüket, minden év október 30-ig tegyék le az asztalra azt az igényüket, amellyel a közfoglalkoztatással szemben a következő évben fellépnek, hogy a közfoglalkoztatási programokat ennek megfelelően lehessen ütemezni és valóban adott esetben akár az önkormányzati Start-programok is tervezhetőek legyenek.

Összegezve és még egyszer: azt gondolom, hogy a törvénytervezet segíti, hogy a közfoglalkoztatott státusból az emberek a közvetlen munkaerőpiacra átkerüljenek *(Bangóné Borbély Ildikó: Kényszer-munkában vannak!)*, segíti azt, hogy a kormány célja, miszerint a teljes foglalkoztatás 2018-ra elérhető legyen, megvalósuljon, ezért kérem a törvénytervezet támogatását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyes fővárosi fejlesztési beruházások gyorsításáról és egyszerűsítéséről, valamint ezzel összefüggésben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Gulyás Gergely, Vas Imre, Dunai Mónika és Szabolcs Attila fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/5135. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

(16.40)

DR. VAS IMRE (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A javaslat benyújtásával az előterjesztők célja, hogy az Országgyűlés segítse a fővárosi városfejlesztési célkitűzések érvényesülését, egyrészt a budapesti közösségi közlekedés színvonalának emelését, ezen belül a helyi közösségi közlekedés fejlesztéseként megvalósuló budapesti 3-as metróvonal rekonstrukciójának és északi meghosszabbításának mielőbbi megvalósulását, másrészt Budapest főváros III. kerületében a csillaghegyi öblözet árvízi biztonságának növeléséhez kapcsolódó beruházás előkészítésének és megvalósításának gyorsítását.

Mint az előbb említettem, a javaslat két beruházás előkészítésének segítéséről szól, ezek közül részletesebben a választókerületemet, Ferencvárost és Józsefvárost közelebről érintő 3-as metróvonal felújításának szükségességéről beszélek. A 3-as metróvonal Magyarország legnagyobb forgalmú tömegközlekedési járataként jelentős szerepet tölt be Budapest közösségi közlekedésében. A fővárost észak-déli irányban átszelő 17,3 kilométeres vonal Kőbá-

nya-Kispest és Újpest központ végállomás között 20 állomás érintésével biztosít széles körű utazási kapcsolatot a budapestiek részére, ebből 8 állomás érintésével a Józsefvárosban és Ferencvárosban élők számára. Bizonyítja a járat kihasználtságát, hogy megközelítően félmillióan választják utazásukhoz a 3-as metróvonalat, hiszen csúcsidőben 2-3 percenként 32 darab hatkocsis, 120 méter hosszú, mintegy ezerfős kapacitással rendelkező szerelvény szállítja az utasokat. Ez azt jelenti, hogy a 3-as metróvonal szerelvényein majdnem többen utaznak, mint az ország összes vasútvonalán együttvéve.

A '70-es évek eleje és 1990 között öt ütemben épült meg a vonal, elsőként a Deák Ferenc tér és a Nagyvárad tér közötti szakasz 1976-ban nyílt meg, négy évvel később, 1980-ban megépült a Kőbánya-Kispest végállomás, majd 1981-ben a vonal északi folytatásaként a Deák Ferenc tér és Lehel tér közötti szakasz, '84-ben az Árpád hídig bővült a vonal, és '90-ben Újpest Városcsúcs központ állomással az északi, eleve ideiglenesnek szánt végállomás készült el. A vágányok a Nagyvárad tér és a Lehel tér állomás között a város alatt mintegy 30 méter mélyen fűrt alagutakban futnak, míg a Lehel tér és Újpest központ, valamint a Nagyvárad tér és a Határ úr állomás között a vonal nyílt technológiával épült a felszínről számítva 5-10 méter mélységben, azaz a kéreg alatt fekszik. A metróállomásokon és az azokhoz kapcsolódó 16 csomópont aluljáróiban összesen 56 mozgólépcső működik, azonban a megállóknak jelentős fejlesztésre szorulnak, hiszen akadálymentesítésük a mai napig nem történt meg.

A 3-as metróvonal pályája, állomásai, műszaki berendezései és szerelvényei több mint három évtizedes szolgálat után érdemi felújítás nélkül a folyamatos működés alatt elhasználódtak, egyúttal elavulttá is váltak. A korábbi évek alulfinanszírozottsága következtében az elmaradt felújítások miatt a közelmúltban egyre több késéssel és menetkimaradással járó meghibásodás történt, ezért a vonal és a szerelvények átfogó felújítása halaszthatatlanná vált. A káposztásmegyeri meghosszabbítás már a '80-as években szerepelt a főváros közlekedési fejlesztési tervei között. Amennyiben a megvalósíthatósági tanulmányok alátámasztják a bővítés szükségességét, megépülhet a 3-as metró régóta tervezett szakasza a káposztásmegyeri lakótelepig, négy új közbelső megállóval.

A Fővárosi Közgyűlés május végén már elfogadta a 3-as metró szerelvényeinek felújításához szükséges pénzösszeg biztosításáról és a forrás felhasználásának feltételrendszeréről szóló, a BKV Zrt.-vel kötött megállapodást. A megállapodás szerint a 3-as metróvonal járműparkja korszerűsítéssel egybekötött felújításának befejezése reményeink szerint 2017. december 31-ig megtörténik. A járműpark felújítására 60 milliárd forintnyi kölcsönt vesz fel a Fővárosi Önkormányzat. A javaslat 6. §-a értelmében a közlekedési beruházás építetője Budapest főváros önkormányzata vagy az önkormányzat százszázalékos tulajdonában álló BKV Zrt., míg az árvízvé-

delmi beruházás építetője Budapest főváros önkormányzata.

Tehát a jelen javaslat egyik célja, hogy a főváros közlekedése szempontjából kiemelt jelentőséggel bíró, több százezer budapesti napjait befolyásoló fejlesztés minél hamarabb, fennakadás nélkül megkezdődhessen, a tervezett határidőn belül befejeződhessen és azt a budapestiek birtokba vehessék. Ennek érdekében kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

Az árvízvédelmi beruházásokról részletesebben László Tamás képviselőtársam fog szólni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartii padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr kíván szólni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslat két kiemelt fővárosi fejlesztési feladat megvalósítását szolgálja. E feladatok egyike az M3-as metróvonal rekonstrukciója, ezáltal a főváros egyik kiemelt közlekedési tengelyének a megújítása, a másik a Budapest III. kerületben megépítendő, a Római-part árvízvédelmi biztonságát célzó védőmű megépítése.

Hosszú évek óta ismeretes e fejlesztések indokoltsága és szükségessége, így mielőbbi megvalósításukhoz nemcsak a kerületi vagy fővárosi közérdek fűződik, hanem Budapest központi fekvéséből adódóan az ország szempontjából is kiemelten fontos közérdekű feladatok. A római-parti vagy csillaghegyi partszakasz árvízvédelmét, amelynek része a római-parti 70 hektáros beépített terület is, az elmúlt évek dunai árvizek tapasztalatai alapján úgy kell biztosítani, hogy a létrehozandó védőmű a mértékadó árvízi terhelés kivédésére is alkalmas legyen. A fejlesztés által az érintett terület mintegy 55 ezer lakójának élet- és vagyonbiztonsága rendezhető megnyugtatóan.

A budapesti 3-as metróvonal felújításának és meghosszabbításának szükségességét, gondolom, képviselőtársaimnak különösképpen részletesebben bemutatnom nem kell. A fővárosi városfejlesztési célkitűzések érvényesüléséhez és a budapesti közösségi közlekedés színvonalának emeléséhez elengedhetetlen a munkanapokon több mint 500 ezer utast kiszolgáló metróvonal egyébként régóta esedékes rekonstrukciója.

A törvényjavaslat az előbbieken bemutatott fejlesztésekkel kapcsolatos hatósági eljárásokra állapít meg külön szabályokat. Rögzíti, hogy a beruházások megvalósításával összefüggő fejlesztési, beruházási s ezekkel összefüggő beszerzési tevékenység ellátása nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közfeladatnak minősül.

A közigazgatási hatósági eljárásokra - a vasúthatósági engedélyezési eljárások kivételével - a törvény által megszabott általános ügyintézési határidőkhöz

képest rövidebb ügyintézési és szakhatósági határidőket állapít meg, tekintettel arra, hogy a jogszabály ennél rövidebb határidőt is meghatározhat az egyes eljárási típusokra. Ugyancsak rövidebb eljárási határidőket tartalmaz a javaslat a közmű- és energiaszolgáltató szervek nyilatkozattétele esetére is. A hatósági eljárások gyorsítását szolgálja az a rendelkezés, amely az elsőfokú hatóság határozatának végrehajtását teszi lehetővé, tekintet nélkül az esetleges jogorvoslatra.

(16.50)

A javaslat azt is rögzíti, hogy amennyiben a fejlesztésekkel érintett ingatlan nem az építető tulajdonában van, akkor a szükséges földhasználati és egyéb jogokat elsősorban megállapodással kell rendezni, ennek hiányában azonban lehetőséget teremt az azonnali és teljes körű kártalanítás mellett az ingatlan kisajátítására is.

Annak érdekében, hogy a beruházások építetője az azokkal kapcsolatos jogait és kötelezettségeit megfelelően gyakorolni tudja, a javaslat a beruházót általános tájékoztatási és javaslattételi joggal ruházza fel.

A törvényjavaslat a metrófejlesztéssel kapcsolatban a generális szabályoktól eltérő településrendezési követelményeket is megállapít. Ennek indoka, hogy a beruházás megvalósításához szükséges általános szabályok alkalmazása esetén az előttünk álló feladat több tekintetben megoldhatatlan lenne.

A törvényjavaslat meghatározza a beruházások építetőit is. Az árvízvédelmi beruházások építetőjének Budapest Főváros Önkormányzatát, míg a metrófelújítás beruházójának vagy Budapest Főváros Önkormányzatát, vagy a BKV Zrt.-t jelöli ki. Ez a vagylagos kijelölés a szükséges fejlesztési források biztosításával kapcsolatos döntések megszületésével válik véglegessé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az M3-as metróvonal és a csillaghegyi öblözet árvízvédelmi védművének kiemelten gyors megvalósítását célzó törvényjavaslat alapvető társadalmi és gazdasági szükségletek kielégítésére nyújt megoldást. Több mint másfél millió budapesti és a Budapesten közlekedő további, naponta mintegy 1-1,5 millió, túlnyomórészt az elővárosokban lakó ember mindennapjaira jelent közvetlen befolyást.

Mindezekre tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka László Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A budapesti 3-as metró-

vonal rekonstrukciója és északi meghosszabbítása halasztást nem tűrő, kiemelt fővárosi fejlesztési feladat, amelyet a következő tervidőszakban európai uniós és hazai fejlesztési források bevonásával a lehető legsürgősebben el kell kezdeni és a fővárosi közlekedés biztonsága érdekében mielőbb be kell fejezni.

Szintén kiemelt jelentőségű a főváros árvízvédelmi rendszerének a fejlesztése. Budapest III. kerületében a csillaghegyi öblözet árvízvédelmét szolgáló beruházás biztonsági szempontból halaszthatatlan, amelynek gyors lebonyolításához jelentős közérdek fűződik. A Duna 2860 kilométeres hosszával Európa második leghosszabb folyója. A folyó vízszintingadozása jelentős, a 24 órás áradás értéke akár a két métert is meghaladhatja. A vízgyűjtő terület nagysága Budapestig 183 ezer négyzetkilométer, vagyis hazánk teljes területének közel kétszerese.

Egy kicsi történelmi visszatekintés: az 1775-ös, 1779-es jejes árvizek pusztítását követően indultak meg az első árvízvédelmi munkálatok Buda és Pest környékén. Ezt természetesen követte az 1838-as nagy árvíz, megemlíthetjük Wesselényi Miklóst. De mindenképpen elmondható az, hogy az 1871 utáni időszakban rendkívüli erőfeszítéseket tett a főváros a már említett Közmunkák Tanácsa segítségével az árvízi védővonalak kiépítésére.

El kell mondanunk azt, hogy az elmúlt közel 250 évben a város fejlődésével párhuzamosan egyre nagyobb figyelem irányult a Duna menti területek védelmére. Budapesten a Duna vízszintje az elmúlt tizenöt évben négyszer is meghaladta a nyolc métert. A Duna nagyjából 29 kilométeres fővárosi nyomvonalán a partszakaszokat több helyen fel kell újítani, illetve meg kell erősíteni.

Az elmúlt húsz évben viszont azért nem történet semmi a Duna-partszakaszok rendezése és az árvízvédelem terén, mert nem volt egységes akarat, és szétforgácsolódtak az erőforrások. Elég, ha csak azt említem, hogy a Duna-part tizenkét kerületnek a fennhatósága alatt volt, ezért tartom fontosnak azt, hogy most már központi, fővárosi kezelésbe került a Duna budapesti partszakaszainak kezelése.

Budapestnek tehát régóta húzódozó problémája az árvízvédelem, ezen belül kiemelt fontosságú egy nagyjából védtelen terület, a III. kerület Aranyhegyi-patak és Barát-patak, illetőleg a Duna által határolt területek árvízvédelmének megoldása. A 2013. évi rekord dunai árhullám levonulása során havária közeli állapot alakult ki a Nánási út-Királyok útja mentén, illetve az Aranyhegyi-patak töltésén és a Barát-patak torkolatánál is. A patakok töltése sem szerkezetileg, sem magasságilag nem felel meg sem a megnövekedett árvízi terhelésnek, sem a 41/2014-es BM-rendelettel megállapított új dunai mértékadó árvízszintnek.

A csillaghegyi öblözet területén egy esetleges árvízi elöntés közvetlenül 55 ezer ember életét és vagyonszerzését veszélyezteti, így égetően fontos a védmű megépítése és mielőbbi üzembe helyezése. Egyébiránt a projekt célja nem csupán a védelem

kiépítése, hanem a terület teljes rekultivációja is, figyelembe véve a környezetvédelmi szempontokat.

A módosított tervezési feladat elvégzésére irányuló nyílt közbeszerzési eljárási felhívást a múlt héten fogadta el a főváros bizottsága. A törvénytervezet árvízvédelmi beruházással összefüggő rendelkezéseinek elsődleges célja, hogy biztosítsa a szükséges engedélyek lehető legrövidebb időn belül történő kézhezvételét és a kivitelezéssel kapcsolatos hatósági eljárások ügymenetének egyszerűsítését, illetőleg gyorsítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az árvízvédelmi védművek nem tíz, húsz, hanem akár száz évre épülnek. Az ENSZ jelentései szerint a jövőben a jelenleginél is gyakoribbá válhatnak a szélsőséges időjárási körülmények. Ezért fontos, hogy az egész főváros biztonságát meghatározó árvízvédelmi fejlesztések megvalósulását ne hátráltathassák bürokratikus akadályok, egyrészt ezért szükséges az általános hatósági eljárási határidőkhöz képest rövidebb határidőket megszabni. Másrészt, amennyiben a beruházások megvalósításához szükséges ingatlanokat ki kell sajátítani, úgy az a kisajátításra vonatkozó általános szabályok szerint az érintett ingatlan tulajdonos azonnali és teljes körű kártalanítása mellett történhet meg. Mindkét beruházás személyi és vagyoni védelmi szempontból is nagy jelentőséggel bír, ezért halaszthatatlan a megkezdésük.

Az, hogy egy projekt nemzetgazdasági szempontból kiemelt minősítést kap, nem jelenti azt, hogy az állam a beruházó; aki ezt hiszi, teljes tévedésben van. Számtalan esetben ez már bevált szokás, egyébként a törvényjavaslat nevesíti a Fővárosi Önkormányzatot, illetve a BKV-t mint beruházót. Tehát a törvény amellelt, hogy többek között az engedélyezési eljárások gyorsítását célozza, meghagyja a projektgazdai szerepkört a fővárosnál.

A Budapesten zajló állami és fővárosi beruházások összehangoltan, egymást segítve zajlanak. E kiemelt fontosságú fővárosi fejlesztések minél gyorsabb és egyszerűbb megvalósulása érdekében kérem, hogy támogassák jelen törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypartí pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, ez két olyan fontos téma, aminek a szabályozására ez a javaslat törekszik, ami azt gondolom, hogy minden Budapesten, sőt mi több, agglomerációban élő embert érint.

(17.00)

Az első kérdés, ami bennem fölmerült, hogy természetesen jó és helyes és támogatjuk is azt, hogy

bizonyos eljárások gyorsabban folyhassanak le ezekben a témakörökben, de szeretném, ha most előterjesztő képviselőtársaim például arra a kérdésre választ adnának, hogy mikor lesz végre kész a gát Óbudán. Mert azt látom, hogy vannak törekvések az eljárási határidők gyorsítására, csak tudják, képviselőtársaim, érdekes volt hallani önöktől azt, hogy erről a két témáról és főleg az árvízvédelemről a Római-parton úgy beszélnek, mintha most, egy hirtelen jött természeti katasztrófa nyomán jött volna elő ez a probléma.

Tudják, képviselőtársaim, én évek óta ott élek a Római-parton, a feleségem születése óta ott él a Római-parton, és amióta én odaköltöztem, azóta bizton állíthatom, téma az, hogy miért nincs gát a Római-parton. De a feleségem azt mondta el, hogy amióta ő kisgyerek volt, amióta az eszébe tudja, nagyjából azóta kérdés és probléma az, hogy miért nincs gát a Római-parton. Ez egyszerűen elodázhatatlan probléma, és őszintén remélem, azzal, hogy erről most itt beszélünk, tényleg egy olyan kormányzati szándékot takar, aminek eredményeképpen valóban megépül a gát a Római-parton. Azért szkeptikus ebben a kérdésben az ember, mert ugye nagyon hosszú ideig Tarlós István volt a III. kerület polgármestere, most ő a főpolgármester, ennek ellenére nincs semmi előrehaladás ebben az ügyben; legalábbis olyan előrehaladás, ami látható lenne a kerület lakosai számára, a római-parti lakosok számára, biztosan nincsen.

Azt is tudjuk, hogy két éve - azt hiszem, ha jól emlékszem, nagyjából két éve - volt az az óriási árvíz, ami veszélyeztette egész Budapestet és a Római-partot is. Akkor, tényleg azt tudom mondani, mi is ott voltunk a helyszínen, és végigasszisztáltuk a folyamatokat, csak a hivatásos állomány és az önkéntesek heroikus munkájának volt köszönhető, hogy nem lett ott probléma, nagyobb baj, és nem öntött ki a Duna.

Hozzáteszem azt is, hogy az árterületen épült összes ingatlan, amelyek értékét nem tudom és nem is kívánom felbecsülni, azok mindegyikét elöntötte az árvíz. Mindegyik víz alá került, onnan ki kellett az embereket telepíteni. Kérdés az természetesen, hogy helyes volt-e annak idején, főleg, hangsúlyozom, Tarlós István akkori polgármester irányítása alatt álló kerületben, hogy engedélyezték oda ilyen épületek felhúzását, felépítését. De egy biztos, hogy ma ezek az épületek ott állnak, komoly nemzeti vagyont képeznek, és nagyon-nagyon sokan laknak ott. Tehát ennek figyelembevételével kell, azt gondolom, az árvízvédelmet megoldani.

De azt is tudom mondani, hogy annak idején, amikor két évvel ezelőtt ez az árvíz történt, akkor nemcsak ezek az ingatlanok voltak veszélyben, hanem a Szentendrei útig bezárólag az összes ingatlan, amelyik már nagyon szabályosan és nem az árterületen épült fel. Nem volt kellemes megélni azt, amikor az ember kísétált, mondjuk, a Bivalyos út környékére, és azt látta, hogy a gát éppen csak föl tudta tartani az óriási víztömeget, és hogy a feje fölött körülbelül 2-2,5 méterre úszott el egy csónak a Nánási úton.

Mindezek természetesen, azt kell mondjam, szükségessé és értelemszerűen támogatandóvá teszik ezt a törvényjavaslatot. Mi is ezt fogjuk tenni. Csak szeretném azt tudni, szeretném azt hallani államtitkár úrtól is, illetve az előterjesztőtől, hogy mikor várható már végre eredmény, kézzelfogható eredmény a Római-parton, mikor lehetnek a római-parti lakosok abban biztosak, hogy az ő vagyonszükségük és az életük és testi épségük is biztonságba kerül, mondjuk, egy komolyabb, ismételt árvíz esetén. Ez az egyik, amit szeretnék kiemelni.

A másik, még ugyanezzel a kérdéskörrel kapcsolatban, hogy azt örömmel hallottam, hogy ezen a szakaszon a területrendezést is tervezik. Éppen itt az ideje ennek. Ugyanis, tisztelt képviselőtársaim, amikor idősebb vendégek jönnek hozzánk, és lesétálunk a partra velük, rácsodálkoznak, és azt mondják, hogy jó, hát ez pont olyan, mint harminc éve. Államtitkár úr is mosolyog és e tekintetben én is. Persze, ennek van egy nosztalgiaja. De azt gondolom, ez azért sem tartható állapot, mert ez Budapest egyik leggyönyörűbb, legcsodálatosabb része, ahol tényleg végig lehet a Duna-parton sétálni, ahol nemcsak a római-partiak élvezik és élveznék a hely adta előnyöket és adottságokat, hanem az a rengeteg budapesti polgár is, akik különböző kerületekből akár hajóval, akár autóval vagy tömegközlekedéssel odalátogatnak a Római-partra, hogy mondjuk, megegyen egy hekket, vagy egyáltalán jól érezzék magukat, vagy evezzen ott a Dunán.

Ezt az értéket, azt gondolom, gondozni és fejleszteni kell. Tarthatatlan az, hogy harmincéves állapotok vannak ott. Tarthatatlan az, hogy ha az ember lemegy a Római-partra, akkor utána anélkül nem ússza meg, hogy otthon jó alaposan haját ne mosson, és az összes rajta lévő ruhát ki ne mossa, mert olyan piszkos és koszos lesz. Tudom, hogy ez talán egy picit szokatlanabb téma egy parlamenti vitában, de azt gondolom, ha fővárosi fejlesztésekről, konkrétan a római-parti árvízvédelemről beszélünk, akkor bizony itt az épített környezet fejlesztésénél, mondjuk úgy, hogy a turisztikai szempontokat is érdemes kiemelni és figyelembe venni a parlamenti vita során.

Ugyhogy én csak azt tudom mondani, hogy mi a legmesszebbmenőkig támogatjuk mind itt, mind az önkormányzati üléseken azt, hogy legyen a III. kerületben árvízvédelem, mert ott talán a legelmaradottabb. E tekintetben vitatnám azt, amit László Tamás képviselőtársam elmondott, hogy nem volt egységes akarat az árvízvédelemre, és több kerületet érint. Ez egyetlen kerületet érint, amiről most beszélünk. A III. kerületet, semmi mást. És a III. kerületben az ott lakókban mindig is megvolt az egységes akarat arra, hogy az árvízvédelem megvalósuljon. Egyetlen ponton volt talán vita, és itt a környezetvédő szervezetekkel kapcsolatban merült föl ez a kérdés, hogy hogyan lehet úgy megoldani az árvízvédelmet, hogy egyébként ezzel párhuzamosan ne okozzunk helyrehozhatatlan, helyreállíthatatlan környezeti károkat. De abban, hogy az árvízvédelmet meg kell valósítani a Római-parton, mindig is egységes akarat volt, leg-

alábbis amióta én ott lakom, és amit nekem az évtizedek óta ott lakó rokonaim és szomszédaim mondtak, ezt biztosan ki merem jelenteni.

A másik témakörben, amit szeretnék kiemelni, itt is azt tudom mondani, épp itt az ideje annak, hogy a 3-as metrószakasz felújításra kerüljön. Valóban, ahogy képviselőtársaim elmondták, a 3-as metró az egyik legfontosabb tömegközlekedési útvonala Budapestnek, és egy dolgot hallok egy picit, mondjam azt, hogy budapestiként elkeseredve, hogy ezek szerint a déli irányú meghosszabbítását elvetette a kormány a 3-as metróra. Az északi irányú fejlesztése, úgy tűnik, legalább megvalósul. De engem érdekelne, ahogy itt indirekt módon kiderül, hogy miért vetették el a metróvonal déli irányú meghosszabbítását.

Arra is kíváncsi lennék, hogy végül is mikor és mennyiért indulhat meg az északi hosszabbítás, amit természetesen tudunk támogatni. Illetve, ha jól tudom, akkor így kívánták volna annak idején megoldani, volt egy ilyen terv, a repülőtér összekötését a belvárossal, ezzel a projekttel mi van, itt mire számíthatnak a budapesti lakosok.

A másik, amit kritikaként megemlítek, bár tudom, önök mindig el szokták mondani, hogy persze, a Demszky-éra alatt is lehetett volna tenni a 3-as metró felújításáért, de azt tudom mondani, hogy az önök időszakában, Tarlós István főpolgármestersége idején és az önök kormánya alatt vált effektíve életveszélyessé a 3-as metró vonala. Őszintén csodálkozva néztem végig budapesti lakosként, hogy mi az oka vajon annak, hogy ezt a beruházást nem kezdték már meg korábban, és miért halogatták eddig.

(17.10)

Én tudom, hogy ez rengeteg pénzbe kerül, tudom, hogy nem egyszerű megoldani, de azt is szeretném most én kiemelni, amit önök tettek, hogy ez Budapestnek talán a legfontosabb tömegközlekedési útvonala, tehát ennek a fejlesztése valószínűleg eddig sem kellett volna hogy várasson magára.

Összefoglalva azt kell hogy mondjam, hogy két olyan fejlesztésről van szó, két olyan projektről van szó, amelyet természetesen tartunk, hogy támogatunk, sőt mi több, a mielőbbi befejezését sürgetjük. Szeretnénk, mondok még egyszer, választ kapni arra, hogy körülbelül mikor tudhatják magukat a római-parti lakosok biztonságban az árvízvédelemmel kapcsolatban, és mikorra tud elkészülni a 3-as metró felújítása és kibővítése, illetve a kérdésemet még egyszer megismételném ezzel kapcsolatban, hogy a déli irányú meghosszabbítást miért vetették el, illetve a repülőtér és a belváros összeköttetését hogy kívánja a főváros és a kormány megoldani.

Természetesen, és ezt is hangsúlyozom, ahogy az elején is tettem, most is, hogy azokat a könnyítéseket és gyorsításokat, amelyek ezeknek a projekteknek az elvégzése érdekében szükségesek, a Magyar Szocialista Párt támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Fónagy János: Köszönöm szépen. - Dr. Tóth Bertalan tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha az előttünk fekvő törvényjavaslat arról szólna, hogy támogatja-e a Ház a 3-as metró felújítását, a 3-as metró meghosszabbítását, akkor teljesen természetesen és egyértelműen igent mondanánk és mindenki támogatná. Ha arról szólna a javaslat, hogy támogadjuk-e a római-parti mobilgát megépítését, hát akkor itt már azért volna vita a Házban, abban egészen biztos vagyok.

Én a magam részéről a vitában előttem szólókhoz hadd kapcsolódjak annyiban, illetve hadd reagáljak annyiban, hogy László Tamás képviselőtársunk azt mondta, hogy azért nem épülhetett meg a gát, mert az elmúlt húsz-x évben nem volt meg az egységes akarat, szétforgácsolódtak az erőforrások. Egy tekintetben megvolt az egységes akarat, nem forgácsolódtak szét az erőforrások, nevezetesen abban, hogy a közvetlen Duna-parti sáv, ami Üh-ba, tehát üdülőövezetbe és azon belül üdülőházak övezetbe volt sorolva, és ahol valójában csónakházak voltak mindig is, igen jelentősen beépülhetett, igen, a jelenlegi főpolgármester akkori polgármestere alatt. Társasüdülőnek hívjuk őket most szépen, de valójában ezek hatalmas társasházak.

Azok, akik ott ingatlant szereztek annak idején, az a bizonyos Jelinek Dániel, aki ott az egész sáv fejlesztésében szerepet vállalt, azzal tette, úgy tudta, hogy ez egy árvíz által járt terület, itt ezt rendszeresen előnti a Duna, azért sem építkeztek oda régen az emberek, azért is a beépítés körülbelül a Nánási úttól kezdődött csak, és azért is van az elsőrendű védvonal ezen a szakaszon.

Tehát e tekintetben, hogy pontosan most hova épüljön meg ez a bizonyos gát, mit védjen a gát, szerintem komoly vita van közöttünk, mert én azt gondolom, hogy aki tudván tudta, hogy mit és hova épít, és most viszont közpénzből szeretné az ingatlanát, mert az nem nemzeti vagyon, bocsánat... Nemzeti vagyon a törvény definíciója szerint az állami vagy önkormányzati tulajdon, de Jelinek Dániel tulajdona nem nemzeti vagyon, vagy nem tudom, melyik nemzeté, de biztos, hogy nem magyar nemzeti vagyon. Ezek mind magánérdekeltséget szolgálnak, és bizonyos értelemben annak a gátnak a tervezése is, annak a gátnak a kivitelezése, amiről most szó van, szintén magánérdeket használna. De ha a Nánási úton lenne ez meghúzva, oda lenne ez a fejlesztés elképzelve, akkor már más lenne a helyzet.

Hozzáteszem, itt azért eléggé komoly természetvédelmi kérdések is felmerülnek, mert azért mondjuk ki, hogy 30 éve is így nézett-e ki ez a part. Igen. Hát még a fák, amik ott vannak, azok 30 évvel fiatalabbak voltak. De ha ez a római mobilgát megépül, akkor ott nem lesznek fák, azt garantálhatjuk, hiszen

ott egy jelentős feltöltésre van szükség, a part jelentős kiegyenesítésére, és kérem tisztelettel, a fák nem igazán bírják, hogyha bebetonozzuk őket, mondjuk, ilyen 2 méter magasságig. Egészen biztosan, mert a matekból más nem jöhet ki, ott nagyon sok fát ki kell majd vágni.

Na tehát, hogyha erről szólna a törvényjavaslat, akkor már lenne miről vitatkoznunk, de nem erről szól, hanem arról szól, amiről már korábban nem egy alkalommal beszéltünk ebben a Házban, hogy önök az általános szabályozási környezetből kiemelnek bizonyos helyeket és helyszíneket Magyarország területéről, és oda extra szabályokat tesznek és telepítenek. Most éppen a Római-part esetében vagy mondjuk, a 3-as metró esetében, de gondoljunk korábban az Istvánmezőre, a Normafa esetére, vagy nem tudom, egy csomó mindent írtam fel, Városliget esetében is. Pont a Normafa esetében vegytisztán bebizonyosodott, hogy ha valahol, ott a személyre szabott törvényalkotás megállja a helyét. Kiderült, hogy egy offshore-cég érdekeltségében van az a terület, amelyet majd ezen törvény alapján ki fognak sajátítani, megvesznek, és már tudjuk előre, jócskán meg fogja érni annak a bizonyos offshore-cégnek, hogy kisajátítsák az ingatlanát.

Tehát önök olyan kivételes eljárásokat teremtenek, olyan kivételes helyzeteket, amely minden eddigi törvényen felül áll és kívül áll. 15 napra, 8 napra, 5 napra csökkentik le az engedélyezési, szakhatósági engedélyezési időszakokat, és ha nincsenek ezek az engedélyek addigra kiállítva, lepecsételve, akkor megadottnak kell azokat tekinteni. A közműszolgáltatóknál ugyanez a helyzet, ott már csak 5 nap, ha nem adják ki 5 nap alatt, akkor megadottnak kell tekinteni.

Kérem tisztelettel, akkor volna egy javaslatom. Miért írunk be egyáltalában határidőt? Nem kell engedély. Meg lehet csinálni engedély nélkül is, csak törvény kell hozzá.

Vagy a másik, másik ötletem is van, az az, hogy önök mindig a törvények területi hatályát csökkentik vagy szűkítik egy-egy pontra, adott esetben egy-egy tömbre vagy pár helyrajzi számra. De ez olyan macerás, mert mindig újabb és újabb törvényeket kell ide a Ház elé behozni. Én nem vagyok jogász, hanem egy egyszerű építész vagyok, de úgy tudom, hogy az eredeti jogalkotás szerint a törvények területi hatálya egész Magyarországra ki szokott terjedni. Ebből önök egy új műfajt teremtettek, az egy tömbre vonatkozó törvények műfaját. De ezt tegyük félre, és mondjuk azt, hogy személyre szabott törvényalkotás van és csak személyi hatálya van bizonyos törvényeknek. Ez X vállalkozónak éri meg, tehát neki építjük meg, az Y vállalkozó érdeke, tehát miatta hozunk egy törvényt.

Kérem, most engedjék meg, hogy egy idézetet olvassak fel, és előre is elnézést kérek, nem óhajtom megsérteni a Ház méltóságát, talán annyi melegséggem van, hogy akitől idézni fogok, egy jelenleg is miniszteri pozícióban lévő ember. Arról beszél a miniszter, hogy nem tudta, hogy miért kell meghozni

egy törvényt, utána járt, és akkor: „A pofámról égett le a bőr, a föld nyílt ki a lábam alatt, hogy ilyen pófátlanságra képesek vagyunk. Pontosan ezen jogszabályi szinten történnek izgalmas dolgok adott esetben, amire már mindenki legyint, mert a miniszter sohasem olvassa el, amikor aláírja. Félreértés ne essék, ez nem az ő szintje.” Majd tovább folytatja: „Ez is részben az említett kapkodás eredménye - korábban arról beszélt, hogy mennyire érthetetlenek a törvények -, de van szándékoltás is. Tehát a szavak mögött nagyon komoly szándékok rejlenek.” Ezt Lázár miniszter úr mondta el nemrégiben, ez az ő kis őszödi beszéde.

Ezért is mondom, hogy ha maga a miniszter úr bevallja és elmondja, hogy önök bizonyos lobbieredeknek, lobbicsoportoknak engednek, akkor talán érdemes lenne ezentúl azt mondani, hogy ezt a törvényt X vagy Y diktálta nekünk tollba, tehát az ő törvényét nyújtjuk be, és ez a törvény rá van szabva, az ő igényeit elégíti ki.

És hogy ez mennyire így van, van egy olyan része ennek a törvénynek, amiről még senki, az előterjesztők sem szóltak egy szót sem, és kérem, hogy ezt most hallgassák meg tőlem, mert ez is rendkívül érdekes, és egyénre szabott bizonyos befektetői szándékok kielégítését szolgálják ezek a paragrafusok. Ez erre a Duna-parti szakaszra vonatkozik. *(Felmutat egy iratot.)*

Korábban már az is elég furcsa volt egyébként, hogy az Étv.-be beemelték, hogy a Duna-partra, pontosabban úgy volt meghatározva, hogy a Duna-parttal közvetlenül határos ingatlanokra és a Margitszigetre majd külön építési jogszabályok vonatkozhatnak. Tehát nem az a kétszintű szabályozás van, illetve lesz a Duna-parton, ami egyébként mindenhol Budapest főváros területén van, hanem ott külön szabályozás lesz. Na, ezt bővítik ki önök most nagyon jelentősen.

(17.20)

Hozzáteszem, ez a bizonyos 1-es melléklet, amit önök a törvényhez hozzátettek, ez egy minősíthetetlen térkép, megmondom őszintén, mert rendkívül nehezen értelmezhető, és míg mondjuk, a törvény eredeti szövege teljesen egyértelmű, hogy a Duna-parttal közvetlenül határos ingatlanok, tehát azt egészen pontosan meg lehet mondani, hogy milyen helyrajzi számokra gondolhatott a törvényalkotó, addig itt ember legyen a talpán, aki ki tudja bogarászni, hogy kik azok a bizonyos befektetők, akik ezzel jól járnak.

Na, én segítek most önöknek, csak azért, hogy a törvényalkotás munkáját segítsem, akkor felolvassam és elmondanám. Kezdjük itt, az észak-pesti Duna-parti szakaszon, hogy azon területek, amiket önök itt bejelöltek, kiknek a tulajdonában vannak.

Rögtön itt főtt, Észak-Pesten, ez a 360 fok Budapest nevű projekt, amelyek az Ofer Hava tulajdonában lévő területek, az ő érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságok tulajdonolják ezeket a területe-

ket; rögtön alatta a kedves barátja, Ehud Amir által birtokolt és megfejlesztett Foka-öblöt láthatjuk, az is része ennek a fejlesztésnek.

Ha egy kicsit lejjebb megyünk, pontosabban átmegyünk a Duna másik oldalára, amit önök szintén berajzoltak, na, az már Juli Oferé, az Úrban megboldogult Juli Oferé, akit hazájában, Izraelben pénzmosás gyanújával üldöztek. De azért nem lett végül is vád alá helyezve, mert hamarabb meghalt, és féltő, hogy azokat a pénzeket, amiket annak idején pénzmosással szerzett, itt Magyarországon fektette be, például abba, hogy megvásárolta az Álom Szigetet, illetve a Hajógyári-szigetet, és ott az Álom Sziget projektet akarta volna megvalósítani.

Az ő egyik kedves munkatársa, Mordechai Zisser, szintén az Álom Szigetben érdekelt, csakúgy, mint Jacob Engel. De menjünk tovább, mert itt van még egy pár név és egy pár olyan ingatlan, amely szintén magánérdeket szolgál, hiszen magántulajdonban van. Ilyen például a Noah Milton Steinberg által birtokolt, mutatom *(Felmutatja a papírt.)*, ezek itt a csepeli északi szigetcsúcsnál lévő területek, csak ezen a területen 15 ezer ember elhelyezésére alkalmas beépítési tervek vannak. Történetesen én, mondjuk, főépítész szakmérnökként végeztem a Műegyetemen, 2009-ben kaptam meg a másoddiplomámat, és akkor ott már ezeket a terveket bemutatták. Mondjuk, hozzáteszem: az Ofer Hava által megfejlesztett területeken, a 360 fok Budapesten, az már százezres nagyságrendű, tehát olyan intenzív beépítés a budapesti Duna-parton, ahol százezer embert lehetne elhelyezni.

Aztán menjünk tovább! Noah Milton Steinberget említettem, akinek az egyik kedves munkatársa Bajnai Gordon - nem kisebb személyiség - a Wallis Ingatlanon keresztül, de Noah Milton Steinbergé ez az alsó terület itt, a budai Duna-parti szakaszon. Övé a Market Ingatlan, amit úgy szoktunk emlegetni, vagy az a reklámszlogenjük, hogy „Építeni szeretünk” - mondja a Market. Hát igen, leginkább Ciszjordániában illegális izraeli telepeket szoktak építeni, de itt, Magyarországon is befektetnek, és mondom: ezek a területek, amiket önök szintén ezen érdekeltségbe bevonnak, ezek már az ő ingatlanjaikhoz tartoznak. És így tovább, nagyon hosszan tudnám ezt a sort még önöknek sorolni, de tekintettel arra, hogy az időm lejárt, röviden hadd foglaljam össze.

Arról van itt szó, hogy Demszky Gábor, akit önök futni hagytak, annak ellenére, hogy már régen dutyiban lenne a helye, ő volt az, aki elkezdte az úgynevezett Partraszállás nevű fejlesztési projekt-sort, ami pontosan erről szól: a Duna-parti ingatlanoknak külföldi érdekeltségbe való átjatszása, felmérés, és beépíthetővé tétele. Vegytisztán magánérdeket szolgál, és ahogy elmondtam, sajnálatos módon azt kell hogy mondjuk, hogy ezek bizony ingatlanmaffiózók. Biztosan tudhatjuk, hogy nem tiszta pénzekről van itt szó, és tisztán politikai befolyásról van szó.

És ez az a Demszky Gábor, akinek köszönhetjük egyébként Budapestnek a lezüllesztését és elgettó-

sítását, tehát az ő kottájából játszik most a Fidesz, az ő elképzeléseit valósítják meg. Jelentősen leegyszerűsítve: azokat az építési hatósági eljárásokat, illetve most egyelőre még csak ott tartunk, hogy a településrendezési eszközöket egyszerűsítik le, azoknak a meghozatalát, egészen biztos vagyok benne, hogy azért, hogy itt azok a közösségi érdekek, amelyeket adott esetben a kerületekhez tartozó önkormányzatokon keresztül tudnának a helyi lakosok megjeleníteni, az önöket ne zavarja a rendeletalkotásban. Ezért tehát önök egy törvényt alkotnak azért, amit Lázár János is bevallott, tehát a szavak mögött nagyon komoly szándékok rejlenek. Csak az a kérdés, hogy a Fidesz valójában kinek az érdekét szolgálja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője.

Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azzal kell kezdenem, hogy ezt a törvénytervezetet az LMP nem tudja támogatni, ugyanis szerintünk az Országgyűlésnek nem a beruházók érdekeit, hanem elsősorban a magyar emberek és az egészséges környezethez való alkotmányos jogok biztosítását kell szolgálnia.

A törvényjavaslat az egyes fővárosi fejlesztési beruházások gyorsításáról és egyszerűsítéséről címet viseli, azonban jól tudjuk, hogy a Fidesz szótárában a gyorsítás és az egyszerűsítés valójában a hatósági és társadalmi kontroll szűkítését, a törvényekben rögzített garanciák feloldását, a magántőkének kedvező egyedi szabályok bevezetését jelentik. Számos olyan jogszabály van, ahol ez már bebizonyosodott. Ilyen volt a közelmúltban elfogadott Városliget-törvény, a Normafa-törvény, a Dagály-törvény, amelynek a leple alatt éppen most pusztítják el a Dagály strand több évtizedes platán- és nyárfáit, és nyilvánvalóan ebbe a sorba fog tartozni a most tárgyalt jogszabály is.

Azt tapasztaltuk meg, hogy a kormánytöbbség mindig akkor nyúl a szabályozási gyakorlathoz - a lényegét tekintve inkább liberalizálási gyakorlathoz -, amikor valami olyasmit akar a társadalomra ráerőltetni, amit az emberek nem feltétlenül szeretnének, és a hatályos jogszabályok nem engedélyeznék. És valóban: az emberek nem szeretnék sícentrumot a Normafán, vigalmi és múzeumi negyedet a városligeti park helyén, mint ahogy nem szeretnék a dunai panorámát elcsúfító, Budapest utolsó természetes állapotú dunai partszakaszát tönkretévő mobilgátat sem.

A Rómain az utóbbi években negyvenévnnyi szünet után ismét megfigyelhető a Duna virágzása. Visszatértek a kérészek, mert az uniós fejlesztések következtében tisztábbá vált a víz, helyreállt a kényes biológiai egyensúly. Ez azonban láthatóan csupán a

lakosságnak, a környéken élőknek és a nyaralóknak fontos, a Fideszt ez egyáltalán nem érdekli.

A lehetséges árvízvédelmi megoldások kiválasztásánál a környezetvédelmi szempontokat egyáltalán nem mérlegelték. Aki nem hiszi el, olvassa el a közbeszerzési kiírást, kizárólag az ár, a szakmai koncepció és a kivitelezési idő alapján döntöttek arról, hogy milyen beruházást lehet végrehajtani egy részben Natura 2000-es értékes természetvédelmi területen. Márpedig a Római-partról már az MTA Római-part ad hoc bizottsága szakvéleménye is megállapította a következőket. „A hazánkra nézve is kötelező érvényű uniós víz keretirányelv egyértelmű korlátokat és feltételeket szab meg arra vonatkozóan, hogy milyen esetekben lehet egy folyónak és a partjának az ökológiai állapotát rontani, valamint a szabályozottságot növelni. A víz keretirányelv kimondja, hogy egy folyó ökológiai állapotát lerontó műszaki beavatkozás csak indokolt esetben és jelentős társadalmi haszon esetén fogadható el, hangsúlyozva, hogy ha az elengedhetetlen beavatkozásra léteznek műszaki alternatívák, akkor azok közül az ökológiai szempontokat jobban figyelembe vevőt kell megvalósítani.”

Márpedig a Római-part térségében az árvízvédelemre léteznek műszaki alternatívák. Olyannyira, hogy a mobilgát megépítése után is fenn kell tartani a Nánási út–Királyok útja védvonalat. A kormány most arra készül, hogy könnyített utat biztosítson egy olyan beavatkozásnak, amely a környezetet tönkretesz, a főváros árvízbiztonságát viszont nem növeli. Ellenben: közpénzből, jelentős természetkárosítással megvéd néhány magántulajdonban lévő, az árterületre engedély nélkül felhúzott épületet.

A szóban forgó törvényjavaslat a csillaghegyi öblözet bevédését, beleértve a római-parti mobilgátat, és a 3-as metró rekonstrukcióját olyan kiemelt beruházássá nyilvánítja, amire speciális építési és engedélyezési szabályokat állapít meg.

(17.30)

A hatósági eljárások határideje 15 napra, a szakhatósági eljárásoké 5 napra rövidül. Ennyi idő alatt nem lehet egy korrekt engedélyezési eljárást lefolytatni, ami azt jelenti, hogy látszateljárások lesznek, a politika által elvárt eredményekkel. Az eljárásokban építészeti, műszaki, tervtanácsai véleményt nem kell beszerezni. Településképi véleményezési eljárást nem kell lefolytatni. Településképi bejelentési eljárásnak nincs helye. Vagyis bármilyen városkép- és tájképpromboló építmény felépíthető, semmilyen szakmai fórum nem fog tudni tiltakozni ellene.

A törvényben rögzített úgynevezett engedélyezési eljárások során a régészeti értékek sem számítanak, hiszen a törvényszövegben ez áll: „Amennyiben az árvízvédelmi beruházás során megelőző feltárás válik szükségessé, úgy a feltárás csak a feltétlenül szükséges mértékben akadályozhatja az árvízvédelmi beruházás, különösen a feltárással nem érintett részének megvalósítását.” Hogy mire számíthatunk, és miért akarja a kormány leegyszerűsíteni az engedé-

lyezést? Azt a fakivágásokkal kapcsolatos korábbi fejlemények teszik érthetővé. A beruházási tervnek többek között egy ártéri erdő és rengeteg vízparti fa is áldozatul esne, de a fairtási terveket a II. kerület mint elsőfokú engedélyező hatóság egyszer már elutasította. A törvény elfogadása után kisebb beleszólási joggal, rövidebb határidővel, kevesebb jogosítvánnyal léphetnek föl az érintett hatóságok a környezet és a lakosság érdekében, ha szembe akarnak szállni a politikai vagy a beruházói akarattal.

Amint a bevezetőben említettem, vagyis hogy a kormánytöbbség akkor él a hatósági és társadalmi kontroll szűkítésének eszközével, ha olyasmit akar az emberekre ráerőltetni, amit azok nem akarnak és a törvényeink nem tesznek lehetővé, természetesen a 3-as metróra is igaz. A budapestiek biztos nem akarják, hogy az elaggott orosz metrókocsikat újítsák fel annyi pénzből, amennyiből - ha a várható élettartamot is figyelembe vesszük - új, takarékos, kisebb fogyasztású és nagyobb biztonságot garantáló metrószervevényeket is lehetne vásárolni. Am az Orbán-kormány a paksi bővítéssel és a gáztárolókkal egy csomagban ezt a beruházást is az oroszoknak ígérte, olyannyira, hogy most az olcsóbb árajánlatot adó észt pályázatot is ki kell valahogy rakni az üzletből. A törvényjavaslat pedig tovább csökkenti a projekthez kapcsolódó beszerzések átláthatóságát a törvényjavaslattal, végső soron újabb közpénz-eltüntetés lehetőséget biztosítva az orosz szállítóknak és magyar üzletfeleinek.

Mindehhez az LMP természetesen nem kíván és nem is fog asszisztálni. Szerintünk a törvények nem arra valók, hogy extraprofitot garantáljanak bizonyos politika közeli üzleti köröknek. Ha pedig a Fidesz úgy gondolja, hogy az általa elképzelt fejlesztéseket a meglévő jogszabályi környezetben a hatóságok érdemi ellenőrzése mellett nem lehet végrehajtani, akkor nem biztos, hogy a jogszabályokban van a hiba. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. A következő felszólaló az elsőként jelentkezett független képviselő. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megmondom őszintén, vegyes érzelmekkel olvastam, olvastuk ezt az előterjesztést. Főleg az ennek az oka, hogy az ember mindig kicsit kellemetlenül érzi magát akkor, amikor valamilyen kivételes eljárásról, annak a megadásáról beszélünk. Persze ilyenkor mindig érdemes mérlegelni, hogy miért akarunk valamilyen szakhatósági eljárásban vagy akár milyen más eljárásban kivételes szabályokat alkotni.

Ha megnézzük ezt a jelen előterjesztésben szereplő két projektet, akkor azt lehet mondani, hogy a 3-as metró esetében ezt el tudjuk fogadni. Ezt elmondta az előterjesztők egyike is, államtitkár úr is

elmondta, többen itt már említették az előzőekben; mindenki által tudott, hogy a 3-as metró elég rossz állapotban van. Nem életveszélyes, de a BKV dolgozói tényleg hősiesség küzdelmet folytatnak, hogy a mindennapi működést a megfelelő feltételek mentén tudják biztosítani.

Mi egyébként ezért is szerveztünk egy sajtónyilvános metróbejárást még egy évvel ezelőtt, hogy ezt egy picit előregördítsük. Akkor egy kicsit nekünk rosszulesett meg személy szerint nekem is, hogy Tarlós István is azzal vádolt meg, hogy hisztériát akarok kelteni, miközben pont azt akartuk bemutatni, hogy szükség van a felújításra, és ez most nem életveszélyes, mert tényleg nagyon sok energiát ráfordítva a BKV-dolgozók megoldják, hogy működőképes legyen. Mi csak azt szeretttük volna, hogy kimozdítsuk az ügyet a Lázár-Tarlós-vitából, mert ha visszaemlékszik mindenki, akkor volt ebből egy kicsi összezdülés, hogy ez uniós forrásból legyen, vagy a főváros finanszírozza. Aztán végül is úgy néz ki, hogy mostanra eljutottunk odáig, hogy a járműbeszerzés vagy -felújítás egy hitelfelvétellel és állami garancia vállalás mellett végül is fővárosi beruházás lesz, és ha jól értem, akkor maga az alagút-felújítás pedig valószínűleg uniós forrásból vagy remélhetőleg részben uniós forrásból fog megvalósulni, hiszen a projektlistára rákerült.

Úgyhogy összességében ez a része számunkra végül is elfogadható, és azt mondjuk, hogy bár nem szeretjük az ilyen kivételes szabályokat, de mivel tényleg ez egy halaszthatatlan dolog, hajrá, ezt támogatjuk. Abban meg erősen bízunk, hogy azok a félelmek, amelyek bennünk is bennünk vannak, meg a sajtóban is lehetett egyébként olvasni az elmúlt napokban, de nyilván értesült erről az ember már korábban, amint itt az LMP-s vezérszónoktól is hallottuk, hogy mintha próbálnának trükközni a pályázatok nyerteseivel, annak a kihirdetésével, hogy kit szeretnének kihozni, hogy ez csak félelem, és bízunk benne, hogy ez teljesen rendben lesz, és lehetőleg a legolcsóbb és legjobb megoldást választják. Nyilván mi is jobban örültünk volna, ha új szervevényeket vásárolnak már ennyi erővel, mert annyival nem lett volna drágább, de úgy látszik, ez eldőlt.

Ami a másik ügyet illeti, ott már sokkal nagyobb problémáink vannak. Hegedűs Lorántné szerintem nagyon jól összefoglalta a problémának azt a részét, hogy mi a probléma a Nánási út versus mobilgát ügyével kapcsolatban. Azért van rossz érzése az embernek ezzel az előterjesztéssel kapcsolatban, mert mintha egy nem teljes mértékben kibeszélt és nyugvópontra jutott ügyet akarnának ezzel a kivételes eljárásrenddel végképp egy irányba eltolni. Én nem szeretném a vitát nagyon ebbe az irányba még inkább elvinni, de azért azt érzékeli az ember még Csepelről is, hogy a mai napig problémák adódnak abból, hogy nem teljesen sikerült meggyőzni sem a helyi lakosokat, sem a környezetvédő szervezeteket, hogy ez a mobilgát az ideális megoldás. Itt részben természetvédelmi, részben műszaki kérdések merülnek föl folyamatosan, és főleg, amióta a mértékadó

árvízszint miatt ezt magasabbra is meg valószínűleg egy picit hosszabbra is kell építeni, ezek a műszaki problémák az uszadékokkal meg fákkal meg mindenféle egyéb dolgokkal nyilván még intenzívebben merülnek föl.

Tehát volt ez a műszaki probléma, a másik meg egy környezetvédelmi probléma, itt szintén elhangzott a fák kérdése, illetve a feltöltés és a partkiegénylés kérdése. Nyilván én nem fogok ebben állást foglalni, meg nem is az én dolgom, azt gondolom, hogy ezt eldöntsem, meg valószínűleg nem is a parlament, hanem ezt valószínűleg a helyieknek a Fővárosi Közgyűléssel, a helyi önkormányzattal meg a szakhatóságokkal együttműködve kell megoldani. Kicsit úgy látom, hogy ezt nem sikerült még nyugvópontra helyezni.

Azért furcsa ez az egész kérdés - és ez most nem csak és kizárólag az előterjesztőknek meg az aktuális kormányának szól -, hogy ez évtizedek óta tényleg kérdés. Nagyon meglepő az, hogy hosszú-hosszú évtizedek óta még mindig ott tartunk, hogy abban sem sikerült megállapodni, hogy hogyan történjen meg ez az árvízmentesítés úgy, hogy az mindenki számára megfelelő legyen. Ezért van az emberben különösen rossz érzés, hogy most ilyen kivételes eljárási szabályokkal akarják gyorsítani ezt az egészet, mert először valószínűleg ki kellett volna beszélni alaposan ezt a kérdést, tehát lett volna bőven idő a korábbi mindenkori kormányoknak ezzel foglalkozni.

(17.40)

Ami aztán nagyon furcsa számunkra - erre egyébként szintén az LMP-s vezérszónok, Schmuck Erzsébet utalt -, a legfurcsább része ennek az előterjesztésnek a csillaghegyi öblözet árvízvédelmi beruházása kapcsán a régészeti feltárásokra vonatkozó rész. Azért van az emberben egy furcsa érzés, mert nem olyan régen, talán néhány napja beszélünk megint arról, hogy az autópálya-építések kapcsán is a régészeti feltárások felgyorsítása megtörténik. A régészettel foglalkozók - hát hogy is fogalmazzak finoman? - nagyon rosszul vették, hogy bizonyos értelemben ki akarják őket rakni az autópálya-beruházásokból. Ennek az előterjesztésnek is van egy ilyen áthallása. Nem biztos, hogy örökségvédelmi szempontból ideális, ha a régészeti feltárást gyakorlati értelemben mintha kivonnánk ebből a beruházásból, hiszen úgy van megfogalmazva az egész, hogy jó, jó, lehet feltárni a régi szinteket, meg lehet keresni a különböző épületmaradványokat és egyéb tárgyakat, de az ne zavarja a beruházást. Hát nyilván zavarni fogja, ergo nem nagyon lesz érdemben régészeti feltárás.

Komoly dilemmában vagyunk ezzel az üggyel kapcsolatban, mert a 3-as metró felújítása kapcsán - mint említettem - abszolút semmi kifogásunk nincs, de a csillaghegyi öblözethez kapcsolódó árvízvédelmi beruházás bennünk komoly kételyeket eb-

reszt, és nem biztos, hogy az az ideális megoldás, ha így gyorsítjuk fel, ilyen szabályok mentén, és úgy próbáljuk ezt megoldani, hogy ez nincs tökéletesen kibeszélve. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából rendes felszólalásra Szilágyi György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mi is ilyen nagy dilemmában vagyunk, mint amit elmondott Szabó Szabolcs. Azt tudjuk, hogy a 3-as metróval kapcsolatosan már régóta nagyon nagy problémák vannak, és valóban ideje volt már, hogy a kormány megpróbál lépni ebben az ügyben; viszont ahogy képviselőtársam, Hegedűsné elmondta, a gáttal kapcsolatosan erős fenntartásaink vannak, hogy ott mi fog lezajlani.

Egy dolgot engedjenek meg nekem, és éppen ezért csak a 3-as metróval szeretnék nagyon röviden foglalkozni, engedjenek meg egy megjegyzést. Úgy szól a törvény, hogy egyes fővárosi fejlesztési beruházások gyorsításáról és egyszerűsítéséről. Itt a gyorsításon van a hangsúly. Engedjék meg, hogy a 3-as metró ügyében egy kicsit visszamenjek az időben. 2011-ben, négy évvel ezelőtt Tarlós István és a Főpolgármesteri Hivatal egy több mint ezeroldalas tanulmányt és anyagot tett le Orbán Viktor asztalára. 2011-ben ebben a több mint ezeroldalas anyagban leírták és felhívták a kormány figyelmét, hogy a 3-as metró - és itt már nem értünk egyet Szabó Szabolccsal - életveszélyes. A 3-as metróon 100 ezer ember utazik naponta. 100 ezer ember! (Dr. Vas Imre: 500 ezer.) Jó, legyen; ha 500 ezer, akkor még nagyobb gond van, de legyen csak 100 ezer ember, Vas Imre képviselőtársam. Önök ezekkel az emberekkel négy éve játszadoznak, az életükkel játszanak. És hogy valóban így van - és ne mondja azt, hogy csak a levegőbe beszélek -, amikor kigyullad egy metrószerelvény, akkor ott igenis életveszély van. Nemrégiben történt meg, hogy a 3-as metró vonalán kigyulladt egy metrószerelvény.

Hogy a 3-as metró ez alatt a négy év alatt egyáltalán működni tudott, az nem a kormánynak köszönhető, hanem annak, hogy a Fővárosi Önkormányzat, egyébként erőn felül, különböző forráselvonásokkal - az önkormányzati cégek finanszírozásának elvonásával - elvégezte azokat a tűzoltási felújításokat a 3-as metró vonalán, amely tűzoltásoknak köszönhetően valamilyen szinten működőképes maradt a 3-as metróvonal.

Én megértem, hogy most elkezdik azt, hogy felgyorsítsuk, de ennek egyetlenegy magyarázata lehetne, az, hogy 2011 óta ezt az ezer oldalt önöknek mostanáig sikerült elolvasni, tehát most értek a végére. Ezer oldalt négy év alatt elolvastak, és amikor a végére értek ennek az ezer oldalnak, akkor rájöttek, hogy hú, itt valóban nagyon nagy probléma van, kezdjünk el gyorsan valamit csinálni, és gyorsítsuk fel. Tehát a problémám nem az, hogy önök most behozták ezt a

törvényt, és valóban szeretnék a 3-as metró problémáját valamilyen szinten megoldani, hanem a problémám az, hogy ezt most hozták be, holott már 2011-ben világos volt, hiszen a miniszterelnök úr asztalán volt az a tanulmány, amely pontosan bemutatta a 3-as metró helyzetét. Szerintem ez felháborító, ez tényleg azt jelenti, hogy önök különböző más érdekeket figyelembe véve mindig elodázták ezt a döntést, mindig háttérbe szorították egy olyan üzemnek a baleset- és életveszélymentessé tételét, amely üzem nagyon fontos a budapestiek számára, amely üzemet nagyon sok ember használja nap mint nap, és amely üzemben bármikor olyan katasztrófa következhetett volna be eddig is, amely után - jó, persze Magyarországon nem, de más országokban igen - kormányok buktak volna bele. De nem is az számít, hogy a kormányok belebuktak volna, hanem az, hogy emberéleteket veszélyeztettek négy éven keresztül.

Örülök annak, hogy végre észbe kaptak, és négy év után elkezdenek a 3-as metróval komolyan is foglalkozni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Mennyi időm van, elnök úr?

ELNÖK: Korlátlan. Tizenöt perc.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a válaszadásnál, előtérbe helyezve a szakmai kérdéseket, a volt közlekedési és vízügyi miniszter áthallásai is megszólaljanak. Az egyéb áthallásokat - ismervé a velem szemben ülő egyes képviselőtársaim gusztusát - most nem hallom meg, és akkor így egyszerűbb, gondolom, a tárgynál maradni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, ráternék a konkrétumokra. Először is megköszönöm mind a három ellenzéki pártnak a támogatásra vonatkozóan a dolog jelentőségét és fontosságát elismerő, esetlegesen részleges álláspontját.

Visszafelé menve Szilágyi képviselőtársamnak mondom: annak anyagi oka volt, ugyanis a 2007-2014-es uniós ciklus a 4-es metróval vitte, és egy ciklusban egy ilyen nagy fejlesztésre képes az ország, következésképpen a következővel meg kellett várni a következő uniós fejlesztési ciklust. Itt szeretnék több hozzászólásra is természetesen most csak hozzávetőleges összegeket adni, hiszen ajánlataink nincsenek. A 3-as metró jelenlegi szakasza - ebben tehát sem az egyik, sem a másik hosszabbítás nincs benne - valahol 140-150 milliárd körül mozog, tehát az új ciklust mindenképpen meg kellett várni. A töltés pedig 10-13 milliárd körül van, tehát mind a kettő jelentős összeg.

Képviselőtársam kérdezte a jelenleg tervezett befejezési időt. A töltést 12-14 hónap alatt szeretnék befejezni, mondjuk, az őszi vagy tavaszi kezdéstől számítva, de mindenképpen a ciklus alatt. A környezetet egyébként joggal féltő képviselőtársaimnak is mondom, hogy a szükséges környezeti rekonstrukciókkal együtt jön ki ez körülbelül 2018-ra, tehát a ciklus végére. A metró befejezésének határideje viszont az önkormányzati ciklus vége, azaz 2019 tavasza, nyara előzetesen számolva.

Valóban úgy van, hogy mind a két nagy munka, s gondolom, ebben egyetértés volt, évtizedek óta részben vitatott, részben húzott dolog. A 3-as metró állapotát ismertük, a korábbi döntés az volt - és ez visszamegy egészen 2004-re, 2005-re, amikor a 4-es metróban döntés született -, hogy egy ciklus egy nagy fejlesztés. A főváros, akármilyen színű lobogókat lobogtató kormánnyal a háta mögött, gyakorlatilag egy nagy fejlesztést tud egy ciklusban megcsinálni.

(17.50)

Ha megengedik, akkor a Rómaival kezdem. Magam is ott gyerekeskedtem, és a Dunán nőttem fel, tehát érzelmileg is elfogult vagyok, és ismerem azokat a vitákat, amelyek az elmúlt két évtizedben megszüntették a Budapest III. kerületében a Római-parton lakók, illetve azt használók körét. Itt nagyon szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a Római-part mai megítélésénél ne a harmincas-negyvenes évek nosztalgiját vegyük elő, akkor más volt a rendeltetése a Római-partnak. A Római-part a pesti középosztálynak volt a nyaralóhelye, akik nem Siófokon, Balatonfüreden vagy Tihanyban vettek villát, tulajdonképpen a pesti középosztálynak volt a nagyon közkedvelt és kétségtelenül egy majdhogynem mediterrán hangulatot árasztó nyári, kora tavasztól késő ősziig egy helye. Ez megváltozott. A Római-part beépült, egyébként olyan körülmények között, ahogy itt szóba is került, mert mindenki tudta, hogy hol van a töltés helye, és hogyan is építkezzen, és ott ki hogyan adott ki építési engedélyt és miért, ma egy tényhellyzettel kell számolni.

Nem hangzott el, de szeretném felhívni a figyelmet, hogy a Római-part és Pünkösdfürdő mögött megépült az ország egyik legnagyobb lakótelepe a maga sok tízezer lakosával és annak a teljes környezeti terhelésével együtt. Tehát a Rómaikat már csak ezért sem lehet az emlékeinkben élő idillisztikus képpel összehasonlítani.

Szeretném megerősíteni LMP-s képviselő kolléganómet abban, amikor a környezetről beszélt; az ötvenes évek közepén-végén, amikor megsomjaztunk a Rómainál, a Dunából inni lehetett, olyan volt a minősége, a vize. Ma sajnos nem olyan, bár kétségtelen, hogy az elmúlt tíz-tizenkét évben jelentősen javult a helyzete a korábbiakhoz képest.

Ma egy ténykérdés, hogy beépített terület, ahol a közvetlen személy- és vagyontulajdonosok évről évre nagyobb veszélyben van, hiszen a Dunának a legmagasabb vízszintje emelkedik. Az a klímaváltozás,

amelyről mindig jövő időben beszéltünk, itt van, érezteti a hatását. Magyarország vizei és köztük a Duna, Magyarország folyóvizeinek 96 százaléka határon kívülről jön, és a hegyekben hóban tárolt víz éppen a klímaváltozás hatására robbanásszerűen jön meg, és ezzel a korábbi - a korábbi alatt értem az évtizedekkel ezelőtti - vízkár-elhárítási technikák, vízkormányzási rendszerek nem működnek. Itt a Ház falai között az elmúlt 20-25 évben számtalanszor elhangzott, hogy a töltések emelése a végtelenségig nem lehetséges, ezért egyéb módszereket kell választani, de ebből a szempontból a Római-part, Észak-Buda védettsége még ezen az alapszinten sincs meg.

Ebben igaza van a képviselő asszonynak, ezek nem új dolgok, 10-15 éve folynak ezek az egyébként szakmai, társadalmi, lakossági viták, de abban egyhangú volt a vélemény, hogy a megoldás nem az út melletti töltés, tehát a védővonalat ki kell vinni a vízhez. Ebben az Országos Vízügyi Főigazgatóság, a Magyar Tudományos Akadémia, mindenki egyetértett, részben a beépítettségi tényhellyezettel számolva, részben hogy az árvízvédelem hatékonyságát, 50-100 évre való biztonságát lehetővé tegye, ezt oda ki kell vinni. Nem egy öröm egyébként. Valóban nem egy öröm, hiszen ez egy nagy nyílt Duna-part.

Ennek a megőrzése érdekében került elő a mobilgát ügye. Engedjék meg, hogy azt a saját élményemet osszam meg önökkel, hogy Szentendrén hosszú évekkel ezelőtt ugyanez a vita volt, hogy a töltést elbontani és egy mobilgátat csinálni. Meg kell mondjam, hogy én azok közé tartoztam, akik elleneztek a mobilgátat, nem igazán tetszett; láttam én is a Rajna-völgyében a sziklába ágyazott pár száz méteres mobiltöltéseket, az ott egy más altalaj, egy teljesen más viszony volt. Megépült. És meg kell mondjam, hogy a tavalyi nagy vizet remekül állta.

Tehát félreértés ne essék, nagyon kockázatos dolog egy vízkár-elhárítási módszert így vagy úgy támogatni vagy skeptikusan kezelni, de azt kell mondjam, hogy a szentendrei mobilgát mindjárt a megépítése után megkapott egy korábbiakhoz képest csúcsvizet, hiszen a legmagasabb mért vízszint volt... - nem tavaly, bocsanat, két éve, amikor a nagy víz volt -, és nagyon jól állta. Tehát ebből a szempontból úgy gondolom, hogy Magyarországon ez már egy kipróbált módszer. Azt hiszem, Szabó Szabolcs képviselőtársam említette fel a mobilgáttal kapcsolatos polémiát.

Térkép. Szeretném képviselő asszony figyelmét felhívni arra, hogy ez egy kicsinyített térkép. Ha ennek a földnyilvántartási, egyébként az előterjesztők rendelkezésére álló eredeti nagy térképszelvényét nézzük, azon természetesen jól beazonosíthatók a földrészetek. Igen, volt ezzel kapcsolatban az előterjesztők között is egy szakmai polémia, mert ha jól emlékszem, a közvetlen vízparthoz kapcsolódó megjegyzés éppen a norma egyértelműsége miatt volt vitatható, mert az, hogy ki mit tekint meg milyen vízállásnál vízpartinak, hiszen esetenként ott jelentősen mozog a közvetlen vízpart, ezért döntöttek úgy az

előterjesztők - mi is rákérdeztünk egyébként -, hogy a térképet egy ilyen sokszorosított méretűre kicsinyítik, ami normális térképszelvény méretben egyébként jól használható. Ezzel a zsugorított változattal az ön lesújtó véleménye sajnos megalapozott, mert ez egy ilyen, de hát ez egy sokszorosítás, és nyilvánvaló, hogy a munka során a nagyot kell használni, és azon a helyrajzi számok is beazonosíthatóak.

Én azt megértem..., nem megértem, de a kormány képviselőjeként elfogadom, hogy az ellenzéki pártok politikai töltésű és kételyeket támasztó előadása érthető, de kérem, képviselő asszony, hogy ezt az előterjesztést ne ilyen szemmel nézze. Igen, vannak vízparti tulajdonosok, van, aki volt tulajdonos, van, aki nem. Csak említeni szeretném, hogy a Hajógyári-szigetet teljes mértékben zároltuk, hogy a Foka-öböl részénél, a beépítési részénél most a vizes világbajnokság szempontjából nagy állami építkezések kezdődnek. (Hegedűs Lorántné: *Az másik történet.*) Úgyhogy azért mondom, hogy ebből a szempontból ilyen mögöttes háttér nincs, ennél a most tárgyalt törvénytervezetnél tényleg az egyiknél egy sok éve húzódó ügynek a mielőbbi lezárása, a másiknál pedig egy műszaki állapot miatt sürgős, azonnali beavatkozás, egyébként korábban, meg kell mondjam, általunk is sürgetett beavatkozás volt.

Az extra szabályokat nem arra használjuk. Én nagyon remélem, nem remélem, nagyon bízom benne, hogy néhány év múlva a képviselő asszony is büszke lesz akár a Városliget egész városra kiható fejlesztésére, vagy akár a Normafa kulturált, civilizált használatát lehetővé tevő fejlesztésekre.

Pénzeket mondtam, kivitelezési időpontokat mondtam.

Képviselő asszony, LMP-s képviselőtársunk nincs jelen, de hadd mondjam, hogy a töltésépítésnél is a rekultivációt figyelembe vesszük. Nyilvánvaló, hogy a Római-part illetően jellegét a lehető legkevesebb fa kivágása mellett, a kivágottak pótlása mellett fogják, akiknek ez a dolga lesz, végrehajtani.

(18.00)

Úgyhogy én még egyszer köszönöm a teljes vagy részleges támogatást.

Kérem, ha az előterjesztéssel kapcsolatban olyan észrevételeik vannak, amiről úgy gondolják, hogy módosítással ezt jobbítani lehet, akkor gondolom, hogy az előterjesztők ennek a fogadására készen állnak. Kérem, hogy mindezekkel, megismételve kérésemet, támogassák a tervezetet. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ketten várnak ismételt felszólalásra. Elsőnek Szilágyi György képviselőnek adok szót, a Jobbik-képviselőcsoportból. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ígérem, nem fogom kihasználni,

csak néhány reagálást szeretnék államtitkár úr mondataira.

Az elsőnél, gondolom, csak nyelvbötlés volt, de azért szeretném mondani az államtitkár úrnak, azt mondta, hogy ne legyenek a képviselő asszonynak nosztalgikus emlékei a harmincas, negyvenes évekből, hát a szülei sem éltek még akkor, a harmincas, negyvenes években... *(Dr. Fónagy János: Én, én! Az enyém!)* Ja, értem, mi úgy értettük, hogy képviselő asszonyra, mondom, nem, önála nem. *(Dr. Fónagy János: Nem.)*

A másik, hogy azt mondta államtitkár úr, hogy áthallások voltak esetleg a képviselő asszony felszólalásában. Államtitkár úr, semmiféle áthallás nem volt. Ha itt éppen a felsorolt tulajdonosokat úgy hívták volna, hogy Tóth Gábor vagy Kiss Péter, akkor is felsoroltuk volna, vagy ha úgy hívták volna őket, hogy mondjuk, Mészáros Lőrinc vagy Simicska Lajos, akkor is felsoroltuk volna. Arról nem mi tehetünk, hogy amikor megnéztük a tulajdoni lapokat, akkor ezeket a tulajdonosokat találtuk. Itt semmiféle áthallás ebben nincs, direkt ezért csak a neveket soroltuk fel, hogy éppen mi történik. *(Dr. Fónagy János: Mit tesz a véletlen.)*

Ami viszont áthallás volt egy kicsit az államtitkár úr beszédében, az az volt, amikor azt mondta, hogy az már kérdéses, hogy a Római-parton ki mikor adott engedélyt és miért. Az áthallás abból eredeztethető, hogy tudjuk azt, hogy most ki az, aki a legnagyobb élharcosa annak, hogy a Római-parton mobilgát épüljön, és azt is tudjuk, hogy régen ki volt Óbuda polgármestere, aki esetleg ezeket az engedélyeket kiadhatta. *(Dr. Fónagy János: Az ötvenes években is épültek... - Az elnök csenget. - Dr. Fónagy János: Bocsnat!)*

A másik az, hogy mondta a Hajógyári-szigetet. A Hajógyári-szigetnek egy teljesen más törvényben rendezzük általában a dolgait, a vizes vb-vel kapcsolatos dolgokat, azért ez a törvény sokkal nagyobb területeket és átfogóbb területeket érint jelen pillanatban.

Visszont egy dologgal abszolút nem értek egyet, államtitkár úr. És megértem, és el is mondta, hogy 140-150 milliárd forint körülbelül a 3-as metrónak a beruházása, és hasonlók. És megértem, hogy ez egy irratlanul nagy összeg. De azt, hogy amikor valamilyen életveszélyes állapotok vannak, amikor emberek életét kockáztatjuk a működéssel, akkor mi uniós ciklusokra várjunk - evvel nem lehet egyetérteni.

Tehát igenis, a kormánynak, teljesen mindegy, hogy mikortól indult az új európai uniós ciklus, a kormánynak véleményem szerint akkor, amikor ő is tisztába került azzal a helyzettel, ami sajnos a 3-as metrónál kialakult - és az igazságért hangsúlyozom, ez nem az önök hibája, tehát nem az alatt az egy év alatt lett olyan állapotba a 3-as metró, hanem hosszú évek, évtizedek során, amikor nem költöttek rá egy fillért sem, amikor nem voltak állagmegóvási feladatok sem, nemhogy még felújítási feladatok nem voltak, és kialakult ez a helyzet -, amikor egy kormány azzal találkozik és azzal szembesül, teljesen mindegy,

kinnek a hibájából, de életveszélyes állapotban, nem üzembiztosan működik, mondjuk, adott esetben egy metróvonal, akkor teljesen mindegy, hogy ez mennyi pénzbe kerül, a kormánynak ott azonnal lépnie kell. Akkor van az, hogy ugyan elhatározott a kormány különböző fejlesztéseket, elhatározott a kormány különböző építkezéseket - és most nem akarok példákat mondani, nem akarok abba belemenni, hogy esetleg sportszakpolitikusként azt mondjam, hogy mi fontosabb, mondjuk, egy stadion felépítése vagy a 3-as metró normális működése -, akkor igenis át lehet csoportosítani, nem át lehet, át kell csoportosítani arra pénzeket, hogy a legégetőbb dolgokra, az üzembiztonságra, és az életveszélyt maximálisan elhárítva ezekre fordítsunk pénzt. Tehát valahol mindig kell mérlegelni, és evvel nem tudunk egyetérteni, hogy azt mondjuk, hogy négy éven keresztül el tudjuk azt nézni, hogy vagy lesz valami vagy nem, imádkozunk, mert onnantól kezdődik az uniós ciklus.

Persze, ez fontos, de nem akarok belemenni abba a vitába, ami tegnap az Európai Unióval kapcsolatosan egy másik törvénynél, ami szintén nem tartozott volna ide, kialakult, hogy mennyire jó nekünk az Uniónak ez a fajta működése, ami jelen pillanatban van, hogy mire használhatjuk fel például a fejlesztési pénzeket, mennyire szabad keze van Magyarországnak arra, hogy prioritásokat jelöljön meg vagy vegyen figyelembe, hogy éppen mi alakul ki. És ilyen az, amikor életveszélyre; valóban, nekünk fontos lett volna nagyon, hogy még ha az Unió elő is írja, hogy egy metróvonalnál lehet fölhasználni pénzeket, sokkal fontosabb lett volna a 3-as metróvonalnál fölhasználni a pénzeket adott esetben, mint más metróvonalaknál.

Ezek szintén megint olyan előírások, szintén megint olyan helyzetek, amiknél mi azt mondjuk, hogy fel kellene lépni az Unióval szemben, és igenis, le kellene ülni beszélni arról, hogy ezek a szabályok nekünk megfelelőek vagy nem megfelelőek. Hiszen hadd döntsük már el mi, hogy legalább a fejlesztési pénzeket éppen adott esetben mire kívánjuk felhasználni, új terekre, vagy mondjuk, gazdaságélénkítő programokra, vagy mondjuk, olyan beruházásokra, ami emberleleteket menthet meg.

Úgyhogy ezzel nem értünk egyet, de ettől függetlenül én azt mondom, hogy majd a szakpolitikuskaink és a frakció eldönti az álláspontját, hogy a szavazásnál hogy fogunk szavazni. Mondtuk, hogy vannak kétségeink bizonyos dolgokban, de valóban, a 3-as metró egyértelműen támogatni szeretnénk, és támogatni is fogjuk, hogy ott más állapotok uralkodjanak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak ismételt felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyrészt köszönöm az államtitkár úrnak, hogy a vitában részt

vett és válaszolt. Én két kérdésemre nem kaptam választ, volt, amire igen, de arra a kettőre nem, hogy hogyan tervezik a belváros és a repülőtér összekötését, ha déli irányba nem kívánják hosszabbítani a 3-as metró, illetve hogy miért tettek le a 3-as metróvonalnak a déli irányú meghosszabbításáról. Nem is ezért kértem szót - majd államtitkár úr, ha megteszi, hogy zárszavában erre kitér, azt megköszönöm -, hanem az árvízvédelemmel kapcsolatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amit elmondtak a környezetvédelemmel kapcsolatban, azok az érvek természetesen megfontolandó érvek, de én azt gondolom, hogy legalább ennyire megfontolandó érvek azok is, hogy bizony a környéken élők szeretnék végre a szeretteiket és a vagyonukat biztonságban tudni. Azok is, akik az ártéren laknak, de szeretném még egyszer hangsúlyozni, azok is, akik nem az ártéren laknak, az a több ezer, talán tízezer ember, aki az ártéren kívül nagyon régen építette meg a házat vagy vásárolta meg a lakását. Ugyanis az árvízvédelem, félreértés ne essék, nemcsak az ártérben megoldva, hanem az egész Római-parton és csillaghegyi részen nincs megoldva. A Szentendrei útig, még egyszer mondom, ha az a helytállás, ami volt két évvel ezelőtt, nem úgy történt volna, akkor előnti a Duna a lakóövezetet; úgy, ahogy van, az egészséget, nemcsak az árteret, hanem a többit is.

Évtizedek óta nem képes a kerület egy megfelelő megoldást kapni, nem tudunk egy gátépítést; nem tudják a lakosok biztonságban tudni az értékeiket és nincs személyes biztonságuk azért, mert nem lehet egy gátat megépíteni különböző, egyébként jellemzően adminisztratív akadályok miatt, amelyeket egyébként nemcsak a természetvédő szervezetek és egyesületek, hanem mások is gördítenek a gát megépítésének az útjába.

A környezetvédelem, és még egyszer, félre ne értsék, az én számomra is egy fontos érték, de ugyanúgy fontos érték azoknak az embereknek a személyi biztonsága és vagyonbiztonsága, akik ott élnek azon a környéken. És persze lehetne mondani azt - és ezt én is könnyen tudnám, hiszen személyesen a mi ingatlanunk sem az ártéren van -, hogy persze, épüljön meg akkor a nyúlgát és ne a mobilgát.

(18.10)

Csak amit az államtitkár úr elmondott, azt gondolom, azt is érdemes figyelembe venni. Nevezetesen azt a ténykérdést, hogy nagyon sok család lakik azon az ártéren, amin egyébként nem kellett volna hogy felépüljenek az ingatlanok. Ezt aláírom és egyet is értek vele. Sőt, azzal is egyetértének, hogy azokat, akik ezért felelősek, vonják felelősségre. Olyan mértékű és mérvű beruházások ezek, és ha szabálytalanul történt, azt tudom mondani, hogy itt még akár az elévülés sem lehet akadály szerintem. Csak tudják, az a probléma ma, hogy nem ezeket a vállalkozókat fogja hátrány érni, akik ezeket megépítették, mert már réges-régen eladták ezeket az ingatlanokat, hanem azokat a családokat, akik adott esetben nem is

kaptak megfelelő tájékoztatást ezektől a vállalkozóktól arról, hogy az ingatlan egyébként ártéren található.

Ma már valóban magánkézben vannak ezek az ingatlanok, de nem nagyvállalkozók kezében, hanem családok kezében, birtokában. Magyarán, ha ezt az árvízvédelmet megvalósítjuk, ezeket a családokat óvjuk meg és nem azokat a vállalkozókat hozzuk kedvezőbb helyzetbe, akik oda építettek, ugyanis azok, még egyszer mondom, már réges-régen túladtak az ingatlanon. Az, hogy ki és miért engedélyezte ezt, egy külön kérdés. Valóban, ez felveti a személyi kérdéseket. Én is azt mondom, hogy indokolt lehet ennek egy kicsit jobban utánanézni és a mélyére ásni a problémának.

A másik, amit szerettem volna mondani, hogy az indoklása ennek a törvényjavaslatnak a 3-as metró leszámítva a III. kerületi csillaghegyi öblözet árvízi biztonságáról szól, annak megteremtéséről. Ha ez ettől eltér, mi nagyon szívesen támogatunk olyan módosító javaslatot, amely erre szűkíti le. Ugyanis én is azt gondolom, hogy általában az árvízvédelemmel vagy bármi mással kapcsolatban a normál eljárások lefolytatásának van helye. Itt ez egy speciális történet a Római-parton, egész Budapestet tekintve egy speciális történet. Tehát ha a Jobbik vagy bárki, független képviselő benyújt egy olyan módosító javaslatot, amely erre szűkíti le, nagyon szívesen támogatjuk. Nem azt szeretnénk mi sem, hogy állami pénzen bizonyos vállalkozói körök járjanak jól. Egyet szeretnénk, és emiatt támogatjuk ezt a javaslatot: hogy a csillaghegyi, római-parti lakosok végre több évtized után biztonságba kerüljenek. Semmi más célunk nincs.

Ugyanúgy, ahogy Szilágyi képviselő úr elmondta a metróval kapcsolatban, ott is azért támogatjuk, mi is és önök is a könnyítéseket, hogy az életveszélyes állapotokat mielőbb meg lehessen szüntetni. Ugyanez a célunk a Római-part esetében. Szeretnénk megszüntetni azt az életre és testi épségre veszélyes állapotot, mellesleg vagyonbiztonságra veszélyes állapotot, ami a római-parti lakosokat sújtja több évtizede azért, mert nincs megfelelő védőm a parton. Semmi más célunk nekünk nincs. Én ezt remélem, őszintén remélem és e tekintetben abszolút - hogy mondjam - jó szándékkal állok a kormányzati törekvések felé, és bízom a kormány és az előterjesztők őszinteségében, hogy ők is ezt akarják. Ezért tudjuk támogatni.

Ha bármiféle üzleti érdeket látnánk emögött, biztosan nem támogatnánk ezt a javaslatot. Éppen ezért mondom azt, hogy ha van olyan módosító javaslat, amely ezt szűkíti a Római-partra, akkor azt támogatni fogjuk. De egyet kérek szépen képviselőtársaimtól, azoktól a képviselőtársaimtól is, akik nyilvánvalóan teljes jó szándékkal, ugyanúgy, ahogy a római-parti egyesületek közül is jó néhány teljes jó szándékkal próbálja megóvni azt a természetes környezetet, amely a Római-parton még található, hogy gondoljon arra is, lehet, hogy a fák biztonságánál kicsit fontosabb az emberek biztonsága. Azzal, hogy egyébként a lehető legtöbbet megtegyük azért, hogy

a lehető legkisebb környezetrombolással sikerüljön a biztonságot megteremteni, egyetértek, még akkor is, ha ez esetleg megdrágítja a beruházást. Azzal is egyetértek, hogy azokat a fákat, amelyeket onnan adott esetben ki kell vágni, pótolni kell. Tehát azt szeretném mondani, hogy egy része a környezeti ártalmaknak a beruházás során nyilván nem visszafordítható, de egy másik része meg igen. Ha ezeket is figyelembe véve valósítják meg a beruházást, és őszintén remélem, hogy ez így fog történni, akkor azon károk okozását, amelyek nem elkerülhetetlenek, meg tudjuk úszni.

Egyébként, ha már itt tartunk, azt gondolom, a Római-part egésze vonatkozásában érdemes volna elgondolkodni azon, ugyanis a fák élettartama is véges, hogy bizonyos előregedett fákat ki kellene cserélni. Ki kellene cserélni fiatal fákra, pontosan azért, hogy ne egyszerre menjen tönkre majd az egész környezet, amivel majd az utódaink nem tudnak mit kezdeni, pontosan a természeti értékek megóvása érdekében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szilágyi György képviselő úr következik, de csak két percre tudok szót adni, mert ismételt felszólalása már volt. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Megpróbálok gyors lenni. Bárándy Gergely felvetette azokat a dilemmákat, amelyek valóban dilemmák folyamatosan. Hiszen senki nem azon vitatkozik, hogy szükség van-e mobilgátra vagy nincs szükség. Aki lemegy Szentendrére - én vettem a fáradságot -, és megnézi adott esetben a mobilgátat, hogy néz ki, az egyértelműen azt látja, hogy szükség van rá. Én is kinn voltam az árvízvédelemnél, tudom, hogy mekkora munka az árvízi védekezés, nem mindegy, hogy a mobilgátaknál adott esetben csak fel kell tenni azokat az elemeket.

Valóban fontos, hogy a III. kerületi polgárok élete, biztonsága és a vagyona megóvásra kerüljön. A dilemma mindig azon volt, hogy hol legyen ennek a mobilgátaknak a nyomvonala, ez a kérdés: a régi gát vonalában valahol, vagy az ártér előtti vonalon. Valóban itt jön az a kérdés, amit ön mond, hogy valakik építkeztek. Abban megegyezhetünk, hogy aki ártérre építkezett, jogtalanul tette bármi ügy folytán. *(Dr. Bárándy Gergely: Ez így van!)* Azoknak, akik a lakásokat megvették, csak tisztában kellett lenniük azzal, hogy ártéren vannak. Vagy lehet, hogy kaptak egy ígéretet, ami nem hivatalos volt, hogy nyugodtan vegyék meg, mert ugyan ártéren van, de majd meg lesz oldva, már kaptunk rá ígéretet, de ez is valahol kicsit bűncselekménygyanús dolog, amikor ilyen ígéreteket adnak. De ha már így van, abban igaz van, hogy itt családok életéről is szó van, akik az ártéren építkeznek. Hiszen csak tudták, mert ha a vendéglátóhelyeket megnézi a Római-parton, azok úgy vannak berendezkedve, hogy pontosan tudják, ha jön az ár, összepakolnak és nincs semmi problé-

ma belőle. Azért milliárdos beruházásokat nem nagyon látni.

Tehát nagyon sok szempontot figyelembe kell venni. Ez a dilemma az emberben valóban, hogy most az ártér elé helyezzük-e a mobilgátat, az-e a legjobb. És itt most nemcsak az van, hogy hol néz ki jobban, vagy megvédjük az árteret vagy nem, hanem azért ennek műszaki előírásai is vannak, amelyekkel én is foglalkoztam. Például vannak olyan műszaki vélemények, amelyek szerint a régi gátvonalban a különböző közművek csatlakozása miatt nem is lehetne normálisan elhelyezni a mobilgátat. Tehát erkölcsi és szakmai kérdések is felmerülnek, de a mobilgáttal kapcsolatban valóban meg kellene oldani végre azt, hogy normálisan lehessen az árvízi védekezést Budapesten is végrehajtani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

(A jegyzői székben Schmuck Erzsébetet Hiszékeny Dezső váltja fel.)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Két dologra szeretnék reflektálni.

A 3-as metró életveszélyes soha nem volt. Ha életveszélyes, leállítják, vagy leállítjuk abban a pillanatban. Nincs az az üzemeltető, aki életveszélyes metróval üzemeltet. Ha életveszélyes lett volna, leállítjuk.

A másik, mielőtt - hogy mondjam - a történelmi visszapillantás elvisz minket, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Római-part most tárgyalts része, tehát az út és a hullámtér között, az üdülőterület volt. Oda üdülőket építettek, márpedig üdülőre az elmúlt évtizedekben a korábbi szabályozás alapján meg kellett adni az engedélyt. Nem volt mozgástere a mindenkorri önkormányzatnak; üdülőre meg kellett adni. Tehát azért mondom, én azt javaslom, hogy inkább maradjunk a szakmai érvelésnél, a vízügyi hatóság, a Tudományos Akadémia, mindenki, a vízkárelhárításban érintett és Magyarországon szakmailag felkelt szerv azt mondta, hogy a vízparton kell a védekezést megoldani; így vagy úgy, vagy amúgy, de a vízparton és nem bent a jelenlegi töltés vonalában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra Szilágyi György képviselő úr következik. Parancsoljon!

(18.20)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Már csak azért is, mert elfelejtettem megköszönni az államtitkár úrnak a válaszadást. Tényleg őszintén köszönöm. Nagyon sok vitán részt veszek, és látom, hogy az államtitkár úr, amikor visz egy témát, valóban bejön, és nem várja meg a zárszót, hanem lehet önnel vitázni vagy éppen eszmét cserélni arról, amik vannak.

Egyetértek önnel, valóban, a legtöbb szakvélemény egyébként tényleg azt támasztotta alá, hogy a régi védvonalon nem lehet fölépíteni a mobilgátat, ezért mondtam, hogy több szakmai érv is volt, az egyik csak a közmű és minden egyéb más (Dr. Fónagy János: *Igen, igen.*), de az áteresztés is avult, úgy tudom, a visszafolyások és hasonlók. Ezzel már szakmailag a mélységébe belemennék.

Viszont abban még mindig nem értek egyet államtitkár úrral, tehát a következő: ha kigyullad és füstöl egy metrószerelvény, az életveszélyes állapot az én véleményem szerint. Szerencsére a legutóbbi ilyen kigyulladásnál a metrószerelvény éppen befutott a Nagyvárad térre. Most megkérdezem, hogy ha a Klinikák és a Nagyvárad tér között kell megállítani ezt a szerelvényt, és ugyanolyan füst van, akkor annak súlyos következményei is lehetnek volna. Tehát eddig, én úgy érzem, hogy Istennek köszönhetően szerencsés helyzetekben gyulladtak ki ezek a metrószerelvények, úgy értem szerencsés helyzetben, hogy olyan helyzetben, amikor megvolt a gyors menekítési lehetőség az éppen bent lévő utasoknak. Ha ez nincs meg, akkor ott súlyos tragédia történhetett volna.

Tehát én ezt életveszélyes állapotnak tekintem. De reméljük, hogy ezen már csak polemizálunk, mert a jövőben erre nem lesz szükség, hiszen meg fog oldódni akár ennek a törvénynek köszönhetően is, hogy minél gyorsabban és minél szakszerűbben felújításra kerüljön a 3-as metróvonal. Köszönöm szépen, és még egyszer köszönöm, hogy részt vesz a vitában.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kettőperces felszólalásra Szabó Szabolcs képviselő úr következik.

Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Csak azért kértem szót, hogy röviden reagáljak arra, amit Bárándy Gergely mondott.

Értelemszerűen senki nem gondolja azt, szerintem a hozzászólók közül sem mondta senki azt, hogy nem kell megoldani a Római-part problémáját. Tehát természetesen, ha már úgy alakult, akkor valahogy ezt rendezni kell. De nyilván az egyik oldalról azért azzal is tisztában kell lenni, hogy ezek az emberek kellett hogy tudják, amikor odaköltöztek vagy ott ilyen beruházóktól vásároltak. Én folyó mellett nőttem föl, az ember körbenéz, és pontosan érzékeli, hogy... (*Közbeszólás a Fidesz sorából: De nem a Duna volt. - Derűltég.*) Hát, nem a Duna volt, de minden folyó mellett ez sajnos így működik. Az ember pontosan érzékeli, ha helyiekkel beszélget, vagy egyébként a tulajdoni lapot megnézve pontosan lehet tudni, hogy ez ártér vagy nem ártér.

Ezért mondja az ember azt, hogy amikor ezt a problémát meg akarjuk oldani, és ez egy régi, hosszú évtizedek óta fennálló probléma, akkor furán néz ki, amikor kivételes szabályokat akarunk rá alkotni, merthogy ezt már régen meg kellett volna alkotni. Tehát csak ez a probléma lényege.

Mondom, ami az én személyes problémám volt ezzel az egésszel, különösen a kivételes szabályok között, az a régészeti feltárásoknak a kvázi mellőzése, tehát ez volt az, ami nekem egy kicsit furcsa. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. (*Senki sem jelzi szólagi szándékát.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdezem Vas Imre képviselő urat, hogy mint előterjesztő, kíván-e zárszót mondani. (*Jelzésre:*) Igen, parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Igen, köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm képviselőtársaimnak a hozzászólást, mindazokét, akik támogatták a javaslatot, mind akik kritikát fogalmaztak meg.

Először a metrófelújítással, illetve -meghosszabbítással kapcsolatban. Az nem hangzott el, itt kritika tárgya volt az engedélyek gyorsasága. De ami a vasútbiztonság szempontjából a legfontosabb, a vasúti biztonsági engedélynél az eljárási határidőket egyébként nem rövidíti le, ez külön benne van mint vonalas létesítmény engedélyezésére vonatkozó utalás a törvényjavaslatban. Tehát nagyon sok eljárást lerövidít a 3-as metró felújításával kapcsolatban, viszont a vasúthatóságit nem, mert az az ügy szempontjából a legfontosabb.

Én is kiemelem, hogy a 3-as metró nem életveszélyes; kétségtelenül vannak problémák, kétségtelenül elhasználódott, kétségtelenül sok helyen sebeségkorlátozás van. De egyébként, köszönhetően a Fővárosi Önkormányzat, illetve a BKV ott dolgozó munkatársainak, azért jól üzemel, és egyébként naponta 500 ezer embert szállít. Úgyhogy ezúton is köszönöm azoknak, akik tényleg erejüket megfeszítve ezt üzemeltetik, és igyekszünk, ezért is nyújtottuk be a törvényjavaslatot, hogy ennek a vonalszakasznak a felújítása minél előbb megtörténjen.

Hegedűs Lorántné képviselőtársunk itt ilyen üzleti megfontolásokról, meg nem tudom, miről beszélt. Hát, az az igazság, hogy ha az üzleti megfontolás egyébként, hogy minél előbb elkészüljön, akkor valóban, az előterjesztőket vezérelték üzleti megfontolások, hogy a fővárosiak érdekében járjanak el, és nyilván szeretnénk mi is, hogyha ez minél előbb megvalósulna.

A térképpel kapcsolatban: egyébként tulajdonképpen, véleményünk szerint most is ugyanezt a területet szabályozza, csak nem felelt meg a normálvilágosság követelményének. Az meg, hogy mondjuk, egy A4-es lapon benyújtandó törvényjavaslatban egy Budapest hosszában végigmenő térképet nem tudunk kellő részletességgel benyújtani, egy A4-es lapon, ez azt hiszem, informatikai probléma, és még sajnos nem járunk itt. De kétségtelen, ennek a térképnek egyébként létezik olyan változata, amiből kivehetők a helyrajzi számok pontosan.

Azt egyébként sajnálom, mivel a metrófelújítás hat országgyűlési képviselő választókerzetét érinti, ebből négy ellenzéki képviselő képviseli őket, és saj-

nos a négy ellenzéki képviselőből egyedül Hiszékeny képviselőtársam volt jelen; ő ugyan nem szolt hozzá a vitához, de láthatóan támogatta a metrófelújítást.

Az óbudai gátépítéssel, mobilgátépítéssel kapcsolatban itt a parlament padsoraiban is vita alakult ki, hogy hogy kell és mire kell figyelni. Itt nyilván az előterjesztőknek is arra kellett figyelni, hogy lehetőleg minél előbb megvalósuljon, és a körülményekhez képest a környezeti, a régészeti érdekek megóvását is figyelembe vegyük. De egyszerre teljes mértékig ezt nem lehet megoldani. Én úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat egy jó kompromisszum.

Ha képviselőtársaimnak módosító indítványa van a törvényjavaslatához, azt természetesen megfontoljuk, és kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvénynek az állami vagy önkormányzati vagyon gyarapításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Tilki Attila és Völner Pál fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/5144. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz-kormány politikájának kiemelten fontos küldetése, hogy a rendelkezésre álló pénzeszközöket a lehető leghatékonyabban, az ország és a magyar emberek számára a legelőnyösebben használja fel.

A múlt rendszer és a korábbi kormányok által felelőtlenül felhalmozott államadósság csökkentése, valamint a pénzügyi stabilitás megteremtése érdekében tett kormányzati intézkedések eredménye folytán lehetőség nyílik arra, hogy az eddig adósságsökkentésre szánt pénzeszközök egy részét az ország és a magyar emberek érdekeit közvetlenül szolgáló célokra, a nemzeti vagyon bővítésére fordítsuk.

Vitathatatlan, hogy mind az államadósság csökkentése, mind a nemzeti vagyon védelme, gyarapítása az ország hosszú távú sikerének zálogaként a kiemelten fontos feladatok között foglal helyet. Öt évvel ezelőtt, amikor a második Orbán-kormány megalakult, nyilvánvaló volt, hogy mindkét területen gyökeres változásokra van szükség, mert ezek nélkül az ország nagyfokú külföldi kitettsége, gazdasági függősége nem csökkenthető. Hiszem, hogy a két célkitűzés egyaránt jelentős, közöttük fontossági sorrend felállítása felesleges és céltalan volna.

A Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alap - a továbbiakban alapról fogok beszélni - létrehozásának

alapjául az előbbieken elsőként említett célkitűzés, az államadósság finanszírozásának fenntartható szinten tartása, csökkentése szolgált.

(18.30)

Az alap rendelkezésére bocsátott összegek ennek a célnak alárendelten kerültek felhasználásra az utóbbi években, majd amikor betöltötte a létrehozásakor megkívánt funkcióját, 2015. január 31. napjával az alap megszüntetéséről döntött az Országgyűlés. Természetesen az alap megszűnésekor meglévő maradványösszeg sorsát is rendezni kellett. Ennek megfelelően a Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvény 60. §-a egy új szakasszal egészítette ki az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvényt, amelynek értelmében az alaphoz tartozó pénzeszközök kezelésével kapcsolatos feladatok a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság tulajdonába kerültek.

A módosítás kimondta, hogy az MNV Zrt.-nek kötelessége a pénzeszközök kezelése során az eszközökhöz kapcsolódó bevételeket - ideértve az osztalékot, a hozamokat, illetve az eszközök értékesítésének ellenértékét - adósságsökkentésre fordítania. Tekintettel arra, hogy az alap a törvény által rendelt célját betöltötte, megítélésem szerint indokolt, hogy az MNV Zrt.-hez átkerült eszközökhöz kapcsolódó bevételek felhasználási lehetősége kibővüljön. Ezek az adósságsökkentés mellett a törvényjavaslatban megjelölt másik kiemelt jelentőségű célkitűzés megvalósítására, az állami vagy önkormányzati vagyon bővítésére irányuló kormányzati tevékenységbe is becsatornázhatók legyenek.

Itt szükséges hangsúlyoznom, hogy amikor az előző ciklusban váltottuk a szocialista-liberális kormányt, azt láttuk, hogy az elmúlt 20 év rablóprivatizációjának köszönhetően a nemzeti vagyon 10 százalékra csökkent. Magyarország a mai napig fizeti az átgondolatlan és felelőtlen privatizáció árát, annak költségét, hogy a nemzeti vagyon korábbi elidegenítését nem előzte meg annak végiggondolása, hogy mi és miért maradjon állami tulajdonban vagy kerüljön ki onnan. Éppen ezért 2010-ben a kormány az előzőekhez képest merőben új vagyonpolitika mellett döntött. Míg korábban inkább a nemzeti vagyon értékesítése volt jellemző, addig a kormányváltás után az állami, az önkormányzati vagy ha úgy tetszik, a közvagyon gyarapítása.

A privatizáció korszaka ezzel lezárult, ezzel szemben törekedni kell a meglévő vagyon ésszerű és költséghatékony hasznosítására és lehetőség szerinti gyarapítására is. Ha visszagondolnak az elmúlt évek ez irányú tevékenységére, belátható, hogy az egyértelműen a vagyongyarapítás irányába mutat. Megítélésem szerint jelen módosító javaslat a kijelölt vagyonpolitikai irányokkal maradéktalanul összhangban áll, segíti annak mind szélesebb körű érvényesülését.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat elfogadásával tehát lehetőség nyílik az államadósság finanszírozásának tekintetében elért eredmények gyümölcsét le-

aratva, az állami és önkormányzati feladatok ellátásának legfontosabb bázisát jelentő nemzeti vagyon további gyarapítására. Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondottak megfontolása mellett a T/5144. számú törvényjavaslatot megvitatni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2010-ben új pályára állította a vagyonpolitikát. A nemzeti vagyon bővítése a kormány kiemelt fontosságú célkitűzése lett. A közösség érdekében vállalt kötelezettségek, valamint a társadalom optimális működéséhez kapcsolódó kormányzati és helyi szintű feladatok ugyanis magas színvonalon és zökkenőmentesen kizárólag a megfelelő erőforrások birtokában láthatók el.

A kormány szakított azzal a korábban általánosnak mondható és az ország számára felbecsülhetetlen kárt okozó gyakorlattal, amely az állam hatékony működtetésének zálogát az állami vagyon privatizációjában, illetve az egyébként meglévő gazdasági kulcspozíciók piaci szereplőknek történő, kontroll nélküli átadásában látta. Az, hogy az Orbán-kormány számtalan problémát örökölt, a nemzetközi válság mellett nem kis részben annak az önfeladó, önfelszámoló állami vagyonpolitikának is köszönhető, amelyet az előző kormányok követtek.

A kormányváltás óta éppen azért küzdünk, hogy azokat az eszközöket, amelyekről elődeink tudatosan vagy öntudatlanul, de egy rossz politika mentén lemondtak, visszaszerezzük. A megújuló vagyonpolitikával, az egységes vagyongazdálkodás elvének meghatározásával és annak jegyében tett kormányzati intézkedésekkel egy gazdaságosabb, átláthatóbb, a vagyon megőrzésére, széles körű hasznosítására, költségtakarékos kezelésére összpontosító rendszer kiépítése történt meg. A nemzet vagyonával való felelős és hatékony gazdálkodás kormányzati célkitűzéseinek megfelelően és a közvagyon megőrzését célzó egyértelmű társadalmi elvárások teljesítése érdekében a kormány a nemzeti vagyon védelmét a jogi normák terén is a legmagasabb szinten biztosítja.

Ezen garanciáknak és a nemzeti vagyon védelmét biztosító széles körű jogi szabályozásnak köszönhetően a törvényjavaslat alapján biztosítottak látjuk a nemzeti vagyon gyarapítására fordítható eszközök jövőbeli transzparens és hatékony felhasználását. Mindezekre tekintettel a kormány a törvényjavaslatot támogatja, és ezt kérjük az Országgyűléstől is. Köszönöm figyelmüket, köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a vezérszónoki kör.

Elsőnek megadom a szót az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, Tóth Bertalan képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nyúl-farknyi törvényjavaslat, ami itt fekszik előttünk, de a jelentősége, azt gondolom, kiemelkedő. Bár, ha megengedik, akkor én nem abból a megközelítésből szeretném elmondani az álláspontunkat és az álláspontomat, amit eddig hallottunk, hiszen mind a két felszólaló, mind az előterjesztő képviselőjében, mind a kormány képviselőjében kínosan került az a tény vagy az a kifejezést, hogy tulajdonképpen 3 millió ember 3000 milliárd forintnyi magánnyugdíjvagyonából megmaradt pénzeszközök felhasználásának szabályozását tartalmazza ez a törvényjavaslat.

Beszéltek itt vagyongazdálkodásról, beszéltek itt rablóprivatizációról, beszéltek itt új koncepcióról, azért azt szeretném kijelenteni, hogy a Fidesz új koncepciója azzal kezdődött, hogy elvették 3000 milliárd forintnyi nyugdíjvagyont 3 millió embertől, azokat a megtakarításokat, amelyekről az emberek azt gondolták, hogy időskorukban erre a megtakarításra számíthatnak majd. Ahogy említettem, maga a törvény egy fontos rendelkezést tartalmaz, amely szerint a kormány határozata alapján állami vagy önkormányzati vagyon gyarapítására lehet felhasználni azt a megmaradt eszközt, pénzeszközt, illetve nem tudjuk, hogy milyen eszökről van szó, mert a törvényjavaslat erre utalást nem tesz, ami ebből a vagyonból megmaradt.

De szeretném megragadni az alkalmat, hiszen államtitkár úr és képviselőtársam is egy mélyebb elemzést adott erről a folyamatról, hogy egy-két gondolatot elmondjak, egy-két kifogást és egy-két tény közöljek ennek az alapnak a felhasználásával kapcsolatban. Ugye, az alapot 2010. december 22-én hozta létre az Országgyűlés a Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alapról és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló törvény elfogadásával. A kormányzati nyilatkozatok szerint az alap létrehozásának célja a kötelező magán-nyugdíjpénztári tagok nyugdíjának megvédése, egyéni nyugdíjszámlák bevezetése, illetve a kormány államadósság-csökkentési céljainak elősegítése volt.

Az előbbi ígérettel, amely szerint létrehozzák az egyéni nyugdíjszámlákat, a mai napig adós a kormányzat, a mai napig adós a Fidesz. Nem történt meg, nincsenek egyéni számlák.

(18.40)

Azért bármennyire is dicsérik, a kormány adósságsökkentési céljai sem igen teljesültek ebből az összegből, hiszen 2014 harmadik negyedének végén 83 százalékos volt a GDP-arányos adósságállomány. Tehát az elképzelhető, amit önök mondanak, hogy ebben az évben és a jövő évi tervezetben az államadósság csökken, de amire önök elvették ezt a

pénzt 3 millió embertől, 3 millió magyar állampolgártól, hogy csökkentsék az államadósságot, na ez nem sikerült. Tehát ebben az időszakban, amikor önök ezt elköltötték, felhasználták, az államadósság nemhogy csökkent, hanem növekedett.

Ahogy említettem, azért egy-két adatot hadd mondjak el ennek az alapnak a felhasználásával kapcsolatban! Az említett törvény alapján az alap vette át a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe visszalépett magán-nyugdíjpénztári tag természetes személyek portfólióját képező eszközöket, vagyont, amelynek bekerülési értéke 2011. május 31-én 2945,3 milliárd forint volt, az akkori bruttó hazai termék mintegy 10 százalékának megfelelő összeg. 2011 végére ebből már csak 684,3 milliárd forintnyi, 2012 végére pedig 316 milliárd forintnyi vagyonnal gazdálkodott az alap. Az alap 2013 végére gyakorlatilag elköltötte a rábízott vagyont, az Államadósság Kezelő Központ Zrt. kimutatása szerint az év végén 0,2 milliárd forintnyi vagyontra, 2014 szeptemberének végére pedig 0,1 milliárd forintra zsugorodott.

Az Államadósság Kezelő Központ Zrt. honlapján elérhető információk szerint az alap 2011 óta összesen 2034,9 milliárd forintnyi, a GDP 6,7 százalékát kitevő vagyont fordított az államadósság csökkentésére, 459 milliárd forintot fizetett be a központi költségvetésbe, illetve az elkülönített állami pénzalapokba, valamint 233,2 milliárd forintnyi reálhozamot fizetett ki a magánnyugdíjpénztár korábbi tagjaira tekintettel. A 2945,3 milliárd forintos induló vagyponhoz képest mintegy 218 milliárd forint értékű átértékelési veszteséget könyvelt el az alap.

Figyelemre méltó, hogy az alap a vagyponba került értékpapírokat a bekerülési értékhez képest 2011-ben 18,4 milliárd forintos veszteséggel, 2013-ban 40,17 milliárd forintos veszteséggel értékesítette, és csak 2012-ben sikerült mindössze 5,8 milliárd forintos többletet elérni az értékpapírok eladásán. Tehát ez az önök sikeres portfóliós vagyponkezelési tevékenysége, amelyre az előbb hivatkoztak.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az alap segítségével a kormány úgy költötte el ezt a közel 3000 milliárd forintot, 3 millió ember időskorra félretett, a GDP közel 10 százalékát kitevő összeget, nyugdíjcélú megtakarítást, hogy abból az államadósság érdemben nem csökkent, nem került fenntartható pályára, ugyanakkor a társadalombiztosítási rendszerbe visszalépett tagok megtakarításai sincsenek meg, és az egyéni nyugdíjszámlákra vonatkozó ígéreteik nem teljesültek.

Az alap működésével kapcsolatban engedjenek meg néhány felvetést! Az alap működése során mintegy 218 milliárd forint értékű átértékelési veszteség került elkönyvelésre, ahogy említettem, és ezek az évente történő veszteségleírások is megtörténtek, és csak egy évben volt egy 5,8 milliárdos nyereség.

Szabályozási hiányosságok voltak tapasztalhatók az alap működése kapcsán, hiszen maga az alap 2010. december 22-én létrehozta a részletes szabályokat hordozó, Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alapra és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő törvénymódosításokról szóló

törvény végrehajtásáról szóló rendeletet, de csak 2011. május 31-én. Az alap irányító testülete a tevékenységét a végrehajtási rendelet nélkül kezdte meg, tehát bőven előtte, mielőtt ez a jogalkotási folyamat megtörtént volna.

Az alap irányító testülete 2011 májusában tartalmazta föl az Államadósság Kezelő Központ vezérigazgatóját egy részletes értékesítési stratégia kidolgozására, de ennek létrehozása és elfogadása csak 2011. október 6-án történt meg. Ez azt jelenti, hogy október 6-ig nem volt elfogadott értékesítési stratégia. Ugyanakkor ebben az időszakban az állampapírok visszaadásán kívül mintegy 450 milliárd forintnyi egyéb eszközt értékesített anélkül, hogy erre megfelelő értékesítési szabályzattal rendelkezett volna. És ugyanígy október végéig az alapra vonatkozó ügyviteli szabályzat sem létezett.

Az alap 2011. május 31-én kötött szerződést az Államadósság Kezelő Központ Zrt.-vel az alap tulajdonába került pénzügyi eszközök kezelésére és értékesítésére és egyéb kapcsolódó szolgáltatások nyújtására vonatkozóan, ugyanakkor erre a korábbi öt hónapban lett volna idejük. Tehát itt is később született meg ez a szerződés, ez a megállapodás.

Egy fontos szempont, a szabályozási problémákra még szeretném itt felhívni a figyelmet. A külföldi értékpapírok letétkezelői tevékenységéről szóló szerződés az alap 2011. évi tevékenységéről szóló beszámolója szerint 512 milliárd forint értékű, külföldi értékpapírokkal kapcsolatos letétkezelői szolgáltatás nyújtására meghívásos pályázat lebonyolítása útján az UniCredit Bank Zrt.-t bízta meg. A rendelkezésre bocsátott adatok szerint - ebben a beszámolóban szerepel - az irányító testület első ülését 2011. május 18-án tartotta, míg az ajánlatkérés érdekében az Államadósság Kezelő Központ már május 10-én eljárt úgy, hogy az ajánlattétel érdekében kizárólag az UniCredit Bank Zrt.-t kereste meg. Azért ne felejtjük el megemlíteni, hogy ennek a banknak volt miniszteri kinevezése előtt Matolcsy György a tanácsadója.

Ahogy említettem, itt is egy olyan eljárásról volt szó, amely egy zártkörű, átláthatatlan folyamat útján egy kiszemelt bankot jelölt ki, hogy ezeket az értékpapírokat értékesítse.

Szeretném még azt kiemelni, hogy az alap irányító testületének akkori elnöki tisztségét öt hónapra keresztül, 2012. június 15. és 2012. november 15. között összeférhetetlen módon töltötte be Nátrán Roland, tekintettel arra, hogy 2012. június 15-én kinevezték az Eximbank vezérigazgatójává, és mindközben ellátta az irányító testület elnöki tisztségét is, ami jogszabály szerint is összeférhetetlen volt.

Összegezve azt lehet megállapítani, hogy azt a nemes célt, ahogy önök fogalmaztak, ami a nemzeti vagypon bővítése, úgy valószínűsíthető, hogy 3 millió ember 3000 milliárd forint megtakarítását lenyúlták. Ebből folytattak különböző tevékenységeket, ebből finanszíroztak kiadásokat.

Szeretném felhívni a figyelmet, hogy az irányító testület és az Államadósság Kezelő Központ működése azért nagy némi kívánnivalót maga után, hiszen

komoly veszteséggel tudták a nem államadósságba forgatható pénzeszközöket hasznosítani.

Itt még egy megjegyzést engedjenek meg, mielőtt a kérdéseimet felteszem, az pedig azzal kapcsolatos, hogy az állami vagyon gyarapítását tekintik most elsődlegesnek, ezért szeretném kiemelni, hogy például az energetikai szektorban történt államivagonygyarapítás eddig a magyar adófizetőknek közel 1000 milliárd forintjába került, tehát ez kiadást jelentett.

Szeretném a törvényjavaslat alapján megkérdezni, hiszen ez nem szerepel benne, hogy értjük, hogy itt a megmaradt eszközöket egy más irányú célra kívánják felhasználni, de nem tudjuk, hogy jelenleg milyen vagyonelemek vannak még meg és miket érint még ez a tervezett módosítás.

Az előbb felsorolt észrevételek alapján nem fogjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot, de arra igenis kíváncsiak vagyunk, hogy mi maradt még meg, amiből állami vagyont vagy akár önkormányzati vagyont lehet gyarapítani. Erre várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szerintem ebben a törvényben, bár nyugtassanak meg, lehet, hogy ennél még inkább több dolog van benne, hiszen ebben az alapon egyébként, a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapban vannak más pénzek is, mint ami a nyugdíjpénztárakból megmaradt pénz. Itt most azért nem tudunk pontos számokat, lehet vitatkozni, az én kutatásaim alapján 177 millió forint maradt ebből a magánnyugdíjvagyonból vagy ennyi volt benne.

(18.50)

De azért ez a törvény érdekes dolgokat mond ki szerintem. És hogy mi van benne ebben az alapon? Ebben az alapon van például az én tudomásom szerint - ezért lenne jó tudni egyébként, hogy mik vannak benne -, nem tudom, mennyire emlékeznek rá, 2011 környékén egy észak-magyarországi katolikus pap elindított egy olyan kezdeményezést, amikor is azt mondta, hogy kiszámolta, hogy ha minden magyar állampolgár 2 millió forintot befizetne az államnak egy alapba, akkor ki lehetne fizetni az államadósságot. Ő rögtön 2 millió forinttal be is szállt ebbe a dologba, és azóta érkeztek befizetések. Az én tudomásom szerint körülbelül 208 millió forint folyt be adósságrendezésre, tehát arra, hogy az adósságot tudjuk rendezni, de szeretném megkérdezni, és szeretném itt rögtön feltenni a kérdést, hogy vajon ebből az adakozásból, amibe még politikusok is adakoztak kisebb-nagyobb mértékben, ha jól tudom, ebből az adakozásból mennyi pénz folyt be ebbe az

alapba, tehát mennyi pénzt adtak össze az emberek, és mennyi pénzt fizettek be.

Azért lényeges egyébként, hogy milyen szempontból fizették be ezek az emberek, mert ezek az emberek ezt a pénzt egy bizonyos célra adakozták, egy bizonyos célra fizették be a pénzt, nevezetesen arra, hogy az államadósság csökkenjen. Minden más cél, amire ezt a pénzt felhasználjuk, az ezeknek az embereknek a becsapása. Fel lehet használni, persze, önök meglehetik, felhasználhatják ezt másra is, csak onnantól kezdve becsapjuk ezeket az embereket. Hasonlóképpen, mint amikor, mondjuk, az adójuk 1 százalékát parlagfűirtásra ajánlják fel, mert fontosnak tartják, hogy a parlagfűirtásra minél több pénz folyjon be, és akkor önök ezeket, mondjuk, cipőtisztítógépekre, laptopokra, mobiltelefonokra, irodaszerekre, diplomatafűzőkára meg pogácsára költik el, mert a kormányhivatalok úgy gondolják, hogy öneik most ez fontosabb, és akkor erre költik el. Tehát amikor célzott pénzeket teljesen más célra használunk fel, akkor ez azért probléma, mert ezzel a hozzáállással önök lejáratták a minden társadalomban nagyon fontos társadalmi szolidaritás intézményét. Hiszen hogyha az emberek azzal találkoznak, hogy ők nemes célokra, ő általuk fontos célokra adakoznak, felajánlják a pénzüket, és azt nem arra fordítják, akkor a jövőben hogy kérnek majd önök ettől a társadalomtól akár valóban tényleg fontos kérdésekben is segítséget, szolidaritást, ha úgy érzik, hogy önök becsapják őket?

Tehát ebben az esetben egyértelmű a dolog ezeknek a pénzeknek a befizetésével, nem lehetne azt mondani, mint amit ez a törvény most ki akar mondani, hogy államadósság-csökkentésre vagy a kormány határozata alapján az állami vagy önkormányzati vagyon gyarapítására lehessen felhasználni. Ezt nem lehetne, hiszen ezek az emberek nem azért fizették be ezt a pénzt, hogy az állami vagy az önkormányzati vagyont gyarapítsuk, hanem azért, hogy az államadósságot csökkentsük. Tehát két lehetőség van. Egy: ezt az összeget, amit befizettek, csak államadósság-csökkentésre fordítjuk, vagy kettő: visszautaljuk ezeknek az embereknek a pénzt, mert nem tudtuk arra a célra felhasználni, amely célra ők befizették.

Tehát úgy gondolom, hogy ez a két korrekt és normális megoldás lenne ebben az esetben, és ezzel talán vissza is tudnánk állítani, vagy legalábbis tudnánk azt üzeni az emberek felé, hogy továbbra is, ha fontos célt láttok, akkor nyugodtan adakozzatok, nyugodtan segítsetek, mert mi csak arra a célra fogjuk fordítani ezt a pénzt, amire ti gondoljátok, és nem másra.

Felmerül még itt egy kérdés. Azért úgy szól ez a törvény, hogy az MNV Zrt. általi értékesítésből, hasznosításból származó felhasználásának a célja. Na most, nem lehet más, csak az államadósság vagy a kormányhatározat alapján az állami vagyon vagy önkormányzati vagyon gyarapítása. Nem azt jelenti-e ez a mondat, hogy inentől kezdve az MNV Zrt. által bármilyen területen értékesített állami vagyon az mostantól kezdve nem csak államadósság-törlesztésre lehet használható,

mert mi történik most? Az történik, és itt megint felmerül egy kérdés: állami vagy önkormányzati vagyon. Az önkormányzati vagyonnak elvileg mi köze van az állami szektorhoz? Pont erről szól az önkormányzatiság, hogy az önkormányzat felelősen gazdálkodik, van az önkormányzatnak egy bizonyos vagyona, és ezzel a vagyonnal, azokkal a forrásokkal, amiket kap, azokkal felelősen gazdálkodik, és fejleszti a saját területét. Mert mi történhet itt?

Megtörténhet az, hogy bizonyos önkormányzatok, legyenek ezek felelőtlenül gazdálkodó önkormányzatok is, csak esetleg jóban vannak a kormánnyal, és most megint felhívom a figyelmet, hogy nem kell mindig a Fidesz-KDNP-nek magára venni, hiszen hogyha törvényeket hozunk, azok a törvények a későbbiek folyamán is fenn fognak állni, és azért gondolom, abban csak egyetérthetünk - még ha önök ezt nem is így gondolják esetleg -, hogy nem mindig önök fognak kormányozni. Hát ne adjuk már meg a lehetőséget másoknak sem arra, hogy azt mondják, hogy van egy nekem kedves, hozzám közel álló önkormányzat, ugyan ez az önkormányzat felelőtlenül gazdálkodik, ugyanazok a jogok illetik meg, mint más önkormányzatokat, ugyanazokat a forrásokat kapja meg, felelőtlenül gazdálkodik, hát segítsük már meg egy kicsit őt! És meg tudjuk segíteni úgy, hogy nem pénzzuttatást adunk neki, hanem mondjuk, veszünk valamilyen ingatlant, ebből az ingatlanból növeljük az önkormányzat vagyonát, majd ez az önkormányzat rövid időn belül ezt az ingatlant ugyanúgy eladja, vagy a területet, vagy bármi mást, és abból forrásai lesznek, bevételeket tud szerezni.

Tehát szerintem itt nagyon-nagyon súlyos aggályok merülnek fel ezzel a törvénnyel kapcsolatban, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom így, ebben a formában már csak ezért sem tudja támogatni, tehát a két legfőbb ok, amit elmondtam, tehát az önkormányzatokkal kapcsolatban, és az, hogy az emberek, akiknek a pénze benne van, nem erre adták be ezt a pénzt és nem erre adakoztak, az emberek pénzt nem lehet felhasználni, csak erre a forrásra. Tehát mi azt szeretnénk, hogy továbbra is tartjuk meg azt a lehetőséget, vagyis továbbra is csak az a lehetőség legyen meg, hogy az ilyen pénzeket és ezeknek a felhasználását csak az államadósság csökkentésére lehessen felhasználni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Völner Pál képviselő urat, hogy előterjesztőként kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Igen, kíván. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak képviselőtársaim hozzászólásához szeretnék néhány kiegészítést vagy pontosítást fűzni.

Tóth Bertalan képviselőtársam említette a magánnyugdíjpénztárak bizonyos megszüntetési idő-

szakát, bár ma is vannak magánnyugdíjpénztárak, tehát valamennyien tudjuk, ezek nem szűntek meg; hogy hogyan is alakult ki ez a helyzet, amikor gyakorlatilag itt a közép-európai államokat kísérleti nyúlként a kötelező magánnyugdíjpénztárak alapításába beletették, még talán a Horn-kormány idején, és gyakorlatilag az eddig az állami nyugdíjpénztárba fizetendő összeget csökkentették az oda befizetett összegekkel, és ezt a hiányzó összeget az állam hosszú-hosszú évekig ki kellett hogy pótolja, nyilván hitelfelvételekkel, mert ez az összeg hiányzott.

A magyar nyugdíjrendszer a szolidaritási elven alapult korábban is, és most is sikerült oda visszatéríteni, hiszen a nyugdíjak megvédése azt jelenti, hogy nem bizonytalan magán-nyugdíjpénztári vagyonban vannak ezek a befizetések, hanem az állam áll az állami nyugdíjpénztár mögött, és így megvan a nyugdíjak fedezete.

Csak egy példa: Veres János pénzügyminisztersége idején is volt olyan év, amikor 80 milliárd forintot fizettek be a magánnyugdíjpénztárak az állami nyugdíjpénztárba, mert akik nyugdíjba mentek volna, kiszámolták, hogy mennyi lenne a nyugdíjuk, amit onnan adnak, és mennyit kapnának az államtól, és az jött ki, hogy ha csak az államit veszik igénybe, akkor sokkal jobban járnak. Tehát ennyit a gyakorlat próbájáról.

A másik, hogy ezek az elemek miért ilyen részletekben és hogyan tudnak ebben az adósságsökkentésben részt venni. Nyilván ami államkötvényben volt - nagyon helyesen - elhelyezve, ezeket rögtön adósságsökkentésre lehetett fordítani, de az, hogy a szocialista kormányok évről évre bővítették azt az arányt, amit különböző befektetésekbe, részvényekbe fordítottak a magánnyugdíjpénztárak, nem is beszélek arról a részről, amit a saját működési költségeikre fordítottak, ezek kockázatos befektetések voltak. Nyilván ezen kellett elszenvedni ezeket a veszteségeket is, amelyeket itt a különböző évekből sorolt fel képviselő úr.

Tehát gyakorlatilag most teremtődött egy olyan helyzet, amikor ugyanaz a rendszer érvényesül, mint a magánnyugdíjpénztárak bevezetése előtt, és az állam garantálja a nyugdíjak értékét, garantálja a nyugdíjak kifizetését, a nyugdíjak megállapítását.

(19.00)

Gyakorlatilag sem a mostani nyugdíjasokat, sem az ezután nyugdíjba vonulókat nem fenyegeti olyan veszély, hogy a magánnyugdíjpénztárak bevezetése, különböző nemzetközi pénzügyi válságok hogyan befolyásolják a nyugdíjpénztárak értékét, nem beszélve a likviditásukról, és szerintem szerencsére nem éltük meg azokat az időket, amikor abba kellett volna beleütköznünk.

Szilágyi György képviselő úr említette itt az állami és az önkormányzati vagyon közötti összefüggéseket. Tudjuk, az MNV Zrt. évről évre több milliárd forinttal elégíti ki önkormányzati igényeket, ez nem azt jelenti, hogy az önkormányzatok csak olyan ingatlanelemeket kérnek, amiket aztán másnap értéke-

sítenek, és a pénzt jól elköltik. Csak egy példát hadd mondjak a választókerületemből. Létezik az egyik település mellett egy úgynevezett pusztta, ahol egy állami gazdaságnak volt a központja. 24 lakás a mai napig található a területen, természetesen privatizáltak a szocialista éraban megfelelően a gazdaságot, a lakások ott vannak, a vízellátásuk a mai napig nem megoldott, nincs tulajdonosa, még mindig az állam a tulajdonosa a területnek. Gyakorlatilag, ha az önkormányzat megigényli, megkapja, akkor tud utána ott gondoskodni az ott lévő lakosságról. Nyilván ezt az állam könyveiből ki kell vezetni az MNB Zrt.-nek, mert különben vagyonfedezet kell hogy álljon emögött, hogy ne következzen be vagyonvesztés. Tehát ilyen gyakorlati példák szülik azt, hogy az állam és az önkormányzatok évről évre különböző csomagok alapján megállapodnak, hogy mi az, ami a helyi önkormányzatoknál jobban működtethető, és erre az MNV Zrt.-nek pedig a megfelelő felhatalmazást a kormánynak meg kell adnia. Azt hiszem, ez a törvénymódosítás szolgálni fogja azt a célt, amit megfogalmaztunk az indokolásában, és remélem, hogy betölti a célját.

Azok a kérdések, amelyeket képviselő úr feltett a különböző számadatokkal kapcsolatban, valamennyiünk számára nyitva áll a lehetőség, hogy az illetékes minisztérium felé ezeket írásban feltegyük, és a pontos számsorokat a megfelelő határidőn belül, ahogy a törvény biztosítja, megkapjuk.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **bújtatott pártfinanszírozás megelőzéséről és az Európai Unió intézményei iránti bizalom megóvásáról szóló határozati javaslat általános vitája** a lezárásig. Gulyás Gergely, Kósa Lajos, Tuzson Bence és a mai napon előterjesztőként hozzájuk csatlakozó Németh Szilárd István fideszes képviselőtársaink önálló indítványa H/5139. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy kezdeményezzen tárgyalásokat az Európai Bizottsággal az uniós pénzügyi támogatások ellenőrzésére vonatkozó szerződéskötési gyakorlatról; vizsgálja meg az országgyűlési képviselőkre, illetve a politikai pártok finanszírozására vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokat; vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a hatályos uniós és hazai jogszabályok figyelembevételével, esetleges módosításával biztosítható-e az ilyen jellegű összeférhetlen-

ségek megelőzése és szankcionálása; vizsgálja meg, hogy a magyar törvények megkerülésével bujtatott pártfinanszírozásban részesülő párt magyar költségvetési forrásból folyósított támogatását a törvényes helyzet helyreállításáig fel lehet-e függeszteni. Ez a lényege az előttünk fekvő határozati javaslatnak.

Hogy ez miért is került ide az Országgyűlésbe? Nagyon jól tudjuk, hogy néhány héttel ezelőtt - és most már mindenki előtt világos és köztudott - egyértelművé vált, hogy az európai uniós támogatások pénzügyi ellenőrzése feladatainak ellátására egy hazai pártelnök, egy jelenleg országgyűlési képviselő, egy kis szélsőbaloldali párt vezetője, a Demokratikus Koalíciónak nevezett DK pártelnöke tulajdonában álló gazdasági társaság, amely már többször nagy nevet szerzett magának - itt az Altus Rt.-ről van szó -, megbízást kapott erre az európai uniós feladatra, mégpedig nem is kis megbízást, hanem 5 millió euró értékben, azaz 1500 millió forint értékben.

Nem volt ez egyébként egyedülálló az Európai Unió életében, Martin Schulz elnöklete alatt megbízást kapott a volt szocialista bolgár miniszterelnök is, Szergej Sztanisev is, ő azonban egy jóval karcsúbb megbízási szerződést tudott aláírni, amely 60 ezer euróról szólt, ráadásul itt egy választási kampányt elősegítő reklámtevékenységet, egy népszerűsítő tevékenységet kellett volna folytatni. Tehát nem is olyan direkt módon a saját hazája ellenőrzését, a saját hazája európai uniós pénzügyi támogatásának ellenőrzését kellett volna ellenzékéből megtennie, mint a volt magyar miniszterelnöknek, Gyurcsány Ferencnek. Ebből is botrány lett, és Sztanisev úr ennek a botránynak a hatására vissza is mondta a szerződést. Tehát volt benne annyi lélekjelenlét, annyi becsület, ha úgy tetszik, hogy rájött, itt bizony nem így működik ez a történet, mert bármikor, akár bujtatott pártfinanszírozás, akár a vörös segély, az elvtársak, a lebukott, az elbukott elvtársak segítése is felmerülhet ezekben a szerződésekben, és ő az utolsó fillérig visszafizette, sőt már vissza se kellett fizetni, mert elállt a szerződéstől.

Ezt nem tapasztaltuk Gyurcsány Ferencnél, pedig többször felszólítottuk, többször felszólították az itt ülő pártok Gyurcsány Ferencet, hogy ezt a megbízást nem írhatja alá, nem fogadhatja el, hiszen egyértelműen nyilvánvaló, ha megnézzük az általa kivett pénzeket ebből a cégből, hogy a nyereségként, osztalékként megjelenő pénzek egy jelentős részét a pártcskájának a finanszírozására fordítja; ez egyértelműen a dokumentumokból kiolvasható. Most legutóbb például 180 millió osztalékhoz jutott hozzá, és azt gondolom, hogy egy ilyen nagyon komoly megrendelés, amely az Európai Unióból érkezik 1500 millió forint értékben, ez az osztalékot növeli, és ez az osztalék pedig növeli a párt bevételeit és a párt rendelkezésére álló forrásokat. Ez, azt gondolom, mindenki előtt világos, tehát nem is kell erről a továbbiakban beszélnünk.

Mi azt szeretnénk, azt gondolom, talán nyugodtan fogalmazhatunk úgy, hogy ezt az arcátlan és véleményünk szerint mind az Európai Unió ethoszába,

mind a magyar szabályokba, magyar jogszabályokba ütköző bújtatott pártfinanszírozást mindenféleképpen meg kell akadályoznunk, ezért van ez ma itt az Országgyűlés előtt. Nem mi szerettük volna az Országgyűlés elé hozni ezt a jogszabályt, ezt az országgyűlési határozati javaslatot, véleményünk szerint Gyurcsány Ferencnél és pártjánál pattog a labda. Napnál világosabb, hogy ha úgy járnának el, mint a volt bolgár miniszterelnök, Sztanisev úr, akkor már erről a kérdésről nem is kéne beszélnünk, azonban ők foggal-körömmel ragaszkodnak ehhez a megbízáshoz, foggal-körömmel ragaszkodnak ahhoz, hogy az Európai Unió bújtatott pártfinanszírozásban részesítse őket.

Másrészről szerintem fontos hangsúlyoznunk Magyarország és az Európai Unió viszonyát ebben a kérdésben, hiszen egyértelmű, hogy az Alaptörvényünk szerint Magyarország az Európai Unió tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja. Az Európai Unió intézményei felelősek az Unió egységének fenntartásáért, úgy, hogy minden esetben tiszteletben tartsák az egyes tagállamok nemzeteinek sokféleségét. Az Európai Unió intézményei feladatkörükben eljárva nem avatkozhatnak be az egyes tagállamok napi politikai csatározásaiba, nem folytathatnak olyan tevékenységet, ami akár nyíltan, akár bújtatva egyes politikai pártok előnyben részesítésével veszélyezteti a plurális demokráciát, a pártok közötti szabad versengésen alapuló működést. Minden ilyen tevékenység alássa az Európai Unió és intézményeinek hitelességét és demokratikus legitimitását.

Tisztelettel arra kérem képviselőtársaimat, hogy vitassuk meg a határozati javaslatot, és a vita után támogassák az előttünk fekvő elképzeléseket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(19.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kért szót.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Arról kívánom önöket tájékoztatni, hogy a kormány még nem tárgyalta az országgyűlési határozati javaslatot, így nem tudok kormányálláspontot önökkel közölni. Azt viszont szeretném előrebocsátani, hogy mivel az országgyűlési határozati javaslat a kormányt kéri fel bizonyos cselekményekre, bizonyos tevékenységekre, ezért a kormány ennek a felkérésnek minden bizonnyal eleget fog tenni, és végre fogja hajtani az Országgyűlés által rábízott feladatot.

Annyit engedjenek meg még itt az ülésteremben körülnézve: kicsit sajnálatosnak tartom, hogy az

úgynevezett Demokratikus Koalíció országgyűlési képviselői nem kíváncsiak - így maga Gyurcsány Ferenc sem - a róluk szóló országgyűlési határozatra. Rövidesen ki fog derülni, hogy vannak-e még az MSZP-ben gyurcsányisták, akik készek megvédeni egykori pártelnököket, annak ellenére, hogy tönkretette az MSZP-t, és most is azon fáradozik, hogy új pártja legyen a baloldal vezető ereje. Rövidesen meg fogjuk hallgatni az MSZP véleményét. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Petneházy Attila képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

PETNEHÁZY ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, egy országgyűlési képviselőnek különösen fontos, hogy az állampolgárok és az állam között alapvető bizalomról beszélhessünk. Vajon miért fontos ez? Nos, az állampolgárok a mindennapi életük során számos esetben találkoznak, ha úgy tetszik, az állam képviselőivel.

Tudjuk - legyen szó a közigazgatásról vagy bármely más területről -, hogy ez a fajta bizalom mérésekkel is igazolhatóan 2010 óta folyamatosan növekszik, s ma már az emberek körében - ha visszaemlékszünk, ez nem így volt annak idején - a rendőrök rendelkeznek az egyik legnagyobb megbecsültséggel, ellentétben a 2006-os esztendővel, azzal a 2006-os esztendővel, amikor az akkori miniszterelnök, Gyurcsány Ferenc a következőt találta mondani: „Egyszerűen lenyűgözött az a szakszerűség, amellyel a rendőrség tette a dolgát, és védett engem, tisztességes adófizető állampolgárt. Az motoszkált a fejemben, hogy nem kéne-e ezt valahogy megköszönnöm.”

Nos, ez a kormányzati utasítás alatt álló rendőrség a rendszerváltozás óta azóta sem tapasztalt erőszakot alkalmazva, azonosítószám nélkül, nem rendszerezett fegyverekkel, néhány száz valóban erőszakos tüntetőre hivatkozással alkotmányos alapjogukat gyakorló, törvénytisztelő állampolgárokat vert eszméletlenre, lőtte ki a szemüket, és okozott sokaknak máig feldolgozhatatlan traumát.

Ugyanaz az ember közel tíz évvel később a bizalmat most nem a magyar állam és az állampolgárok között próbálja bontogatni, hanem az Európai Unió intézményeivel szemben próbálja rombolni. Úgy gondolom, hogy ezt - csatlakozva képviselőtársamhoz is - nem szabad hagynunk.

Talán nem haszontalan még egyszer Németh képviselő úr idézeteit megismételni. „Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen az Európai Unió intézményei útján gyakorolja.” Ahogy egyébként az uniós csatlakozás előtt is az alkotmányszöveg rögzítette, „az Unió intézményei az átruházott hatásköröket velünk közösen gyakorolják.”

rolhatja”, és ebből az is következik, mint már elhangzott, hogy „az Európai Unió intézményei feladatkörükben eljárva nem avatkozhatnak be az egyes tagállamok napi politikai csatározásaiba”, ami nagyban kapcsolódik a jelen témánkhoz, „nem folytathatnak olyan tevékenységet, amely akár nyíltan, akár bújtatva egyes politikai pártok előnyben részesítésével veszélyeztetheti a plurális demokráciának a pártok közötti szabad versengésen alapuló működését”.

Ehhez képest mi tudjuk, hogy az Európai Bizottság mintegy másfél milliárd forintnyi összegben kötött szerződést az előbb említett Gyurcsány Ferenc százszázalékos tulajdonában álló Altus Zrt.-vel uniós fejlesztési pénzek felhasználásának magyarországi vizsgálatára. Azt hiszem, az minden jogelvnek elmentmond, hogy az Európai Bizottság bármely tagállamban, bármely párt elnökének kizárólagos tulajdonában álló céggel kössön szerződést. Az pedig végképp nonszensz, hogy ennek tárgya a mindenütt állami döntéseken alapuló fejlesztési ellenőrzés legyen.

Éppen ezért fontosnak tartom, hogy a határozati javaslatban az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy kezdeményezzen tárgyalásokat az Európai Bizottsággal az uniós pénzügyi támogatások ellenőrzésére vonatkozó szerződéskötési gyakorlatról. Továbbá vizsgálja meg az országgyűlési képviselőkre, illetve a politikai pártok finanszírozására vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat. Vizsgálja meg annak lehetőségét is, hogy a hatályos uniós és hazai jogszabályok figyelembevételével, esetleges módosításával biztosítható-e az ilyen jellegű összeférhetlenség megelőzése és szankcionálása. Valamint vizsgálja meg, hogy a magyar törvények megkerülésével bújtatott pártfinanszírozásban részesülő párt magyar költségvetési forrásból folyósított támogatását a törvényes helyzet helyreállításáig, ne adj' isten, fel lehet-e függeszteni.

Az Európai Néppárt, amely közösségnek a Fidesz is tagja, azon elvek mentén szerveződik, amelyek nem hagyhatják, hogy Gyurcsány Ferenc aláassa a bizalmat az Európai Unió intézményei iránt, és ezzel a bújtatott pártfinanszírozással a magyar közéletet is befolyásolni próbálja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A benyújtott, pártfinanszírozás megelőzéséről és az Európai Unió intézményei iránti bizalom megóvásáról szóló H/5139. számú határozati javaslat a betűje szerint két célt tűz ki maga elé: az Európai Unió iránti bizalom megóvását, valamint a bújtatott pártfinanszírozás megelőzését.

Kezdjük először azzal, hogy vajon az Európai Unió iránti bizalom kiben ingott meg, és ha megingott, akkor ennek vajon mi lehet az oka. A pávatáncos magyar kormány bizony eljátszotta már az Európai

Unió intézményeinek bizalmát. Az elmúlt héten az Európai Parlament - már nem először - a magyar kormányt elmarasztaló határozatot hozott. Az elfogadott határozat leszögezi, hogy a halálbüntetés összeegyeztethetetlen az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletével, és ha egy tagország bevezetné, azzal megsértené az EU alapszerződését.

A határozat szövege a bevándorlási plakátcirkuszról is említést tesz, emellett rávilágít arra, hogy a kormány konzultációs kérdőíve az Európai Uniót hibáztatja, és hártani igyekszik a saját felelősségét. Az Európai Parlament bizalma újra megingott a magyar kormány tevékenységében, hiszen a határozat leszögezi, az elmúlt egy év magyarországi eseményei összességükben azt jelenthetik, hogy kialakulóban van annak veszélye, hogy a jogállamiságot rendszerszintű fenyegetés éri. Az Orbán-kormány pedig okkal veszítette el a bizalmát abban, hogy az Európai Unió intézményeit sorozatosan, folyamatosan és pofátlanul át akarja verni.

(19.20)

Reméljük, hogy annak ellenére sem sikerül, hogy mind az Unió, mind az Európai Tanács szerveiben buzgón igyekszik szebb képet festeni önmagáról. Ennyit a bizalomról. Célszerű lenne, ha az országgyűlési többség is arra kötelezné a magyar kormányt, hogy tisztességes munkával, a jogállami keretek megóvásával, kiszámítható kormányzással szerezze vissza a nemzetközi szinten a bizalmat a magyar emberek érdekében. Az előttünk fekvő határozati javaslatot a legkevésbé sem az önkritika jegyében nyújtották be a kormánypárti képviselőtársaim. Ez az ő dolguk, a saját lelkiismeretükkel nekik kell elszámolni a választópolgárok felé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzük most a határozati javaslat másik kinyilvánított célját, a benyújtott pártfinanszírozás megelőzését! Na, erről is van mit beszélünk, nagyon sokat. 2010 és 2015 között az állami földek fideszes haveri körön belüli szétosztása, a trafikmutyi, a takarékszövetkezeti szektor és más gazdasági területek átrendezése, a piac Fidesz közeli oligarchák részére történő újrafelosztása bizony joggal veti fel a kérdést: mire is szolgáltak ezek az intézkedések? A legismertebb trafikmutyi főszereplőjének, Horváth Istvánnak, a Fidesz országgyűlési képviselőjének mondata megadhatja a válasz egyik oldalát, és idézem: „Az a lényeg, elkötelezett jobboldalinak kell lennie, illetve hogy hány kopogtatócédulát hozott be.” A gazdasági intézkedések egyik célja tehát úgymond a hálapénz szétterítése, a hívek megjutalmazása. A jelen határozati javaslat szempontjából nem mellékes a másik lehetséges értelmezés sem: a kiosztott közpénz egy része visszafolyhatott-e a Fidesz kasszájába.

Ha valaki nem értené pontosan, akkor külön is hangsúlyozom: ha politikai párt az általa közpénzből kedvezményezettektől kap párttámogatást, az nem

csupán tilos, de a pénzmosás tipikus esete is. Sajtóhírek számtalanszor foglalkoztak egyes oligarchák nagyívű gazdagodásával, látványos és személyes képességüktől független felemelkedésével. Mészáros Lőrinc, Csányi Sándor, Garancsi István, Andy Vajna és sokan mások (*Dr. Répássy Róbert: Simon Gábor! - Dr. Tóth Bertalan: Őrízetben van.*) neve sem csupán a miniszterelnökhöz fűződő legendás barátságok miatt kerül folyamatosan a közérdeklődés központjába. Simicska Lajos, a Fidesz volt gazdasági igazgatója, úgymond „pénzügyminisztere” és a kormányfő meginogni látszó barátsága sem változtat azon, ami már megtörtént. Gondoljunk csak az M4-es bedőlt finanszírozására, ahol már 2013-ban nagyon jól tudta a kormány, hogy nem fogja az Európai Unió finanszírozni, 2014-ben már száz százalékosan tudta, de még így is hitegette a lakosságot, és 2014 decemberében még képes volt Orbán Viktor kormányhatározata 50 milliárddal megemelni a költségvetést úgy, hogy tudta, hogy az Európai Unió nem finanszírozza. Itt nagyon sok kérdés ebből az egyetlen projektből felvetődik: vajon mire kellett volna a kormány vagy a Fidesz számára ez az 50 milliárd forint?

Mészáros Lőrinc és családja egyik tipikus példája, sertések és trafikok, amelyek akkora jövedelmet hoznak a családnak, amit már ép ésszel el sem lehet költeni. Emlékszünk az elfelejtett egymilliárdos vagyonyilatkozati tételre. Hacsak-hacsak ennek a szorgos gyűjtögetésnek nincs más címzettje, mint a gázszerelő pénztárcája vagy talán valamelyik politikai pártnak a támogatása.

Tisztelt Országgyűlés! Hosszú lenne kinek-kinek a baráti körét felsorolni az offshore-cégek tulajdonosaitól a medencés újgazdagokig. (*Dr. Répássy Róbert: Gyurcsánynak van medencéje?*) Úgy gondolom, hogy ki kell vizsgálni valóban, hogy milyen intézkedések vezethettek és vezethetnek bűjtött összeférhetlenséghez, ilyen módon pedig tiltott párfinanszírozáshoz.

Ezért a Magyar Szocialista Párt képviselői az előttük fekvő határozati javaslatot további két ponttal javasolják kiegészíteni, és idézném. „Az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy vizsgálja meg a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség politikai tevékenységét 2010 és '15 között annak feltárása érdekében, hogy az állami földmútyi, a trafikmútyi, a takarékszövetkezeti szektor és más gazdasági terület átrendezése, újrafelosztása következtében a gazdasági élet nyertes szereplői a politikai pártok finanszírozására vonatkozó összeférhetlenségi szabályok tilalmába ütköző módon támogatták-e; következő pont: vizsgálja meg, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség politikai tevékenységét az Orbán Viktor miniszterelnök baráti körébe tartozó személyek, így különösen Mészáros Lőrinc, Simicska Lajos, Garancsi István és mások a politikai pártok finanszírozására vonatkozó összeférhetlenségi szabályok tilalmába ütköző módon támogatták-e.” (*Dr. Répássy Róbert: Ha jól értem, idesorolják Gyurcsányt.*) A módosító javaslat elfogadásával tiszta vizet lehetne önteni a pohárba, ha egyáltalán még a poharat el nem lopták.

A tárgybani határozati javaslat szempontjából nem közömbös annak a vizsgálata sem, hogy egyedi ügyekre felhasznált jogalkotás vagy eljárás nyitható-e utat tiltott pártfinanszírozáshoz. (*Dr. Bárándy Gergely: Lázár már bevallotta.*) És egyetlenegy dolgot még hadd mondjak már el önöknek. Andy Vajna közel 7 milliárd forintot kapott ajándékba az Orbán-kormánytól. 2012-ben törvény rendelkezik arról, hogy csak kaszinókban üzemelhet nyerőgép. 2013-ban a kaszinók levonhatják a játékadókból a koncessziós díjakat. Andy Vajna a Las Vegas Casino által egymilliárd forintba tesz szert. Andy Vajna cége, láss csodát, mind az öt budapesti kaszinó üzemeltetési jogát megnyeri. Ezzel az állam lemond a nyereségről, ami eddig a Szerencsejáték Zrt. által üzemeltetett kaszinókból befolyt az államnak. Ez a nyereség Vajna zsebébe vándorol.

Mindezek után törvényt alkotnak, úgy módosítják a törvényt, hogy a kaszinók koncessziós díja ezentúl áfamentessé válik. Nem az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentik le vagy szüntetik meg, hanem a kaszinóknak adnak kedvezményt. Az öt kaszinóból egy hírportál szerint évi 7 milliárd forint üti a zsebet Andy Vajnának. Ennyit kap a kormánytól évente ajándékba.

Feltehetjük a kérdést, hogy az ilyen könnyen megszerezhető jövedelem után kinek kell hálásnak lenni, kit és milyen szervezetet kell ebből a 7 milliárd forintból támogatni.

Én úgy gondolom, hogy ha nyári szociális étkeztetésre 3 milliárd forintot tud elkülöníteni a kormány, Andy Vajnának meg évente 7 milliárd forintot tudunk adni, akkor jogszerűen tesszük fel a kérdést, hogy igen, meg kell vizsgálni, hogy ki hogyan és milyen pártot támogatott bizonyos fejlesztési forrásokból vagy adott pénzekből. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban. - Dr. Répássy Róbert: Az ügyészség már vizsgálja.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP vezérszónoka... (*Dr. Bárándy Gergely dr. Répássy Róberthez szól.*) Képviselő úr! A KDNP vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köztudomású tény, hogy az európai uniós támogatások pénzügyi ellenőrzési feladatainak ellátására egy magyar ellenzéki pártelnök és egyben országgyűlési képviselő tulajdonában álló gazdasági társaság által vezetett 11 tagú konzorciummal kötött az Európai Bizottság megbízási szerződést 5 millió eurós, azaz közel másfél milliárd forintos megbízási díj ellenében a fejlesztési pénzek felülvizsgálatára. Annak eldöntése, hogy az Európai Bizottság részéről a fenti konzorcium kijelölése egyenes, szándékos volt-e, vagy csupán mindez eshetőlegesen a véletlen műve, nem az én tisztem eldönteni (*Németh Szilárd István: Ennek kicsi a valószínűsége.*), de a politikai színezet árnyékot vet mindenképpen az ügyre. Ez az árnyék pedig az EU-

intézmények iránt fennálló bizalmat súlyosan veszélyezteti.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindez sokakban felveti a tiltott pártfinanszírozás kérdését. Magyarország az Alaptörvénye értelmében az Európai Unió tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján az egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja.

(19.30)

Az Európai Unió intézményei felelősek az Unió egységének a fenntartásáért oly módon, hogy minden esetben tiszteletben kell hogy tartsák az egyes tagállamok, nemzetek sokféleségét. Az Európai Unió intézményei feladatkörükben eljárva nem avatkozhatnak be az egyes tagállamok napi politikai csatározásaiba, nem folytathatnak olyan tevékenységet, ami akár nyíltan, akár burkoltan egyes politikai pártok előnyben részesítésével veszélyeztetheti a plurális demokráciának a pártok közötti szabad versengésen alapuló működését. Minden ilyen tevékenység aláássa az Európai Unió intézményeinek hitelességét és demokratikus legitimitását.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérdésként tehát magának az összeférhetetlenségnek a fennállása merül fel. Az összeférhetetlenség hiányáról a pályázat során a pályázónak nyilván nyilatkoznia kellett. A konkrét pályázói nyilatkozatot azonban nem láthattuk, mert bár a magyar kormány, kifogásolva az Európai Bizottság eljárását és ezzel együtt érintettsége okán betekintést kért az ügy irataiba, de mindezt az Európai Bizottság kategorikusan elutasította.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója egyetért a T/5139. számú országgyűlési határozattervezet megszövegezőivel, és magával azzal a határozati javaslattal, amely kimondja, miszerint a Magyar Országgyűlés szerint elfogadhatatlan, hogy az európai uniós támogatások pénzügyi ellenőrzési feladatainak ellátására egy pártelnök és országgyűlési képviselő tulajdonában álló gazdasági társaság kapjon megbízást. Mindez egyrészt felveti a közvetett pártfinanszírozás lehetőségét, ezzel sértve a politikai pártok közötti esélyegyenlőséget, másrészt pedig alkalmas az EU tekintélyének és az uniós intézményekbe vetett bizalom aláadására.

A KDNP támogatja a határozati javaslat azon részét is, amely felkéri a kormányt, hogy kezdeményezzen tárgyalásokat az Európai Bizottsággal az uniós pénzügyi támogatások ellenőrzésére vonatkozó szerződéskötési gyakorlatáról, az összeférhetetlenségi szabályokra és azok megszegésének szankcionálására is kiterjedően. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Előd képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ország-

gyűlés! Elfogadhatatlan ez a kormányzati pótcselekvés, miközben az elszámoltatással, főleg Gyurcsány Ferenc elszámoltatásával, továbbra is adós a jelenlegi kormányzat.

2010 márciusában, tehát a választásokat megelőző kampányban mondta Lázár János, hogy, idézem: „A jövő nem kezdődik el anélkül, hogy az elmúlt nyolc év kormányzásáért a szocialistákat és a szabad demokratákat ne számoltatnák el.” Többen mondtak ehhez hasonló nyilatkozatokat, azonban nem láttuk az elszámoltatottakat. Sokkal több elszámoltatási kormánybiztos volt, akik sikerpropagandáról beszéltek, pedig valójában nemhogy rabláncot, inkább diplomata-útlevelet kaptak ezek a gazemberek, köztük Kóka János. Hogy még pontosan ki, azt nem tudjuk, mert nemzetbiztonsági okokra hivatkozva titkosította a jelenlegi kormányzat azt, hogy kik kaptak még diplomata-útlevelet, mondjuk, Gyurcsány Ferenc korábbi kormányaiból, pedig Lázár János, hogy csak az előbbi nyilatkozatát idézem, annak folytatását: „A Fidesznek, ha kormányra kerül, azzal kell kezdenie az elszámoltatást, hogy minden adatot és információt nyilvánosságra hoz.” Ehhez képest még azt sem tudjuk, hogy kik kaptak diplomata-útlevelet, hiszen Szávay István képviselőtársam írásbeli kérdésére is megtagadta a kormány az ezzel kapcsolatos választ.

Abban egyetértünk a Fidesszel, hogy valóban elfogadhatatlan, hogy az Európai Unió intézményei a pénzügyi ellenőrzési feladatokat gazdasági társaságokra ruházzák át, az pedig még inkább megdöbbentő, hogy egy országgyűlési képviselő, pártelnök, Gyurcsány Ferenc tulajdonában lévő társaság, az Altus Zrt. vezette konzorcium lássa el ezeket a feladatokat.

A határozati javaslatuk sérelmezi, hogy Gyurcsány Ferencnek a VII. kerületi Dohány utcába bejegyzett cégéből származó jövedelmének egy töredékét pártjának támogatására fordítja, és ez szerintük közvetett pártfinanszírozást valósít meg. Azért ez szerintem elég merész értelmezés, hiszen én meg például az Országgyűléstől kapott javadalmazásomból rendszeres adományt utalok egyfajta életjáradékként a cigánybűnözés egyik ártatlan áldozata özevényének.

Akkor most mondhatjuk, hogy az Országgyűlés bűjtott módon a cigánybűnözés áldozatainak alapítványa nyílt létrehozása helyett így nyújt *(Az elnök cseppet.)* kárpótlást az áldozatoknak?

ELNÖK: Képviselő úr, megint egy olyan kifejezést használt, amely itt, az Országgyűlés színterén nem megengedett.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Melyik az?

ELNÖK: Én nem ismétlem meg, képviselő úr, ön nagyon jól tudja, és nagyon kérem, hogy ne provokáljon, most figyelmeztetem önt. Tudja ön, kétszer is használta egyfolytában.

Nagyon kérem, hogy ezt a kifejezést a továbbiakban ne használja.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Rendben. Bár a Legfelsőbb Bíróságnak is megvan erről az ezzel ellentétes álláspontja, hogyha ugyanarra a szóra gondolunk, de akkor lépünk tovább.

Húha, most már minden mondatot megnézek, előre elolvasok, lehet, hogy egy olvasási szünetet kérek, nehogy elnök úr...

ELNÖK: Jobban tette volna, ha ezt előre megteszi.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem gondoltam, hogy ilyen szigorú mérce van...

ELNÖK: Képviselő úr, ön é a szó, folytassa!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Világos. Tehát lényeg az, hogy jelen esetben erről a fajta bűjtatott finanszírozásról akkor az én javadalmazásom tekintetében nincs szó az Országgyűlésben.

De azért nézzük, hogy mi az akkor, ami bűjtatott pártfinanszírozásnak tekinthető! Nem volna-e bűjtatott pártfinanszírozás az, amikor Simicskatalicskával és Nyerges-vontatóval hordják szét a közpénzt, jórészt olyan célokra, hogy, mondjuk, az egykor még fideszesnek tekinthető médiumokat működtessék?

Nem volna-e bűjtatott pártfinanszírozás az, hogyha a sötétben bujkáló fideszes oligarchákat, mondjuk, Habony Árpádot pénzelik? Illetve pontosan nem tudjuk, hogy mit csinál. Egyet tudunk, illetve kettőt, hogy a Fideszhez nagyon közel áll és hogy nagyon gazdag.

Nem volna-e bűjtatott pártfinanszírozás és ezáltal kivizsgálendő az, hogy a Civil Összefogás Fórum, a CÖF miből finanszírozta azt a piszkos munkát, azt a negatív kampányt, amit elvégeztettek a CÖF-fel nagyon komoly pénzért, milliárdokért óriásplakát-kampányok keretében is?

Nem volna-e bűjtatott pártfinanszírozás az a kormánypropaganda, amit rendszeresen folytatnak, szintén akár óriásplakátokon és más eszközökön is közpénzből, ami köszönő viszonyban sincs egy egyébként akár még el is fogadható kormányzati tájékoztatással, hiszen egyoldalú demagóg sikerpropagandákról van szó, ahelyett, hogy ezt a Fidesz pénzéből folytatnák, mondjuk, a választási kampányokban?

Nem volna-e bűjtatott pártfinanszírozás, sőt mondhatnánk a kormánypropagandának is egyfajta része az a nemzeti konzultáció, amit így hívnak, de valójában sokkal inkább kormánypropaganda, és melleleg adatgyűjtés sok esetben Kubatov Gábor legnagyobb örömére?

Nem volna-e bűjtatott pártfinanszírozás az is, amikor a saját mamelukjaikat különböző pozíciókba, mondjuk, miniszteri biztosi és más fantomállásokba tesznek, hogy így finanszírozzák a megélhetésüket, és ki tudja, hogy ebből még milyen jutalékokat is kérnek vissza pártcélokra?

Hadd idézzem megint Lázár Jánost! Ő azt mondta a választások előtt, még 2010-ben, hogy meg kell akadályozni, hogy az ügyekben érintett politiku-

sok a mentelmi jog mögé bújva ússzák meg a felelőségre vonást. „Magyarországon a közbizalom helyreállításának a mentelmi jog újraszabályozása lesz az egyik sarkalatos pontja a politikusok felelősségvállalását illetően.” - mondta Lázár János, és azt is, hogy a mentelmi jog újragondolása húsz év után aktuális Magyarországon. Ezt mondta a választások előtt, és mit láttunk: hogy a mentelmi joghoz nem nyúltak, persze szép szavak szintjén bekerült az Alaptörvénybe, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő, de aztán kiderült, hogy vannak egyenlőbbek, akiknek jár ez a politikusi felelőtlenség tulajdonképpen. Nem nyúltak a mentelmi jog kérdéséhez Lázár János ígérete ellenére sem, sőt Gyurcsány Ferencnek is hosszú időn keresztül biztosították a mentelmi jogot, a politikai védelmet.

Miután az ügyészség kérte 2011 áprilisában Gyurcsány Ferenc mentelmi jogának felfüggesztését, erre nem azzal válaszoltak, hogy ezt rögtön megtették, hogy haladhasson a nyomozás, az elszámoltatás, hanem májustól szeptemberig húzták ezt a pofonegyszerű ügyet. Hiszen nem a bűnösségének a megállapítása volt az Országgyűlés feladata, pusztán az, hogy politikai védelmet kívánnak-e Gyurcsány Ferencnek biztosítani.

(19.40)

És kívántak, áprilistól májusig legalábbis, amíg húzták ezt az ügyet, többszöri tiltakozásunk ellenére is, így hátráltatták, késleltették az elszámoltatást.

Ez az, ami egyértelműen a kormány felelőssége. Mert lehet a bíróságra mutogatni akár - hozzáteszem, sokszor joggal is, mert neki is megvan a maguk bűne és akár mulasztása, időhúzása -, azonban az is biztos, hogy a kormányzatnak is megvan a maga felelőssége, hogy politikai védelmet biztosított Gyurcsány Ferencnek a mentelmi joggal. Hiszen ha jobbikosról van szó, ha mondjuk, egy 2006-os rendőrterroristát, mondjuk, ávósnak neveztünk, heteken belül felfüggesztették akár egy ilyen eset miatt az én mentelmi jogomat, még akkor is, ha egy olyan rendőrrel volt szó, akit utóbb a Vizoviczki-ügyben előzetes letartóztatásba is helyeztek. De az ő becsületének védelme önöknek mindennél fontosabb volt. És ilyen esetekben hetek alatt tudtak döntést hozni, Gyurcsány Ferenc esetében nem, a politikai védelmet, a mentelmi jogot biztosították neki fél éven keresztül.

És itt van még az az eset is, amikor a 2006 őszi esetekben nemhogy elszámoltatás nem történt, meghallgatása sem történt meg. Nemhogy kihallgatásáról nem volt szó, a meghallgatására sem ment el. Hiszen bár az alkotmány előírta, hogy minden magyar állampolgár köteles országgyűlési bizottság idézésére az országgyűlési bizottság előtt vallomást tenni, azonban Gyurcsány Ferenc erre fittyet hányva, ahogy korábban elődje, a pufajkás fogalmazott, na és, fittyet hányt az alkotmányos kötelezettségének. Akkor még benne volt az alkotmányban. Az új Alaptörvényben már nincs benne, sajnos, még ez sem, hogy köteles bármely állampolgár, így akár egy egykori miniszterelnök is megjelenni egy bizottság idé-

zésére, és ott vallomást tenni. Azonban akkor még benne volt, ilyen értelemben alkotmányt sértett, következmények nélkül, hiszen hány esetben láthatjuk, hogy következmények nélkül megteheti egy egykori miniszterelnök is.

Mi ezt sem hagytuk volna következmények nélkül, szemben azzal a kormányzattal, amely lesöpörte azt a javaslatunkat, hogy ilyen esetben járjon mandátumvesztés végső soron, előbb pedig nyilvánvalóan akár elővezetés, ahogy bármely magyar állampolgár esetében is, ha bírósági idézésre nem jelenik meg, előbb-utóbb az elővezetés következményeivel kell hogy számoljon.

Önök ezt hogyan söpörték le? Az államtitkári válság az volt Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársunknak, aki ezt a javaslatot előterjesztette - hiszen mi rögtön reagáltunk az ilyen elképesztő gyurcsányi pofátlan-ságokra -, hogy értik a Jobbik által felvetett problémát - azt már nem merik mondani, hogy ez nem is probléma, egy ideig ezt csinálták a bizonyos tiltott szóval kapcsolatban is, amit itt most ki se mondok, nehogy megvonják ismét a szót -, viszont azt mondták, hogy a probléma már létezik, de a Jobbik által kínált megoldás nem megfelelő, inkább a politikai kultúrát kell olyanná tenni, hogy egy ilyen gyalázatos eset ne fordulhasson elő, mondta az államtitkár, hogy egy egykori miniszterelnök fittyet hány alkotmányos kötelezettségére, és nem jelenik meg a bizottság előtt. Értik? Azt várja az államtitkár, miközben a Jobbik érdemi törvénymódosító javaslatát lesöpri, hogy majd Gyurcsány Ferenc fog nekünk ide valamiféle politikai kultúrát hozni, amitől ez megváltozik, talán egyenesen Balatonöszödről fogja ezt a politikai kultúrát idehozni.

Ilyen időhúzások közepette láthattuk, hogy minden javaslatunkat lesöpörték, talán a legfontosabbat is. Az eredendő bűn, az ősbűnük tulajdonképpen az, hogy egy lusztrációs törvénnyel is adós a jelenlegi kormányzat. Hiszen ha a rendszerváltás kisiklásában részt vevő XX. századi pártokkal együtt ezt a mulasztást nem követték volna el, és kizárták volna a közéletből az egykori kommunista vezetőket, akkor maga Gyurcsány Ferenc sem követhette volna el egyébként a 2006-os és sok más bűnét, hiszen nemhogy miniszterelnök, országgyűlési képviselő sem lehetett volna egy állítólagosan új rendszerben. Hiszen ő is egy olyan magas szintű vezetője volt az előző rendszernek - a KISZ Központi Bizottságának titkára volt -, ami alapján joggal mondhatjuk, hogy akárhol is húzhatjuk meg a határt, lehet, hogy egy gimnáziumi KISZ-titkárt, egy kisebb exkommunista Kövér Lászlót, mondjuk, nem zár-nánk ki a közéletből pusztán ezért, lehet ezt mondani, lehet erről másként vélekedni, hogy exkommunista politikusnak nincs helye egy ilyen Országgyűlésben, elvileg egy önkényuralmi rendszert szolgált. Képzelnék el, hogy most itt lenne egy egykori exnáci politikus, ugye, akkor felháborodna mindenki, hogy ilyen megtörténhet. Egy exkommunista Kövér László itt lehet, rendben, de azért olyan magas szintű vezetője, mint mondjuk, Gyurcsány Ferenc vagy az MSZMP Központi Bizottságának tagjai jut-

hattak be az MSZP padsoraiba, ugye, tudjuk jól, többen voltak ilyenek, mondjuk Kovács László, ez azt gondolom, hogy elfogadhatatlan.

És ha meghozták volna, amivel még mindig adósak, amit mi be is nyújtottunk pedig az előző ciklusban, egy lusztrációs törvényt, a kommunista vezetők közéletből való kitiltását, akkor Gyurcsány Ferenc nem követhette volna el mindezt a bűnét.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Schmuck Erzsébet váltja fel.)*

De nézzünk azért itt az állítólagos rendszerváltás kapcsán egy másik történetet! 1989-ben az MSZP és az akkor Gyurcsány Ferenc vezette Demisz jogosulatlanul jutott hozzá az MSZMP és a KISZ vagyonához, alapvetően ingatlanokhoz. Akkori áron 12 milliárd, jelenlegi áron megközelítőleg 120 milliárd forintról van szó. Gaudi-Nagy Tamás jobbikos országgyűlési képviselőnk törvényjavaslatot is nyújtott be ezek elszámoltatása érdekében, Minda Zoltán, az MSZMP és a KISZ vagyonának átjatszását kutató szakértőnk segítségével.

Az MSZMP vagyonát 1989 októberében játszot-ták át törvényellenesen a magát minden értelemben jogutódnak kikiáltó MSZP-hez, noha a Szocialista Párt csupán szellemi jogutódnak tekinthető. Az MSZMP 1989-es kongresszusán ugyanis csak a tagság egy része volt az, amelyik megalapította az egyesületi jog értelmében új pártot, az MSZP-t, aminek segítségével a pártállam vagyonát egy nap alatt a sajátjukká tették. A pártállam vagyona akkor 752 ingatlanból állt, értékének összege akkori áron 8,3 milliárd forint volt. Az 1990-es elszámolási törvény megetté a csalit, mert ott már jogutódként kezelik a 2006-os terrorpártot. Senkit sem vontak felelősségre azóta sem a törvénytelen vagyonátmentésért.

Ugyanez a helyzet a Kommunista Ifjúsági Szövetség, a KISZ - Kövér László kapcsán már említettük, illetve Gyurcsány Ferenc kapcsán is, ugye - mintegy száz ingatlanával. Ezek akkori értéke meghaladta a 3 milliárd forintot. A KISZ 1989. április 22-én szűnt meg, vagyonáról nem rendelkeztek, és ahhoz a Demiszhez került, amely csak egy hónappal később jött létre. Itt a törvénytelen jogutód tehát a Demisz lett, melynek akkor, 1989 tavaszán Gyurcsány Ferenc volt az alelnöke. Csodálkozunk, hogy így meggazdagodott?

Kérdés persze, hogy miért fedezték az akkori jogellenes műveleteket a bíróságok és az Országgyűlés, amelynek a négyigényes népszavazás után törvényi kötelezettsége lett volna az elszámolás 1990-ben.

Nos, tisztelt Országgyűlés, azért zárásként még egy gondolatot, mert a javaslat címe és bevezetője is olyan vállalhatatlanul és szolgalelkűen EU-bérenc *(Dr. Bárándy Gergely: Ezt megkaptátok!)*, hogy azért ezzel kapcsolatban legalább egy módosító javaslatot biztosan be fogok nyújtani. Itt van például az a mondat, hogy meggyőződésünk, hogy Magyarország polgárai helyes döntést hoztak, amikor nagy többséggel foglaltak állást az Európai Közösség in-

tézményrendszeréhez való csatlakozás mellett. Szerintem ezt azért indokolt volna pontosítani, nemcsak azért, mert szerintem helytelen döntést hoztak, hanem azért is, mert legalábbis mondjuk ki azt, hogy Magyarország polgárait egyoldalú kampánnyal félrevezették, és emiatt foglaltak nagy többséggel állást a csatlakozás mellett. Gondoljunk csak arra, hogy az Európai Unió Kommunikációs Közalapítvány is egy oldalon csak az EU-csatlakozás melletti kampányt - például hogy nyithatók-e cukrászdát Bécsben, igen - támogatta közpénzből, ahelyett, hogy felvilágosították volna az embereket az uniós tagságunk hátrányairól is, és arról, hogy mi várható, például az, hogy nem cukrászdát fognak nyitni, hanem egyesek bankszámlát, ugye, mint Simon Gábor tette ezt, sajnos, büntetlenül. És mindezek az elszámoltatások sajnos még mindig várnak magukra. Úgy tűnik, hogy ő maga is szabadon távozhat százmillió forinttal, mert egy kicsit megadóztatják a lopott pénzt, egészségügyi járulékot vonnak belőle, és személyi jövedelemadókat kell fizetni a lopott pénz után (*Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük dr. Bárándy Gergely: Kovács Béla az oroszoktól kapja!*), de egyébként szabadon távozhat a jelenleg kiszivárgott információk szerint. Tehát itt tart ma Magyarországon az elszámoltatás.

Ezért azt gondolom, hogy a jelenlegi kormányzatnak nagyon nagy felelőssége van abban az ügyben, hogy az elszámoltatást, amit ő is beígért, azt véghezvigye, és ne pedig akadályozza, ahogy tette ezt itt általam felsorolt több konkrét esetben is.

Úgyhogy, tisztelt Országgyűlés, kérem az általam mondottak megszívlelését.

Ceterum censeo pedig a cigánybűnözés igenis létezik. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Ezek után **kizárom** a mai napból. Mivel az Országgyűlés nem határozatképes, a döntésemről az Országgyűlés a házszabályi előírásoknak megfelelően a legközelebbi határozathozatalok között fog dönteni. (*Novák Előd: Meglátjuk.*)

Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schiffer András frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretnék ahhoz csatlakozni többedjére, hogy azt gondolom, a Ház falai között nincsen helyük olyan megjelöléseknek, amelyekkel bármely polgártársunkat megbélyegezzük, főleg, hogy ráadásul nem is igazán értem, hogy ehhez a vitához ez hogyan kapcsolódik.

Tisztelt Országgyűlés! Azzal nincs vitánk, hogy az Európai Bizottság helytelenül járt el, illetve helytelen gyakorlatot folytat, amikor az Európai Unió bármely tagállamában vezető pártpolitikusként működő személy cégével szerződést köt. Igen, azt gondoljuk, hogy ahogyan az egyes tagállamokon belül szükség van komoly összeférhetlenségi, korrupcióellenes szabályokra, szükség van arra, hogy egy vilá-

gos és következetes összeférhetlenségi rendszer legyen, az Európai Unió szerveinek, az Európai Bizottságnak ebben élen kell járni.

(19.50)

Nem Gyurcsány Ferenc miniszterelnöki tevékenységének megítéléséről van szó, nem pusztán Magyarországról van szó, legkevésbé sem a Demokratikus Koalícióról van szó. Arról van szó, hogy ez a gyakorlat akkor is felháborító lenne, ha történetesen Finnország egy hónapja hivatalban lévő nagyvállalkozó miniszterelnökének egy érdekeltségével kötne szerződést az Európai Bizottság. Ez nem helyes, és azt gondolom, hogy ez a gyakorlat komoly károkat tud okozni az Európai Uniónak. Az Európai Bizottságnak élen kellene járnia abban, hogy a transzparenciát és a következetes összeférhetlenségi szabályokat biztosítsa. Ez nincs így. Tehát önmagában azt a szándékot, hogy a magyar kormány eljárjon Brüsszelben annak érdekében, hogy ezt a helytelen gyakorlatot számolják fel, támogatni tudnánk azzal az apró megjegyzéssel, hogy természetesen mindenkinek először a saját háza táján kellene söprögetni, és például nem ártana a magyar kormánynak, ha már bújtatott pártfinanszírozás felmerül, komolyan vennie az LMP-nek azt a javaslatát, hogy a kormányzati propagandát igenis tiltsuk be. Idáig önmagában a kezdeményezéssel akár egyet is lehetne érteni.

Ugyanakkor nem igazán tudom mire vélni, hogy kerül ide a Demokratikus Koalíció, az MSZP hátán bekerült formációnak az állami támogatása. Tisztelt Országgyűlés! Megint nem a Demokratikus Koalíció politikai megítéléséről van szó. Van véleményem arról, hogy ha egyébként valakik ügyesen tárgyalnak egy választás előtt, akkor utána miért és hogyan jogosultak egyáltalán állami támogatásra. De legyen a Magyar Szocialista Párt belügye, hogy ilyen jótékonyan osztogatja a törvényesen elnyert állami támogatást. A probléma viszont ott van, hogy a Demokratikus Koalíció egyfelől törvényesen elnyert állami támogatást, másik oldalról viszont semmilyen tény nem bizonyítja azt, hogy bármiféle törvénytelen pártfinanszírozás lenne a DK háza táján. Ahhoz, hogy ilyet ki lehessen jelenteni, az Állami Számvevőszék megfelelő jelentésére lenne szükség. Mindannyiunkat vizsgált az Állami Számvevőszék, és azt gondolom, a Demokratikus Koalíciót is fogja vizsgálni. Ha az Állami Számvevőszék jelentése olyanra bukkan, ami törvénytelen, a törvényekben meghatározott módon el lehet és el is kell járni. Ehhez nincs szükség országgyűlési határozati javaslatra, és nincs szükség a magyar kormány közreműködésére sem.

Már csak azért is furcsa, hogy önök itt tiltott pártfinanszírozásról beszélnek a DK esetében, hiszen 2010 után elszámoltatás nem történt. Tehát hogy az ördögbe tudják azt, hogy Gyurcsány Ferenc üzleti tevékenysége miként fonódik össze, mondjuk, a DK vagy egyáltalán Gyurcsány Ferenc politikai tevékenységével, amikor választási ígéreteikkel ellentétben 2010 után semmilyen vizsgálatot nem indított-

tak, hogy ezt esetleg feltárják? Mérheterlenül képmutató, hogy miközben elszabotálták az elszámoltatást, elszabotálták például a kormányzati negyed, a 4-es metró, a Margit híd felújítása kapcsán, és sorolhatnám tovább azokat az ügyeket, amelyek megfeneklettek vagy el sem indultak, elszabotálták természetesen az elszámoltatást a 2006 őszi rendőri agresszió kapcsán is, ezek után öt év eltelik, és egyszer csak rácsodálkoznak, hogy Gyurcsány Ferenc üzletember pártpolitikus is egyben.

Hangsúlyozom még egyszer, ebben az ügyben tiltott pártfinanszírozásról beszélni kizárólag akkor lehetne, ha az Állami Számvevőszéknek idevágó bármilyen adat, tény a birtokában lenne. Ilyen nincs. Egész egyszerűen a magyar miniszterelnök hazudott, amikor azt jelentette ki két héttel ezelőtt, hogy tiltott pártfinanszírozás gyanúja merül fel a DK-val kapcsolatban. Továbbmegyek: ha és amennyiben bármilyen kommunikációs fegyverként önök komolyan meglebegtetik azt, hogy bármely, erre törvényes jogot szerzett párt állami támogatását megvonják, az egyet jelent azzal, hogy önök megtámadták a versengő többpárti rendszeren alapuló parlamentáris demokráciát. Sok mindent el lehet mondani akár a DK-ról, akár Gyurcsány Ferencről, kormányzásáról, de tabu az állami támogatás megvonásával való fenyegetés. Vagy ha önöknek nem tabu, akkor kár fogadkozni, főleg külföldön, hogy önök mennyire tiszteletben tartják a többpárti parlamentáris demokrácia intézményeit.

Ráadásul van egy olyan érzése az embernek, hogy önöknek egy teljesen iránytalan és céltalan kormányzati politika, a folyamatos népszerűségvesztés mellett kapóra jött ez az egész brüsszeli ügylet. Még azon sem lennék meglepve, ha esetleg még tanácsolták is a brüsszeli eurokratáknak, hogy Gyurcsánnyal kössenek megállapodást, hiszen egy ilyen balhé önöknek kifejezetten jó. Újra elő lehet venni a Gyurcsány-kártyát, a kiábránduló Fidesz-hívek adrenalin szintjét fel lehet emelni, és megint nem a kivándorlásról beszélünk, megint nem a közelgő szociális katasztrófáról beszélünk, megint nem a sikertelen kormányzati munkáról beszélünk, hanem arról, hogy micsoda skandalum történt Brüsszelben, mert megint Gyurcsány. Ez kezd kicsit unalmas lenni. Az embernek nem véletlenül van az az érzése, hogy Orbán Viktor és Gyurcsány Ferenc egymást tartják felszínen. Ez egyébként már kiderült 2006 őszén is.

Miért is mondom ezt? Mert önök álszent képpel jönnek azzal, hogy itt bújtatott pártfinanszírozás lesz, mert az Európai Bizottság az Altusszal megállapodott, jóllehet önök semmilyen olyan tény nem tártak fel, amely az Altus és a DK közötti pénzmozgást valószínűsítene, nem is tárhattak volna fel, hiszen az elszámoltatást elszabotálták. De ez azért rettenetesen álszent, mert közben egyszer csak megjelenik egy fotó: Szijjártó Péter Szingapúrban kívül kvaterkázik, ki tartózkodik Szijjártó Péter, tehát a magyar külügyminiszter üzleti delegációjában? Kóka János, ha még emlékeznek erre az úriemberre. Ez a Kóka János kit képvisel a magyar kormány, az Or-

bán-kormány üzleti delegációjában? Hát lassanak csodát, egy olyan céget, amelyben tulajdonos a Gyurcsány-féle Altus. Miről beszélünk? Nem süli ki a szemük tényleg?! Önök beszélnek itt bújtatott pártfinanszírozásról, miközben az önök kormánya hol Orbán miniszterelnök vezetésével Szaúd-Arábiában, hol Szijjártó külügyminiszter Kelet-Ázsiában nem tesznek mást, mint üzletet szereznek Gyurcsány Ferenc cégének?

Akkor itt ki finanszíroz kicsodát? Miféle bújtatott pártfinanszírozásról beszélnek? Évek óta a Gyurcsány-érdekeltségek boldogan elvannak az Orbán-kormány üzleti delegációja tagjaként, magyarul, a magyar miniszterelnök és a magyar külügyminiszter azért tárgyal Szingapúrban, Tokióban meg Rijádban, hogy Gyurcsány Ferenc és Kóka János minél több osztalékot tudjon kivenni. Akkor mi itt a probléma? Önök segítik elő azt, hogy az a cég, amelynek az európai szerződését most kifogásolják, minél nagyobb nyereségre tegyen szert. Ez egyszerűen botrány! A cinizmus magasiskolája, egész egyszerűen arról van szó, hogy önök addig vannak hatalmon, amíg lehet mutogatni Gyurcsány Ferencre.

És ha már bújtatott pártfinanszírozásról beszélünk, ha valami bújtatott pártfinanszírozás, akkor az az, amit az önök állítólagos civil összefogása produkált tavaly tavasszal. Bújtatott pártfinanszírozás az, amikor a kormányzati kassa részeként működtetnek egy milliárdos büdzsét, hogy az aktuális hülyeségeit a kormány ki tudja rakni óriásplakátokon. Na, ez a bújtatott pártfinanszírozás!

Éppen ezért, ha valamire fel lehet szólítani a magyar kormányt, akkor az az, hogy sürgősen terjesszen elő egy törvényjavaslatot a CÖF elszámoltatásáról és a kormányzati propaganda tilalmáról. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdem a képviselőtársaimat, ki óhajt felszólalni. Most nyílik meg a lehetőség a kétperces felszólalásokra is. *(Dr. Vejkey Imre jelentkezik.)* Kétperces felszólalásra Vejkey Imre képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. A Novák Előd képviselőtársunk által elmondottakat vissza kell utasítanom. Egyrészt azért, mert a tisztelt Ház falai között nem lehet helye semmilyen kisebbségre vonatkozó sértő kifejezés használatának, másrészt pedig azért, mert azt állította, hogy a mentelmi joggal visszaélünk. Én, mint a Mentelmi bizottság elnöke ezt is kénytelen vagyok visszautasítani, ugyanis ezzel a nyilatkozattal szemben a valóság az, hogy míg közbiztonsági ügyekben kiadjuk a képviselőket, addig magánvádas ügyekben nem.

Tisztelt Ház! Tudjuk, hogy a Jobbik nem ért egyet a mentelmi jog intézményével. De, tisztelt hölgyeim és uraim, a mentelmi jog elsődlegesen magát a parlamentet védi, ezért a mentelmi jogi szabályokat

szükséges fenntartanunk. Ha tehát a Jobbik a mentelmi jog ellen tör, tulajdonképpen a parlamentarizmus ellen tör. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő kétperces felszólaló Petneházy Attila képviselő úr. Parancsoljon!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Lecsapva a képviselőtársam utolsó mondataira, én is Novák Elődről szólnék egy-két szót, aki legendásan visszafogott stílusában most éppen kifejtette, hogy EU-bérencek vagyunk, kifejtette, hogy politikai védelmet biztosítunk Gyurcsány Ferencnek, és az ő becsülete nekünk mindenek előtt való. Azért a felsorolt dolgokat, azt gondolom, nyugodtan jellemezhetjük úgy, hogy borzalmas távolságra vannak a valóságtól.

(20.00)

Azért ezt ezzel magyarázni, azt gondolom, súlyos elterelés. Természetesen Novák Előd is ennek szánta, elterelésnek. Beszélt mindenféléről, beszélt arról, hogy mi mindent nem követtünk el Gyurcsány Ferenc felelősségre vonásával kapcsolatban. Azt gondolom, hogy ami törvényesen megengedhető Gyurcsány Ferenc említett ügyeiben, minden elkövetésre került, hogy ilyen csúnyán fejezzem ki magam.

De hadd folytassam a sort azzal, hogy államtitkár úr úgy kezdte még a vita legelején a beszédét, hogy most bizony ki fog derülni majd, hogy az MSZP soraiban vannak-e még Gyurcsány-pártiak. Hát, hogy finoman szóljak, nekem úgy tűnik, hogy necces. Mert azért az elterelés másik magasiskoláját egyébként nagyon szépen művelő eleje és vége volt annak a beszédnek, amit számunkra tálalt Bangóné képviselő asszony. De az egészen biztos, hogy egyvalamit nem tudtunk meg belőle, hogy mi is a véleménye erről az egész ügyről, és mi a véleménye arról, hogy a jogelveknek ellentmond-e, hogy az Európai Bizottság támogat egy Gyurcsány Ferenchez köthető zrt.-t, és hogy ezt helyesnek találja-e mind jogilag, mind erkölcsileg.

Ezt az egyet nem tudtuk meg. Természetesen ő is elterelésnek szánta ezt a fajta dolgot. Köszönöm, letelt az időm. *(Novák Előd: Nem is kicsit. Nagygyon. - Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem szólaltam volna fel, de hát Novák Előd nem tudja megvédeni magát, mert nem szólhat hozzá az ülésen, önök pedig, úgy néz ki, mégis Novák Elődhöz intézték szavaikat. Ezért egy-két dolgot el szeretnék mondani ezzel kapcsolatban.

Azt mondja Vejkey képviselő úr, hogy azzal, hogy a Jobbik a mentelmi jog ellen van, a parlamentarizmus ellen van. Nem, képviselő úr! Tudja, mi ellen vagyunk? A kiváltságok ellen. Azok ellen a kiváltságok ellen, amikkel önök rendelkeznek mint parlamenti képviselők, az állampolgárok pedig nem. Miért kellene, miben kellene különböznünk lenni egy parlamenti képviselőnek, mint az állampolgároknak? Ugyanolyan jogok és köteleességek illessenek meg mindenkit ebben az országban. Sőt, mi még azt mondjuk, hogy a parlamenti képviselők, akik egyébként törvényeket hoznak, és ezeket a törvényeket véletlenül megpróbálják kihasználni, vagy áthágják és törvénytelenéget követnek el, akkor súlyosabb büntetéseket kapjanak, mint az állampolgárok. Mert valóban, ha a parlamenti képviselő nem tartja be a törvényeket, akkor az állampolgároktól miképpen várják el a parlamenti képviselők vagy bárki más, hogy ezeket a törvényeket betartsák.

Aztán azt mondta Petneházy Attila, hogy súlyos elterelés van, meg mindent megtettek, ami megtehető volt jogilag Gyurcsány Ferencel szemben. Hát, ne vicceljünk már! Itt lett elmondva, az elmúlt 25 év önöknek is köszönhető. Pont ennek az állandó mosdatásnak köszönhető az, hogy ezt az országot szétrabolták, hogy Gyurcsány Ferencek létezhetnek, hogy Apró-klánok létezhetnek ebben az országban. Az kihatással volt a gazdaságra és minden egyéb. Ha itt lett volna elszámoltatás az úgynevezett rendszerváltás idején, akkor nem ez lenne ebben az országban. Akkor nem lehetett volna kiárúsítani azt a mérhetetlenül nagy állami vagyont egyébként. A területéhez képest Magyarország egy nagyon gazdag ország volt, hiszen óriási állami vagyonnal rendelkezett. Ezt az állami vagyont, úgy, ahogy van, elherdálták, elprivatizálták és tönkretették az országot. És ebben ön szerint nem vett részt Gyurcsány Ferenc? Ebben ön szerint nem vett részt az MSZP? Az MSZMP utódpártja, amelyik ki is mondta, hogy ő az MSZMP utódpártja? Volt elszámoltatás? Valakit bármikor is itt normálisan elszámoltattak? Nem! Hát akkor ne mondja azt, hogy ez csúsztatás!

És ne menjünk ennyire vissza! Mondok még valamit, ami viszont önökre tartozik. Amikor a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom bead egy olyan törvény módosító javaslatot, hogy olyan politikusok, akik valamilyen pártnál közpénzekkel tartoznak - konkrétan az SZDSZ-ről beszélek -, amikor az SZDSZ közpénzekkel tartozik, és volt olyan felelős vezetője - felelős? - vagy olyan vezetője, aki ezekben részt vett, hogy ezekkel a közpénzekkel még mindig nem számoltak el, akkor mindaddig, amíg nem rendezik az állam felé ezeket a közpénzeket, ne indulhasson választásokon, önök ezt leszavazzák. Hát, ha elszámoltatást akarnának, akkor az ilyen dolgokat megszavazták volna.

Mit jelentett volna ez? Azt, hogy Fodor Gábor, aki részt vett akkoriban ennek a hitelfelvételnek a folyósításánál, nem ülhetne itt. De itt ül. Jó, most éppen nem, mert nagyon nem jár be, de itt ül. Akkor nagyon jól jön önöknek, amikor egyetlenegy szavazat kell, mondjuk ahhoz, hogy át tudjon menni egy tör-

vény. Ezek azok a dolgok, amikről beszélünk. Hát attól, és ez megint egy nagyon fontos dolog, hogy valami van, valami létezik, de arról nem beszélünk, azt hiszik, hogy megszűnt az a probléma? Én komolyan mondom, hogy a szólásszabadságba vagy a demokráciába vagy bármi egyébbe belefér, vagy nem fér bele az, hogy egy országgyűlési képviselő a Magyar Országgyűlésben nem beszélhet olyan dologról, amely dolog létezik.

A Nézőpont Intézet mutatta ki 2008-ban, hogy a társadalom 91 százaléka szerint az a szó, amit itt nem mondhatunk ki, ami miatt Novák Előd most nem szólalhat fel, az a fogalom igenis létezik. Hát akkor nem beszélhet róla egy országgyűlési képviselő? Semmiféle pejoratív dolog nincs benne. A tegnapi nap folyamán itt nagyon sokszor elhangzott, mert vitatkoztunk, a politikusbűnözés kifejezés. Hát, képviselőtársaim, azt jelenti, hogy minden politikus bűnöző lenne? Én nem vettem magamra ezt a szót, amikor itt elhangzott nagyon sokszor. És remélem, ön sem vette magára, és senki más. Vegye magára az, akire tartozik!

De a politikusbűnözők, mert vannak ilyenek... - hiszen mit jelent az, hogy valaki politikusbűnöző? Azt, hogy a politikai karrierjéhez kapcsolódóan, a politikusi lehetőségéhez kapcsolódóan elkövet olyan bűncselekményeket, amiket egyébként más ember nem. Tehát jellemző, hogy a politikus követi el. Attól, hogy a homokba dugjuk a fejünket, meg fog szűnni ez a fogalom, amit most itt nem lehet kimondani? Az a baj, hogy ebben az országban akkora demokráciák vannak, hogy egyetlenegy dolog zavarja csak őket, a demokrácia.

Akkora nagy liberálisok vannak a toleranciájukkal, hogy egyetlenegy dolog zavarja őket, az, hogy ha másnak más a véleménye, akkor toleránsak legyenek velük szemben.

Nálunk, ebben az országban minden egy kicsit ki van fordítva, ez a nagy probléma. Ha őszintén lehetne beszélni mindenről! És nem a törvénnyel van baj. Még egyszer mondom, nem ezzel a törvénnyel van problémám. Egy dologgal van, és remélem, azt elhiszik nekem, hogy ha valaki ebben az Országgyűlésben nem akarja védeni Gyurcsány Ferencet, hát én az vagyok. Na de itt jön a demokrácia lényege, hogy azzal igenis van problémám, hogy egy ilyen törvényt, egy ilyen dolgot csak Gyurcsány Ferencel kapcsolatosan akarunk meghozni.

Nem! Hozzuk meg mindenkivel kapcsolatosan, és legyen Gyurcsány Ferenc az első, akit elkezdünk, mondjuk, elszámoltatni. De valóban, ahogy itt elhangzott, és ha figyelt volna Schiffer képviselő úr felszólalására, ő azért nagyon sok példát hozott, számoltassuk már el ugyanúgy CÖF-öt is. Számoltassunk el mindenkit, akire az a gyanú vetül, hogy itt bármelyik párttal olyan kapcsolatban van, hogy az bűjtott pártfinanszírozást eredményezhet, akkor azt számoltassuk el! Mert ez lenne a lényeg. Innen indulhatnánk el egy tisztább Magyarországra felé. De, még egyszer mondom, képviselőtársaim, addig, amíg valós dolgokról az Országgyűlésben nem lehet beszélni...

És a másik: én nem nagyon szoktam használni ezt a szót, körül lehet írni, el lehet mondani, akkor is ugyanazt jelenti, hát miért ne lehetne kimondani, úgy ráadásul, hogy nem csak a Jobbik Magyarországért Mozgalom mondta ki. Minden képviselőnek ajánlom, menjen föl, keresse meg, nézze meg azt a lakossági fórumot, amelyen a borsodi cigányvajda két ember társaságában, két ember ott volt, remélem, nem probléma, hogy megnevezem őket, Orbán Viktor és Pintér Sándor, mind a kettő ott ült az asztalnál, a borsodi cigányvajda pedig ezt a szót használta. Elmondta nyolcvanezerszer, hogy ne lenne? És fölhozta a példákat, hogy miért ne lenne. Hát ő is hazudott? Nem hiszem, hogy azt lehetne mondani rá, hogy rasszista lenne. Hanem van egy valós probléma, ezt a valós problémát így lehet kifejezni. De tőlem nevezhetjük kakukktójásnak is, hogy mostantól kezdve a kakukktójásokról beszéljünk, és akkor az nem tiltott szó.

Egyszerűen én ezt nem tartom jónak. Lehet, hogy önök jónak tartják. Majd eljön talán az idő, amikor változik akár a szólásszabadság, változik akármi más.

(20.10)

Én most megmondom őszintén, csupán csak azért, hogy a szolidaritásomat kifejezzem azokkal szemben, akiket elhallgatnak, úgy fejezem be a mondataimat, ceterum censeo cigánybűnözés pedig van. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Az az igazság, hogy közben szerettem volna mondani képviselő úrnak, hogy ne kísértse az Istent. *(Szilágyi György: Isten lecsap!)* Így most képviselő urat is **kizárom** az országgyűlési törvény 48. § (3) bekezdése alapján *(Szilágyi György: Nem is figyelmeztetett!)*, egy etnikai közösséget különösen sértő kifejezés használata miatt. Képviselő úr vagy tudomásul veszi, vagy nem, ez a kizárás érvényes. Van lehetősége önnek, hogy elmegy az illetékes bizottsághoz, és bepanaszolja az ülésvezetési vagy értelmezési stílusomat. Erre van lehetőség, de arra nincs lehetőség, hogy vitassa most itt a helyszínen ezt.

Képviselő úr, ki van zárva a mai ülésnapra vonatkozóan *(Szilágyi György: Megtisztelő számomra!)*, és Novák Elődöt is kizárhattam volna akkor, amikor figyelmeztettem. Helyette figyelmeztettem és úgy gondoltam, hogy ezt a kifejezést még egyszer itt nem fogja a vitában használni. *(Novák Előd: Rosszul gondolta! Már sokszor használtam! Fogjuk is még!)* Köszönöm.

Kétperces hozzászólásra Vejkey Imre képviselő úr következik.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Sajnos kénytelenek vagyunk a Szilágyi képviselőtársunk által elmondottakat is vizsautasítani. *(Novák Előd: Ezért megérte gombot nyomni!)* Egyrészt...

ELNÖK: Novák Előd képviselő úr, ön ki van zárva. Úgy gondolom, hogy jobban tenné, hogyha egy kicsit magába fordulna és mondjuk, kimenne, nem zavarná akár jelenlétével az ülést, de természetesen szót nem fogok tudni adni önnek. *(Novák Előd: Így van!)* Ellenben lehet ezt tetézni. *(Novák Előd: Lehet!)* Folytassa, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen. Egyrészt azért, mert a politikusbűnözésről beszélni nem ekvivalens a bármely kisebbségnek bármilyen cselekményével kapcsolatban beszélni, ugyanis azt, hogy valaki politikus lesz, megválaszthatja, de az, hogy ki minek születik, az a Jóisten dolga. *(Soltész Miklós tapsol.)*

A másik pedig az, hogy a mentelmi jog intézménye, tisztelt hölgyeim és uraim, nem privilégium. Mint ahogy mondtam, az magát a parlamentet védi elsődlegesen. Ezzel kapcsolatban nagy örömmel látnám a Jobbik képviselőit egy informális megbeszélésre akár a bizottságnál, akár bármilyen fehér asztal mellett is. Nem a jelen ügy tárgya az, hogy a mentelmi jogról beszéljünk, de tényleg nagyon szívesen kifejteném részletesebben ezzel kapcsolatban az álláspontomat. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A vitához érdemit nem szeretnék mondani, csupán azt kifejezésre juttatni, hogy az MSZP frakciója az elnök úr döntését támogatni fogja a szavazáskor. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem kell megerősíteni a parlamentnek, mert a törvény önmagában felhatalmazást ad ilyen esetben az elnöknek. *(Dr. Bárándy Gergely: Ez esetben erkölcsi szempontból.)* Köszönöm szépen.

További felszólalásra jelentkezett-e még valaki? *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Németh Szilárd István képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kíván. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is szeretném leszögezni, hogy nemcsak exnácokra nincs szükség a magyar parlamentben, hanem neonácokra sem, és senkire, aki bármilyen kirekesztő, megbélyegző magatartást, politikát folytat. Ezért is van az, hogy a lehető leghatározottabban elhatárolódunk, és elítéljük azokat, akik származásra, vallásra való tekintettel bélyegeznek meg másokat, és ezért van az, hogy a Parlament falai között, de a közéletben sem tűrjük és a lehető leghatározottabban elutasítjuk a cigányozást és a zsidózást. *(Szilágyi György: Kire gondolsz,*

amikor ezt mondod? Fel foglak jelenteni! - Dr. Répássy Róbert: Hiába jelented föl, az itt mondott véleménye szerint senkit nem lehet.)

Tisztelt Országgyűlés! A következőt szeretném elmondani az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslattal kapcsolatban. Többször előkerült, nem tudom, hogy milyen úton-módon, de nyilvánvalóan azért, hogy Gyurcsány Ferenc megbízását, az ő cégének a megbízását valamilyen formában relativizálni lehessen; ezt én még értettem a legközelebbi volt párttársától, de a Jobbik megnyilvánulásában ezt nem nagyon értettem, hogy miért kellett idehozni az elszámoltatás ügyét. Az elszámoltatás egy háromszintű történet, ezt mindenki nagyon jól tudja. Van a politikai része, van egy erkölcsi, ha úgy tetszik, a nyilvánosságra hozatali része, és ha megáll, akkor van egy büntetőjogi kategória az elszámolásban.

A politikai elszámoltatást a választásokon szokták megtenni az emberek, mint ezt megtették 2010-ben, megtették 2014-ben. Mind a kétszer a Fidesz-KDNP kétharmados támogatottságot kapott az emberektől, és mind a két időszakban, bármilyen formációban próbáltak visszajönni a régi rend hívei, az elutasítást is megkapták. És mind a két időszakban, mind a két választáson mind a szélsőbal-, mind a szélsőjobb oldali politikát elutasították a magyar emberek. *(Novák Előd: Tapolcán is?)* Tehát azt gondolom, hogy az elszámoltatás a múlt felé is megtörtént az emberek részéről, és a jövőt is meghatározták ezzel a döntésükkel. Ezt hívjuk politikai elszámoltatásnak.

Az erkölcsi elszámoltatás pedig úgy volt, ahogy mondtuk. Összegyűjtöttünk minden olyan dokumentumot, minden olyan információt, minden olyan adatot, amiből azt gondoltuk, hogy ha az igazságszolgáltatás részére bocsátjuk, akkor abból olyan bírósági ítéletek, vagy ha még bírósági ítéletek nem, de legalább olyan ügyészégi eljárások indulnak, amiben ha megállnak a bűncselekmények, akkor azok, akik esetleg bűncselekményt követtek el, azok, akik részt vettek bizonyos folyamatokban, megkapják méltó büntetésüket.

A polgári demokráciák a hatalommegosztás elvén alapulnak. A törvényhozás, a hatalom gyakorlása, a kormányzás és a bíróság, ha úgy tetszik, az igazságszolgáltatás elvön egymástól választva. A kormánynak és a parlamentnek semmilyen befolyása sem lehet, nemhogy nincs, nem lehet - és ez így van jól - a független bíróságra. Az egy más kérdés, hogy a bíróságok milyen ítéleteket hoznak, ezzel mi megelégedettek vagyunk avagy sem, de a bíróság ítéleteit, én úgy hallottam, hogy itt a parlamentben mindenki elfogadta. Még akkor is, ha többek közt egy legutóbbi ítéletet - a Biszku-ítéletre gondolok - néhányan egyáltalán nem tudunk elfogadni, nem tudjuk megemészteni, de azt gondolom, hogy a bíróság döntése jog szerint minket is kötelez.

A konkrét országgyűlési határozati javaslattal kapcsolatban többen kifogásolták, hogy ez kizárólag Gyurcsány Ferencre, az Altus megbízására, az esetleges itt felmerülő bűjtatott pártfinanszírozásra szorítkozik. Nem igaz, hiszen ha megnézik, hogy mire

szólítjuk föl a kormányt, illetve mire kérjük föl a kormányt, akkor a második mondat így szól, hogy vizsgálja meg a kormány az országgyűlési képviselőkre - többes szám -, illetve a politikai pártok - többes szám - finanszírozására vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokat.

Ráadásul nemcsak a jelenben kérünk vizsgálatot a kormánytól, hanem egy preventív célja is van ennek az országgyűlési határozati javaslatnak, ha úgy tetszik, a jövőnek szól, hogy minden egyes esetet vizsgáljon meg, és arra vonatkozóan hozzon megfelelő döntést, akár kormányzati szinten, akár pedig ide visszautalva törvényalkotási szinten a Magyar Országgyűlés elé.

Nagy tisztelettel még egyszer kérem, hogy ebben az egyedi esetben, amiben az Európai Unió arra bízta meg az egyik hazai pártelnöknek, volt miniszterelnöknek, ráadásul annak a miniszterelnöknek a cégét, aki 2006-ban meghamisította az ország jelentését, meghamisította azokat az adatokat, amelyeket eljuttattak az Európai Unióhoz, ez még tetézi a bajt, az egyik kis baloldali párt elnökének a cégét azzal bízta meg, hogy a hazánkba érkező európai uniós források elköltését és annak módját vizsgálják meg. Ráadásul nem is kevés pénzért, 5 millió euróért, 1500 millió forintért. Tehát ez egy egyedi eset. Ez az egyedi eset vezetett oda, hiszen ebben az egyedi esetben, aki döntést hozott volna, döntést hozhatott volna, elállhatott volna ettől, mint ahogy egyébként a nemzetközi térben a volt bolgár miniszterelnök személyében van erre példa, mégsem történt meg, ezért jött az Országgyűlés elé, ebből az egyedi esetből szeretnénk általánosan és preventíven megfelelő konzekvenciákat levonni és megfelelő döntéseket hozni, és erre kérjük a kormányt.

Ezért kérem nagy tisztelettel képviselőtársaimat, fontolják meg ennek az országgyűlési határozati javaslatnak a támogatását. Köszönöm szépen, elnök úr, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

(20.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Németh Szilárd István fideszes képviselőtársunk önálló indítványa T/5128. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót 30 perces időkeretben Németh Szilárd István úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Az általam benyújtott törvényjavaslat is egy egyedi eset vizsgálata alapján került ide az asztalra, és általánosan használható, általánosan érvényesíthető szabályokat kívántam ebben előterjeszteni a tisztelt Országgyűlésnek, és kérem, hogy ezeket az általam előterjesztett szabályokat, új szabályozást támogatni szíveskedjenek.

Ennek az a lényege, hogy ha a közhasznú alapítványoknál az alapítók valamilyen formában nem lelhetőek fel, nem találhatók már, akkor abból a gyakorlatból, ami jellemzi ma ezeknek a közhasznú alapítványoknak a továbbélését, egy kicsit ki tudjunk lépni, hozzuk be az önkormányzatokat, a helyileg illetékes önkormányzatokat ebbe a feladatellátásba, és teremtsük meg annak a lehetőségét, hogy ha az önkormányzati feladatellátásban is meghatározott feladatról van szó a közhasznú alapítvány tekintetében, akkor ilyen esetben a bíróság 6 hónapon belül vonja be a helyileg illetékes önkormányzatot abba a folyamatba, hogy az önkormányzat megnevezhesse, hogy ki gyakorolja az alapítói jogokat ennél a közhasznú alapítványnál.

Két nagyon fontos megkötés van, egyrészt azt az összeférhetetlenséget nem szeretnénk megszüntetni, ami az önkormányzatok ilyen célú joggyakorlását jelentené, tehát nem az önkormányzat lesz az alapítói jogok gyakorlója, hanem az önkormányzat által kijelölt százszázalékos önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságot lehet ezzel megbízni. Másrészt pedig a törvény nem kíván visszamenő hatállyal élni, tehát ahol már megtörtént az ilyen közalapítványoknál a joggyakorlás kijelölése akár a kuratórium részére, akár harmadik fél részére, ott ezt nem kívánom módosítani.

Arra kérem a tisztelt Országgyűlést, tisztelt képviselőtársaimat, hogy előterjesztésemet támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr kért szót.

Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Előterjesztő! Az ön által elmondott, beterjesztett javaslat mindenképpen szolgálja a civil életet, és nemcsak a civil életet, hanem azt a területet is, amely az önkormányzatokhoz is fűződik. Éppen ezért azt kell mondani, hogy a kormány nemcsak a civil szervezeteket támogatja kiemelten, hanem kimondottan köszöni és fontosnak tartja azokat a módosításokat, amelyek így is bekerülnek a parlament elé. Éppen ezért köszönöm a munkáját. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak,

az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az államtitkár úr vagy nem tudja, miről van szó, vagy nagyon mélyen hallgat róla. Ugyanis ennek az előterjesztésnek... (Közbeszólás az MSZP soraiból: Az utóbbi.) - ez utóbbi, én is ezt gondolom, semmi köze sincsen a civil szférának és általában az alapítványoknak az életéhez. Itt nincsen másról szó, mint arról, nagyon sokan idézték már Lázár János egyes kijelentéseit, most úgy szokás fogalmazni, hogy Lázár őszödi beszédével kapcsolatban, itt például én idéznék egy másikat, azt hiszem, ez még nem volt itt, a plenáris ülésen a mai napon, hogy „érdekkijáró, posztkádári kultúrában élünk”.

Na hát, úgy tűnik, hogy ez a javaslat is egy hasonló, mint amiről Lázár János beszélt, ugyanis nem szól másról - és erről Németh Szilárd képviselőtársam is hallgatott -, mint hogy eddig nem sikerült neki tönkretenni és lenyúltni a Csepeli Munkásotthon, illetve a Munkásotthon Alapítványt, most majd ilyen módon sikerül.

Szeretnék egy idézetet olvasni Nagy József kuratóriumi elnök egyik nyílt leveléből, ezt 2015 márciusában írta, ez az alapítvány honlapján megtalálható, amiről ez az előterjesztés szól. Idézem tehát:

„Németh Szilárd volt polgármester regnálása alatt a még meglévő alapítóktól jogi úton alapítói jogokat kívánt szerezni. A bíróság kezdeményezéseket elutasította. Majd Vida Istvánnal közösen aláírt kérvényükben a jelenlegi kuratórium és felügyelőbizottság feloszlását kérték azért, hogy ők kapjanak jelölési jogot az új tagok tekintetében.

A Fővárosi Bíróság ezt a próbálkozásukat is elutasította. A jelenlegi polgármester látszólag demokratikusabban lépett, 30 millió forintért próbálta megszerezni az alapítványt, hiszen a feltételek a következők voltak: két fő delegálása a háromfős felügyelőbizottságba, két fő pedig az alapítvány kuratóriumába.

Ez a javaslat a polgári törvénykönyv idevonatkozó részével is ellentétes. Akiket pedig szeretnének hozzánk küldeni: Németh Szilárd, volt polgármester, jelenlegi országgyűlési képviselő felügyelőbizottsági tagnak, akitől polgármesteri idején csak gyalázkodást, fenyegetést kaptunk, Dobos Sára, Németh Szilárd közvetlen munkatársa volt, Süle László, az önkormányzat egyik cégének újdonsült igazgatója, Vida István, a Csepeli Hirmondó kiadója, aki évek óta jelenít meg rólunk szóló támadó cikkeket.

Ezért is döntött a kuratórium egyhangúan, hogy „a csepeli polgárok és az alapítvány függetlenségének megőrzése miatt és persze annak jogszabályba ütközése miatt is elfogadhatatlan.”

Ezt írja az alapítvány kuratóriumának az elnöke. Egyébként az Csepelen köztudott, de erről nyilván majd a Csepelen egyéniben az előterjesztőt egyébként legyőző és megverő képviselőtársam, Szabó Szabolcs fog beszélni, jobban ismeri talán ezt az

ügyet nálam, de egy dolgot még szeretnék ezzel kapcsolatban idézni.

Volt a csepeli képviselő-testületnek egy munkásotthonnal kapcsolatos vitája, 2015. január 29-én, a képviselő-testületi ülési jegyzőkönyvből, ahol Borbély Lénárd, a kerület polgármestere a következőt mondta, idézném: „Ha így nem megy, ígéretünk van, hogy más formában fog megoldódni.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, ha valami igaz, valamelyik folyamat igaz arra, amit a Miniszterelnökséget vezető miniszter, Lázár János mondott, hogy „érdekkijáró, posztkádári kultúrában élünk”, na, erre aztán teljes mértékben az.

Valószínűleg Németh Szilárd képviselőtársam, mivel máshogy nem sikerült ezt az intézményt, illetve alapítványt megszereznie, most egy olyan módosító javaslatot nyújtott be, amelyik egyébként általában változtatja meg az alapítványokra vonatkozó szabályokat, de semmi másról nincsen szó, mint megint egy személyre szabott jogalkotásról, megint egy erőből átvitt kormányzati bosszúról.

Ez a helyzet, ez az igazság. Én azt gondolom, hogy erről nem érdemes mást beszélni, és nem érdemes mást mondani, teljesen fölösleges szakmai háttérét keresni ennek a javaslatnak, ugyanis ilyen nincsen. Ennek egyetlen háttere van, hogy végre lehessen hajtani azt a bosszút, amit Németh Szilárd eddig nem tudott megtenni, hogy meg lehessen szerezni ezt az alapítványt, amit a csepeli Fidesz egyébként baloldali fellegettnak tekint. Hogy ez igaz vagy sem, ilyen szempontból teljesen mindegy. (Szávay István: Igaz egyébként.)

Én azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ehhez jó szívvel hozzájárulni nem lehet, sőt azt kell hogy mondjam, hogy az ilyen módszerek a legrosszabb időket idézik, és egy parlamenti képviselőnek és egy parlamenti frakciónak az a feladata, hogy amilyen lehetőségei neki csak vannak, tüzzel-vassal ellenálljon az ilyen javaslatokkal szemben. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

(20.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szávay István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A civil szférával kapcsolatos törvényjavaslat fekszik itt előttünk, érdemes tehát szót ejteni a kormány eddigi civilpolitikájáról, hadd használjam föl a lehetőséget, hogy beszéljek civiltámogatási rendszerének működéséről és az azzal kapcsolatos problémákról, amelyekre ez a törvényjavaslat egyébként nem szolgál megoldással, de megtehetette volna, hogyha ez lett volna a szándék.

Mik lennének ezek a problémák? Az elmúlt öt évben azt láthattuk, hogy az Orbán-kormányának semmilyen világos koncepciója nincs a sokszor állami vagy önkormányzati feladatokat átvállaló, vitán

felül hasznos munkát végző magyarországi civil szervezetekkel kapcsolatban.

Hosszú távú és egyébként sikeresen végrehajtott tervként csak a teljes narancsositást lehetne említeni, amelynek megfelelően a kormány a korábban meghirdetett magasztos elvekkel ellentétben teljesen átpolitizálta ezt a szférát is, ehhez pedig az állami pályázati pénzeket, az állami tulajdonban lévő cégek felajánlásait és adott esetben az állami adminisztrációt is arcátlanul felhasználták. 2014-es újabb győzelmük mámorától eltelve pedig a külföldről finanszírozott kormányellenes szervezetek elleni fellépés örve alatt tulajdonképpen keresztes hadjáratot hirdettek minden ellen, ami valóban még civil volt, azaz a kormánytól független maradt.

Az önöknek nem tetsző, a fideszes választókerületi elnökök által nem barátinak minősített szervezetek ma már az esélytelenek nyugalmával indulnak a civil szféra állami forrásait osztó Nemzeti Együttműködési Alap pályázatain, míg a kormányhoz közeli szervezetek milliőkat tudnak ezeken kaszálni.

Jól fekszik a kormánynál, ezért virágzik a béke-meneteket szervező Civil Összefogás Fórum nevű gittegyelet is, amely pár napja egyébként egy olyan botrányos közleményt adott ki a bevándorlás - másrésről feltétlenül szükséges - megfékezése ügyében, amely még a problémát magyar nyelvű, bugyuta plakátjaival kezelni akaró kormány felháborító blódségén is túlsz.

A narancsos szervezeteket egyébként állami tulajdonban lévő cégek is alaposan tömik. Elég, ha itt most csak a miniszterelnök kedvenc főtanácsadója, a Hegedűs Zsuzsa által vezetett, meghekkelt honlapján heteken keresztül potencianövelőket reklámozó Minden Gyermekek Lakjon Jól Alapítvány 2014-es választások előtti feltőkésítésére utalunk. Ezen alapítványnak 2013-ban és 2014-ben többek között a MÁV-csoport vállalatai, 23-ból 17 regionális Volán-vállalat, a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt., a Szerencsejáték Zrt., a Magyar Fejlesztési Bank utalt hirtelen nagyon sok pénzt. Az illetékes miniszter akkor az írásbeli kérdésemre adott válaszában azt állította, hogy ezek a dolgozók önkéntes felajánlásai, azonban az Alfahír portál nem sokkal később kiderítette, hogy itt valójában felsőbb, nyomatékos utasításra kerültek ezek a pénzek elvonásra az egyébként minimálbér környéki összegért dolgozók kafetériájának a terhére.

E támogatásokat az alapítvány például 160 millió forintért Franciaországból hozatott naposcsibékre költötte, ahelyett, hogy magyar gazdákat támogatott volna; idén májusban pedig malacokat osztogatott Aduival érkező uzorás cigányoknak - akik, elnök úr, nyilvánvalóan nem voltak bűnözők. Nem csoda, hogy nem tett eleget törvényi kötelezettségének, és törvényellenesen évekig nem számolt be tevékenységéről, így költéseiről sem. Magyar Zoltán képviselőtársam feljelentést is tett ez ügyben, amit azonban furcsa módon az illetékes hatóság büncselekmény hiányára hivatkozva elutasított.

De hatalmas problémák vannak a magyarországi civil szféra működésének egyéb részterületein is.

Folyosói pletykákból civil szférában dolgozóktól hosszú ideje hallani azt a félelmet, hogy a kormány megszüntetni tervezi a társadalmi és egyházi célokra felajánlható szja-s 1 százalékok rendszerét. Amikor azonban ezzel kapcsolatban kérdeztem a Nemzetgazdasági Minisztériumot tavaly novemberben, Tállai államtitkár úr csupán annyit volt hajlandó válaszolni, hogy a tárcának nincsenek ilyen tervei.

Véleményünk szerint ezeket a támogatásokat nem elvonni kellene, hanem inkább az ellenőrző mechanizmusokat szigorítani, amennyiben az a problémánk, hogy sokan ténylegesen visszaélnék a jó szándékú felajánlásokkal. A megnyugtató nemleges válasza egyébként, államtitkár úr, azóta is várok.

És ha már az 1 százalékok: foglalkozni kellene azzal is, és inkább ez ügyben kellene jogszabálymódosítást kezdeményezni, hogy az állam ne nyelje be azok 1+1 százalékos felajánlásait, akik késve fizették be a személyi jövedelemadójukat, hiszen ezzel nem az adózót, hanem a kedvezményezettet, azaz a civileket büntetik, egyébként véleményem szerint nyilván aránytalanul. Csak tavaly 30 ezer ember több mint 130 millió forintot rúgó felajánlása veszett így el, figyelembe véve a civil szféra folyamatosan csökkenő támogatását is, ez egy igen jelentős összeg.

Önök ugyanis csökkentették a Nemzeti Együttműködési Alap költségvetési támogatását is, amely idén még 5,4, jövőre azonban már csak 4,8 milliárd forintból gazdálkodhat.

Mihez tartás végett jelzem egyébként, hogy a sokat átkozott és egyébként joggal átkozott Gyurcsány- és Bajnai-kormányok a dupláját költötték a civilek támogatására, mint a közösségeket és a polgári önszerveződéseket elvileg kiemelten támogató nemzeti kétharmad. Magam minden évben nyújtottam be egyébként módosító javaslatot a költségvetéshez, de a Fidesz soha nem támogatta a civileknek szánt összegek emelését.

És ha már NEA, érdemes a szervezet működéséről is néhány szót ejteni. Nagyon sok panasz érkezik hozzánk azzal kapcsolatban, hogy az alap pénzeivel egyáltalán nem lehet előre tervezni, mert a pályázatokat összevissza írják ki. Szerintem annak, aki valaha civil téren mozgott, pontosan kell tudnia, hogy ez milyen létbizonytalanságot jelenthet, adott esetben pedig remek programok ellehetetlenülését, fontos feladatok el nem látását vonhatja maga után. Erre tehát oda kellene figyelni, hogy mindig azonos időpontban és a lehető leghamarabb legyenek ezek a pályázatok kiírva, ezzel is biztosítva a civil szféra jobb működését.

Idén még csak ezekben a napokban értesítik ki a pályázókat az eredményekről, és mint tudjuk, június közepe van. Hogy, hogy nem, de bezzeg tavaly lényegesen serényebben dolgozott a rendszer, az országgyűlési választások időpontjára, azaz április elejére ugyanis már a kifizetések is folyamatban voltak.

A kifizetések folyamata tehát valamiért érthetetlenül vontatott és lassú. Hiába történik meg időben a bírálat, ha megtörténik, pénzt az adott szervezet sokszor csak nyár végén lát ebből, annak ellenére, hogy mindenki pontosan tudja, aki szervezett már

valaha rendezvényt, hogy ezeknek a programoknak a döntő többségére érhető módon nyáron kerül sor.

Ezzel kapcsolatban azt is tudjuk, hogy korábban túlságosan nagy volt, most pedig inkább túlságosan kicsi az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő Igazgatóság, tehát akkor itt kellene talán megfontolni valamiféle bővítést mind az anyagiak, mind pedig a humán erőforrás tekintetében, hogy ne akadozzanak a kifizetések, ne lehetetlenüljenek el a programok.

De másutt is okoz problémákat a megfelelő számú munkatárs hiánya. A civil szervezetek bejegyzését és nyilvántartásának vezetését, frissítését az illetékes bíróságok végzik, ez azonban a jelenlegi tapasztalatok szerint meghaladja a képességeiket és erőforrásaikat. Az Országos Bírósági Hivatal azon gyakorlatát, hogy a törvényes határidőket nem betartva, több hónap késéssel teszi csak közzé törvényi kötelessége ellenére a különböző civil szervezetek által elküldött éves beszámolókat, például kifejezetten botránynak, a XXI. századi technikai, informatikai környezetben elfogadhatatlannak tartom.

Ehhez kapcsolódik az is, hogy a birosag.hu honlapon több hetes csúszásban van az egyes bírósági végzések átvezetésével kapcsolatos ügyintézés. De olyan hajmeresztő ügyről is hallottam már, hogy háromnegyed évet késett egy-egy új civil szervezeti tisztségviselő bejegyzése az illetékes törvényszékek lassúsága miatt. Talán ezzel is lehetne a civilek kapcsán foglalkozni.

Persze tisztában vagyunk azzal, hogy az OBH és a törvényszékek illetékes részlegének dolgozóira rengeteg pluszmunkát ró a digitalizálás és a beérkezett iratok bírálása, és azt is tudjuk, hogy emiatt hegyekben állnak a különféle papírok. Az azonban mégsem lehet megoldás, hogy belenyugszunk az OBH és a törvényszékek lassúságába, további támogatást kellene átcsoportosítani ide mind humán, mind pedig anyagi erőforrások tekintetében.

Önök azonban akkor, amikor ezzel kapcsolatban szintén egy írásbeli kérdést tettem föl, még azt sem voltak hajlandók elárulni, államtitkár úr, hogy mégis hány civil szervezet esett el emiatt a pályázati forrástól, nemhogy arról tájékoztattak volna, hogy mégis hogyan akarja a kormány segíteni ezen ügymenetek gördülékenyebbé tételét. Talán erről is szólhatna most ez a törvénymódosítás.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat tehát a felsoroltak közül számos problémát orvosolhatott volna, ahelyett, hogy egy eddig jól működő gyakorlatot szándékozna egyébként elrontani. Ráadásul ezt sem jó szándékból, hanem pusztán önzésből, egyéni pártérdekből kívánja megtenni, amelyhez ráadásul botránynak az illetékes szaktárca, ön, államtitkár úr is asszisztenciáját adja.

Miről van tehát szó? Itt már a poént lelőtték előttem, de ugye, ha egy alapítvány alapítója meghal vagy jogi személy esetében jogutód nélkül megszűnik, és ezt megelőzően nem jelöl ki senkit az alapítói jogok gyakorlójának, akkor az illetékes bíróság kapja meg az alapítói jogok új gyakorlójának kinevezési jogát. Ez a gyakorlatban eddig úgy működött, hogy világos legyen, mert erről azért nem beszéltünk, hogy

az eljáró bíróság megkérdezi a kuratóriumot, és az ő véleményük figyelembevételével, gyakorlatilag ennek elfogadásával nevezi ki az alapítói jogok jövőbeni gyakorlóját, aki így vélhetően az eredeti alapító szellemiségének megfelelően működteti tovább a szervezetet.

Ezt a gyakorlatot az előttünk fekvő törvényjavaslat úgy változtatná meg, hogy az alapító halála vagy megszűnése esetén a szervezet székhelye szerinti települési önkormányzat számára biztosítaná a jogot, hogy egy száz százalékban önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságot kérjen fel az alapítói jogok gyakorlására. Ezzel az elvileg pártfüggetlen bíróságtól, illetve az általuk a kuratórium javaslatára kinevezett új alapítótól számos civil szervezet alapítói jogai kerülnének át a zömmel egyébként fideszes irányítás alatt álló önkormányzati cégekhez, ami az eredeti alapítói szándékkal adott esetben tökéletesen ellentétes, és ezért számunkra is teljesen elfogadhatatlan, amellet egyébként, hogy felesleges és kifejezetten káros is.

(20.40)

Miután tapasztalatilag rosszhiszemű vagyok, amikor egy-egy nagyobb törvényt pusztán csak egy vagy néhány pontja miatt nyitnak meg, hát feltételeztem, hogy ismét valamilyen fideszes pártérdek szerinti személyre, esetleg esetre szabott törvényhozásról van szó, és a legszomorúbb az egészben az - mint ahogy itt már elhangzott -, hogy nem tévedtünk, sajnos. Nem volt túl nehéz nekünk sem utána járni, hogy vajon kit is akar az indítványt jegyző képviselőtársam megrendszabályozni. Ennek a törvényjavaslatnak a kizárólagos célja ugyanis az, hogy a körzetét a tavalyi választáson elvesztő rezsibiztos, Németh Szilárd és a csepeli Fidesz rátehesse kezét a helyi Munkásotthon Alapítványra, ezáltal az alapítvány által fenntartott művelődési házra, valamint annak gyönyörű színháztermére. Az alapítói jogokat és ezzel a kuratórium feletti hatalmat polgármesterként Németh képviselő úr az elmúlt években számos alkalommal igyekezett megszerezni, akkor ez nem sikerült, ezért hát az előttünk fekvő törvényjavaslat - ezért, és semmi másért.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arról van tehát szó, hogy Németh Szilárd e törvényjavaslattal kíván bosszút állni a neki behódolni nem akaró Munkásotthon Alapítványon. Tegyük azért hozzá, hogy a közösségi összefogásból és a vasgyári munkások befizetéseiből épült művelődési házat működtető alapítványt még az 1990-es évek elején Avarkeszi Dezső volt államtitkár és Podolák Gyula volt MSZP-s parlamenti képviselők (*Németh Szilárd István: György!*) mentették ki elvarátaik számára - igen, tudom, képviselő úr, tudom -, s félreértés ne essék, ezt sem tartjuk elfogadhatónak, egyáltalán nem. De azt sem, hogy a kérdést ön így akarja rendezni.

És hogy mi a legfelháborítóbb és a legpofátlanabb az egészben? Első olvasatra csodálkoztam is egyébként, hogy miért visszamenőleges hatályú a

javaslat, azaz miért viszi el abban az esetben is az alapítói jogokat gyakorló személy kinevezésének jogát a bíróságtól, ha az egyszer már megítélte ezeket a jogokat valakinek. Nos, nagyon egyszerű, azért, mert a Munkásotthon Alapítványnál ezt már 2013-ban megállapították, tehát a Munkásotthont csak így, a kinevezési jog visszamenőleges megvonásával tudja megszerezni a Fidesz.

Elfogadhatatlannak és felháborítóknak tartom, hogy miközben a civiltörvény számos sebből vérzik, egy ilyen egyéni érdekből motivált, szakmaiatlan törvényjavaslat kerüljön rendkívüli időszakban a Ház elé, amely kizárólag egy fideszes képviselő kicsinyes bosszújának a kielégítésére szolgál, és elfogadása esetén kifejezetten rosszat tenne a civil szférának. Mi, jobbkiosok nyilván elítéljük és mindig is elítéltük a rablóprivatizációt, a politikai hatalomnak a gazdasági hatalomba történő átváltását, ezért elviekben támogatjuk is a ki- és az átmentett vagyon visszaszerzését; hadd szögezzem le ezt hangsúlyosan. Azonban a Magyar Országgyűlés önös érdekek mentén történő felhasználását, a személyre szabott törvényhozást és a hatalmi fölényrel történő arcátlan és arrogáns visszaélést csak elutasítani és kárhoztatni tudjuk.

Azt gondolom, hogy önöknek ezért nem lett volna szabad ezt a javaslatot a Ház elé engedniük. Önnek, államtitkár úr, ezt nem lenne szabad támogatnia. De ha már engedték, hogy idejőjjön, akkor legalább elmondhattuk és elmondjuk a véleményünket a magyarországi civil szféra jelenlegi működésének tényleges problémáiról és hiányosságairól. A Jobbik ugyanis olyan magyarországi civil világot szeretne, amely valóban érdemalapú, átlátható és politikamentes. Olyat, amelynek minden szükséges anyagi, emberi és technikai erőforrás a rendelkezésére áll annak érdekében, hogy tevékenységét a célkitűzéseinek megfelelően a lehető legnagyobb hatékonysággal, becsületesen, a kisebb-nagyobb közösségek gyarapításának elősegítése érdekében végezheti.

Ha önök ennek érdekében nyújtották volna be a civilekről szóló törvény módosítását, akkor ezt örömmel támogattuk volna. Ez a javaslat azonban még véletlenül sem erről szól, ezért a Jobbik azt semmiképpen sem fogja megszavazni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mi is hasonló következtetésre jutottunk, mint ellenzéki képviselőtársaim. Ez a javaslat csak látszólag egy technikai jellegű módosítás a közhasznú alapítványok alapítói jogairól, valójában - a helyiektől származó információ szerint - a Fidesz egy újabb zsákmányszerzését próbálja törvénybe fektetni. Eddig ugyanis az önkormányzati feladatokat ellátó közhasznú alapítványoknak volt joguk az alapító nyilatkozatukban kijelölni, hogy ki gyakorolhatja tovább

az alapítói jogokat, ha ezt az alapító halála vagy az alapítói jogok gyakorlásának egyéb ellehetetlenülése megkívánja. Amennyiben a kijelölés az alapító okiratban nem történt meg, akkor a kuratórium gyakorolhatta ezeket a jogokat.

A javaslat szerint mostantól azon közhasznú alapítványok esetében, amelyek alapító nélkül maradtak és az alapítvány önkormányzati feladatokat lát el, a székhely szerinti képviselő-testület az alapítói jogokkal egy, az önkormányzat teljes tulajdonában álló céget ruházhat fel. A kuratóriumi joggyakorlásnak, amit a régi Ptk.-val szemben javasolt a kormánytöbbség, még értelmét láttuk, hiszen sokszor a nehézséget okozó bírósági megoldás helyett egy egyszerűbb utat kínált. Ugyanakkor ennek a javaslatnak nincs értelme, mivel külön kezeli az önkormányzati feladatot ellátó közhasznú alapítványokat a többi közhasznú alapítványtól. Ez nem old meg semmilyen problémát egy olyan önkormányzati rendszerben, amelyben egyre igazságtalanabb a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés, amelyben a közszolgáltatások ellátása fenntarthatatlanná vált, és tovább növekedtek a települések közötti jövedelmi különbségek. Ez a javaslat csupán arra jó, hogy egyes fideszes önkormányzati tulajdonú cégek még nagyobbra duzzadjanak, ezzel gazdagítva az önkormányzatot is, miközben a legtöbb önkormányzat még az alapfeladatai ellátására sem kap elegendő forrást.

A javaslatot tehát nemcsak azért nem támogatjuk, mert semmilyen bürokráciacsökkentő vagy az önkormányzati rendszer fenntarthatóságára irányuló rendelkezés nincs benne, vagy mert nem látjuk indokoltnak a jelenlegi kormányzó pártok által újraírt Ptk.-tól való eltérést, hanem azért sem, mert úgy véljük, hogy ez Németh Szilárd kicsinyes bosszúhadjáratainak a része. Ez a törvény ugyanis a Csepelen egyéniben elbukott, listáról bejutott fideszes képviselő személyes érdekeit szolgálja. Ez a törvény nem jó másra, mint hogy Németh Szilárd megpróbáljon leszámolni régi ellenségével, a Csepeli Munkásotthonnal. Ez az intézmény ugyanis nincs önkormányzati tulajdonban, egy közhasznú alapítvány működteti.

A munkásotthont a Szociáldemokrata Párt és a szakszervezetek forrásaiból építették fel. A Csepeli Munkásotthonnal szemben Németh Szilárd mindig is az átláthatatlanság vádját emlegette, pedig a felügyelőbizottságban önkormányzati delegált is van. De a sorozatos támadások a munkásotthon ellen nem voltak sikeresek, így Németh Szilárd ezzel az önálló indítvánnyal próbált újabb támadást indítani az Országgházban egy, a húszas évek óta létező kerületi intézmény ellen.

Kimondhatjuk, hogy a Fidesz megint összekeveri a törvényhozást a lobbizással és a közérdeket az egyéni érdekekkel. Németh Szilárd ugyanis mint jogalkotó nem azt nézi, hogy hogyan tudja az önkormányzati feladatokat is ellátó közhasznú alapítványok alapítói jogainak gyakorlását a lehető legkevesebb bürokratikus akadállyal és időigénnyel szabályozni, hanem azt nézi, hogyan tudja a jogalkotói jogosítványait a saját kicsinyes hatalmi érdekeinek alárendelni.

Ennek a javaslatnak a támogatásával a kormánytöbbség beismeri, hogy nem az önkormányzatok és a közhasznú alapítványok, hanem a személyes hatalmi pozícióik érdekében hoznak törvényt. Ehhez az LMP nem fog asszisztálni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség az elsőként jelentkezett független képviselői felszólalásra. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Megmondom őszintén, én nagyon szomorú vagyok, két ok miatt. Az egyik, hogy már megint egy olyan előterjesztés van előttünk a plenáris ülésen, ami egy egyedi esetre próbált törvényt módosítani. Tele van most már a magyar jogtár mindenféle kivételekkel, speciális törvényi szabályozásokkal, és azt gondolom, hogy ez nem jó irányba viszi Magyarországot. Például felmerül e kérdés kapcsán, amit néhány képviselőtársam már megemlített - Németh Szilárd említette is nagyon őszintén az expozéjában -, hogy ez egy egyedi esetre született módosító javaslat. Vajon felmérte-e valaki, hogy egyáltalán hány alapítvány lehet érintett, amely a törvény hatására bármilyen változást fog elszenvedni?

(20.50)

Azt gondolom, hogy nem, hiszen teljesen egyértelmű, hogy itt egy egyedi esetnek a jogszabálymódosítással történő kezeléséről beszélünk, tehát ez az egyik ok, ami miatt én szomorú vagyok. A másik ok meg nyilván az, hogy csepeliként, mind a ketten Csepelen lakunk, egyikünknek se jó, ha Csepelről ilyen kontextusban megy a vita a Házban, mennyivel jobb lenne, hogyha csak és kizárólag valamilyen pozitív ügy kapcsán beszéljünk.

Itt többen belementek már a részletekbe, én nagyon nem szeretném ezt ismételtetni, pont azért, hogy Csepelről ne hogy véletlenül ez maradjon meg azoknak az embereknek az emlékezetében, akik esetleg interneten követik a közvetítést. Világosan elmondták az ellenzéki képviselőtársaim, hogy mi áll ennek az ügynek a hátterében. Általam megfoghatatlan ok miatt a csepeli Fidesz egyfajta kommunista fészeknek tekinti a munkásotthont és ebből adódik ez a probléma, és mivel nem jutottak dűlőre egyéb más megoldásokkal - sajnos a tárgyalás kevésbé tartozott bele ebbe a megoldási eszköztárba -, ezért most eljutottunk odáig, hogy egy ilyen egyedi, eseti törvényt módosítás került a Ház elé.

Korábban én már ajánlottam képviselő úrnak, egyébként beszéltem erről pár mondatban Borbély Lénárddal is, hogy én nagyon szívesen beszélgetek és segítek, ha bármilyen ügy van. Ebben az ügyben is fel tudom ajánlani, hogy ülünk le - megpróbálom valamit segíteni, hogyha igényt tartanak rá - a Munkásotthon Alapítvány képviselőivel, és próbáljunk meg

valamilyen kompromisszumos megoldást találni, és hagyjuk ezt a törvényt módosítást. Én tudom, hogy ez nem egyszerű folyamat, nagyon bemerevedtek már az álláspontok Csepelen, innen nehéz már visszajönni, ez teljesen egyértelmű, ettől függetlenül én naiv vagyok, és azt gondolom, hogy ha nem is rövid idő alatt, de talán sikerülne egy olyan megoldást találni, ami mindenkinek megfelel, és nem egy ilyen törvényt módosítással próbálják meg erővel rendezni ezt a helyzetet.

Egy dologról beszélnék még egy picit talán részletesebben, magáról a munkásotthonról, mert ha esetleg valaki követi a vitát, akkor nem biztos, hogy teljesen világos számára, hogy egyáltalán mi a probléma lényege. Azt kell tudni a munkásotthonról, amelyik egyébként tényleg, itt talán Szávay képviselőtársam mondta, hogy egy nagyon szép szecessziós, egyébként védett színházteremmel rendelkezik, maga a munkásotthon igazából soha nem volt önkormányzati tulajdonban. Annak idején, még az első világháború után a Szociáldemokrata Párt, különböző szakszervezetek meg állampolgárok, szakszervezeti tagok adományából, felajánlásaiból jött létre, kis téglajegyeket is lehetett vásárolni. Ez egy teljesen normális, bevett dolog volt egyébként a szakszervezeti mozgalmak esetében, tehát ez nem egy egyedi csepeli ügy volt, nagyon sokszor a szakszervezetek így teremtették meg maguknak azt a helyet, azt a közösségi teret, ahol összejöveleket tudtak szervezni, kulturális eseményeket tartottak.

Nagyon érdekes, hogy már az 1920-as évek legelején, amikor a Csepeli Munkásotthon megnyitotta a kapuit, már akkor összerúgta vele a port a csepeli közönségi vezetés, már akkor próbált birtokon belülré kerülni. Akkor mondjuk, a moziengedély megvonásával meg mindenféle lakáshivatali engedélyezési eljárás bevetésével próbálta saját tulajdonba vonni ezt a munkásotthont, csak éppen a munkások fogták magukat, kivonultak, körbevették élőlánccal, és ezért nem volt ennek eredménye.

Ezt követően fölépített magának Csepel község egy saját kultúrotthont, és ugyan ez már nem létezik, mert lebombázták a második világháborúban, de egyébként a későbbiekben épültek kultúrotthonok, kultúrházak, és a mai napig is egyébként vannak önkormányzati tulajdonban lévő kulturális intézmények. Ezért sem érthető, hogy miért annyira fontos a városvezetésnek, hogy erőnek erejével ilyen törvényjavaslattal próbálják meg önkormányzati hatáskörbe vonni ezt az intézményt.

Végül még egy picit a történelméről, hogy teljesen lehessen érteni a dolgot. A két világháború között nem sikerült ezt az önkormányzat hatáskörébe vonni, értelemszerűen a második világháború után ilyen kérdés föl se merült, majd '69-től állami tulajdon lett, és a Csepel Művek lett a kezelője magának a munkásotthonnak. Végül is aztán a rendszerváltozás előtt nem sokkal, 1989-ben a Csepel Művek kommunális vállalata lett voltaképpen, aki a tulajdonos lett, és akkor gondolkoztak azon, hogy hogyan lehetne kezelni azt a helyzetet, amit a változó jogszabályok előidéztek, és ezért született az a megoldás, hogy egy

alapítványt hoznak létre. Tíz csepeli cég hozta ezt létre, és bevitték gyakorlatilag tulajdonként az alapítványba a Csepeli Munkásotthont, tehát magát az épületet. Ezt 1992-ben be is jegyezte egyébként a bíróság, és innentől kezdve az alapítvány az üzemeltetője.

Itt van egyfajta szétválás a budapesti szakszervezeti vagy egykori szakszervezeti ilyen kulturális intézményekhez viszonyítva vagy képest, mert volt olyan kulturális intézmény, amelyik az önkormányzatokhoz került, mert a szakszervezetekkel úgy állapodtak meg annak idején, ezt találták jó megoldásnak. Itt speciálisan az alapítvány tulajdonába került ez a munkásotthon, és voltaképpen azóta maga a munkásotthon betölti a funkcióját. Most persze lehet azon hosszasan vitatkozni, hogy ez milyen színvonalú meg elég program van-e ott, de nem hiszem, hogy a mi feladatunk, meg nem hiszem, hogy a Magyar Országgyűlésnek ezzel kellene foglalkozni, a Csepeli Munkásotthon ellátja a feladatát.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Közhasznú alapítványként olyan feladatokat is ellát valóban, amit a törvény önkormányzati feladatként határoz meg. Egyébként ezt a korábbi városvezetések 2010 előtt el is ismerték, hiszen támogatták a Csepeli Munkásotthon működését, amelyik egyébként a bevételének a nagyobb részét a mai napig is saját bevételből teremti elő, és egy kisebbik része az, amit pályázati forrásból az ilyen területi művelődési intézményeknek kiírt pályázatokon nyer.

Így jutunk el 2010-ig, amikor kialakul ez a bizonyos ellentét a csepeli városvezetés és a munkásotthon között, és innentől kezdve merevednek be teljes mértékben az álláspontok, és ez vezet el oda, hogy valóban, ahogy Bárándy Gergely is említette az előzőekben, voltaképpen eljutott odáig a csepeli városvezetés, hogy még finoman meg is zsarolta a Csepeli Munkásotthont. En ezt nem tartom jó megoldásnak, azt meg végképp nem tartom jó megoldásnak, hangsúlyozom még egyszer, hogy egy ilyen törvénymódosítással próbálja ezt a képviselő úr kezelni.

Mondom, én még egyszer csak meg tudom azt erősíteni, hogy ha kell és igényt tartanak rá, én nagyon szívesen megpróbálok közvetíteni önök között. Beszéljünk erről, és találjunk olyan megoldást, ami mindenkinek megfelel. Azt nem hinném, hogy egy európai jogállami megoldás, hogy egy ilyen eseti törvénymódosítással próbálják gyakorlatilag rekvirálni a művelődési házat, és így akarnak belenyúlni a vezetés összetételébe, ez biztos, hogy tovább fokozza azt a háborús helyzetet, ami sajnálatos módon a mai napig is a csepeli közéletben benne van.

Mondom, én még egyszer csak meg tudom azt erősíteni, hogy ha kell és igényt tartanak rá, én nagyon szívesen megpróbálok közvetíteni önök között. Beszéljünk erről, és találjunk olyan megoldást, ami mindenkinek megfelel. Azt nem hinném, hogy egy európai jogállami megoldás, hogy egy ilyen eseti törvénymódosítással próbálják gyakorlatilag rekvirálni a művelődési házat, és így akarnak belenyúlni a vezetés összetételébe, ez biztos, hogy tovább fokozza azt a háborús helyzetet, ami sajnálatos módon a mai napig is a csepeli közéletben benne van.

zetni, és én ezt nagyon szeretném elkerülni, és feltételezem, képviselő úr is partner lesz ebben a jövőben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni még a jelen lévő napirendhez. *(Nincs jelzés.)* Nem látok hozzászólási szándékot, így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

(21.00)

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Mondhatnám azt is, hogy köszönöm a hozzászólásokat, erre vártam, erre számítottam, amit egyrészt a rengeteg információhiány, a nem tudás, másrészt pedig azt gondolom, hogy a napi politikai szándék vezetett.

A szeplőtelen fogantatáshoz, illetve a munkásotthon civilségéhez engedjenek meg egy idézetet Drucker Tibor volt igazgató úr 1964-ben megjelent, Csepeli Munkásotthonról szóló könyvéből. Többet is idézhetnék, de szerintem a legbeszédesebb idézet engedjék meg, hogy elmondjam önöknek. „A mozgalmi munka mellett, ahhoz szorosan kapcsolódva az otthonban volt a munkásság szellemi központja is. Itt tevékenykedett a Csepeli Általános Munkás Dalárda, a Munkásszínjátósok Vigalmi Gárdája, az Általános Munkás Könyvtár, melynek jelentős szerep jutott a munkások nevelésében. Itt volt a bázisa a Természetbarátok Turista Egyesületének, az Eszperantista Mozgalomnak, a Gyermekbarátok Egyesületének és az Alkoholellenes Munkásmozgalomnak, melyek fedőszervei voltak az illegalitásba szorított osztályharcos küzdelmeknek.” *(Dr. Bárándy Gergely: Ebben az időszakban a pártközpont a Képviselői Irodaházban volt, éppen ott, ahol a te irodád is van.)* Ennyit nagyjából a fogantatásról, és arról, hogy mi történt.

Nagy tisztelettel fölhívnam Szabó Szabolcs egyéni képviselő úr figyelmét arra, hogy másfél év alatt, amit Csepelen töltött az elmúlt időszakban, nem biztos, hogy teljes egészében megismeri Csepel történetét, és nem biztos, hogy teljes egészében át is érzi, mi történt ott. Én 51 éve élek ott *(Mesterházy Attila: Végre voltál jó helyen is.)*, és bizony ott voltam a rendszerváltás környékén is. Ahol nem az történt, amit ön tetszett mondani, amit ön itt fölidézett, hanem egész más történt. Az elvtársak '90-ben elbukták a választásokat, mind országgyűlési szinten, egy MDF-es és egy SZDSZ-es képviselő jutott be a parlamentbe, és elbukták bizony az önkormányzati őszi helyhatósági választásokat is. A 35 fős képviselő-testületből egy kommunista és egy kriptokommunista került be a rendszerbe, az összes többi egyébként az SZDSZ, Fidesz, MDF, Független Kisgazdapárt, Kereszténydemokrata Néppárt képviselői és egy független adta. *(Mesterházy Attila: Akkor a Fidesz mint liberális párt volt itt.)* No,

tisztelettel, lehet kiabálni, csak nem érdemes. (Közbeköltések az MSZP soraiból.)

Miután az történt, hogy elbukták a politikai porondon a megmérettetést, ezért nyilvánvaló, ott nem lehet egyik napról a másik napra egy akkora gyárban, mint a Csepel Művek trösztje volt - azért volt egyébként az a tíz vállalat, tehát nem tíz ilyen kitalált vállalat dobta össze a Csepeli Munkásotthont, hanem a trösztből a tíz legnagyobb meghatározó vállalat, ahova egyébként az akkori párttitkárok simán beugrottak a vezérigazgatói székekbe, mert úgy döntöttek ott, azokon a helyeken, hogy ezt ők megtehetik. Létrehoztak egy olyan céget, amely döntött egyrészt a Csepel Művek összes cégéről; ezért van ma a Csepel Műveknek többek közt, a volt Csepel Műveknek, vagy ha úgy tetszik, a Weiss Manfréd Műveknek több mint 800 tulajdonosa. Ezért nem lehet ma ott ipari parkot létrehozni jelen pillanatban, ahhoz különböző tulajdoni viszonyok megszüntetésére lenne szükség. Tehát az egészet szétrabolták, ha úgy tetszik, az egészet széthordták, és az egészet gyakorlatilag tönkretették, ott a melósok munkáját teljes egészében elvették. Ez történt.

De mivel az életnek vannak más színterei is, három ilyen fontos színtere volt még az életnek. Az egyik a kultúra. Erre hozták létre a Csepeli Munkásotthon Alapítványt, amit teljes egészében megszálltak és ők irányítottak. És erre hozták létre a Csepel SC, a Csepel Sport Club Alapítványt, amit dettó. Jól tetszett mondani, csak rosszul mondta a neveket, meg a jobbkios képviselőtársam sem mélyedt el a témában annyira. Az egyiket Podolák György felügyelte, a másikat Avarkeszi Dezső. (Szávay István közbeszólása.) Nem ezt mondta, mert rossz neveket tetszett mondani, de mindegy. Avarkeszi Dezső a Csepeli Munkásotthonban uralkodott, míg Podolák György a Csepel SC-ben.

Aztán volt még egy nagyon fontos terület, az egészségügy. Ezt is megpróbálták lenyúlni. Itt szerencsére az orvosok ellenálltak. Ezt a munkaegészségügyi központot akkor lehetett lenyúlni - ez a II-es kapu egyébként, a csepeliek tudják, miről beszélek -, amikor '94-ben azok az emberek, akikkel visszasírárták a 3,60-as kenyeret, akik a legnagyobb pofont adták a 3,60-as kenyérnek, ismét őket juttatták politikai hatalomba. Rőgtön el is adták a II-es kapunál levő rendelőintézetet, ahol egyébként az akkori kornak megfelelően talán az egyik lemodernebb munka-egészségügyi központja volt Magyarországnak.

No, tehát nagyjából ez a történet eleje. De van itt még más is, amit össze tudnánk hasonlítani, a Csepel SC Alapítvány és a Csepeli Munkásotthon Alapítványnak a párhuzamos futása. A Csepel SC Alapítványt 2005-ben - akkor nem sírt senki, nem voltak itt rajtam kívül, akik felszólaltak volna - Podolák György egyetlen tollvonással - én azt igazolni tudom, amiről beszélek, és ha bemennek a bíróságra, akkor az iratokat meglátják - átadta egy offshore-cégnek, az összes tulajdonjogot. Minden kertelés, minden megállapodás, minden nélkül, egy egyszerű döntés-

sel rábírt az akkor még egyébként regnáló tíz céget, hogy írják alá, hogy ez a jog... Egyébként már akkor az én javaslatomra, akkor sporttanácsnok voltam, és akkor készítettem elő a csepeli önkormányzatban - tetszenek tudni, 2005-ről beszélünk, 2004-2005-ről, akkor még a csepeli önkormányzatban volt összesen öt fideszes képviselő; tehát ennyit a Fideszlenyúlásról -, azt szerettem volna, hogy a csepeli önkormányzat tulajdonába, köztulajdonba, vagy ha nem tulajdonba, akkor legalább az alapítói jogok a csepeli önkormányzathoz kerüljenek. Ez jó tíz évvel ezelőtt volt, és még egyszer szeretném hangsúlyozni, akkor még szerintem esélyünk sem volt arra, hogy bármikor ott csepeli polgármester legyen vagy csepeli fideszes többség, de úgy láttuk volna biztosítottak. Ez nem sikerült.

A bíróság kétszer elutasította a bejegyzést. Kétszer. Majd valamilyen oknál fogva a Legfelsőbb Bíróság egyik kollégiuma úgy döntött, hogy mégis meg lehet ezt a bejegyzést tenni, és megtették 2006-ban, és ma úgy van a Csepel SC, ahogy van. Egy offshore-cégnek gyakorlatilag a tulajdonában van, mert az offshore-cégnél vannak az alapítói jogok. Pont. Jó napot kívánok. Az elvtársak kívánszorogtak a kuratóriumból és a felügyelőbizottságból is, hagyták, hadd történjen, ami lesz.

Itt nem ez történt. Itt egy kicsit eltolódtak az idők, és valahogy úgy számolták, hogy örök életben ők lesznek egyébként, ők adják a polgármestert, ők lesznek többségben. Nem így történt 2010-ben. Én 2010-ben világossá tettem, mégpedig a beiktatási beszédemben, amit épp a munkásotthonban tartottam, hogy szeretném, ha a munkásotthon köztulajdonba kerülne, vagy legalábbis az emberek által közbizalommal megbízott, megválasztott képviselőtestület tudjon dönteni a sorsáról. Ezt képviseltem, ugyanazt, mint amit egyébként a Csepel SC-vel kapcsolatban. És bizony, kedves képviselőtársam, nem egy, hanem nagyon sok tárgyalást folytattam ebben az ügyben. Nagyon sok lehetőséget kínáltam föl, nagyon sok lehetőséget vártam volna. De azt a lehetőséget, hogy a csepeli önkormányzat továbbra is 30-40-50 millió forinttal finanszírozza a munkásotthon működését, és egyébként rálátása sincs, hogy ott mi történik, kívül kötnek szerződést, milyen szerződést, kit fizetnek, hányan dolgoznak ebben a rendszerben, azt gondolom, hogy azt nem tarthatjuk fönn, és ezt fenntarthatatlan állapotnak érzem.

Innen történt meg, hogy 2012-ben, Csepel újraépítésének 300. évfordulóján azt a lehetőséget kínáltam föl, hogy az önkormányzat cége átvehesse ezt az alapítványt, illetve az alapítói jogokat. Ebbe a Siemens, mint az egyik még meglevő alapító simán belement, ünnepélyes keretek között aláírta az önkormányzattal a szerződést; a Csepeli Fém-mű - amely felszámolás alatt van, és egy Megay Oktáv nevű felszámoló kezébe került, ott éveken keresztül zajlott a felszámolás; annak is érdemes lenne utánanézni, na, mindegy -, ők meg nem. És így került a bírósághoz az alapítói jog. Szerintem nincs jó helyen a bíróságnál az alapítói jog, mert a

bíróságnak erre az egészre rálátása sincs. Akinek rálátása van, az a csepeli önkormányzat.

A csepeli önkormányzat nem az én hitbizományom, de nem is az öné, hanem a csepeli embereké. A csepeli emberek öt évente döntenek arról, hogy kit szeretnének látni. Tetszik látni, hogy mondjam, a szerencse meg a politikai élet forgandó. Tehát 2006-ban még senki nem gondolta, hogy 2010-ben fideszes önkormányzat lesz. Én nem gondolom azt, hogy 2015-ben megjósolható, hogy 2019-ben kit fognak a csepeliek választani. De az intézze a sorsát ennek az intézménynek, akiben egyébként megbíznak a csepeliek! Nagyon egyszerű.

És van még egy, ami szerintem megalapozza azt, hogy beadhattam ezt a törvényjavaslatot, és mivel egyedi esetről van szó, de az egyedi eset alapján sok esetet lehet majd ezzel a törvényjavaslattal orvosolni, mert szeretném fölhívni a figyelmet, ez nem lex munkásotthon, hanem sok esetben használható lesz ez a törvényjavaslat a dolgok rendbetételére.

(21.10)

Volt Csepelen egy MDF-es székház, amit az elvtársak '90-ben az akkori MDF-fel, amelyik megszerelte ott a hatalmat, ugyanígy egy kicsi mutyival összedobtak. Ez az MDF-es székház ott található Csepelen a víztoronynál, a HÉV-végállomásnál. Ebben benne volt az akkori Fővárosi Önkormányzat, benne volt az akkori csepeli leköszönő tanácselnök - Orosz Ferencről beszélek, aki aztán később alpolgármesterként 20 éven keresztül irányította gyakorlatilag a kerületet -, és átjárták az egészet az MDF-nek. Az MDF már rég nem volt, de MDF-székház még mindig volt Csepelen.

Ezért három évet kellett küzdenem a Fővárosi Önkormányzat különböző bürokrataival, hogy a csepeli önkormányzat ezt megkaphassa, és arra a célra fordíthassa, amit ön mindennap lát. Egy lepukkant, lerobbant, szétlopott épületből lett egy gyönyörű nyugdíjasklub, ahol minden este tömve van a ház, ahol minden este legalább 100-150 nyugdíjas szórakozik, legalább 100-150 nyugdíjas tölti el az estjét békésen, szeretetben, és azt gondolom, egy kicsit épülve. Ez a helyzet.

Tehát ezt tudom ígérni én, hogy ha a törvényjavaslatot elfogadjuk - nem kertelek ebben a tekintetben -, akkor egyértelmű, hogy a munkásotthon egy új perspektíva elé lép. *(Szávay István: De nem a munkásotthon az egyetlen civil szervezet ebben az országban!)* Ez a törvény nem a civil szervezetekről szól, képviselő úr, mielőtt itt egészen félreértené ezt a történetet, hanem, még egyszer mondom, egy egyedi eset orvosolásán keresztül szeretnénk... *(Szávay István: Ez egyáltalán nem egyedi eset, képviselő úr!)*, szeretnénk azt a lehetőséget megadni az önkormányzatoknak - azoknak az önkormányzatoknak, amelyeket egyébként a polgárok választanak meg, és teljes egészében legitimek -, hogy éljenek a lehetőségükkel, amennyiben ezt vállalják. Az önkormányzat nem módosíthatja ennek az alapítványnak a

céljait. Tehát nem teheti meg, hogy ezentúl akkor ott egy brókerközpontot fog üzemeltetni. Továbbra is azokat a célokat kell teljesíteni, amit az alapítók annak idején nagyon szépen meghatároztak.

Azt gondolom, hogy ez a jogszabály teljes egészében garancia arra, hogy a Csepeli Munkásotthon, és azok a közhasznú alapítványok, amelyek hasonlóan kulturális intézményeket, vagy egyéb, ne adj' isten, szociális intézményeket tartanak fenn, azok a helyi önkormányzattal együttműködve egy új perspektíva elé állítsák ezeket az intézményeket. Én ezért terjesztettem be ezt a törvényjavaslatot. Ha úgy tetszik, ez a törvényjavaslat már ultima ratio volt, képviselő úr, tehát itt már nem volt más lehetőség. Én nem szerettem volna, hogy törvényjavaslattal orvosoljuk. Jól látható, hogy mindent megpróbáltunk azért, hogy együttműködés legyen az önkormányzat és az alapítvány között. Az alapítvány teljes egészében kizárta ebből az önkormányzatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról, valamint az egyesületi jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Bánki Erik képviselő úr önálló indítványa T/5143. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A késői időpontra való tekintettel igyekszem röviden összegezni az indítványom tartalmát, amely elsősorban olyan technikai jellegű módosításokat tartalmaz, amely a gyakorlati élethez, illetve a nemzetközi szabályokhoz igazítaná a hazai jogszabályokat.

Igazából három ponton módosítaná a javaslatom a mostani hatályos törvényt. Ennek első és technikai szempontból talán legfontosabb része az, hogy megszüntetné azt a fajta kötelezettséget, amely az amatőr sportolók szerződéses jogviszonyának létét követeli meg ahhoz, hogy a sportolók sportrendezvényeken részt vehessenek, versenyszerűen a saját sportegyesületükben sportoljanak.

A javaslatnak az a lényege, hogy a korábbi gyakorlattal ellentétben innen kezdve egy egyesületi tagság is elegendő lenne ahhoz, hogy a sportolónak sportolásra alkalmas igazolása lehessen, és a hazai szövetségek által kiírt versenyrendszerben vagy akár nemzetközi verseny keretében is sportolhasson.

Természetesen nem gondolom azt, hogy a sportági szakszövetségeknek nem kellene meghagyni azt a lehetőséget, hogy ők maguk szabadon dönthessenek arról, hogy ők előírják-e a saját sportolók

számára azt, hogy legyenek amatőr szerződéseik, de a törvény szerint erre őket nem köteleznénk. A mai gyakorlat azt mutatja egyébként, hogy a labdarúgás területén az UEFA és a FIFA sem ismeri el szerződésként az amatőr szerződéseket. Számukra a szerződés a professzionális szerződés, amely egy játékost a klubjához köt, és amely megteremti a lehetőségét annak, hogy versenyrendszerben részt vegyenek.

Ilyen módon a magyar amatőr szerződéseket egyébként ezek a nemzetközi szervezetek nem ismerik el. Ennek ellenére minden évben újra kell kötni ezeket a szerződéseket, ami azt jelenti, hogy egy utánpótlás-akadémia esetében 350-400 szerződésnek az egyébként minden évben július 1-jével történő megkötését írja elő, ami az égvilágon egyébként ezeket a sportolókat semmire nem kötelezi, hiszen ezek a szerződések bármikor felmondhatók, nincs semmiféle következménye, hiszen ebben a szerződésben nem rendelkezhetnek például fizetés vagy bármilyen bérjellegű juttatás megállapításáról.

A másik módosítási javaslata ennek a törvényjavaslatnak azon amatőr sportolókra vonatkozik, akik nem tagjai egyesületeknek, vagy nem rendelkeznek olyan szerződéssel, amely sportszervezethez kötné őket. Ebben az esetben a versenyengedély igazolására az országos szövetségtől kaphatja meg a versenyengedélyét, és ez biztosítja számára a sportolói jogviszony létrehozását.

A harmadik pedig szintén alapvetően egy technikai módosítás, az pedig a sportszervezeteket érinti. Az országos szövetségeknek eddig a reklámszerződések megkötését vagy közvetítési jogok értékesítésével kapcsolatos szerződések megkötését minden esetben a közgyűléssel kellett jóváhagyatniuk. Ezen enyhítene a jogszabály olyan értelemben, hogy továbbdelegálhatnák a közgyűlések ezt a döntési kompetenciát a sportági szövetségek elnökségére, ami természetesen nem jelenti azt, hogy kivonnák a közgyűlés döntése alól ezeknek a szerződéseknek a megkötését, mert miután minden évben van közgyűlés, és minden évben a közgyűlés előtt az elnökségnek kötelező beszámolnia az előző évi tevékenységről, értelemszerűen a közgyűlést rendszeresen tájékoztatja az elnökség azokról a szerződésekről, amelyeket év közben megkötött, de ez nem jelenti azt, hogy év közben csak egy ilyen szerződés megkötése miatt egy közgyűlést kelljen összehívni.

Akik már voltak valaha sportági szövetségek elnökségének tagjai vagy ültek országos szövetségek közgyűlésében delegált tagként, azok pontosan tudják, hogy nem olyan egyszerű ilyen közgyűléseket összehívni. Az évi rendes közgyűlések összehívása is sokszor nehézségekbe ütközik, hát még ha év közben kell egy-egy szerződés jóváhagyására egy ilyen közgyűlést összehívni. Azt gondolom, hogy ez a szabályozási könnyítés elsősorban a sportági szövetségek működése szempontjából jelent könnyebbséget, egyáltalán nem jelenti azt, hogy ez bármilyen módon a transzparenciát érintené, hiszen, mint mondtam, minden évben minden elnökség köteles a közgyűlés előtt beszámolni az előző évi tevékenységéről. Ilyen módon értelemszerűen, ha korábban ezt

nem tette volna meg - de a gyakorlat ezt egyébként nem mutatja, hogy bármi ilyen szerződésről egyébként ne tájékoztatta volna az adott szövetség az érintett klubokat -, akkor is a közgyűlésen erről minden évben köteles beszámolni.

Tehát három ilyen módosítást tartalmaz a jelenlegi jogszabály. Azt gondolom, hogy semmiféle olyan hatása nincs ezeknek a módosításoknak, ami érdemben nehezítené a működést. Kifejezetten az a célja, hogy adminisztrációs könnyítést adjon a sportági szövetségek és az elnökségek működéséhez.

Arra kérem a parlament képviselőit, a tisztelt frakciókat, hogy támogassák ezt az indítványt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

(21.20)

ELNÖK: Kérdezem, hogy a kormány nevében Simicskó István államtitkár úr kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A sportról szóló 2004. évi I. törvénynek a tisztelt Ház napirendjén szereplő jelen módosítása, ahogyan elhangzott Bánki Erik képviselő úr részéről, valóban az amatőr sportolói szerződés megkötésére vonatkozó szabályokat pontosítja. Valóban, ahogyan elhangzott, csak az MLSZ esetében, a magyar labdarúgók vonatkozásában is mintegy 200 ezer amatőr sportolói szerződést kell évente áttekintenie a kluboknak és az MLSZ-nek. Ez hihetetlen nagy mértékű adminisztratív teher. Ez alól szeretnénk mentesíteni, illetve szeretné Bánki Erik képviselő úr a javaslatával mentesíteni a sportági szövetséget, ami szerintünk jogos igény. Másrészt az országos sportági szövetségek mint a civiltörvény hatálya alá tartozó szervezetek esetén rugalmasabbá teszi az úgynevezett vagyoni értékű jogok hasznosítására vonatkozó, a szövetség mint kedvezményezett hatáskörébe tartozó szerződések megkötését.

Tudjuk azt, tisztelt képviselőtársaim, hogy a modern sport folyamataiban megfigyelhető tendencia a nemzetközi szövetségek szabályrendszeréhez való igazodás, egyfajta harmonizáció, továbbá a sport üzleti jellegének előtérbe kerülése. Ezek a folyamatok indokoltá teszik egyrészt, hogy a hazai és a nemzetközi szövetségi szabályok harmonizációjával érintett területeken a hazai sportjogi szabályozás folyamatosan kövesse az aktuális trendeket, másrészt, hogy a sporttal kapcsolatos, üzleti értékkel is bíró gazdasági folyamatok minél gördülékenyebbek és gyorsabban rendezhetők legyenek, a szükséges döntések a piaci folyamatokat aktuálisan követhessék. Ennek érdekében a tisztelt Ház előtti törvény módosítást a sportkormányzat alapvetően támogatja.

A törvényjavaslat elfogadása során ugyanakkor szükségesnek tartjuk hangsúlyozni a legmagasabb szintű sportjogszabály kapcsán is a sportági megkö-

zelítés szempontjából hangsúlyos szektorsemlegeséget. Ennek érdekében a törvényjavaslat olyan irányú módosítással történő elfogadását támogatjuk, amely valamennyi sportszövetség esetén a jövőre nézve is konzekvensen alkalmazható szabályként fenntartja a sportolói jogviszony megalapozása során a jogok és kötelezettségek rendezése alapjaként a felek közötti magánjogi jogviszonyt mint amatőr sportolói sportszerződést valamennyi sportszervezettípus tekintetében, ideértve a sportiskolákat is és az utánpótlás-nevelés fejlesztését végző alapítványokat is. Megjegyzem, az ez utóbbi sportszervezettípusokra - sportiskolák és alapítványok - vonatkozó alapvető sportolói, sportszervezeti jogviszonyokat a tervezett módosítás nem is érinti.

Tehát kormányzati szempontból szükségesnek tartjuk, hogy a tervezet a módosítás tartalmával összhangban állóan a szövetség hatáskörébe utalja annak szabályzatban történő meghatározását, hogy a törvényi kötelezés helyett, ha a szövetségi szabályozás másként nem rendelkezik, továbbra is lehetőség legyen a sportoló és a sportszervezet között a jogviszony alapjaként a sportszerződés megkötésére, függetlenül egyébként az amatőr sportolót alkalmazó sportszervezet típusától.

A fentiekhez kapcsolódóan, figyelemmel arra, hogy az amatőr sportoló és a sportszervezet közötti alapvető jogokat és kötelezettségeket tagsági jogviszony vagy amatőr sportolói sportszerződés rendezi, valamint a sporttevékenység gyakorlása során az minősül a sportoló és a sportszervezet közötti jogviszony alapjának, a kizárólag igazolás alapján történő sporttevékenység kifejtését nem támogatjuk. Az igazolásnak ugyanis továbbra is garanciális előfeltétele kell hogy legyen, hogy a sportoló a sportszervezettel valamilyen szabályozott jogviszonyban álljon; tehát valamilyen szabályozott jogviszonyban álljon a sportoló és a sportszervezet.

A kormányzat részéről a fentiekre tekintettel, az ismertetett módosítások elfogadása esetén támogatom a T/5143. számú törvényjavaslat tisztelt Ház részéről történő elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Bánki Erik és Hiszékeny Dezső tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Kérdezem... - ja, a Fidesz részéről nincs itt senki, aki hozzászólhatna *(Derültség a Jobbik soraiból.)*, az előterjesztő vezérszónokként nem tud hozzászólni.

Akkor megadom a szót az MSZP képviselőcsoportjának, elsőként Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, az MSZP részéről.

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Hát, sokan nem maradtunk, akik szólhatnak - olyanok vannak, akik már nem *(Derültség a Jobbik soraiban.)* -, és van, aki nem tartotta szükségesnek vagy érdemesnek, hogy erről beszéljünk. Talán azért nem, mert látszó-

lag egy jelentéktelen törvénymódosításról van szó, talán ez is indokolta azt, hogy ilyen késői órában tárgyaljuk; gondolták, hogy ez a négyparagrafusnyi törvénymódosítás nem egy olyan jelentős esemény.

Ugyanakkor államtitkár úr is kitért arra, és egyetérték vele, hogy ez több százezer ember életét befolyásolja, és azért is különösen fontos, mert ezek zöme fiatal, egészen fiatal ember. Sokszor beszélünk arról, hogy a sportnak milyen nevelő hatása van; bár azzal nem értek egyet, hogy ez kizárólagos nevelő hatás - ugye, volt, aki ilyen típusú véleményt fogalmazott meg -, de azzal igen, hogy ez nagyon fontos dolog. Ha ennek a szabályozó rendszeréhez nyúlunk hozzá, azt gondolom, az jelentős téma, és ennek a javaslatnak is van jelentősége és érdekessége is.

Az érdekességét én abban látom, hogy mind a két esetben - két fő témáról szól ez az egész - egy 2011-ben alkotott vagy 2011-ben jelentősen módosított törvényről van szó, és ez azt jelenti, hogy már a jelenlegi hatalom volt az, aki ezt a saját szája íze szerint formálta, mint a két törvény módosítása esetében. Erre ki is térek majd, hogy az én megítélésem szerint ez mit jelent.

A módosítás bevallott célja az, hogy rendezni szeretné az amatőr futballistáknak ezt a mai lehetetlen helyzetét. Itt az hangzott el, hogy ezek az egy évre kötött szerződések nem jók, ezt valamilyen más módon kellene rendezni. A másik pedig, hogy az üzleti világ változásaihoz kellene igazítani a sport döntési mechanizmusát - magamban én ezt így fordítottam le. Én az elsővel szeretnék foglalkozni, a második kérdéskörrel képviselőtársam foglalkozik majd.

Azt gondolom, hogy az amatőr futballisták - merthogy kifejezetten a futballistákról szól ez az első része - esetében egyrészt hibás a törvényjavaslat megfogalmazása, hiba alatt azt értem, hogy teljesen értelmetlen, magyarul. Tehát azt javaslom, hogy ezt olvassuk el még egyszer, ilyen ne kerüljön bele. Azzal, hogy kihúztuk a „kizárólagos” szót, kétszer van ugyanaz leírva; szerintem így magyartalan és értelmetlen. Érdemes még egyszer megnézni, hogy az, amit leírunk és elfogadunk esetleg később, mindenképpen legyen helyesen magyarul megfogalmazva, és ne legyen benne értelemzavaró kitétel. Nem szeretném ezt most itt fölolvadni; amennyiben erre van igény, akkor utána szívesen elmondom, hogy mi az, amit szerintem ebben nem sikerült jól megfogalmazni.

A másik ellentmondást abban vélem felfedezni, hogy az indokolásban az én megítélésem szerint önleleplező módon rosszul fogalmaznak. Ezt viszont fölolvassom, hogy az indoklásban mi szerepel. „A labdarúgás területén a FIFA és az UEFA szabályai nem ismerik el az amatőr sportolói szerződés létét. A FIFA és az UEFA szabályai alapján minden olyan sportolói jogviszony, amelynek tekintetében szerződés jön létre, profi szerződésnek minősül.” Az indoklás másik részében az szerepel, hogy „kettős célt szolgál, egyrészt rendezi az amatőr labdarúgók helyzetét úgy, hogy a sportolók szerződését ezekkel az előírásokkal összhangban lehessen megkötöni”. Tehát akkor egyrészt a FIFA megítélése szerint az amatőr-

nek nem lehet szerződése, ugyanakkor másrészt pedig ezeket a nem létező szerződéseket szeretnénk mi nemcsak egyéves időszakra rögzíteni, hanem hosszabb távú időszakra is. Ezt valahogy föl kell oldani; a leírtakból ez jön át. Tehát azt kérem, hogy vagy az indoklást kell módosítani, vagy azt kell végiggondolnunk, hogy mi legyen a csapás iránya. Ha ilyen szerződés nem létezik vagy nem szabad hogy létezzon, akkor lehet, hogy azon kell elgondolkoznunk, hogy ilyenek ne legyenek. Mindenesetre az indoklásban és a megfogalmazottakban nem ez szerepel, nem így jön át, tehát az én megítélésem szerint ezt valamilyen módon fel kellene oldani.

Az, amiről még szólni kellene, ott egy kicsit zavarban vagyok. Ugye, az egésznek a lényege, hogy most miért került erre a törvénymódosításra sor. Visszalapoztam, megnéztem, 2011-ben mi indokolta azt, hogy ezt megfogalmazzuk, hogy szükség van ezekre az egyéves szerződésekre. Az került leírásra az indoklásban: „Az elmúlt évek jogalkalmazási tapasztalatai során szerzett visszajelzések alapján számos esetben súlyos visszaélések történtek, elsősorban utánpótláskorú, sőt döntően 14 év alatti sportolók sérelmére az amatőr sportolói szerződésekkel a sportszervezetek részéről. Ezek a visszaélések sok esetben odavezettek, hogy az igazolt sportoló gyermekeket - sportegyesület-váltás megakadályozását követően - a sportszervezet önkényesen kizárta a versenyzési lehetőségéből, versenyekre nem neveztek az amatőr sportszerződés lejártá előtt klubot váltani szándékozó, de a nevelőegyesülettel megegyezésre nem jutó utánpótláskorú versenyzőket.”

(21.30)

Hát akkor ebből óhatatlanul következik a kérdés: megszűntek ezek az okok? Meg akarjuk szüntetni ezt. Erre hozták létre 2011-ben, hogy egyéves szerződéseket kell kötni, merthogy ez úgy folytatódik: „A javaslat minderre figyelemmel amatőr sportolói szerződés megkötésének lehetőségét fenntartva a sportszerződés időtartamát legfeljebb egy évben határozza meg”. Még egyszer kérdezem: megszűntek ezek az okok? Ma már nem adják-veszik a tehetséges gyerekeket? Ma már nem hátráltatják azokat, akik klubot akarnak váltani? És ez az új módszer mennyiben változtatja vagy oldja meg? Ezekre a kérdésekre sem az új javaslat nem ad választ megítélésem szerint, sem az indoklásban nem olvashatunk róla.

Tapasztalataim egyébként azok, hogy ezek az okok, amiket felolvastam, nem szűntek meg, ezek ma is jelen vannak az amatőr labdarúgásban, és ez különösen súlyos, ha gyermekek esetében ez létezik. És létezik mind a kettő. Ha ez 2011-ben igaz volt, és ezt emiatt úgy próbáltuk szabályozni és megoldani, hogy egyéves szerződéseket köthetnek, akkor ma azt kell vizsgálnunk, hogy ezek az okok fennállnak-e, és ha igen, akkor az egyéves szerződés alkalmas-e arra, hogy ezt szabályozott mederben tartsa. Ha nem, akkor ezen változtatni kell, de abban nem vagyok biztos, hogy ez a lehetőség ezen tud majd változtatni.

Köszönöm szépen. Innentől kezdve frakciótársam folytatná.

ELNÖK: Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, a szót. Én is hiányolom a KDNP-s, az LMP-s és a független képviselőket is a vitából. Pedig egy fontos kérdésről van szó. Én is ott folytatnám, ahol Hiszékeny Dezső képviselőtársam abbahagyta. Ha szabad, egy mondatot vagy egy gondolatot még hozzáfűznék ehhez az indokláshoz és a módosítás első két részéhez.

Igazából azt nem tudtam pontosan értelmezni, hogy ahogy államtitkár úr is elmondta, a kormány egy ilyen szektorsemleges vagy sportágsemleges megoldást javasolna, viszont az indoklás maga nem szól másról, mint hogy mi van a magyar foci területén. Tehát egy kicsit zavaró, hogy maga a módosítás szövegszerűen az összes sportági szakszövetségre vonatkozik, de az indoklás egyedül csak a futballt emeli ki, mint amelynek a problémáját meg akarja oldani. Éppen ezért érdemes lenne összhangba hozni a kettőt, amiről államtitkár úr is beszélt, hogy ez akkor valóban vagy az összes sportági szakszövetségre vonatkozzék, vagy pedig akkor legyen konkrétan beleírva azt, hogy ez a futball-lobbi eredményeképpen kerül megváltoztatásra.

Én mint a sportágak iránt érzékeny politikus, hiszen a Sportegyesületek Országos Szövetségének is elnöke vagyok, egy kicsit úgy értékeltem első olvasatra, hiszen ahogy Hiszékeny Dezső is utalt rá, egy kicsit zavaros a megfogalmazás, hogy ez újabb lehetőség arra, hogy a sportegyesületek lehetőségét korlátozzák. Tehát a sportegyesületek szempontjából legalábbis nem egy jövőbe mutató rendelkezésnek tartjuk. Éppen ezért mi ezt a módosítást semmiféleképpen nem támogatnánk ebben a formában. Hiszen azt látjuk, hogy a sportkormányzat az elmúlt, most már lassan öt évben a sportegyesületekre nem úgy tekint, mint ahogy a sportszakma. Államtitkár úr biztos sok esetben szembesült különböző konferenciákon, beszélgetéseken azzal, hogy a sportegyesületeket a magyar sport alapegységének tekintik a sportban dolgozó szakemberek.

Ehhez képest, és engedjék meg, hogy ezt a vitát erre is felhasználjam egy mondat erejéig, semmilyen formában nem ismeri el a sportkormányzat. Nincs működésiköltség-támogatásuk az egyesületeknek, miközben föl kell kapcsolni a villanyt, fizetni kell a könyvelőt, és számos olyan költségük van, ami bizony nagyon nehezen kigazdálkodható, még akkor is, ha az elismerésre méltó, hogy a kormány bizonyos sportágak fejlesztésére többletforrásokat biztosít. Ahogy korábban is elmondtam, és most megismételném, ez mindenféleképpen üdvöztető. Egy kicsit nagyobb figyelmet kellene szentelni az egyesületeknek, hiszen számos olyan problémájuk van, amivel naponta küzdenek.

A második részben, amiről Hiszékeny Dezső is beszélt, hogy én fogok egy kicsit részletesebben be-

szélni, szintén fölmerül ugyanaz a kérdés az előterjesztő irányába, hogy ha egy sportági szakszövetségnek biztosítjuk azt a lehetőséget, hogy közgyűlési döntés nélkül, még ha beszámolási kötelezettsége van is, hozzon egy ilyen döntést, akkor miért nem adjuk meg ezt a lehetőséget a sportegyesületek számára. Hiszen azt a részt érintetlenül hagyja a módosítást betervező képviselőtársam. Nem értem, hogy miért teszünk különbséget, hogy egy sportági szakszövetségben nehéz a közgyűlést összehívni, egy sportegyesületnél, akár egy nagy sportegyesületnél meg könnyű a közgyűlést összehívni. Hát most ha az egyiknél problémát okoz, akkor a másikonál is problémát okoz.

Vagy azt javasolnám, hogy akkor történjen egy kiegészítése ennek, hogy a sportegyesületeknél is legyen meg ez a lehetőség, vagy pedig hagyjuk a csudába. Én a másodikat is támogatnám, mert azt gondolom, hogy erről szól az egész rendszer, hogy van a közgyűlésnek jogosítványa, amit igenis ki kell kérni. Egyébként egy közgyűlés adhat felhatalmazást az elnökségnek arra minden további nélkül, hogy később ilyen típusú szerződéseket beszámolási kötelezettség mellett. Tehát ilyen értelemben nem pontosan értem az indoklást, hiszen ha minden évben úgyis felül kell vizsgálni, minden évben az elnökségnek is kell döntenie arról, hogy meghosszabbítsák az egy évnél hosszabb időre szóló szerződéseket, akkor, hogy őszinte legyek, nem látok olyan nagy változást abban, hogy most akkor miért kellene ezt törvénybe iktatni, hogy úgymond kiiktatjuk a közgyűléseket. Azt értem, hogy a legegyszerűbb az lenne, ha közgyűlés se lenne, mert akkor még könnyebb lenne döntögetni ezekben a kérdésekben, de mégiscsak az egyetemesi törvény arról szól, hogy a legfőbb döntéshozatali szerv bizonyos kérdésekben a közgyűlés.

És tudja, ennek az egész gondolatnak érdekes ízt ad az, hogy manapság a fideszes országgyűlési képviselőknek mintha megtetszene az, hogy különböző egyesületek, sportági szakszövetségek élén mutogatják saját magukat. Sajnos, elment a rezsiharcosunk, aki legutóbb a birkózószövetség elnöke lett, vagy éppen Kocsis Máté, aki a kézilabda-szövetség elnöke lett, és olimpikonoktól, világbajnokoktól, Európa-bajnokoktól veszik el a fideszes képviselők a lehetőséget, hogy vezessenek egy olyan szövetséget, amelyről az egész életük szólt; és pusztán azért, mert biztos nagyon érdekes, izgalmas és jó dolog pózolni bizonyos sportrendezvényeken politikusként. Azt gondolom, mégiscsak jobb lenne, ha a kormány és a fideszes képviselők nem használnák politikai hatalmukat arra, hogy elvegyék a magyar sportot azoktól, akiké, azoktól a versenyzőktől, sportszakemberektől, akiknek az élete egész végig erről szólt.

Tehát magyarul, mi azt tudjuk mondani, hogy jelen formájában egyik módosítását sem tudjuk támogatni a képviselő úrnak, eltérő okokból. Természetesen elképzelhető olyan szövegszerű javaslat, ami számunkra is elfogadható, erről részletesen beszélt Hiszékeny Dezső az első két módosítás kapcsán. A második esetben pedig azt javasolnánk, ha úgymond szektorsemleges, szervezetsemleges szabályo-

zást akar a kormány, akkor bizony ez igaz kell legyen a második módosításra is. Akkor minden olyan sportszervezet, egység számára biztosítani kell ezt a lehetőséget, amelyik ilyen gondokkal küzd, nem csak a sportági szakszövetségek számára. Úgyhogy ez lenne a mi álláspontunk ezzel kapcsolatban. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A gyér részvétel és a kizárás miatt véget ért a vezérszónoki felshólalások ideje. És most a normál szót kérők kaphatnak szót. Ennek keretében megadom a szót Szávay István képviselő úrnak.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt csekély számú Képviselőtársaim! Életemben nem szóltam még hozzá az elmúlt öt évben sporttárgyú törvényhez, meglehetősen kicsi az affinitásom ebben az ügyben és a hozzáértésem is. Most azonban kénytelen vagyok megtenni, tekintve, hogy az ülést még Sneider elnök úr előtt levezető Latorcai János elnök úr kizárta a vitából Szilágyi György képviselőtársamat, méghozzá azért, mert a cigány szót, illetve a bűnözés szót egyszerre, egy összetett szóként nyilvánosan használta itt az ülésteremben. Ezért Szilágyi képviselőtársam felszólasát én fogom most megosztani önökkel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ismételen a sporttörvény módosítása fekszik előttünk. A javaslat szerint a törvény szövegében apróbb kiigazítások, kis pontosítások szükségesek. Az első pontosítás azt a célt szolgálja az indoklás szerint, hogy a FIFA és az UEFA előírásainak könnyebben és jobban meg tudjanak felelni az amatőr labdarúgók. Az indoklás arra hivatkozik, hogy sem a FIFA, sem az UEFA nem tesz különbséget az amatőr és a profi sportszerződés között, ezért indokolt a módosítás. Az érvelés akár igaz is lehet, de a törvény szövegében eszközölni tervezett módosítás nem tartalmaz semmiféle szövegszerű változtatást azzal kapcsolatosan, hogy a sportszerződés mikor minősül amatőrnek vagy profinak.

(21.40)

A jelenleg hatályos sporttörvény a sportszerződések között szintén nem tesz különbséget. A sportszerződés a törvény szerint vagy megbízási jogviszony lehet, vagy munkaviszony, mindkét jogviszony további törvényekben részletesen szabályozott. Ezen törvények egyikét sem érinti a jelenlegi módosítási javaslat. Ezért úgy gondolom, hogy az indokolásban foglalt érvelés nem támasztja alá a normaszöveg módosítását.

A szövegszerű módosítások valóban technikai jellegűnek tűnnek. A jelenlegi szabály szerint amatőr sportoló sportegyesület keretében vagy tagként, vagy sportszerződéssel sportolhat. A módosítás szerint továbbra is tagként vagy sportszerződés alapján sportolhat sportegyesületben, ha a sportszövetség vagy a szakszövetség versenyszabályzata a sportszerződés megkötését egyébként kötelezővé teszi.

Sportvállalkozás keretében jelenleg is és a módosítás szerint is csak sportszerződéssel sportolhat amatőr sportoló. A törvény szövegébe tehát egy magyarázó fordulat kerül beiktatásra. Szó sincs arról, hogy az UEFA vagy a FIFA miféle elvárásokat támaszt a sportolókkal szemben. Abban az esetben, ha a FIFA vagy az UEFA bizonyos elvárásokat támaszt a sportolókkal kötött szerződések tárgyával, hatályával vagy tartalmával kapcsolatosan, akkor ezen elvárásokra az adott sportág intézményrendszerének kell tájékoztatnia a sportolóit, legyenek azok akár profik, akár amatőrök.

A nemzetközi elvárások ismerete mind a sportolónak érdeke, amennyiben nemzetközi sportkarriert szeretnének, mind a sportszervezetek érdeke, amelyek szeretnék hírnevüket akként öregbíteni, hogy a nemzetközi szereplésre alkalmas, sikeres sportolókat nevelnek.

A sportszerződéseket tehát olyan tartalommal kötik meg a felek - sportoló és sportszervezet -, amely tartalom a céljaikhoz és elvárásaikhoz igazodik. Nem törvényben kell szabályozni az egyes szerződések tartalmát. A jelenlegi szabályozás széles lehetőséget biztosít a sportszerződések megkötésére, illetve azok tartalmára vonatkozóan. A változtatás alátámasztására az indokolásban hozott érvek sem nem okszerűek, sem nem tényszerűek. A szövegmódosítás a magyar nyelv szabályai szerint nem hordoz többlettartalmat, nem eredményez tartalmi változást a jelenlegi normaszövegben, ezért álláspontunk szerint felesleges, elfogadása nem indokolt.

És akkor arról még nem is beszéltünk, hogy a FIFA és az UEFA nem ismeri el az amatőrsportolói szerződéseket.

Az előterjesztés magában foglalja továbbá az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosítását is - amely törvényről egyébként szintén egyetlenegy pont megnyitására már az előző napirendi pontban szintén hasonló fölöslegességgel tárgyaltunk. Hogy valami saját gondolatomban is legyen a felszólalásban.

A törvénymódosítás egyértelműen azt a célt szolgálja, hogy az országos sportági szakszövetségek esetében a bevételek jelentős részét eredményező hirdetési, reklám-, illetve közvetítési jogokra vonatkozó, egy évnél hosszabb szerződéseket ne a legfőbb döntéshozó szerv, a közgyűlés hagyja jóvá, hanem az ügyvezetést ellátó szervezet. A módosítás indokaként az előterjesztő azzal érvel, hogy ezen szerződések legfőbb döntéshozó testülettel való jóváhagyatása olyan felesleges és szükségtelen bürokratikus akadály, amit le kell bontani.

A közgyűlés összehívása időigényes és körülményes feladat, ezért ezt mellőzni kell az egy éven túli szerződések megkötése esetén.

Miért teszünk különbséget a sportági szakszövetségek és egyéb sportegyesületek között? Ha a sportági szakszövetségnek körülményes összehívni a közgyűlést, akkor a többi egyesületnek miért nem az? Az előterjesztésben foglalt javaslat semmiféle érdemi indokolást nem ad erre a különbségtételre

vonatkozóan, ezért kénytelenek vagyunk feltételezéseinkbe bocsátkozni.

Az ügyvezető szervek azok a szervek, ahová az elmúlt időszakban különféle politikai ejtóernyősök landoltak - erről már hallhattunk ma - a legkülönfélébb sportágakban. Az elnökség és az ügyvezetés elfideszesítése élő gyakorlat, amit most meg kívánunk támogatni azzal, hogy ennek a garnitúrának a kezébe adnak egy olyan eszközt, amivel bebetonozhatja magát az ügyvezetésbe. Egy rossz feltétellel megkötött, előnytelen szerződés a sportág egészét képes ellehetetleníteni, ezért kulcsfontosságú garanciális eszköz a közgyűlési jóváhagyás.

Jelen módosítás elfogadásával a sportkorrupció ismételt teret nyert, átláthatatlan taomutyik mellett immár a vagyoni értékű jogokat jelentő éven túli szerződések is az ellenőrizhetetlenség kódébe vesznek a tagság, illetve a nyilvánosság előtt.

Köszönöm szépen, elnök úr. Ceterum censeo, cigánybűnözés márpedig létezik. *(Taps a Jobbik pad-soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni az elhangzottakhoz. *(Nincs jelzés.)* Nem látok hozzászólót. *(Jelzésre:)* Igen, ügyrendben jelentkezett Mesterházy Attila képviselő úr. Ön é a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Pont arra való tekintettel, amit az imént a jobbikos képviselőtársam elmondott, hogy ha konzekvens az ülésvezetés, akkor az elhangzottakért a képviselőtársamat is újra ki kell zárni. Köszönöm szépen. *(Novák Előd: Ne nyújsál kezeti!)*

ELNÖK: Köszönöm. Az ülésvezetés nem konzekvens, mert én máshogy ítélem meg ugyanezt a szót, ezt a kriminológiai fogalmat, mint előttem szóló vagy előttem lévő alelnöktársam.

Akkor most megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen először is a hozzászólásokat, bár úgy látom, hogy a hozzászólások egy része értelmezési problémákból ered, illetve nem is feltétlenül problémákból, csupán abból, hogy mások másképp értelmezik ugyanazokat a jogszabályokat, ugyanazokat a javaslatokat.

Nem is értem igazából Hiszékeny Dezső képviselőtársamnak azt a felvetését, hogy miért van szükség annak a jogszabálynak a módosítására, amit 2011-ben ezen kormány képviselőinek a többségével ez a parlament fogadott el.

Tisztelt Képviselőtársam! 2011-ben azért került sor az amatőr szerződések rögzített, egyéves határidejű megkötésének a szabályozására, mert korábban bármely egyesületnek lehetősége volt arra, hogy akár öt éves amatőr szerződést kössön. Az az érvelés, amit ön felolvasott, valóban úgy hangzott el négy évvel ezelőtt a parlamentben, mert voltak olyan versenyzők, akiket egy 4-5-6 éves amatőr sportolói szerző-

déssel bebetonoztak az adott klubhoz, és valóban volt olyan, hogy a szülők leghatározottabb szándékai ellenére sem tudták a gyerekeket elhozni, illetve el tudták hozni a gyerekeket, de kizárták őket emiatt a versenyrendszerből. Ezért csökkentettük akkor egy évre.

Most pedig azért javasoljuk ennek a megszüntetését, mert úgy gondoljuk, hogy még az egy év is fölösleges bizonyos sportágak esetében. Éppen ezért, ahogy államtitkár úr is elmondta, én magam is azt támogatom, és természetesen a jogalkotói szándék is erre irányult, hogy nem töröljük el minden sportági szakszövetség és minden sportegyesület esetében, csupán nem tesszük kötelezővé, hogy egyéves amatőr státusú szerződést kössenek. Tehát eldöntheti innen-től kezdve minden sportági szakszövetség, hogy ő a maga versenyszabályzatát hogyan határozza meg, és szerintem ez a legjobb megoldás, ez a legtermészetesebb dolog.

Tehát nem arról van szó, hogy visszaállítunk egy olyan rendszert, amit 2011-ben megszüntettünk, hanem tovább alakítjuk át ezt a rendszert, mégpedig úgy, hogy a sportolók és a sportegyesületek számára a lehető legjobb jogszabályi körülményeket tudjuk megteremteni.

Mesterházy Attila felvetésére, ami összefügg Szilágyi György képviselő úr felvetésével is - Szávay képviselő úr tolmácsolásában természetesen -, ez az, hogy miért csak az országos szakszövetségekre vonatkozik ez az adminisztrációs könnyítés a közgyűlés összehívását illetően.

Valószínű, ez az én hibám, mert országos szakszövetségi fejjel gondolkodva született meg a javaslat a fejemben, látva azokat a problémákat, amit egy országos szakszövetség közgyűlésének az összehívása jelent. Egy helyi sportegyesület közgyűlését egyébként, azt talán mindannyian tudjuk, hogy sokkal könnyebb összehívni. De ha a képviselő urak ezt egy fontos kérdésnek tartják, és azt gondolják, hogy ezt a könnyítést terjesszük ki a sportegyesületekre, én nem állok ellene a dolognak. Tehát előterjesztőként, ha ilyen javaslat történik, én azt hajlandó vagyok támogatni.

Szilágyi úr másik felvetése, ezt a fonalat továbbgombolyítva, azt teljes mértékben visszautasítom, és abszolút politikai hecckampánynak tekintem, hogy itt... Hogy is fogalmazott képviselő úr? Sportmutyi? (Szilágyi György: Sportkorrupció.) Bocsánat, még rosszabb! Sportkorrupcióról beszélt képviselő úr, amit a leghatározottabban visszautasítok, mert egyáltalán semmi köze a korrupcióhoz annak, hogy egy adminisztrációs terhet vagy éppen egy működési szabályozást könnyítünk.

Elmondtam az érvelésemben is, ezzel nyilván önök is tisztában vannak, hogy semmiféle módon ez a szabálmódosítás nem érinti az átláthatóságot, hiszen minden sportegyesület, minden szakszövetség minden évben köteles közgyűlést tartani, egyébként megszüntethető és kötelező is megszüntetni az egyesületet, mert nem működik jogszabályszerűen, és minden évben be kell számolni ezekről a döntéseiről. Csupán arról van szó, hogy lehetőséget teremtünk

arra, hogy delegálják ezt a jogkört, törvényben ne betonozzuk be azt, hogy ezt csak a közgyűlés hozhatja meg, de legyen lehetőség arra, amennyiben a közgyűlés úgy dönt, akkor delegálja ezt a jogkört az elnökségre.

(21.50)

Megjegyzem egyébként, hogy egy országos szakszövetségnek az elnöksége vagy akár egy sportegyesület elnökségének minden tagja teljes körű vagyoni felelősséggel tartozik azokért a döntésekért, amit meghoz elnökségi tagként. Tehát azt gondolom, hogy a törvény teljesen jól körülírja itt a felelősségi viszonyokat, és szó sincs arról, hogy ennek a javaslatnak bármilyen köze lenne sportkorrupcióhoz vagy az átláthatóság biztosításának megszüntetéséhez.

A másik, egyébként szerintem tévesen értelmezett összefüggés a FIFA és az UEFA-előírásokkal való megegyezés. A jogszabály nem azért születik, hogy az UEFA- és a FIFA-jogszabályokkal összehangoljuk a hazai joggyakorlatot. Ez csak ebből a módosításból következik. Az alapvető szándék nem a két szabályozásnak a harmonizációja, hanem a hazai bürokrácia, a sport területén működő bürokrácia megszüntetése. És hogy miért a labdarúgás szerepel elsősorban az indoklásban, az azért van, tisztelt képviselőtársaim, mert az igazolt sportolók kétharmada a labdarúgásban van. Tehát a labdarúgás szembeül a legnagyobb adminisztrációs teherrel, egymaga több mint 200 ezer szerződést kell hogy évről évre megkössön, míg az összes többi sportági szakszövetség alá tartozó egyesület alig több mint 100 ezerrel kell hogy boldoguljon.

Tehát az érvelés innen jön, és nyilvánvalóan az alapvető nyomás is a labdarúgó-egyesületek, utánpótlás-akadémiák részéről jött. Természetesen az összes többi szakszövetség, illetve sportegyesület is ezzel a könnyítési lehetőséggel élhet, még egyszer hangsúlyozom: akkor, ha önmaga ezt akarja. A törvény nem kötelezi arra őket, hogy ne köthessenek amatőr sportolói szerződést, csupán a lehetőségét adják meg.

Hogy miért, képviselőtársam? Ahogy ezt is elmondtam a vitában, egy utánpótlás-akadémiának 350-400-450 szerződést kell évről évre megkötnie. Azért kell megkötnie, mert ma a törvény arra kötelezi őket. Ráadásul július első napjával, ami a bajnokság szempontjából a fordulónap, július első napjával kell ezt megtennie, ami egyébként fizikálisan is kivitelezhetetlen. Azokon a szerződéseken ugyan július 1-jei dátum van, de önök is tudják, képviselőtársaim, hogy nem lehet egy nap 400 szerződést előkészíteni, a szülőket berendelni, aláírni, tehát önmagában is egy lehetetlen dolgot várunk el. Tehát azt gondolom, hogy ez az adminisztrációs tehercsökkentés valamennyi sportegyesület számára jótékony hatású lesz.

Tehát én arra kérném képviselőtársaimat, hogy értékeljék át a véleményüket, fogalmazzák meg azokat a módosító indítványokat, amelyekkel azt gon-

dolják, hogy a jogszabályt pontosabbá és jobbá lehet tenni, én magam nem állok ellen egyetlen olyan javaslatnak sem, ami a magyar sport és a magyar sportegyesületek céljait szolgálja. Köszönöm szépen a figyelmet. (Dr. Simicskó István tapsol.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tájékoztatom önöket, hogy a **második rendkívüli ülés első ülésnapjára várhatóan 2015. június 22-én kerül sor.**

Köszönöm a munkájukat. Az ülést bezárom.

(Az ülés 21 óra 53 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

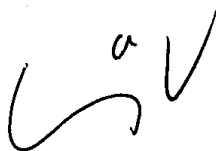
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelétül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)